

revista

Editor: Grupul pentru Dialog Social

NUL XVII • NR. 873 • 28 noiembrie - 4 decembrie 2006

www.revista22.ro • 20 pagini • 2 lei

Legea Învățământului superior

dezbatere
GDS

pag. 8 - 10

in memoriam

pag. 16

LUCIAN RAICU

Proiectul (sau „anteproiectul”, cum l-a caracterizat secretarul de stat Dumitru Miron) de lege a învățământului superior demonstrează că nu e suficient să te afli la 17 ani de la căderea comunismului și să intri în Uniunea Europeană pentru ca să alegi ce este Universitatea și să poți, în consecință, să propui în mod înțelept s-o reformezi. E posibil, în continuare, să gândești nu ca un universitar, ci ca un birocrat cu vechi state, abia reciclat. E posibil să vezi în Universitate o fabrică de diplomați care atârnă în fața ochilor tăi în profană

facto a autonomiei universitare prin unui consiliu director format din șapte numiți de senat, trei de minister, unul de la Guvern. Totul sugerează că, prin intermediul acestui consiliu, statul (în cazul universităților de stat) controlează nu numai bugetul și administrarea, ci și politica Universității. Chiar ideologic și politic Universitatea este controlată de senat, singurul corp ales păstrat de la comunism, de vreme ce este dublat de un consiliu director, definit, la fel ca și senatul, ca un organ de conducere și de reprezentare

Dispute

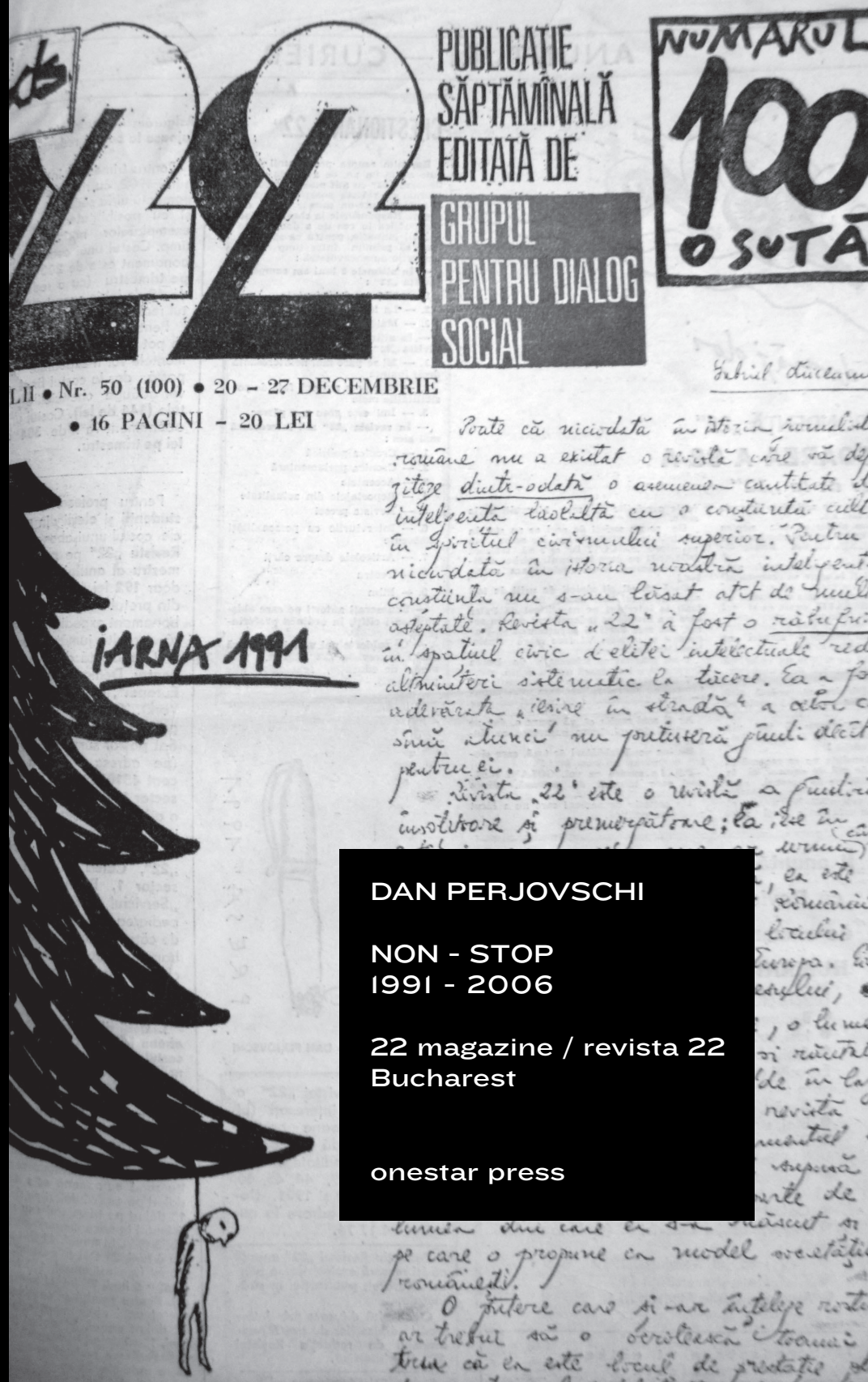

analize de:

- DRAGOȘ PAUL
- ADRIAN CIOABĂ

ANDREI OIȘTEA
și musulmanii

dan perjovschi non-stop 1991 - 2006 22 magazine / revista 22, bucharest onestar press

DAN PERJOVSCHI

NON - STOP
1991 - 2006

22 magazine / revista 22
Bucharest

onestar press

...pari în actualitatea noastră. În
vile, războaie de mare actualitate în
perspectivă a ceea ce Arato numește
„conflictul dintre liberalism și democra-
tie”. Ele însăși stau de secol și jumătate
societățile occidentale utilizează proceduri
politice (precum mecanismele electorale,
partide, sisteme decizionale parlamentare
etc.) care produc o legitimitate democra-
tică, dar nu și o democrație participativă.
Deși, în prezent, este un proces în curs
de dezvoltare, nu este ușor să spunem că
poate fi și trebuie dus mai departe. De-
sigur, nu pe dimensiunea sa liberală —
în legătură cu care se poate vorbi de
„afirmatul istoriei” —, ci pe aceea a demo-
cratiei, prin combinarea a două tipuri de
legitimare: cea procedural-legală, care
funcționează în prezent prin alegeri de-
mocratice, și cea socială, care reclamă

modern și revoluționar, ca întregul în a
stare anterioară, cu posibilități derivate din
istoria modernă a revoluțiilor; și în sfâr-
șit, revoluțiile anti-europene au înglobat
în strategiile lor politice o reflecție sis-
tematică asupra experiențelor negative
ale revoluțiilor anterioare, constituind
revoluții care pun capăt revolu-
țiilor.”
Justificația sau nu, interpretările teore-
tice deosebite până în prezent au fost ata-
șate mai ales de cursul evenimentelor
în societățile Europei Centrale (Ungaria,
Polonia, Cehoslovacia și Germania de
Est). Cum se prezintă revoluția din Ro-
mania în acest context? La prima vede-
re ea etalează un sincretism particular ce
alătură elemente premoderne, moderne și
postmoderne. Vom încerca să detaliem
această idee într-un articol viitor.

1991

constatarea
— funda-
mentalul for-
esenta mo-
de idee di-
tele din 1989
ții deschise”
Europa de
„revoluții li-
nou pe pînă
ativa libera-
și societățile
ntr-un ciclu
care eguează
și un auto-
de vedere

e părere că
aduce vreo
am la o ex-
ersiuni deja
la apariția
discuție —
cterul revo-
una Haber-
„decenturile
lari”) cit și
a mase ori
ropa de Est
or moderni.
este dubla
n ea însăși
Occidentu-
te de a se

continuă să rămână noastră spre ini. Isi găsește oare a-ntare adecvată în ter-
discutată, prin tranziție
accelerate transformări
il parametri ai acestui
entul său social.

de schimbări preci-
fecte de scurtă durată.
lă, iar direcția lor do-
inea acestor ritmuri
din 1989, deschițăoare
re istorică: națională,
a schimbare de ordin
imediată a suveranită-
orope o jumătate de
l. Restaurarea suvera-
rindul numeroaselor
uternic avint spre au-
nora dintre aceste
din exteriorul decit
ci eliberarea unei ex-
re a ei început să
state, începind cu

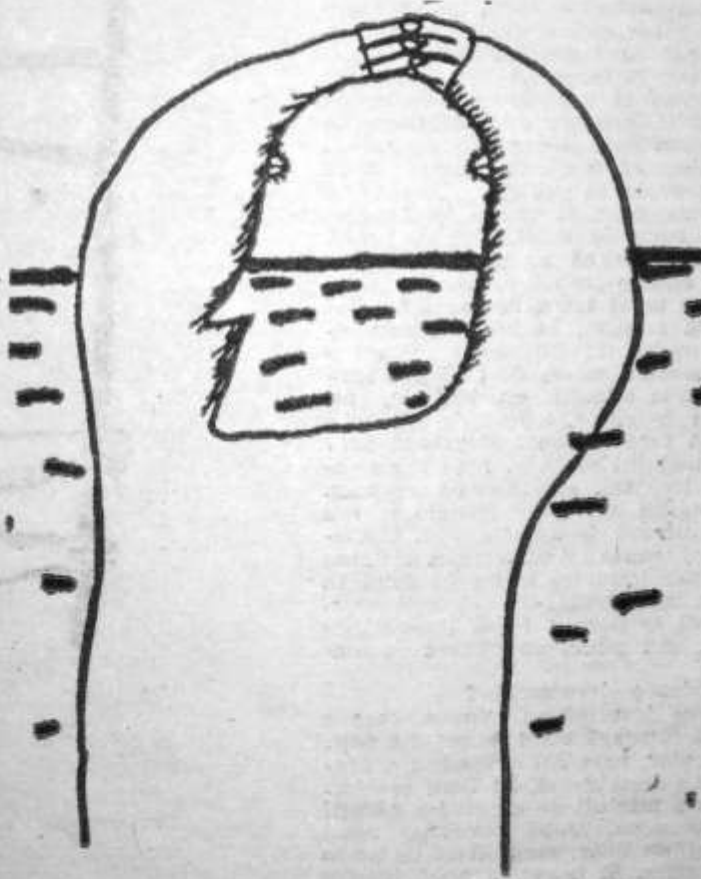
restabilit instantaneu
l și libertățile indivi-
ormări istorice a fost
l. În bună parte da-
ea autoritarismului a
e a autorității legale.
ra unui cadru legal,
iedice consolidarea
l general este deterio-
onsiderabil agravată
e țări, amenintă să

int acelea care au —
socio-economic. De-a
eprins diferite incer-
economiei și, implicit,
e încercări au inclus,
prețurilor, convertibi-
anevoios demaraj al
t-europene au izbutit
le piață au fost mai
perturbator: inflația,
al veniturilor. Drept
nistă a fost înlocuită
l. În această primă
de inefficient econo-
in eficiente decit in-
este evident atit in
de viață al populației.
Schimbările intervenite
va cîteva trăsături co-
mai puțin incoerente,
nice. Rezultatul lor
imetrie dinamică a
eonomice pozitive
roductive. Schimbările
torii și asincronice
ul, un viguros impuls

comuniste cit și partidele comuniste, care au conside-
rabil impact omogenizator. Obstacolul cel mai insurmon-
tabil împotriva restaurării economiei staliniste de co-
mandă îl constituie ineficiența inevitabilă și extensiv de-
monstrată a acestei economii.

Dar dacă un astfel de consens există cu adevărat, a-
tunci de ce în locul unei tranziții line întimpinăm a-
ceastă instabilitate spasmodică, al cărei sens este atit de
anevoile descifrabil? Una dintre cauze rezidă în însăși
natura acestui consens, care este totodată unilateral și
incoerent. Unilateralitatea lui constă în faptul că acesta
este un consens în negativitate, el operează pentru res-
pingerea economiei de comandă, dar nu și pentru edi-
ficarea alternativei pozitive a acesteia. Definit în raport
cu trecutul, consensul se fărîmtează în raport cu viltor-
ul. Ne putem uni în opera de demolare, nu însă, sau
nu încă, în opera de reconstruire.

Incoerența semnalată decurge cu precădere din decli-
nul generat de primii pași în direcția reformei econo-
mice. Acești primi pași au reușit să paralizaze economia
de comandă, dar nu să o înlocuiască printr-o economie

ibilitate. Sare deosebi.
efinesc printr-un grad
cest motiv, perpetua-
structurarea societății.
Inteles că tranziția nu
d de instabilitate. Pe
le instabilitate nu re-
i noastre în procesul
as spune că dacă în
za dezintegrării sta-
riza posibilei tranziții

e departe de a oferi
in oare enormele di-
împină? Nu cred că
zistentă socială deli-
ie. Fără îndoială, o
r nu este precumpă-
dimpotrivă, un larg
a restaura economia
tul ei inevitabil: o
control social. Mo-
nsens nu sint de
agă și amară expel-
iluzii despre noten-

de plată funcțională. Din disimultaneitatea acestor dou-
schimbări se naște simultaneitatea a două imperati-
majore: cel al tranziției și cel al supraviețuirii. Artic-
larea acestor imperative este mai mult decit anevoioasă.
Manifestarea lor poate fi concomitentă — satisfacere
lor nu. Pe măsură ce declinul general se accentuează
incompatibilitatea lor devine tot mai evidentă. În stadi-
actual, nevoile supraviețuirii frînează progresul tranzi-
care, la rîndul său, afectează nevoile supraviețuirii. Pre-
siunea contrară a celor două imperative scoate la iveal
inegalitatea lor: supraviețuirea este nevoia biologică su-
premă, pe cînd tranziția reprezintă, deocamdată, un pro-
lect uman.

Disjunția respectivă provoacă apariția unor roluri so-
ciale corespunzătoare și a unor agenți sociali predispu-
să le asume. Fiecare dintre cele două imperative își afl-
înăuntrul societății proprii săi sprijinitori care acționea-
ză ca agenți sociali ai priorității unuia dintre ele. Ni-
unul dintre agenți nu se împotrivesc nici supraviețuirii
nici tranziției. Înțelegă în acest context ca reformă
economiei. Problema nu constă în alegerea unuia dintr-
cele două obiective, ci în modalitatea conectării lor. So-
cietatea manifestă în aceste împrejurări o atitudine car-
s-ar putea numi un consens conflictual. Conflictul car-
se dezvoltă înăuntrul acestui consens nu exprimă anta-
gonismul dintre reformă și contra-reformă, ci o opoziți-
dintre o reformă radicală și o reformă moderată.

Așa cum s-a profilat pînă acum, agentul social al re-
formei radicale reprezintă un ansamblu puțin omoge-
în componența lui intră în primul rînd organizatori
fîrse al reformei — guvernul. La l se alătură banafici-

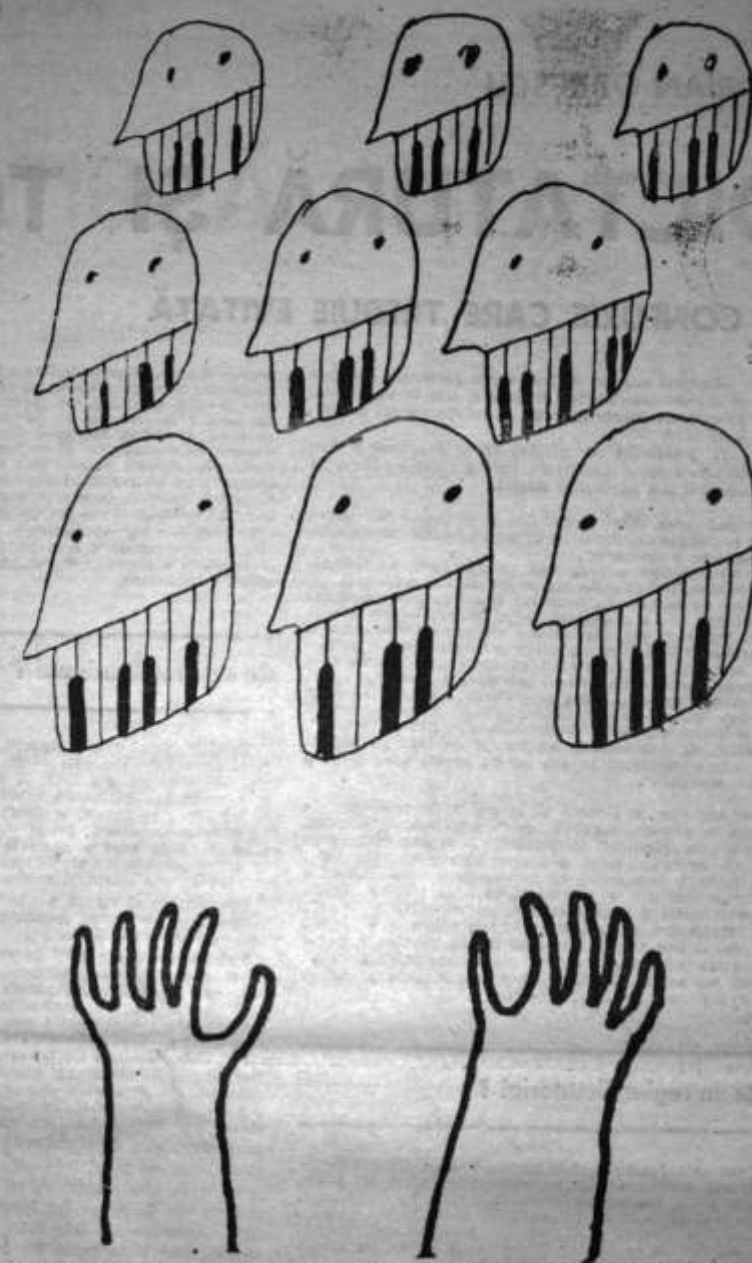
ceea ce fusese în realitate. As
venerabil, lăsat, de ziua de 20
1918 — ziua proclamării Re-
— de care m-am ocupat cu le-
Am citit multe amintiri ale con-
lor, un raft întreg de cărți și
scrute în perioada primei Repu-
adunări ce trece în fața sporește
naționalism austriac. Cu o po-
a relata că de mult timp „noi
pentru 20 octombrie și cu rol
— avut Căutare și Căutare,
adun la mult discutatele intimi-
tate.

știa nu este împede. Sînt asu-
ru se ocină de mai bine de
multe conturi parlamentare și
alte persoane inclusiv cunos-
cătoare: obiectul preocupă-
re este o reprezentare, din cale
fostă și incitator, vizând
statul latimăriilor vizibile,
există un soi de consens
cești care un fost detinut po-
190. A publicat recent o
care susține că rezultatele
de 1989 se datorează comen-
B. MOSSAD, intenții lor de
a regim criptobolșevic avin-
de pe Havel, N. Red, „Die
exclud posibilitatea ca ac-
7 noiembrie 1989 să aibă la
ite ambiguități legate de putere
re, din interiorul partidului
— ideea că cîștiga a inten-
asurarea evenimentelor de la
să-l anihileze ne adversarii
și se pare că au venit de a
multă vreme cu o istorie poli-
tice de incitator. Imi
amintesc unii funcționari de par-
tut, anumite semnale în jo-
ripostă mai dură față de
teza fi un capital pentru o
lume în ierarhia. Puteți
cel care a primit: acei
a bază și-a conceput și un
u. Cred că aici avem de a
bă cu un complex de ase-
austrii, ori recomandări
cu instrucțiuni date. În
sală este deci foarte greu
S-a recurs la impulsuri
crearea unei atmosfere
um se petrece și acum în

ie eram mindri de corec-
ă. Actuala desfășurare a
poate produce o anumită
demai pierd, pentru că
procedez într-un anume
gii și egalității fără ru-
tăg intrucii știu să cla-
și să înșel?

te ori în trecut am afir-
a este o alcătuire demo-
crație, avînd nenamărate
enisme greu de decie-
potea sustine, cu probi-
tate pe care ti-o oferă este
tă. Situația de astăzi este
octombrie 1918 și-a pier-
d, la fel și 17 noiembrie
e am affidat ocupația so-
y în timp, în aceste mo-
nașionate societatea noas-
capabilă să se mobilizeze
tradiții a umanismului,
demnitate. Este deci un
taro hibernează în ea. Și
la, lipsa de încredere,
varelor noastre ne frus-
tate de minie — este o
bule să o depășim. Un
e într-o clipă a istoriei, în
la bătălie și oamenii se
stare de consens și coe-
dreptul să credem că
uit de eroziunile, de lu-
crarea nefastă a patru decenii de marasm.

te părți ale acelei exis-
tențe de care n-ar trebui să ne lepădăm ?
egida totalitarismului
și fertile. Ele proveneau
nu din programul ideologic, ci se consti-
tutiv în atitudinile induse încă înainte ca
sistemul să fi reușit să ne sufocă. Indivi-

dul realiza că dispune de anumite ener-
gii potențiale care nu iesc la iveală
într-o democrație funcționată firesc. Cri-
za valorilor este deosebit de acută în
cadrul civilizației euro-americane. Întru-
cit noi eram lipsiti de anumite bunuri
de care oamenii din lumea liberă, proa-
peră, se puteau bucura, n-am întîlnit
semnele de criză care însoțesc o stare
materială îmbelșugată. Nu de mult am
avut prilejul să stau de vorbă cu pre-
mierul olandez Lubbers, despre fenom-
enul în discuție. Mi-a relatat că proble-
ma primordială a societății în țara sa
este un fel de absență a scopului. Mai
cu evănă în cadrul tinerei generații. N-a
dobîndit expresie o anumită frustrare:
scoț determinată de ceea ce se numește
a avea. Lubbers mi povestea că atracția
pentru mizeria...

„activității mele oficiale”, dar nu pot să-l
apreciez, să-l exprim, cum mi-ar fi voia.
Situația din țara mea este gravă și n-ar
face o bună impresie în opinia publică,
dacă președintele ar fi un individ care
se autoironizează mereu. Așa că înre-
știle mele despre mine trebuie să mi le
trac sub tăcere, cred că-mi dați dreptate.
● Funcția de președinte mai are și
alte... destinații. Un culeg de-al nostru
s-a convins pe cont propriu că la restan-
rului „Rybarna” există o masă la care,
din ordinul responsabililor, n-are nimeni
voie să se așeze.

● E un mic restaurant în penajna
localității mele de unde st... destinații;
eram pe vremuri un client frecvent aco-
lo. Responsabilii, doamna Beranova, cu

meze, să mintă și să înșele ?
● De repetate ori în trecut am afir-
mat că societatea este o alcătuire deose-
bit de complicată, avînd nenamărate
locuri înguste și enigme greu de decie-
gat și că nu se poate sustine, cu probi-
tate, că imaginea pe care ti-o oferă este
chiar cea adevărată. Situația de astăzi este
concludentă. 20 octombrie 1918 și-a pier-
dut din charismă, la fel și 17 noiembrie
1989. În anul 1968 am affidat ocupația so-
vietică. Din timp în timp, în aceste mo-
mente istorice tensionate societatea noas-
tră se dovedește capabilă să se mobilizeze
în direcția unei tradiții a umanismului,
a toleranței și a demnității. Este deci un
factor potențial care hibernează în ea. Și
chiar dacă invidia, lipsa de încredere,
nesocotirea intereselor noastre ne frus-
trează și ne umplu de minie — este o
fază pe care trebuie să o depășim. Un
efort de reunire într-o clipă a istoriei, în
care totul e pus la bătaie și oamenii se
dovedesc a fi în stare de consens și coe-
ziune, nu ne dă dreptul să credem că
ne-am descotorosit de eroziunile, de lu-
crarea nefastă a patru decenii de marasm.

● Există anumite părți ale acelei exis-
tențe de care n-ar trebui să ne lepădăm ?

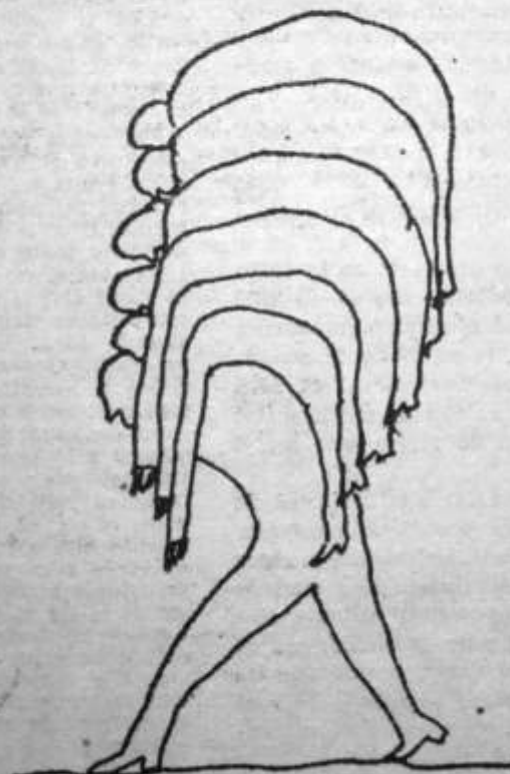
● Viața sub egida totalitarismului
avea anumite părți fertile. Ele proveneau
nu din programul ideologic, ci se consti-
tutiv în atitudinile induse încă înainte ca
sistemul să fi reușit să ne sufocă. Indivi-

care le-ați propovăduit
alat în funcția de pre-
se, la mii de leghe de
Apelînd la o imagine:
dește un vizionar, în
le ei electorii sînt ne-
re propriile piecioare. Nu
re idealurile dv. și rea-
pastie ?

că tocmai datorită fap-
te prezintă în acest mod,
n ce în ce mai multe
epistole, la criteriile
lăcă influența lor nu se
semilicet în viața coti-
dne cărămizi puse una
viitor. Eu am refuzat
cu Masaryk și nici acum
ompar cu el. Dar primul
noastre de după 1918
a foarte asemănători
care le trăim acum.
amobilizat, nu s-a retras
ru, și-a propus să trans-
idealurile morale în va-
privintă. Masaryk este
a de urmat.

Amăcesse după opinia
bținute la 17 noiembrie

astatat prezenta unor
e. Dar, din nou, unii își
pe care nu le au, pre-
riul aport exagerat în

meze, să mintă și să înșele ?
● De repetate ori în trecut am afir-
mat că societatea este o alcătuire deose-
bit de complicată, avînd nenamărate
locuri înguste și enigme greu de decie-
gat și că nu se poate sustine, cu probi-
tate, că imaginea pe care ti-o oferă este
chiar cea adevărată. Situația de astăzi este
concludentă. 20 octombrie 1918 și-a pier-
dut din charismă, la fel și 17 noiembrie
1989. În anul 1968 am affidat ocupația so-
vietică. Din timp în timp, în aceste mo-
mente istorice tensionate societatea noas-
tră se dovedește capabilă să se mobilizeze
în direcția unei tradiții a umanismului,
a toleranței și a demnității. Este deci un
factor potențial care hibernează în ea. Și
chiar dacă invidia, lipsa de încredere,
nesocotirea intereselor noastre ne frus-
trează și ne umplu de minie — este o
fază pe care trebuie să o depășim. Un
efort de reunire într-o clipă a istoriei, în
care totul e pus la bătaie și oamenii se
dovedesc a fi în stare de consens și coe-
ziune, nu ne dă dreptul să credem că
ne-am descotorosit de eroziunile, de lu-
crarea nefastă a patru decenii de marasm.

● Există anumite părți ale acelei exis-
tențe de care n-ar trebui să ne lepădăm ?

● Viața sub egida totalitarismului
avea anumite părți fertile. Ele proveneau
nu din programul ideologic, ci se consti-
tutiv în atitudinile induse încă înainte ca
sistemul să fi reușit să ne sufocă. Indivi-

care le-ați propovăduit
alat în funcția de pre-
se, la mii de leghe de
Apelînd la o imagine:
dește un vizionar, în
le ei electorii sînt ne-
re propriile piecioare. Nu
re idealurile dv. și rea-
pastie ?

că tocmai datorită fap-
te prezintă în acest mod,
n ce în ce mai multe
epistole, la criteriile
lăcă influența lor nu se
semilicet în viața coti-
dne cărămizi puse una
viitor. Eu am refuzat
cu Masaryk și nici acum
ompar cu el. Dar primul
noastre de după 1918
a foarte asemănători
care le trăim acum.
amobilizat, nu s-a retras
ru, și-a propus să trans-
idealurile morale în va-
privintă. Masaryk este
a de urmat.

Amăcesse după opinia
bținute la 17 noiembrie

astatat prezenta unor
e. Dar, din nou, unii își
pe care nu le au, pre-
riul aport exagerat în

dul realiza că dispune de anumite ener-
gii potențiale care nu iesc la iveală
într-o democrație funcționată firesc. Cri-
za valorilor este deosebit de acută în
cadrul civilizației euro-americane. Întru-
cit noi eram lipsiti de anumite bunuri
de care oamenii din lumea liberă, proa-
peră, se puteau bucura, n-am întîlnit
semnele de criză care însoțesc o stare
materială îmbelșugată. Nu de mult am
avut prilejul să stau de vorbă cu pre-
mierul olandez Lubbers, despre fenom-
enul în discuție. Mi-a relatat că proble-
ma primordială a societății în țara sa
este un fel de absență a scopului. Mai
cu evănă în cadrul tinerei generații. N-a
dobîndit expresie o anumită frustrare:
scoț determinată de ceea ce se numește
a avea. Lubbers mi povestea că atracția
pentru mizeria...

● În perioa
un eseu despr
la urma urme
condamnări pe
tați că ele, cu
rea de odinioa
orice, dar cuvi
vitatea.

● Ne găs
și, deopotrivă.
Este un stadiu
în care o mie
trece total ne
negîndită, un
duce o emoție
două zile totu
un fenomen c
noastră politic

● Ați afirm
murile noastre
serios riscă pr
iar cel care
nimic. Cum se
eu funcția de

● Nu mi-
ceptie a dime
tei. De foarte
de enormul ri

1992

GRUPUL PENTRU DIALOG SOCIAL

17 IANUARIE 1992 • 12 PAGINI • 20 LEI

detentie. El răstărnese, în câmp
adăpost care între timp a dis-
cărui conștientizării s-a nu stăruie din

NU
MA
RUL

TIN MUNTEANU RE ÎN FRONTUL ANEVRELOR NAȚIONALE

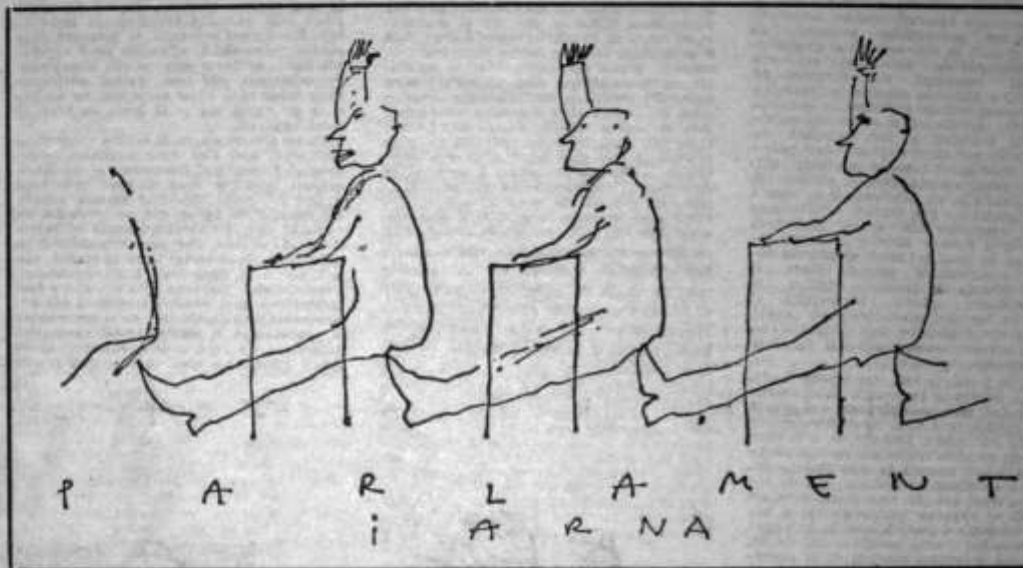
partide, mai bogate, cu fonduri provenite
nu ar știe de unde, ca să nu spunem mai
muli, au sursă urgent pe seară, transfor-
mând-o în argument electoral. În privi-
ta noi cum ne stă la inimă grija pentru
banii publici!

Că banii care s-ar economisi prin no-
finanțarea partidelor nu vor ajunge la cei
cărora, chipurile, le-ar fi destinați, că
chiar dacă ar ajunge nu vor fi decît e-

sini libere să nu accepte finanțarea și să
cedeze banii pentru scopuri caritabile, dar
u-ar fi nici prea cinstit și nici prea demo-
cratic să împiedice accesul la finanțarea
partidelor care nu dispun de fonduri.

S-ar părea că gruparea fesenistă anti-
Roman, cu apărutul oportunistilor din
alte partide, dispune de majoritatea neces-
ară pentru a respinge legea finanțării
partidelor în alegerile locale. De pierdut

vor pierde mulți, în primul rând, di-
der biologică, care a afirmat că un
sarcină guvernului său este să asig-
unar alegeri libere și oneste. În al-
subvențiilor campaniei electorale
gerile nu vor fi nici libere, nici on-
Facilitățile limitate promise partidele
absența subvențiilor nu sînt des-
nativ. Va pierde și dl. Ion Iliescu
domnia sa nu prea mai are mul-
pierdut după altele minimele și
intervenițiile sale nu însemnă conform
Constituției, care doar respiră se-
puterilor în stat. Va pierde F.A.N., al-
va continua să fie perceput ca un
comunist și nu social-democrat. Va
și România, pentru că eliminarea
minuscule sanselor opoziției și po-
rale, va fi dovadă că sîntem încă de
de democrație, iar cea care există
de tot originală.

HORAȚIU PEPINE

AUTORITATEA CONSTITUȚIEI

O contribuție de fond între gruparea
majoritară și opoziție a fost mereu ace-
va dintr-un mod de a gândi care pune
statul și proprietatea de stat mai presus
de individ și proprietatea privată și con-
cepția opusă de esență liberală. Argu-
mentul introdus — cu o ocazie sau alta
— că revoluția înseamnă tocmai modifi-
carea raporturilor între stat și individ,
a rămas de multe ori fără urmare. Opo-
ziția n-a prea reușit să convingă poștile
pentru că argumentele au fost prea ge-
nerale și pentru că e dificil să disoci-
niste modelele mentale bine înrădăcinate.
În această situație mai simplă și mai
eficientă este apelul la autoritate. Dar
care autoritate? Tradiția anticheltică a
fost invocată fără succes și a sîntut mai
degrabă rețeta de otrăvire. Noua Consti-
tuție însă, poate tocmai datorită scien-
tificei prin care a trecut elaborarea
ei, a devenit în ochii majorității par-
timentare o autoritate, față de care simpla
invocare a Constituției a avut mai mult
succes decît orice argumentare ideologică.

Primul ministru, după instalarea sa, a
fost binecunoscutul îndrăgii prin care
agenții economici trebuia să-și transfor-
me în lei însele resursele valutare. E ne-
constituțional, s-a spus, și afirmația
aceasta a răsunat. După încheierea de
necajă Guvernul a înaintat Parlamentului
un proiect de lege pentru deblocarea
finanțară. Proiectul conținea însă în
seria finală două articole prin care se

Constituție și nu după regulamentul
merci care urmează să fie și ei mo-
cat.

Cu legea contabilității s-a petrecut
lucru asemănător. Poziția proiect
statului avea dreptul să retragă din ci-
unui agent economic a presupusă de
pentru piața impozitelor, fără să ar-
o întărire judecătorească. Este un
mod de a spune că proprietatea de-
este privilegiată în fața celei pri-
După lungi discuții, articolele au pri-
a fost respinse pe motivul că proiectul
este neconstituțional și sololu a
amintit pentru sesiunea care tocmai
început.

Difuziunea nes mare este că se lu-
Constituție, dar tot potrivește Constitu-
legile trebuie examinate înainte de a
mulțora lor de Curtea constituțională
care încă nu a fost înființată. În
stare niciunul nu poate exercita o
zard asupra legislației și după o
som nedea, nici de atunci încolo nu po-
fi vorba de o odată de cenzură.
apoi că noul organism, care urmează
se constituie (Curtea constituțională)
va fi de a putere în stat, deocir-
nu este subordonat nici uneia din
cele trei puteri omasciale. Din punct
vedere formal este pe deplin adecvat
Ca funcționalitate însă Curtea consti-
tuțională este mai degrabă o institu-
rui constituțională demersuri în caz de
distanță față de apărarea Constituției

Grafica Dan Perj

ITALISM POLITIC

EUROPA DE EST

Un alt exemplu de legătură dintre diverse piețe este preluarea rolului de agent comercial de către societăți particulare în exportul întreprinderilor de stat către piețele capitaliste, înlocuind astfel ministerul de stat al comerțului exterior. Tot aceiași oameni se ocupă de obicei cu această activitate, dar, de această dată, ei lucrează în propriul lor interes, folosindu-se de informațiile și contactele dobândite în postul lor din cadrul ministerului. Ei muncesc mai eficient, mai rapid și, în ochii partenerilor lor occidentali, ei reduc pericolul de dumping (vinzarea efectuată de comerțul exterior de stat, la prețuri mai joase decât costul de

întră în contact unele cu altele) este piața de computere din Europa de Est. Co-operative (aparținând unor organizații) sau firme evident particulare fondate de grupuri de nomenclaturiști cumpără computere occidentale de foarte bună calitate (chiar și cele blocate de embargo care nu pot fi cumpărate de către stat) și le revind cu un profit industriei sau administrației de stat, armatei etc. Firmele particulare de computere conduse de „omul de pe stradă” nu au acces la această piață, a face parte din nomenclatură (nu neapărat din cea de partid) devine deci o condiție obligatorie în acest caz, fiindcă, prin intermediul pieței de

ozone-rit”. Cînd încă temelia nu va fi stabilită, prin forța împrejurărilor, mulți din locuitorii Estului se vor izbi cu capul de pragul de sus al Casei Europei, de vor voi să intre într-o „vizită de lucru” pe șantierul construcției și nici atunci nu se vor deștepta din provincialism național.

Rămîne federalizarea Europei o utopie, o ficțiune utilă, pentru milenii următor? Răspund cu o vorbă a lui Denis de Rougemont: „Noi nu știm să a-l face”. Dacă din dezbaterile Grupului pentru Dialog Social a ieșit ideea Alianței Civice, prevăd că tot de aici s-ar putea iniția o mișcare politică culturală, consacrată în mod special ideii europenizării. De ce nu s-ar putea desprinde pînă la urmă, de aici, în funcție de viteza evenimentelor internaționale, un partid al federalizării continentale?

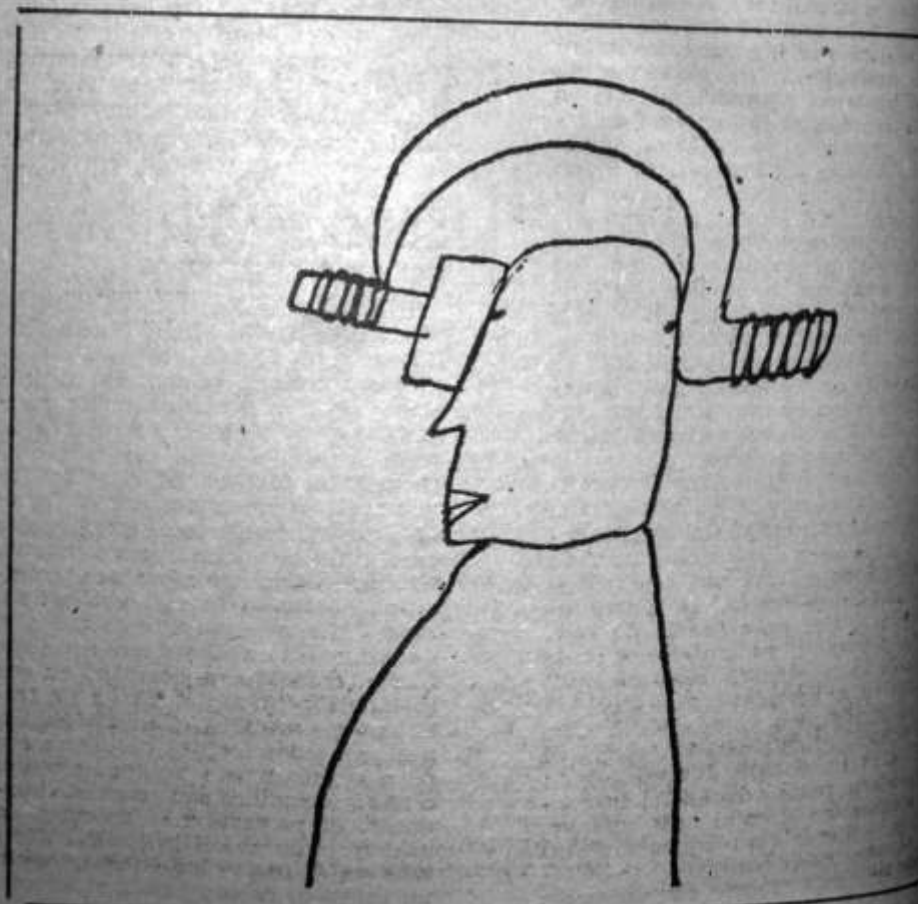
de integrare europeană, în sensul practic echivalează cu o... lovitură de stat. Ceea ce arată că mai e de parcurs un drum lung pînă la acceptarea unei asemenea inițiative în Est. Aici se resimte încă destul de puternic influența/puterea de atracție exercitată de Uniunea Sovietică. Pe de altă parte, rămîne de discutat această scindare actuală a Europei Centrale, care cuprinde de fapt, într-o accepție mai largă, o zonă geografică mai extinsă, între Germania și statele baltice. Dar nu poate fi ignorat faptul, de ordinul evidenței, că partea occidentală a Europei Centrale se grăbește în mod justificat să se asocieze Europei de Vest, pentru o federalizare mai timpurie. Dar dacă ar fi realizate aceste federalizări zonale, va fi oare mai ușor de realizat o federalizare globală a Europei? Nu se vor constitui astfel mai limpede acele zone de delimitare conflictuală surdă în interiorul Europei? Rămîne de văzut. Trebuie să spun că am lăsat liberă o

producție, a fost una dintre acuzațiile aduse de țările membre ale Comunității Europene și este unul din obstacolele care blochează intrarea

computere și software, ajunși să ai acces la centrul unor zone sensibile.

Un exemplu de „a face legătura” între

FU

balotaj. Nu s-a sosit nimic despre faptul că în marile orașe, Convenția Democratică a câștigat de la diferențe de 20-30 de procente. În aceeași tactică a dezinformării și a unei subtile campanii electorale, nu s-a spus nici care este situația în București, Fiereș. Pentru că aici partida este pierdută pentru Front.

O altă metodă de derutare, constă și în faptul că se refuză calcularea, „din lipsă de timp” a numărului de votanți per consilier, pentru a se putea stabili astfel „câștigul” fiecărui partid. S-ar fi aflat foarte simplu și destul de precis, că în mediul rural, un consilier a fost votat de câteva sute de oameni, în timp ce în mediul urban, un consilier a primit câteva mii de voturi. Deci faptul că FSN a obținut 15.670 de consilieri nu este relevant, deoarece aceștia sînt în majoritate din zona rurală. Așa cum se va vedea și din datele de mai jos, Convenția a obținut victoria în marile orașe... deci, domnilor fesenști care ne tot sfătuiți să nu bem încă șampania, nu vă îmbățați cu apă rece!

CD : 44%, F.S.N. 29%; SECTORUL III CD : 42%, F.S.N. 29%; SECTORUL IV CD : 42%, F.S.N. 32%; SECTORUL V CD : 46%, F.S.N. 29%; SECTORUL VI CD : 46%, F.S.N. 29%; COPSA MICA — câștigată din primul tur de CD : MEDIAȘ C.D. 13.800, F.S.N. 9.638; ARAD C.D. : 49,04%, —; ALBA IULIA C.D. : 30%, F.S.N. : 19%; BAIA MARE C.D. : 36,9%, P.U.N.R. 17,47%; BISTRITA C.D. : 48%, M.E.R. 37%; BRAȘOV C.D. : 44%, F.S.N. 22%; CONSTANȚA C.D. 37%, F.S.N. 28%; CLUJ C.D. : 46%, P.U.N.R. 20%; IASI C.D. : 40,5%, F.S.N. 41%; PLOIEȘTI C.D. : 43%, F.S.N. 31%; SIBIU C.D. : 41%, F.S.N. 29%; SIGHET C.D. : 38,13%, F.S.N. 20,9%; SIGHIȘOARA (oras) C.D. : 45%, P.U.N.R. 37%; TURDA C.D. : 40%, P.U.N.R. 20%; GURA HUMORULUI C.D. 42%, Indep. (F.S.N.) 18%; NÂVODARI balotaj CD. și P.A.C. Consilieri București : Primăria Capitalei — C.D. : 33, F.S.N. : 23; Sect. 1 C.D. : 16, F.S.N. : 9; Sect. 2 C.D. : 16, F.S.N. : 8; Sect. 3 : C.D. : 16, F.S.N. : 11; Sect. 4 C.D. : 14, F.S.N. : 9; Sect. 5 C.D. : 14, F.S.N. : 10; Sect. 6 C.D. : 16, F.S.N. : 10.

„22”

MINALA EDITATA DE DIALOG SOCIAL

1 MAI 1992 • 16 PAGINI • 25 LEI

lu ar
doar
e”

OLESCU,

După doi ani și jumte de la Revoluție, mai multe despre ritate decît știati te?

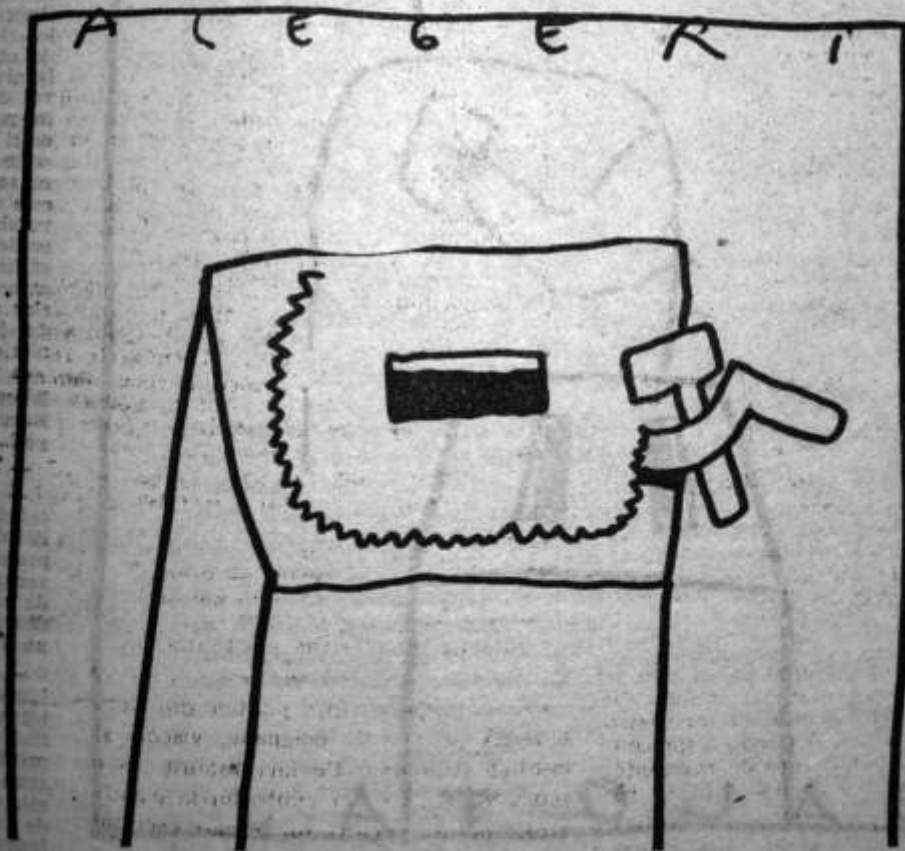
Je puțin ca și înainte, Je puțin frică de ea, ir cred că nu știm, nstitujie anume conștie foarte puțin

uritate, numele infor-

e o fost structura ei, să putem desprinde trau doar funcționari ea rînd, ar trebui ca lu, după metoda din pot să nu vreau să decid dacă îmi face al treilea rînd, în ce ri, membri ai guver-cunoștință existența tr-un timp oarecare i vîlvă. Si atunci don-ctiie, să riște publi-n Cehoslovacia. Ori-Pandorei pe care o trebuie făcută. Alt-e închidem rînila și vreme oceaștă cutie oment se poate da i cele împlinite cu i carea dasarului său, e el însuși niște do-mai grav decît fap-ost căpitan de Secu-ții a putut proceda ci de dorința lui de it, nu pur și simplu mina lui au plecat tribuțiile. Unde am iă asemenea lucruri Am ajunge în infern, e așteaptă dezvâ-

cele. S-ar putea în-se tema de confuzia le cu lucruri inven-Ceausescu absolut me din ce se spune pune este mai mult

— Mărturii; Anchete
Interviuri cu SORIN ROȘCA STĂN
și FLORIN GABRIEL MĂRCULESCU

1951
1956

obligatoriu a durat, pen-
părinții mei, din anul
1955.

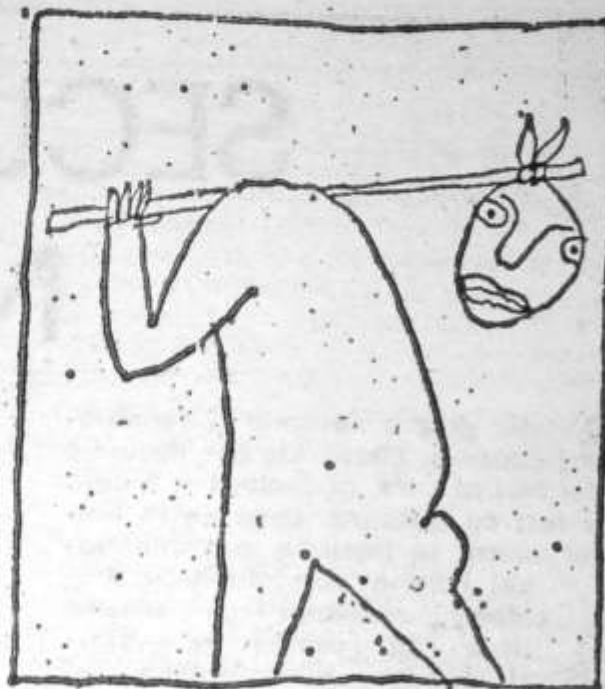
la alte familii acest do-
toriu a durat mai mult.
rea acestei stări, ni s-a
să plecăm oriunde, dar
în acel lagăr aveau o-
părăsi terenul pus la
GAS Urleasca.

cine a dat dispoziție ca
mte familii, să fim duși
are s-a numit Măzăreni
e mazărei cu care era
ul respectiv).

ca dintre cei aflați în
ă fi fost vreo persoană
erit violențe, sau să fie
norit de către autorități.
au fost mai severe la in-
au exercitat violențe
asupra noastră.

ioadă, toți cei aflați în
tat munci la GAS Ur-
plătiți cu salarii mult
de remunerarea obiș-
ei meserii sau activității.
stă cu valoarea bunuri-
Basarabia, emisă de So-
Zăbriceni.

ate în comuna Beciche-
au valoare prea mare,
mas recolta de pe cinci
imint, animale și alte

ordinul ministrului de Interne de a-
tunci, ordin pe care l-a scos dintr-un
plic sigilat, prin care basarabienii,
șvabii, bucovinenii care se aflau în
zona I (la graniță) urmau să fie eva-
cuați.

Din discuțiile purtate cu ceilalți, am
aflat că între Tito și Stalin a existat
un conflict, iar noi, cei ce urmăm să
fim evacuați, eram numiți titoiști,
simpatizanți ai lui Tito.

Comuna Grabați a fost înconjurată
de armată, cu mitraliere, nimeni ne-
avind voie să părăsească localitatea.

După ce mi s-a citit ordinul, mi s-a
spus să-mi iau bagajul, și am fost
condus la gară.

S-a format o garnitură de aproxi-
mativ 60 vagoane, toți cei luați din
casele lor fiind îmbarcați cu tot ba-
gajul în vagoane de marfă.

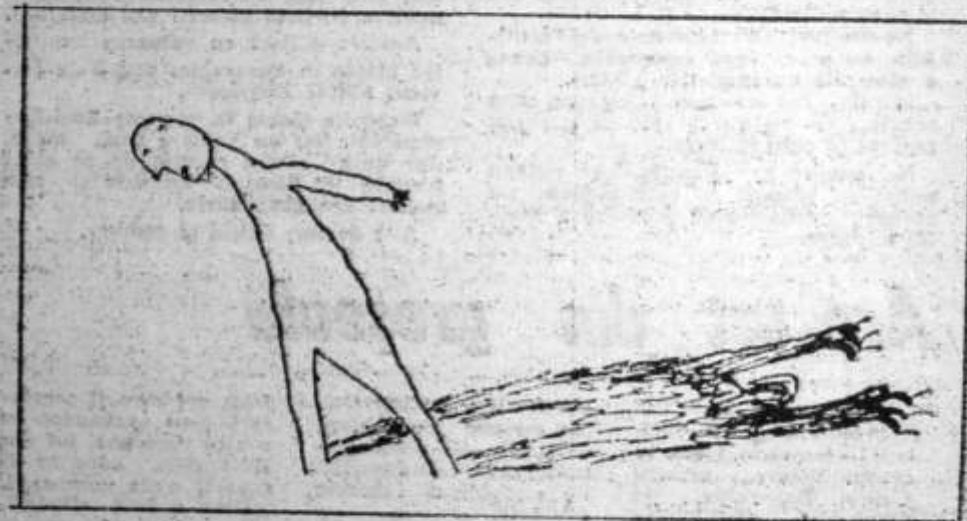
Am fost transportați cu trenul timp
de trei zile, fiind debarcați în gara
Mărculești, județul Ialomița.

S-a format coloană și am fost duși

SECURITATEA NU ÎNSEAMNĂ NUMAI INFORMATOR

persoană cu cât te întâlneai în ieșirile
respective? În ce măsură Partidul Comu-
nist Român era, în ultimii doi ani cel
puțin (sau dintotdeauna?), doar o hai-
nă, o cortină, o mască a Securității?
În ce măsură un activist era subordona-
t unuia securist (și / ori invers?). Cum
se duceau luptele pentru putere (fero-
cele lupta comuniste pentru putere),
fără ca nici un ecou să răzbătă în
afara instituției oculte? Cum a fost în-
locuită aripa Pacea și cu cine? Cum
și-a luat ea revanșa după revoluție?
Existau oare și funcționari ai amba-
delor R.S. România care să nu fie secu-
riști, kaghebiști? Cine reprezenta Secu-
ritatea și cine partidul în structura
unui b.o.b., a unui serviciu de protocol?
Cum decurgeau întâlnirile în casele
conspirative? Care era legătura Secu-
rității cu administratorii de blocuri? De
ce se „închiriau” anume garsoniere, de
regulă de la celibatari care cedau la
stăruințe – pentru filaj? pentru insta-
larea de aparatură?

La toate aceste întrebări și la multe
alte asemănătoare răspunsurile se
afă nu numai în mina lui Măgureanu
ci și în amintirile a mulți dintre noi.
Mulți dintre cei care am trăit cea mai
mare parte din viața noastră înainte
avem neșansa de a fi întâlnit la un mo-
ment dat instituția. Neșansa de a trăi
revelația că viața noastră se desfășura
„la vedere”, ca într-o colivie de sticlă.
O revelație pe care o uităm, ca să pu-
tem trăi mai departe. O neșansă pe
care am putea s-o transformăm într-o
sansă a informației – vorbind, scriind.
Nu pentru a cântări vinovățiile – pen-
tru că e complicat, pentru că puțini
dintre cei tentați să ridice piatra ar fi
intr-adevăr în drept s-o facă, pentru
că, nu știu de ce, n-am întâlnit decît
foarte puțini oameni care să se recu-
noască vinovați de ceva în România.
Numai că nevorbind, nesciind (sau
scriind cum se scrie de obicei în pre-
să, cu amintirile de roman foileton ale
unor securiști victimizați) nu facem de-

CUM COLABORA PARTIDUL COMUNIST

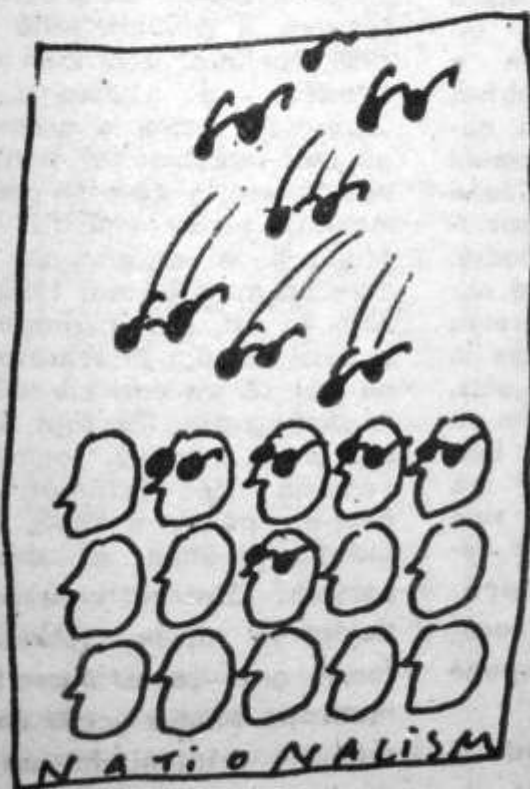
minoritari. In
ta exploatată
raportare la
bine con-
nu dorese
ste detalii.
epere există.

relațiile româno-maghiare. Pentru
că atunci când am declansat discuția,
am gândit și am considerat acest lu-
cru în ansamblu, nu numai pentru
părțile mai delicate ale naționalis-
mului actual.

naționale, nu naționale

E: Există
și un națio-
nost evocate
concentrăm
i naționalism
e politică, ca
statală. La
ic, în jocul
s-a invocat
ca un prin-
de teritoriu.
em discuția,
teren al con-
și națune ca
statală. Și

securității și protecției individului.
Mai există această idee, că securi-
tatea ta ca individ este mult mai bine
apărată și drepturile tale asigurate
când existența — pe un anumit teri-
toriu — este garantată de un stat et-
nic, ale cărui poziții sint ocupate de
cei care fac parte din aceeași etnie
ca și tine. Eu cred că aici este punctul
de unde încep opozițiile, conflictele.
S-a și formulat ideea statului etno-
cratic, care la un moment dat a de-
venit stat fascist, stat totalitar. De-

în garan-
ției cetățe
buie să pr
experimen-
tivă de org
relații. In
ternaționa
litatea de
statului r
dividului
Europa de
Curtea Eu
Omului a
incaleă ar
nu, pentr
bră a Cor
la Conver
turile O
de servici
Drepturil
incercă să
naționalis
ceptualiza
lor, așa c
sporă, ris
pot ei să
a organiz
ționale, r
ca minori
tul de m
mat tot i
de după
procesul
de realoc
consider
ționalistă
ideea de
dintre fo
rimată. A
ternațio
lul în ca
nale inte
ca pe un
chile lor
etnice. R
că ar tre
principiu
în felul
internaț
dacă din
încă un
în multe
nale, pri
naționalis
la discurs

INTRU DIALOG SOCIAL

1993 • 16 pagini • 50 lei

in
administrați
sau
diversiune,
naționalista

IELA
MEȘTEANU

Unul dintre marile "succese" ale presei: dezinform

le sint victoriile pe care
it de cit) independentă și le
rece în palmares: că nu a
restaurația reflexelor și insti-
enzurii; că a rezistat inflației,
ului, difuzorilor particulari es-
irului publicațiilor naționalis-
te și propriilor sale înțepături
iale; că a reușit să scape de
le cazone pentru o viitoare
bresi etc.

profesioniștilor — a editorilor, a
conducătorilor de publicații, a jurnaliș-
tilor ș.a.m.d. Cum unele publicații
manipulează cu un scop precis știrea
inexactă, iar altele o lasă să se rostogolească mai departe din indiferență
și dorința de a capta prin scandal
cititorii înspăimântați de prețuri, e greu
de spus când ai de-a face cu o dezinformare și când cu o deprofesionalizare banală. Dintre multele exem-
ple posibile de acest gen, mă voi opri
la unul pus în circulație în aceste săp-
tămîni: cel referitor la Mihnea Berindei, "vinovat" că ar facilita
personalităților românești (în ultima
vreme mai ales președintelui PAC)
contacte cu socialistii francezi.

Mihnea Berindei se bucură
de o prețuire despre care
românească pare să nu fi af-
Lingă François Léotard, în fo-
amintite ar putea fi recu-
Nicolae Manolescu și
Constantinescu, Ana Blăn-
Gabriel Andreescu și încă m-
personalități politice ale Op-
Evident, nu voi risca nici o e-
pentru o afirmație aberantă
Mihnea Berindei — "activist" a
liștilor francezi —, care se rostogolește din paginile Cuvintului în c-
Evenimentului zilei, de ac-
Curierul Național ș.a.m.d.
ajuns doar un mod prin care

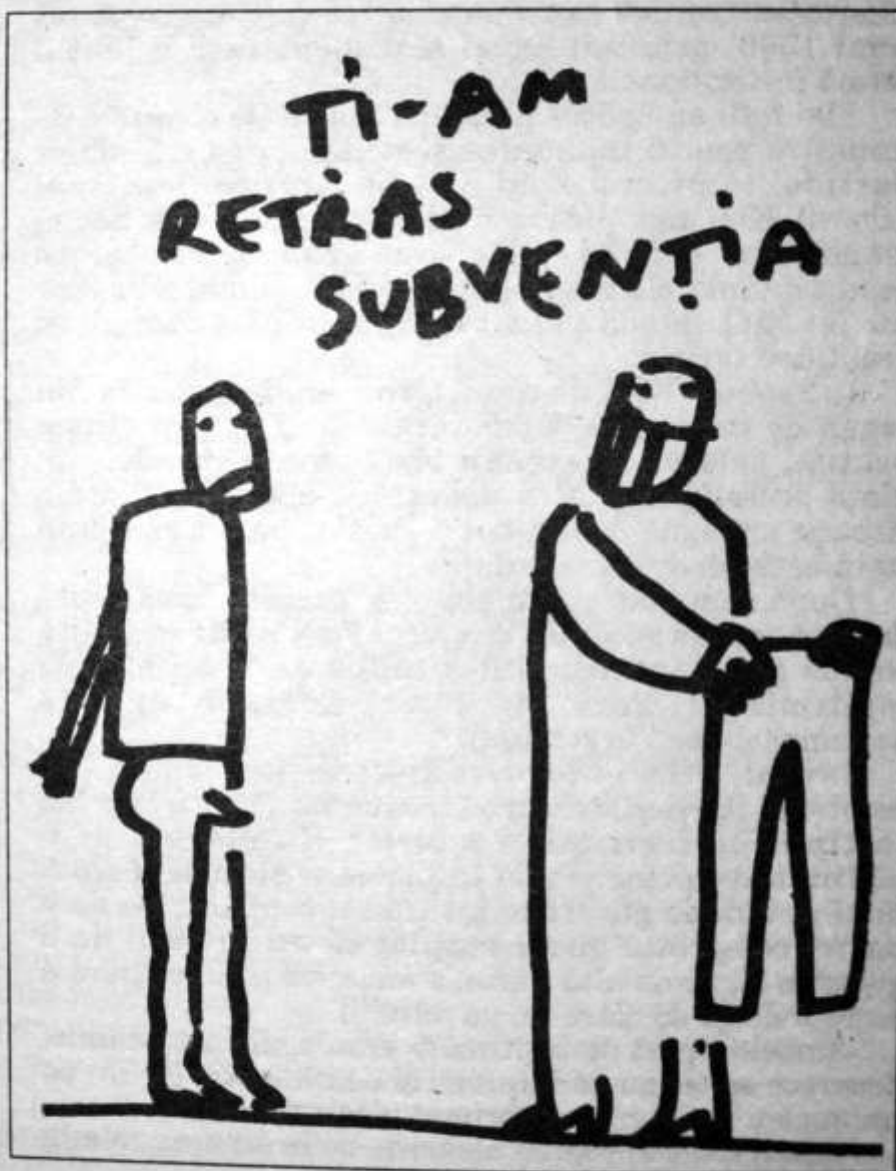
nger, creindu-și
i comodă în fața
venind din partea
iferitelor sectoare
-culturale, deși
nevră în dirijarea

vențiile

itul, încercarea de
area sau măcar

an-
ilă.
t a
tică
ută
eco-
d o
are
on-
pe
lui
să
rin
est
țat
are
sta
bili
gal
an-
pe
na-
ru-
de
pu-
e în
a a
ei a
rne
tă,
, în
con-
acă
elor

neînsoțit de un raport (imputernicit să-i
prezinte ar fi Fondul Proprietății de
Stat) asupra contului final al statului-
proprietar pe anul precedent, adică al
situației globale a întreprinderilor cu
capital de stat. Ar fi interesant de știut
care sînt vânzările, costurile, profiturile
(?), ce impozite mai ajunge statul-
patron să mai achite bugetului public și
cu cît banul public este pus să întrețină
statul-patron!

abia se pot exprima în limba naturală, și
de aceea trec la limba de lemn în mod
spontan, unde și acolo au probleme
pentru că sînt clișee care se războiesc în
mintea lor, ele descriu prost realitățile,
pînă și dublul ideologic, fie el FDSN,
PUNR ș.a.m.d., se construiește greu, ai
din nou o adîncă tristețe.

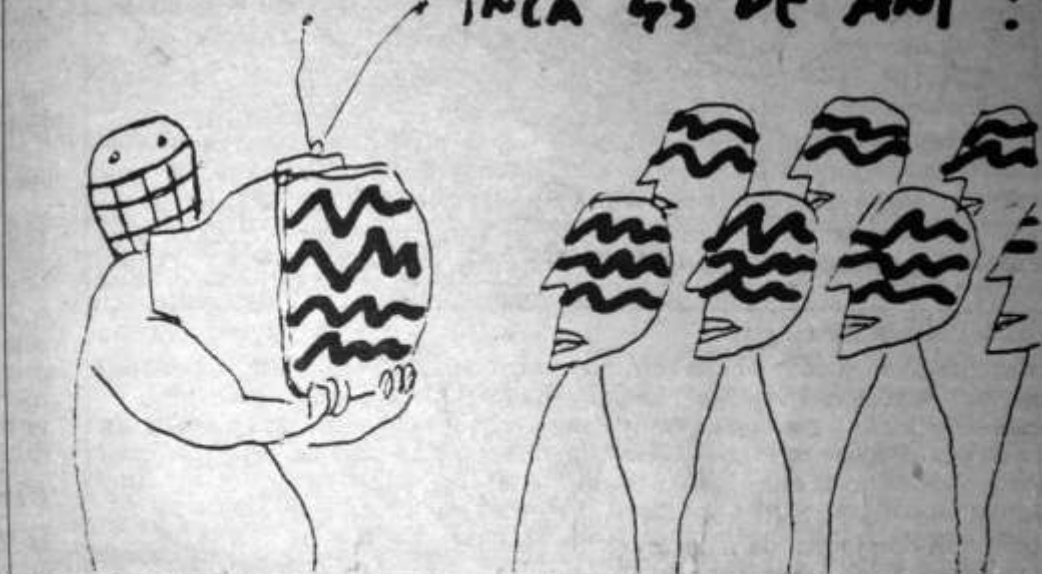
Manase Radnev: N-ați văzut nici o
emisiune bună?

Sorin Antohi: Ba da, dar la ore de
audiență mai slabă, și asta din cauză că
sînt insomniac. Am găsit lucruri mai
bune, am văzut cîteva emisiuni și cultu-

făcut, ce esanj ar trebui să audă de la
noi, telespectatorii, acest om care redac-
tează, să spunem, numai **Telejurnalul**.
Nici n-am pus în calcul aici chestiunea
parțialității. Mă refer la o strictă capaci-
tate tehnică, de compunere în limba
română, pentru ca aceste emisiuni să fie
suportabile, să nu mai fie lungi litanii
aproape ca asta pe care v-am făcut-o eu.

**Radu Nicolau (Redacția emisiunilor
Probleme sociale):** Definirea televiziunii
publice ar trebui să plece în primul rînd
de la ce trebuie să transmită ea (fînc
finanțată de telespectatori), în materii

**ȘI ACUM UITATI-VĂ FIX...
ÎNCĂ 45 DE ANI !**

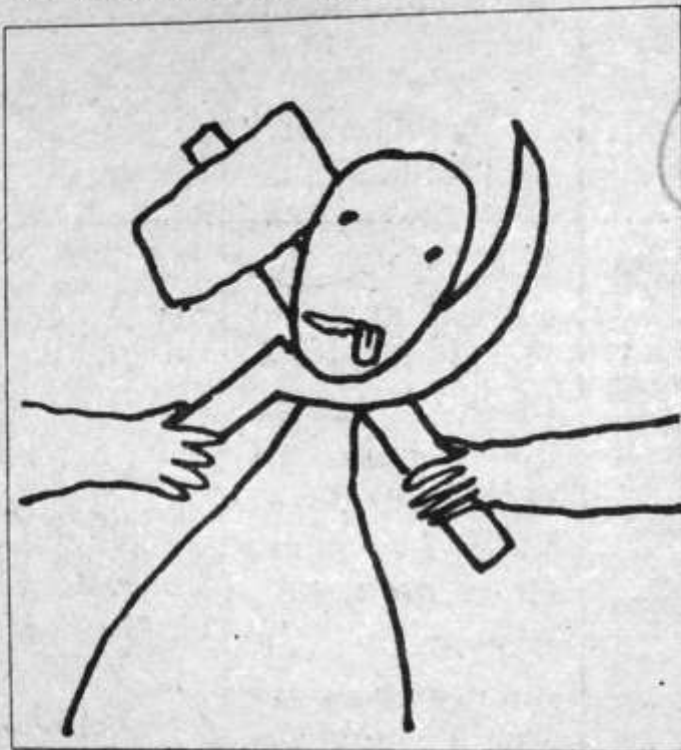

rale și economice în care erau lucruri
decent spuse, și unele chiar inteligente,
însă impresia mea generală nu reține
reapărat, ca medie, nici inteligența, nici
expresivitatea, nici coerența. Asta nu
numai pentru că sînt mulți redactori din
Televiziune care se exprimă greu, agra-
mat, care nu controlează destul de bine
subiectul despre care vorbesc, ca și la
Radio, dar pentru că și invitații lor ade-
seori sînt slabi. De exemplu, într-o emi-
siune recentă apreciam foarte mult ce
bine vorbea unul dintre redactorii de la
emisiunea economică la care apărea și
primul-ministru și eram absolut stupefi-
at de lipsa de sens, de lipsa de coerență a
intervențiilor oamenilor care răspun-
deau de domenii precise, secretari de
stat etc. Deci acolo redactorul făcea im-
presie foarte bună, încerca, săracul, inte-
ligent și destul de persuasiv, să-i adune
pe oameni într-o discuție inteligentă.
Nu-i ieșea! Cineva remarcă aici că **Tele-
jurnalul** se dă cel puțin de 14 ori pe săp-
tămînă se dă mai des ca **Dallas-ul** și

de informație, educație, divertisment
apoi ar trebui stabilită ponderea acestor
trei elemente în programele Televiziunii.
A doua problemă ar fi problema concu-
renței; presa scrisă s-a transformat radi-
cal în trei ani de zile, s-a curățat și de ve-
chile reflexe, pentru că a intrat pe o pia-
ță concurențială. Deocamdată noi avem
numai programul 1, care este foarte cri-
ticat, și ignorăm o resursă extraordina-
ră: programul 2. Este un spațiu care cos-
tă și după părerea mea este nefolositor.
Aici cred că mă înțeleg foarte bine cu
Mihai Tatulici. Dacă vrem să creăm,
pînă cînd vor apărea acele televiziuni
comerciale care să ofere ce vrea publicul,
după criteriile economice ale cererii și
ofertei, dacă vrem ca pînă atunci să
schimbăm cît de cît calitatea acestor
programe trebuie să creăm o concurență
internă în Televiziune, concurență care
trebuie să existe chiar și într-o instituție
cu capital de stat. Ar trebui să existe o
selecție a producțiilor de televiziune
după niste criterii care să țină eventual

logice: aş fi
munist are
probleme.
astea mai
ai bine ca
ntelegi în
şi-a propus
oameni şi
pra diferi-
nd în cele
imititate.
ia veche a
a prezentă
eresare şi
u acţionat
or straturi
E uşor să
reprezintă
ent, cu un
răspunde,
an, că aşa
ă motivele
r acordă şi
itate. Cum
aceasta? Să
egim totali-
atele fiecă-
re cetăţean
Deci există
e lor. Altfel
ndiri plato-
un om sin-
ot tiranul e
ceea n-am
personalităţii
- e o pură
are politică.
. Nu invers.
nici rele: ele
uiască. Dar

austrieii, maghiarii ardeleii s-au
mai buni decât alţii, ci că în Ardeal s-au
creat formaţiuni sociale diferite care au
generat raporturi sociale diferite, rapor-
turi cu pământul diferite, care în 1918 de
pildă au pus probleme grave pentru
oamenii care au conceput reforma agra-
ră. A fost foarte complicat şi asta e un
motiv pentru care ea nici nu a mers
foarte bine, deşi intenţiile ei au fost
bune. Deci, a înţelege din interior o ase-
menea răsturnare politică precum cea
din 1948 nu e o aventură simplă dacă nu
vrem să cădem în clişee.

**Războiul vine şi aduce
o catastrofă. Apoi comuniştii
se prezintă ca învingători
dar şi ca cei care vor
să asigure pacea**

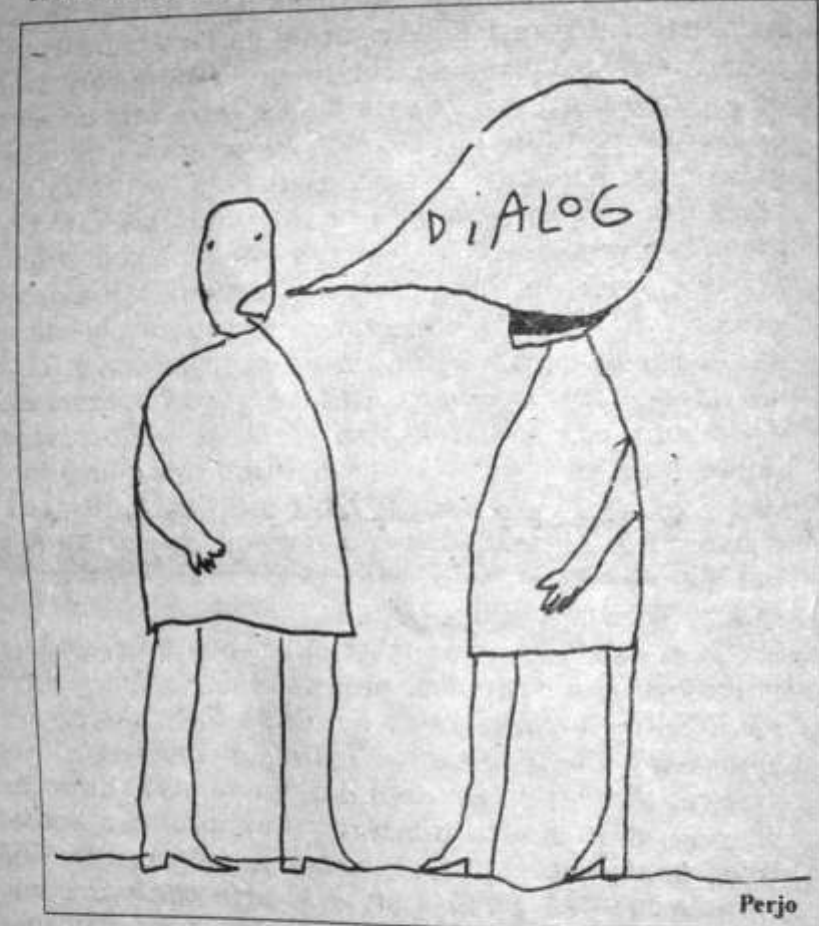
Vă referiţi probabil la reformele comu-
niste declanşate din 1948.

tară, ad
cea din
regim fu
în Italia
sul com
şi păm
iluzii a
pămîn
săracil
accepta
Aveţi u
fost ale
fost pe
ţărani
adese
comuni
numes
ralizat
poate l

Aici n
Trebuie
lor car
distrug
felul.
război,
ne de
marile
marcat
De pil
noapte
tă de p
apoi d
extrem
o mare
suferi
1929, i
Unite,
grînele
economi

ivită căreia "noi

s-a înşelat, cu
implicat şi dă dreptate.
In realitate, miza întregului diferend nu este
logică (cum pare să sugereze întrebarea argumen-
tului său), ci strict morală. Ea este perfect solidară cu
miza întrebării: "Botezul lui Ioan era din cer sau de la
oameni?" (Iisus, apud Luca 20,4). Întrebarea era adre-
sată "cărturarilor" şi avea menirea să creeze o **crampă
mintală** (vorba lui Wittgenstein) cu efect moral. Altfel
spus, aici este implicat faptul că paradoxul mincino-
sului este pur logic, în timp ce întrebarea "cine are
dreptul să arunce piatra?" (cf. Ioan 8,7: pilda femeii
adulterine) are numai implicaţii morale (deşi structu-
ra formală este identică). Este motivul pentru care
am folosit pluralul solidarizării. Este, în acelaşi timp,
motivul pentru care textul meu nu este un rechizito-
riu decât în măsura în care este un autoportret. Eu nu

Perjo

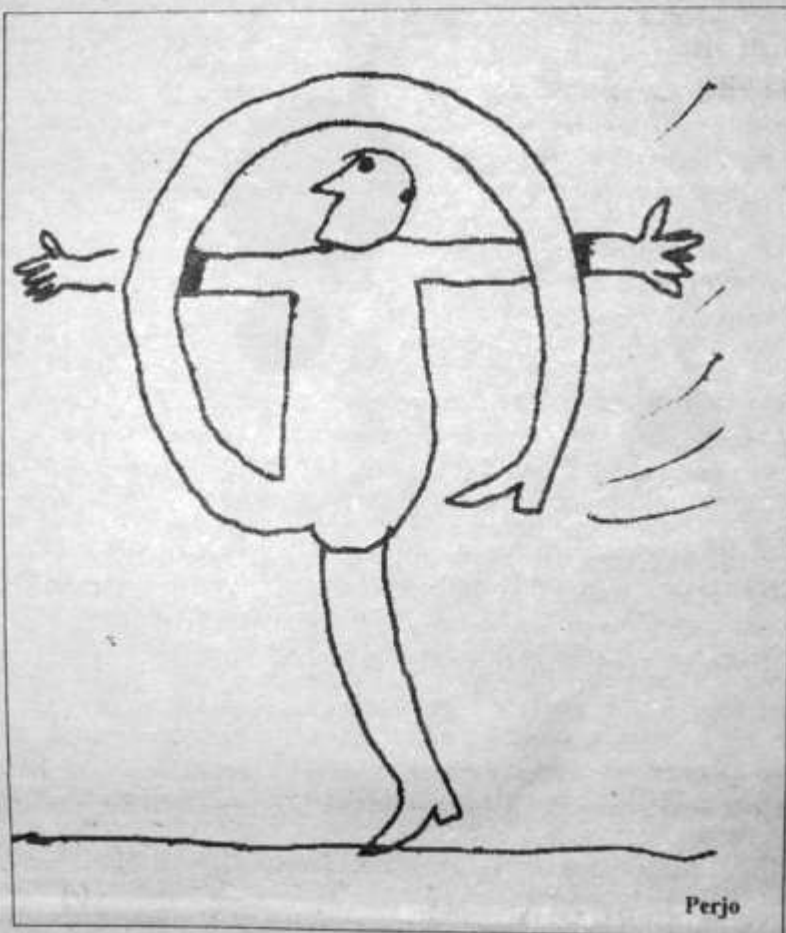
pot să spun semenilor mei "voi aţi minţit îngrozitor"
(în timp ce eu am minţit, nu-i aşa, rezonabil). Pot spu-
ne "noi am minţit continuu, am minţit îngrozitor, pe
noi şi pe alţii, fără răgaz, ameţitor, şi, trebuie să o re-
cunoaştem, cu arvună". Cred că, aşa scris, eu nu am
ridicat piatra, ci abia am formulat problema, adică
prilejul de poticnire. Pe de altă parte, nu cred că
există vreo cale logică (sau măcar decentă) de a trage
concluzia că eu pornesc de la presupunerea că "sfârşitul

supusă de angajamente reciproce, cauzele care generează atât războaiele, cât și dictaturile. Această acțiune politică internațională vizînd punerea sub control a arbitrarității statale schițează existența unui conflict potențial între entitatea statului ca atare și organismele suprastatale, în sensul că cele din urmă realizează un control și o presiune constantă asupra statelor în vederea respectării angajamentelor la care acestea sînt părți semnatare. Acest conflict latent se poate pune în evidență și în dezbaterile politice interne ale statelor, deoarece în retorica partidelor extremiste, de tip naționalist, accentul politic este pus adesea pe întărirea rolului statului, care ar fi, chipurile, amenințat de vaste conspirații internaționale. În dosul unor asemenea formulări echivoce se ascund, de fapt, atacuri împotriva unor instituții internaționale cum ar fi Organizația Na-

peană, dreptul tură. N dreptu pentru indivi

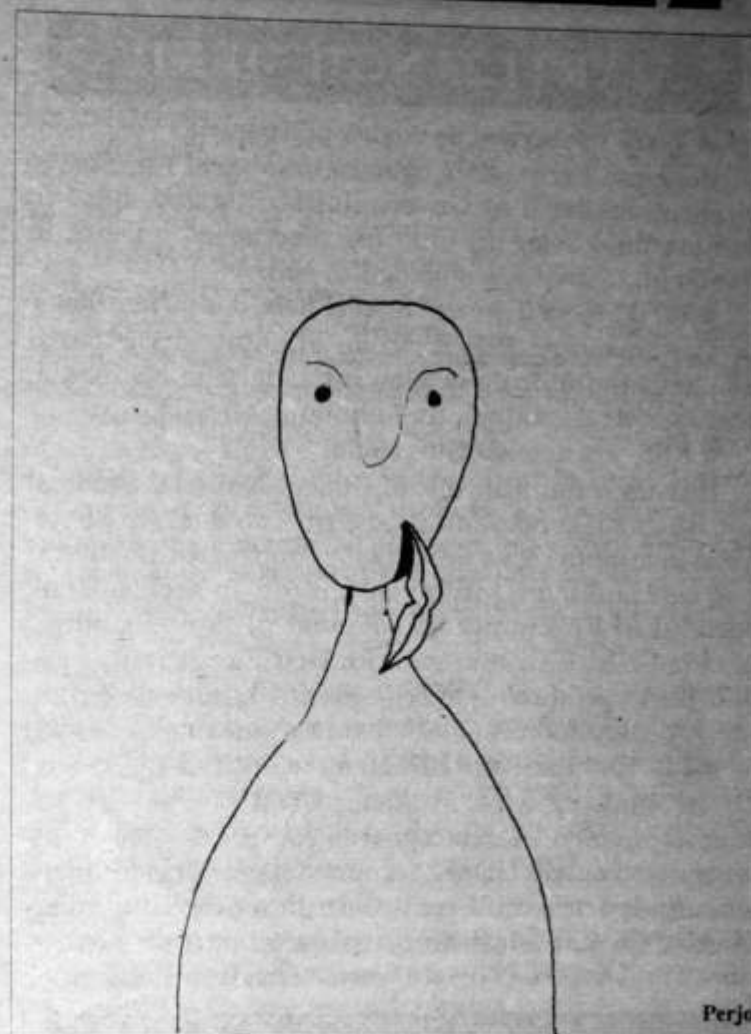
În a cat inte diții re în Decl tiune. Mai cană a să se deci ales pe ltranaționa încărcată de ții, adea creșterea de fami accentua- ent, preșe- spatele re conducere. cialitat are și în fa- sînt dr ociale, lide- încă dică sînt gata lui al X coaliție cu va stat pusă de lon ne națională, manen tmiștii. statuar a-și păstre- dividua, în virtutea se cons impună ve- dar cu e decît 34%. statele utea să mi- priilor ia să apară Precaritatea stă formulă libertă a ducă, mai prin sta anticipate. dreptulevitarea de- la pace re de ales - dreptur iziei sale? - cizate în ția sau a se de regir al unei pe libertă BERINDEI care, ch

unor dr ovarea activă făceau p întărirea au regional "certificatelor demagogmarea unei noi nimeni ruționari, la fel

Perjo

țiunilor Unite sau Consiliul Europei, după un model politic afirmat de Goebbels care a spus că fiecare (stat)

Perjo

cuprinzător. Într-o parte, în Vest, tendința de integrare economică și politică. De cealaltă parte, în Est, asistăm la o evoluție inversă: popoarele caută să se definească pornind de la criteriile naționale, ceea ce duce la o explozie de state federale. În această situație, trebuie să vedem, fără îndoială, reacția la o lungă perioadă de uniformizare, de dirijism centralizat și de sistem rigid. Dar mentalitățile pot să se schimbe.

Am fost întotdeauna un democrat

Războiul din Bosnia-Herțegovina constituie o amenințare pentru celelalte țări balcanice?

Nu cred. Nimeni nu are interesul. Mijloacele militare și-au demonstrat ineficacitatea: ele n-au făcut decît să agraveze tensiunile și să întărească curentele cele mai extremiste. Nu este cea mai bună modalitate de a rezolva conflictele. Mult mai important ar fi de a căuta soluțiile politice și pacifiste pentru toate con-

imposibil să se facă să coincidă frontierele politice cu cele etnice. Doar dacă nu se lansează într-o nouă purificare cu același nume...

Pentru moment, ce trebuie să facă occidentalii? Ce semnal trebuie ei să le trimită popoarelor din Est?

Trebuie neapărat să le dea să înțeleagă că nu este acceptabil ca astăzi, în Europa, să se modifice frontierele prin forță și să se răstoarne compoziția etnică a unui teritoriu. Dacă acestea vor fi permise, atunci victoria va fi a celor ce — și sînt numeroși — consideră că dacă înțelegerile de la Ialta și Versailles s-au prăbușit, totul se poate renegocia. Or, această atitudine ce ar consacra legea celui mai puternic ar fi o amenințare gravă pentru tranzițiile spre democrație și stabilitate în Europa.

În contextul postimperial de fragmentare se mai mențin două puncte de referință: CE și NATO. Acestea sînt modele către care aspiră țările din Est. Trebuie să precizez că dacă aceste modele acceptă în mod pasiv violarea tuturor principiilor pe care ele se bazează, imobilismul lor va avea grave consecințe.

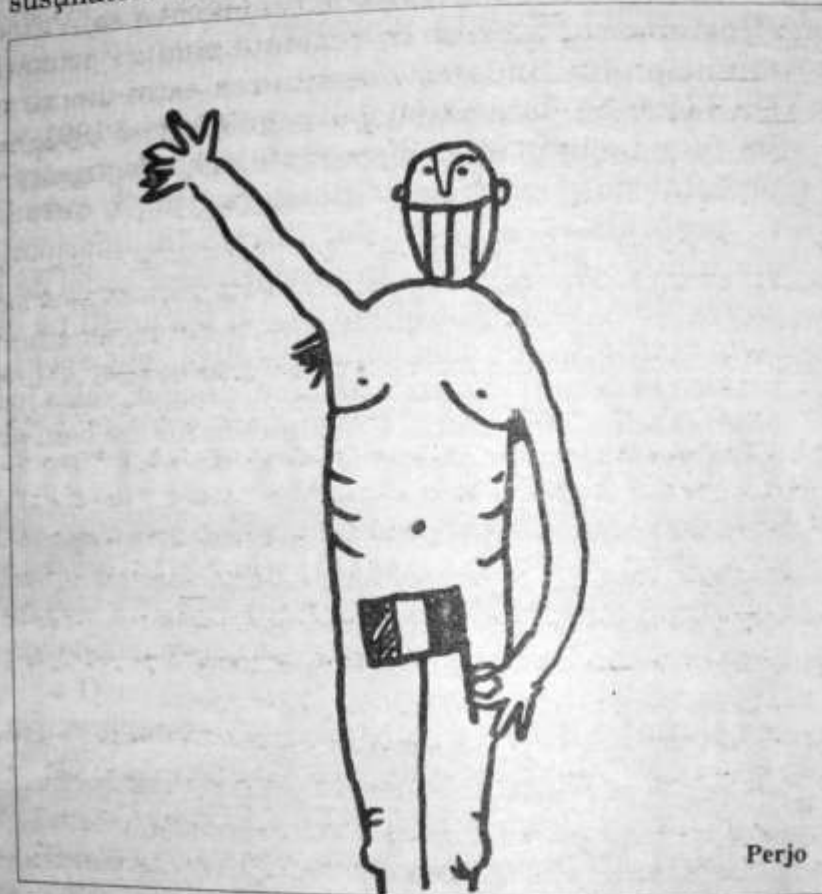
Până în prezent, Europa Centrală reprezenta un pol de stabilitate și de reușită în tranziția democratică. Dacă Ungaria ar lua-o pe urmele Iugoslaviei,

au de
 punc
 ce le
 CSC
 Cent
 lărgi
 acur
 Cum
 seas
 exte
 nu i
 lect
 tivă
 Kiso
 secu
 garz
 gura
 den
 pre
 pro
 ina
 am
 Cor
 des
 con
 NA
 am
 disp
 roli
 de
 eur

defini
ade
ta s
le d
lua
pre

i-au adus o ceebritate...
voase. Ce-ar fi vrut oare d-nii Năstase, Mânzatu și
Solcanu? Ca dl. Emil Constantinescu să apară pe
ecran, să spună cuvîntul "mesaj" și să dispară? În
fine, alt element de contrarietate îl constituie declara-
ția ministrului de Interne și a Serviciului de Pază și
Protocol față de incidentele de la Alba Iulia în care
parlamentari PD (FSN), PAC și PL-'93 au fost îmbrîn-
ciți de forțele de ordine. Adăugînd la acest tratament
- care încalcă imunitatea parlamentară - și ciudata
apariție în trenul oficial a unui comando format din
susținători ai Partidului România Mare care a apucat

să agrezeze un grup de parlamentari înainte de a fi evacuat, PD (FSN), care se consideră principalul vizat de aceste obstrucții, a pretins explicații de la ministrul G.I. Dănescu, numai că "explicațiile" cuprinse în comunicatul semnat de ministrul de Interne și de SPP neagă cu desăvârșire declarațiile parlamentarilor, prezentând o versiune atât de idilică încât exagerarea devine ridicolă. Fraza în care este evocată comportarea "condescendentă, preventivă și conciliantă" a forțelor de ordine pune rapid sub semnul îndoielii întreg comunicatul, întrucât orice muritor de rînd știe cum stau cu condescendența forțele noastre de ordine cînd e vorba să execute un ordin.

reieșea
institu
drul U
acțiuni
în luni
ralului
numai
exemp
rămîn
de one

De
de con
versi p
a-si a
salari
de afi
a sect
doru s
primu
pra af
cazul
tregii
curate
tari d
ma sta
rității
român
lor, ad
me în
pentru

În
partid
aerul
ai noț
care v
guvern
mai m
aleșii
virgule
anului
față în
ternez
nu-și d
statuie
va răm
tru Op
torul a
riscă s

P.S.

tastrof

re la guvernare. Nu numai graba ptul că nu s-a declarat încrezător evident că dl. Ilescu exclude orice poziției, că această ar avea a unei alte formule de guvernare. Foarte relevantă este din acest președintelui Ilescu că nu caută te structuri de majoritate parla- unui pact social (care să asigure omentariul pe marginea discuții- ori un pact politic care să fie "ur- Aceasta ar însemna practic ca i Văcăroiu. Ceea ce, având în ve- - îndeosebi în blocarea reformei nia executivul Văcăroiu. "Pactul ată într-o formulă de guvernare

singura structu- sprijinit-o și pe de stînga susți- căror implicații, . În particular, dl. Ilescu ar ur- i pentru Memo- nga ai PDSR, în ora în Executiv. multe remanieri l. Văcăroiu). Po- reprezentanților acestora "liniștea

lui ar oferi Opo- de o situație în sponsabilități dar emna că se spu- e, în pofida pro- nica soluție rea- e și economic. În nici. Un redema- rin Ordonanțe se pot introduce

entru reformă și în cazul în care înd oricum eventualitatea unui ipate.

ce te pe altarul schimbării. Ușurința cu acest capital și au ratat o șansă la care t marile crime de incompetență politică săv- a țării. Din nefericire, incompetența proi- cii românești pe schemele ceaușiste din i din "perioada occidentală" a debutului și și tenace de o lipsă de inspirație monum- mea știa că toți rii față de Moscova, politica externă rom- nă în ritm incredibil, încît într-un sing- topurile de popularitate și s-o așeze în scos dacă nu izbucneau războaiele din fi- trasemna - oarecum în alb - toate cer- tru ieșirea din carantină. Trimisul spu- "grila" conform căreia va funcționa ad- și economie liberă de piață". D-na Ma- constituie cea mai bună garanție a se- nu luptă între ele". Sint, de altfel, cr

Europei și ale l- tă de scriitorul conducerea Ro- a "The Captive întîrziere, dupe- triva lor - rat- tegrarea în gr- ostilitate neju- tratatul cu o- "Ketman" este decît niciodat- tardivă și oar- din România- rusească a lu- restroika". M- tea spune da- lui și a direct- societate de tip amenii nu aveau ceră. Din nefa- a celor slabi. ternă a polif- mari și teatre demorației e- rsonaje prin acte România a fost, plan intern - din actori. Ideea tre ele și nin- icipi o legătură cu totalitar în t- rostea era parte rea credibilit- Jeși mulți nu re- afirmării în l- copiii noștri tre- Dependenta cel puțin să nu greșelilor în l- nă adevărul aca- rie, în cartea sa înții înnebuneau

tern, lupta pentru stabilizarea vechi- lui comunist și pentru înăbușirea - toare. Dacă ar fi optat de la început evitat propria sa erodare, ar fi evita- riile desfășurate sub sloganul "nu n- tă. Mai deconcer-

Aici apare și legătura cu te- ratie. Dacă fiecare declarație publică doar ascunde adevărul, atunci oamenii acționau, natural, conform unei teorii a conspirației. Relațiile sociale pre- supun încercarea de a descoperi planul secret al in- dividului. Ceea ce caută el. Nimic nu este ce pare a- fi, de vreme ce declarațiile sau acțiunile publice as- cund sau maschează sentimente alternative.

Românii operează astfel cu o teorie a conspira-ției. Teoriile conspirației, cu intrigile și diversiunile lor, seamănă cu astrologia: poți obține oricînd o- confirmare și este imposibil să fie dezaprobată. Ori- ce dată care pare să dezaprobe conspirația - gîndi-ți-vă la orice fel de scenarii, de la asasinarea lui Kennedy la diferitele teorii referitoare la Revoluția

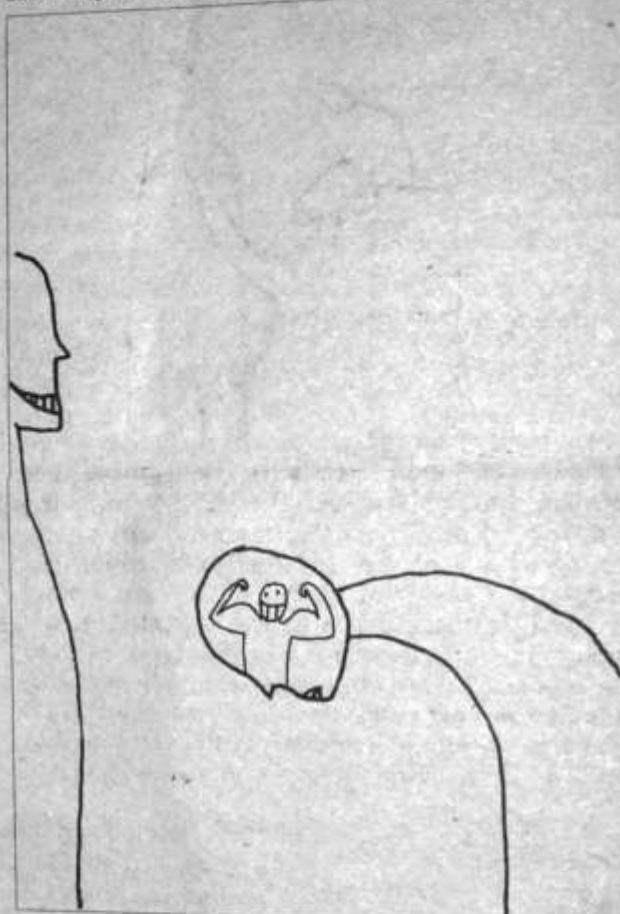
mănism" acum. "anti-român" (E- aplică și în caz- aproape mistie- engleză!), ruși- conspirații. Sin- veste persoana- Este ca și cum- simplu "accid- Într-o societate- voie de o "teor- despre conspira-

Teoriile des- siune" sînt cite- blarea se află i- re la evenimen- doar o dată, mi- decembrie 198- "haos" decît pe- dă lucruri cum- noranță și gru- și complexitat- atit de mult ve- și de omul de p- nimentelor din- nu poate accep- Conspirație sa- Răului în spat- creeze "diversi- momentului de- adevărați care- nesigure și de- există un regiz- joace un rol aș- pretarea acest- gizer - person- manipuleze ac- și l-ar lua în se- nat, hai să ved- cembrie 1989 -

În ceea ce n- fi acuzat ca fiin-

Perjo

RESTAURAȚIE ÎN C Slobozia - un oraș care se

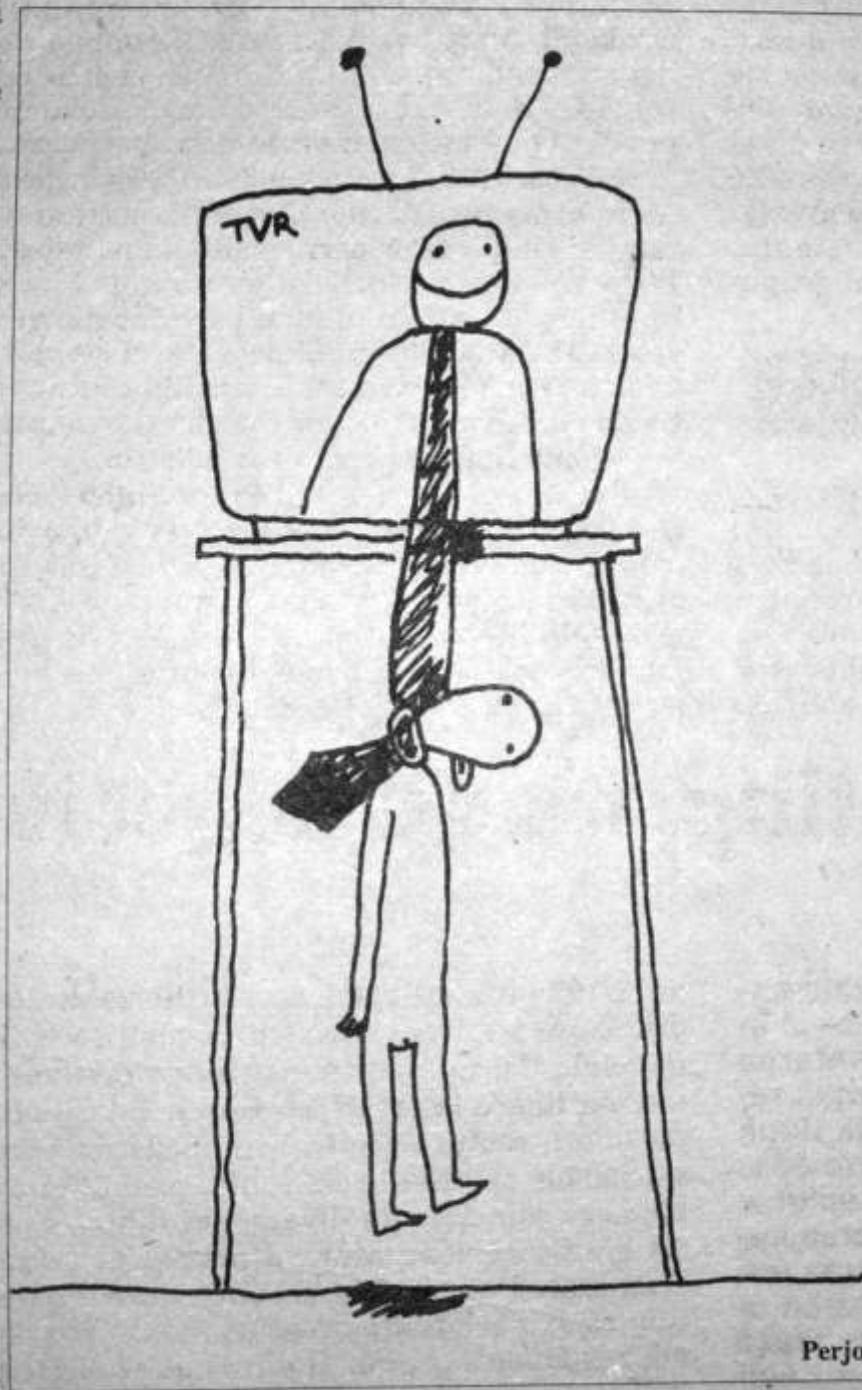
În ziua de 21.03.1994, Televiziunea Română a realizat emisiunea orașul Slobozia. Avînd ca temă generală "Provincia și provincialii", o- este, adică o provincie ca oricare alta în această țară. Prin urmare, a- ve", cît și "aspecte pozitive" existente în oraș, conform grilei de inter- dependent pe listele PD (FSN). Si totuși Căpîlul local în fața c-

fost extrem de interesat de politica familială în țările Uniunii Europene pe care a descris-o Marina Heinrichs (teolog catolic feminist, meserie stigmatizată în Germania, cu șanse în Olanda, pînă la recesiunea care a determinat reducerea fondurilor destinate educației). Politica familială adoptată de Uniunea Europeană dă capului de familie posibilitatea să-și recupereze cheltuielile necesare întreținerii familiei din impozitele reduse proporțional. În modul acesta (a arătat conferențiera olandeză), femeia este încurajată să rămână acasă, pentru că de multe ori salariul ei va fi mai mic decît suma cîștigată de bărbat (capul familiei), prin reducerea impozitelor. Cînd căsnicia merge, situația este convenabilă, însă în caz de divorț dependența economică a femeii de soțul ei o aduce într-o situație

aleze chestiunea mai tolerantă. În joc se pune ideea tratatului bicepartidul majoritar, obțin vocile naționalismului la Cotroceni o și un soi de armistimistru asaltat de

celui mai mare poet român. Ar fi multe de spus despre stereotipiile acestei aniversări, din care n-au lipsit personaje ca Răzvan Theodorescu sau Valeriu Râpeanu, care au abonament la majoritatea comemorărilor. Din nefericire, simpla prezență a lui Răzvan Theodorescu, autor al instigării mun-

lor oferi
ce: mai
uroape
caescu.
cuistru
dîzînd
ge ma-
si alta
gveni-
ditudi-
fădat,
leită a
tică.
e au
n "dog"
prin
nen-
riarii
u mo-
d cea
lării
te a
gibil
e rne-
ci nu
t un
c su-
lstu-
e rău
tarti-
cCD.
mă o
doua
r ver-
cam-

Perjo

Perjo

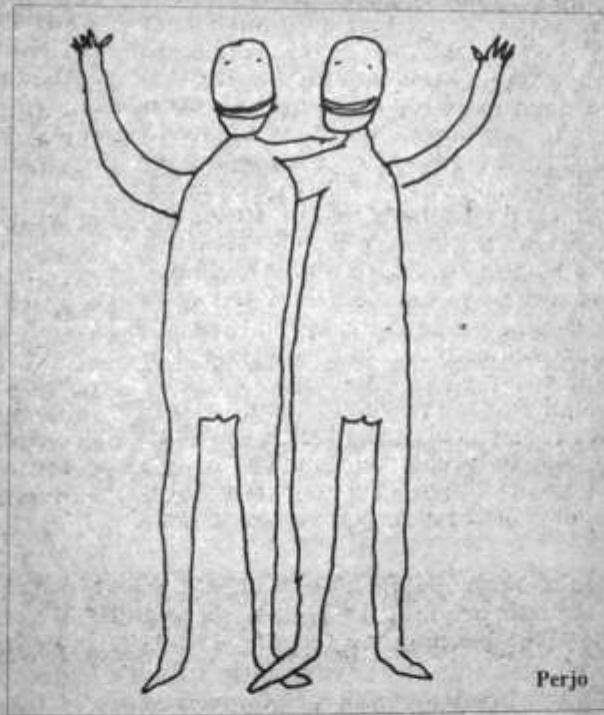
dramatică. Reduse doar la un ajutor social (și uneori nemaiprimind pensia alimentară de la fostul soț, angrenat în cheltuielile unui nou cămin), femeile riscă să nu poată asigura școlarizarea copiilor.

România este marcată de ce au puțin sau deloc defecte caracteriologice, ar fi orgoliul lui Nicolai Emil Constantinescu-Corneliu Coposu.

O comparație cu ce foste-socialiste arată național-liberalilor sau important jucat de la ci anemia „celor înainte de Revoluție sau rezistență orga-ă se poartă forma cu democratice moder-rid de opoziție”, ușor te lesne de înțeles că există enorme deo-ății, în proiectul de cele utilizate, toate și firesc, în deose-orientă istorică și de i. În esență, această entă de opțiune stra- a societate româneas- nănească interbelică? lianței Civice, prin-ailor” în 1990, în us o nouă și impor-esteia a stat în am-omânia. Se puneare constituită după semi-dictatorială, căreia trebuia lup-ă tip „forum”, așa vică, sau se apropia-o țară democratică, ptat prin mijloace Cei care au optat nind și astăzi, pre-aga luptă în Româ-și anticomuniști”, e au optat, precum un alt tip de anali-zez Darski, potrivit și sint constructo-uropei de Est), au t de ce PAC se află de PNȚCD, cit și aceste ultime for-ă se apropie și să e opțiunile strate- de la un refuz: că în România s-a al care să împiedi-tebelice; AC tinde

Din păcate, prea adesea încercarea din par-tea PAC de a propune puncte de vedere alterna-tive în cadrul Opoziției, de a sugera nevoia unei discuții de fond a fost întâmpinată rău. Uneori am asistat la insulte și acuzații absurde, care au condus, firește, la răspunsuri echivalente de partea cealaltă. Oricum, campania din ultimul timp din „România liberă”, care, după ce l-a de-nunțat pe dl. Manolescu ca posesor al „sindro-mului Câmpianu”, a culminat cu publicarea unei abjecte scrisori, „semnată anonim” de un „fost pachist care evită să se expună răzbunării foștilor său colegi” (nr. 1327), e profund întris-tătoare. Dl. Băcanu, actualul președinte al AC, ar trebui să știe că practica denunțului anonim apropie gazeta ce o conduce de nivelul „Româ-niei Mari” sau de cel al vechii „Românii libere”.

Negativ e și triumfalismul afișat de unii lideri ai Opoziției. Chiar dl. Emil Constanti-nescu, de obicei lucid, tinde să ofere despre

Perjo

CDR o imagine mult mai pozitivă – cred eu – decît o îngăduie realitatea (v. „22” nr. 32). De exemplu, domnia sa, comentind ultimele son-daje de opinie, „uită” să amintească că dl. Adrian Năstase, liderul PDSR, este, conform tuturor acestor sondaje, cel mai popular politi-cian român.

Nu vreau să se creadă că că aș îmbrățișa neapărat opiniile PAC în chestiunea reorgani-zării CDR. Dar refuzul majorității formațiuni-lor din CDR de a accepta o discuție aprofun-

Al doilea – după Psihologia, de nece-la de con-De unde ri față de il știe (și

• Întrun intern- În cadre interese fost discuta este esen-nală” (p. a și tipi-ă, Yalta, plutesc, e acestei Iliescu) alte slo-

• MAEirculație Eleme bluff. semnul în solidari-zultă dintîn care nului Repativ, cu al MAE re, citeș-zează compa-pletă a ânești o serie damului unei jumstantin Organizaraiova, deschide, utea fi

• PDAhologic ultivat. ace, că

La con nea prin i can (PPR lider PRN mațiile li 172.000 n la partid

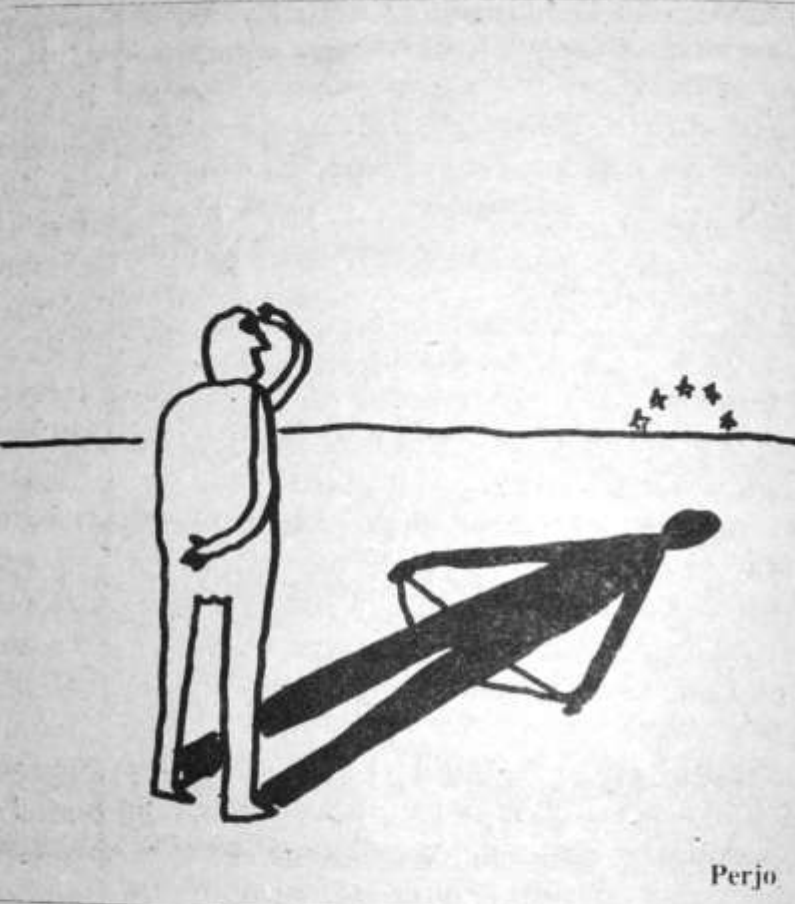
achen, un alt iterar. are ro- că din Un an abso-lbum expe-nou au pu-

• Rege Dorinc în Român alităților comemo-la 23 Aug autorității pu-

Strict literar vorbind, observăm și în această carte a lui Titus Popescu o evoluție sensibilă de la stilul critic, rece, intelectual și abstract la faza mult mai liberă și mai literară, spre o tot mai mare dezinvoltură a expresiei. Discret, serios și nu foarte sociabil, Titus Popescu rămîne în amintirea noas-tră un reper münchenez de bună calitate, revăzut și rîgăsit cu plăcere. El nu decepționează.

*

Mult deosebită, din toate punctele de vedere, este Atena, Atena de Alexandru Vlad (Cluj, Dacia, 1994). Mai întîi prin faptul că este scrisă de un romancier, așa zicînd „profesionist”, cu fraza sigu-ră, incisivă, nervoasă. În al doilea rînd – poate și

Perjo

mai important din punctul de vedere al unghiului nostru de lectură – este faptul că autorul a călăto-rit pentru prima dată (?) în lumea liberă, în perioa-da „septembrie-octombrie 1988”. Deci în plin regim ceaușist. De unde o serie de reacții tipice, notate dezinvolt, lucid și adesea ironic. Alexandru Vlad nu are nici un fel de complexe. Simpatie tinută bac-

sa de conveniență. Victor
tul. Sartre nu are a se scuza de cola
boraționism, ci de ceva mult mai sub
til: ceea ce mai sus am numit delega
rea suveranității voinței.

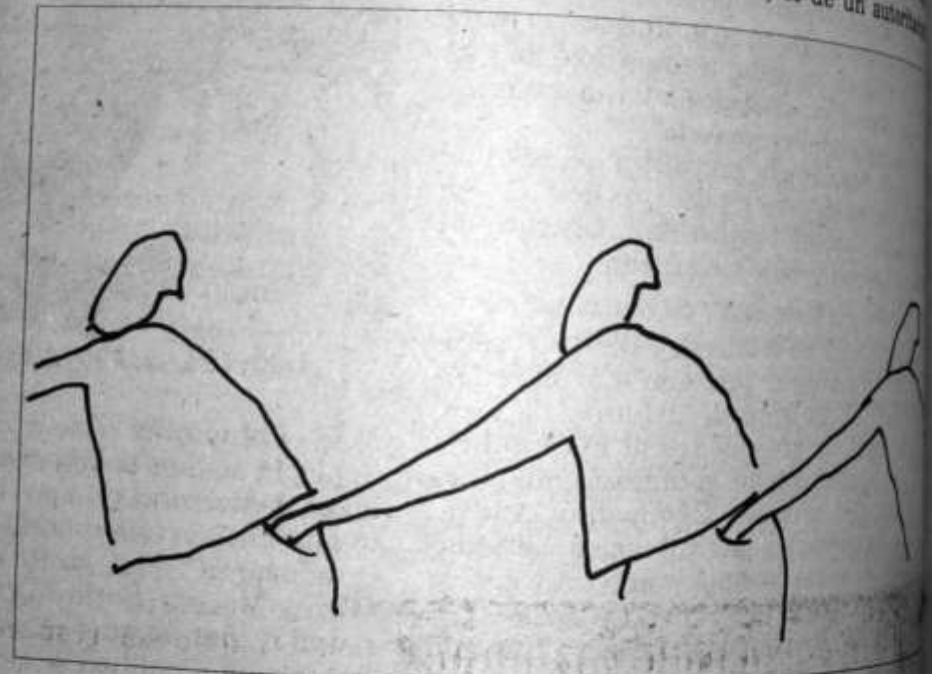
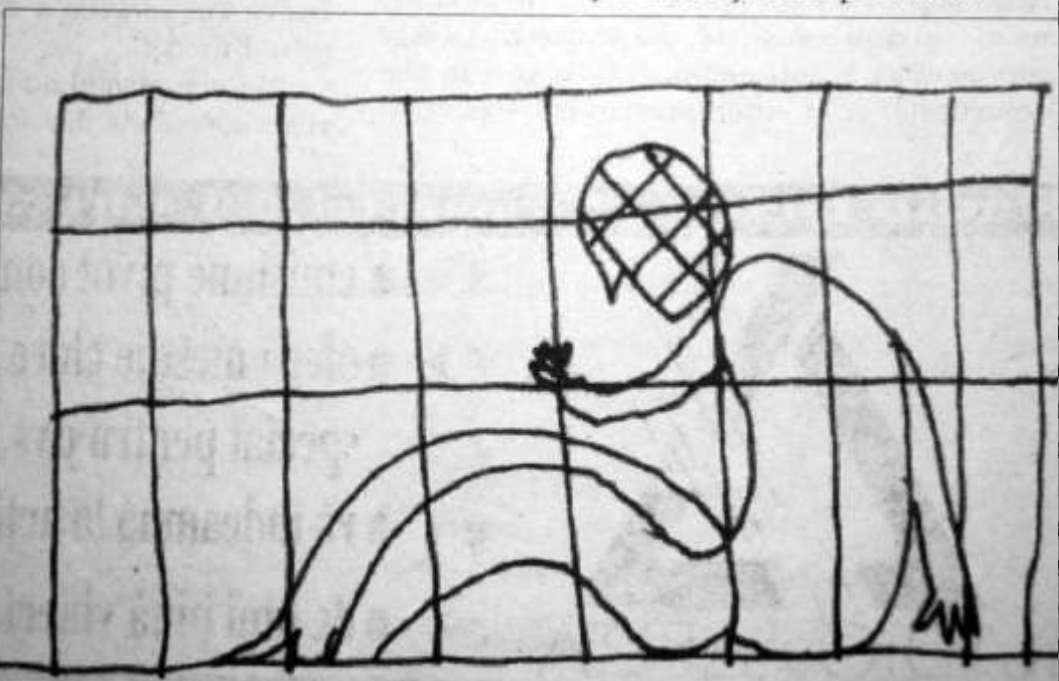
Inconștientul și intonația

Pentru a nu se considera vinovat
că nu a acționat deschis împotriva
ocupantului, Sartre trebuie să ne
convingă că Ocupația a fost un feno
men extrem de ambiguu. Că germa
nii semăna, în fond, cu niște avocați
în uniformă și că vina aparținea unei
minorități bestiale, numită Gestapo,
după cum onoarea (colectivă de astă
dată) revine tot unei minorități,
aceasta superbă, numită Rezistență.
Grosul populației, care trăia cotidian
alături de „avocații” din Wehrmacht,
a secretat, ne sugerează Sartre, cola
borare: dacă țaranul produce bunuri
pentru maquisard, el trebuie neapă
rat să cedeze din recolta sa și ocupan
tului, altfel este înlăturat, iar ucide-

nații piezișe. De ce? Pentru că în
geam poziția lui Sartre pe dinăun
era a mea înainte de a-mi apar
conștient. Mă domina așa cum
domină frica de moarte atunci
ești necredincios: descurajându-
făcându-te orb la toate amănun
care, într-o agonie, îl reconforteaz
muribundul care se abandonează
eternității. Eu nu simțeam acel fa
al intonației pentru că interiorit
mea morală era falsificată de sing
ocupație care ar fi trebuit să mă
spăimînte dar pe care, cu nesim
nepăsare, o ignoram: ocupația
stinctelor mele morale de către
pantul pe care, atunci cînd îl ved
la față, îl disprețuiam prosteste.
șeam. Victoria lui era toată aici:
bertatea pe care mi-o lăsase pent
mă aservi, cu infidelitățile și în
ciunile ei, de bunăvoie. Așa am
probabil, toți sub comunism: niș
zare victime, deopotrivă volunt
șmechere și trase pe sfoară.

elementare ale omului cresc geome
tric de la un an la altul. Președintele
însuși, propus și susținut de acest
partid, încalcă legea cu seninătate de
cite ori are ocazia, iar acest fapt nu
are nici un fel de consecințe juridice.
Între timp, Adrian Năstase, președin
tele PDSR, a primit porecla „patru
case”, iar majoritatea liderilor parti
dului și a miniștrilor a fost denunțată
ca fiind coruptă – iarăși fără nici un
fel de consecințe. Corupția pare să fi
devenit, de altfel, chiar emblema
acestui partid și a acestui regim. De
spre protecția socială, cred că cel mai
bine ar putea vorbi șomerii, copiii și
pensionarii. Atunci, poate, e PDSR un
partid de centru? Nici vorbă – nicio
dată un partid centrist nu se aliază

și în cadrul procesului
concentrare a capitalului
tura deține un loc, ce
„frunză”. O statistică
arată că, din cele 1.500
cifra de afaceri de peste
lei anual, peste 1.000
persoane care au făcut per
chea nomenclatură sau
famiilor acestora. Cînd
de capitalizare se va înma
klatura nu va renunța la pu
tică, cum se iluzionează
rămîne în continuare la pu
consolida puterea. Într-
nomică va fi un excelent
puterii politice. Iar dată
calitate umană a acestei
democrație occidentală va fi
România, ci de un autoritar

cu extremiștii pentru a guverna.
Apoi, unde am putea găsi, în cazul
PDSR-ului, acel echilibru programatic
și atitudinal caracteristic centristilor?
Rămîne să ne mai întrebăm dacă nu
cumva PDSR e un partid de dreapta –
și iarăși răspunsul va fi negativ.

garhic de factură sud-america
cale de dispariție în zona de
încă cu un „viitor de azi”
tea mai săracă și mai puțin
a Europei răsăritene. Nu
amenință România, nici
comuniștii travestiți în capite

Deceput
sondaj de
tr-un spo
oasă fun
potind ut
discutabi
PAC po
independ
realizabi
Ce se
complet
Patri
„purat
subordon
va cost
electora
cial-den
Manol
ricepu
tează
probat
supune
va dev
un PL
PNL-C
pildă,
meritor
nume
IAC sa
fiecun
fi păst
fi la ri
păstra
reținut
rilor,
supune
în sfir
dicală
Ciorb
CNSL
sindica
vent
asocie
consid
prea n
cu țări
Din
• Tu
ron
Aiu
Ad
• Cro
Vir
• Ho
și

Este foarte adevărat că opera generației pașoptiste a fost o operă de traducere în termeni româniști a unor sisteme politice inventate ajurea. Dar, în partea ei cea mai remarcabilă, o operă de creație. Este la fel de adevărat că la această operă au participat 90 de procente nu au participat legislativ în nici un mod, datorită votului censitar care era aneant de rigoare.

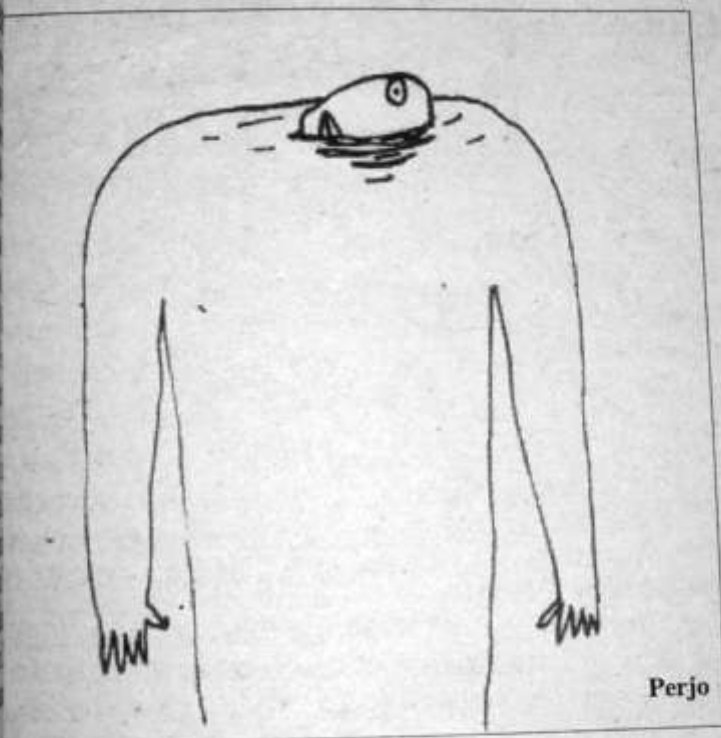
Las în seama fiecăruia să aprecieze dacă votul censitar a dăunat sau nu construirii României moderne. În ce mă privește, eu cred că modernizarea României a fost posibilă datorită întâlnirii fericite între un sistem bazat pe votul censitar și o clasă pusă cenzului care a fost deopotrivă inteligentă, votată sincer ideii de progres național și generoasă. Ei bine, punctul nodal al celui de-al doilea mod de a reevalua istoria stă în semnificația acor-

Potrivit acor-
României s-ar
tiste, legitima
lidă societate
re legitimitat
votului unive
ric al gândiri
ții, cu amără
imens succes
ciologic este
lui, în ciuda
să îl schimb
tabile, bazat
efectele de
s-ar datora
mâniei. Po
rători ai d
tice democ
părțile cele
meroase) se
început to
sedarea ș
asasinare
(nu doar
midarea
orientare
lor a fost
inginerie
foarte vi
politice
dificultă
social rea
Pe l
le mai
doua ar
noțiune
evită vi
fine, fo
și ne fa

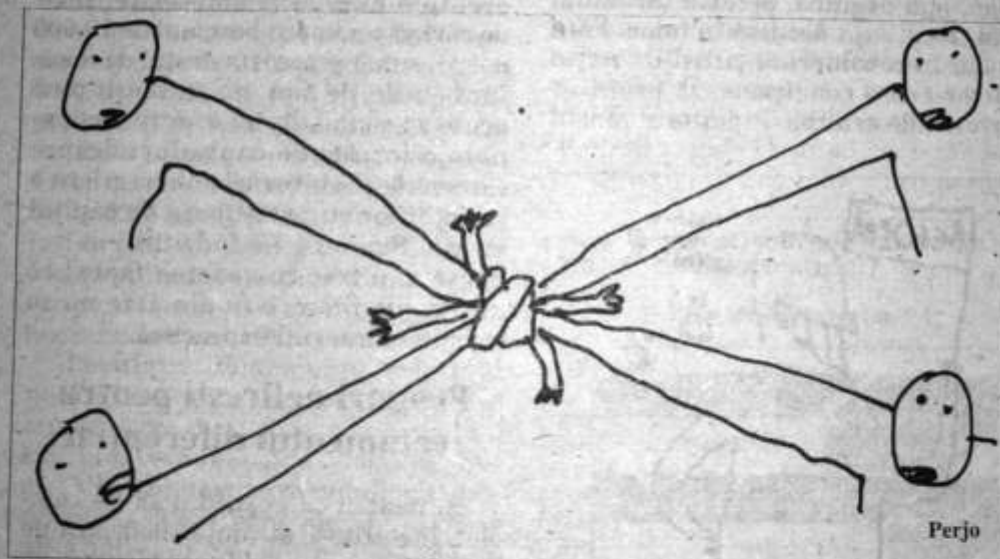
În
punsu
măneș
răspu
mânia

Partidul Alianței Civice are o situație deosebită, fiind un partid cu structuri, genetic, distincte și care și-a asumat liberalismul după o îndelungă elaborare. Dar perspectiva de a rămâne mereu pe ultimul loc în ierarhia Convenției cîntărește mult în favoarea unificării. Să observăm totuși că un calcul al șanselor electorale dă rezultate diferite în funcție de cine îl face. La nivelul conducerii centrale, uniunea liberală pare profitabilă, dar nu întotdeauna și la nivelul organizațiilor județene. Nu întimplător, cea mai serioasă împotrivire față de alianța cu PL '93 și PNL-CD s-a manifestat la Timișoara, unde PAC are o organizație puternică, cea mai puternică organizație în raport cu partenerii din Convenție. Unificarea liberală aduce pentru filiala PAC din Timișoara numai deza-

PAC dorește să impună candidatura domnului Manolescu, față de care PL '93 manifestă destulă reticentă. Mai mult de-atît, o filială a PL '93 lansat ideea candidaturii lui Florin Rusu, propunere față de care domnul Rusu s-a arătat surprins, fără să o respingă, apreciind chiar că șansele cele mai mari le va avea, neîndoiește, un candidat inginer de profesie și originar din Transilvania. Iată un portret-robot care nu se potrivește nici domnului Constantinescu și nici domnului Manolescu. Ruptura pare de pe acum gata făcută, chiar dacă nu înțelegem care a fost miza reală a celor ce au propus candidatura domnului Rusu. În fine, viitorul unificării va depinde iarăși de felul în care țărăniștii vor înțelege să trateze o problemă care e și una a Convenției Democratice.

Perjo

Perjo

avantaje. Fief al PAC, Timișoara ar trebui să împartă voturile cu niște aliați pe care nici măcar nu îi prețuiește îndeajuns pentru a lua ipoteza unificării în considerare. Domnul Manolescu a spus că, la Congresul partidului, decizia majorității va deveni lege pentru toate filialele. Dar decizia majorității e greu de prevăzut, iar în cazul în care Congresul ar vota împotriva unificării, PAC s-ar expune dezastrului public. Din acest motiv, parti-

Ținând seama de tendințele manifestate pînă în prezent, starea de echilibru s-ar putea realiza cu ușurință numai într-o singură situație: PAC și PNL să-și continue procesul început al apropierii, iar celelalte două formațiuni, PL '93 și PNL-CD, să-și joace cartea pe cont propriu, la fel ca în 1992. Dar ideea unificării cu avantajele pe care le prezintă a devenit, se pare, o serioasă constrîngere din momentul în care a fost public asumată.

ată votului universal. Să reamintim că, dacă în-
ate de război votau numai o sută de mii de oa-
eni, în 1926, spre pildă, votau 3,5 milioane. A
st acest imens progres numeric și un progres po-
tic? Al doilea tip de anamneză susține că nu. Oda-
cu ieșirea la vot a „României profunde”, viața
socială românească a cunoscut o bruscă degradare
politică, ce s-a accentuat continuu, fără soluție de

România Uniunii Europene

... în vigoare
Europeană.
semnat la 1
... nentele țări-
... nstituie in-
... omic și po-
... România va
... stinul țării.

Care sînt fazele naturale ale deschiderii Uniunii Europene către Răsărit? Cronologic, primul pas important în această direcție l-a reprezentat reuniunea Consiliului European desfășurată la Essen, în Germania (9-10 decembrie 1994), și la care șefii de guverne ai țărilor membre UE au adoptat Strategia de pregătire a aderării la Uniune a statelor asociate din Europa Centrală. Pentru România, această reuniune a reprezentat un succes aparte, deoarece pentru prima dată s-a arătat clar că țara noastră se va

... tatul unei
... ce debuta
... Externe,
... propunea
... rmame de
... otelului,
... e -, conti-
... a trata-
... Europene
... adăugat
... vigoare a
... emnat la
... e la 1 ia-

bucura de același tratament ca și restul statelor central-europene în cadrul pieței comune europene.

Rezumînd pe cît posibil, strategia de aderare presupune ca modalitățile de colaborare dintre UE și țările central-răsăritene să se intensifice și să se diversifice în domenii centrale cum ar fi mediul înconjurător, problemele juridice și interne, transporturile și domeniul energetic, cultura, învățămîntul. Se dorește restructurarea accesului la piață, iar asistența PHARE va crește cantitativ și calitativ.

Următoarea fază va fi pregătirea internă a Uniunii. Tot la Essen s-a stabilit că în perspectiva

... economice
... ofer
... economic
... sprij
... unei econ
... dial
... caritate
... Europei.

Funda
tr-un ter
va reuși
rificarea
mare mă
vor cuno
văzute, s
continua
penetrat
ferioare

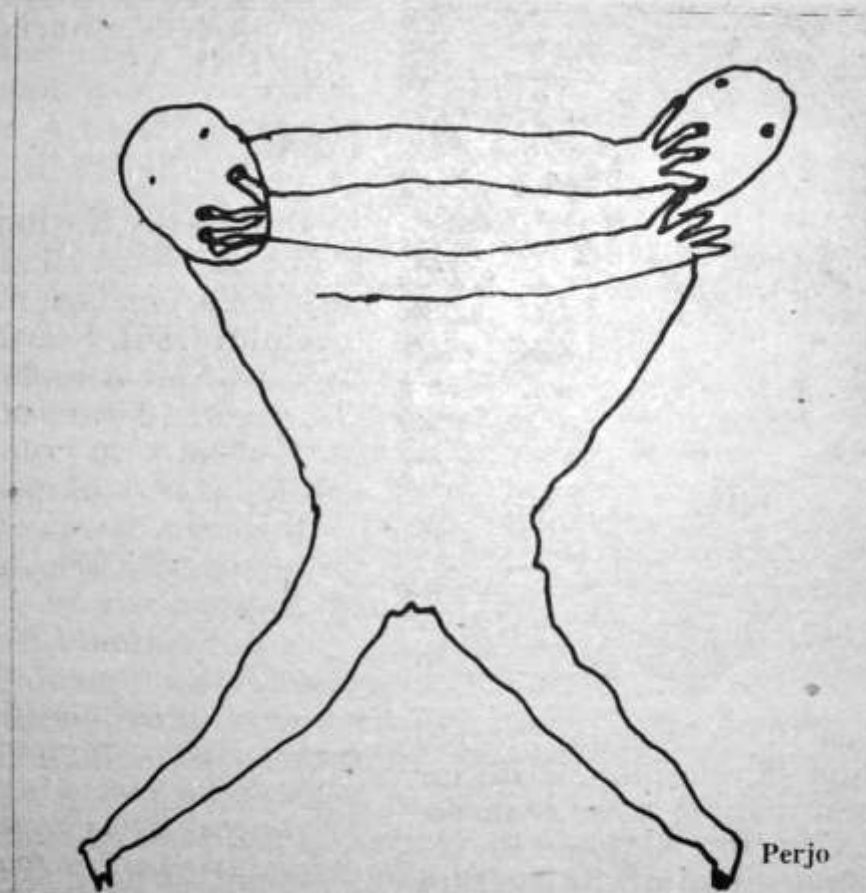
au ca prul in
aplicării
aniza-
taje super
rîndul lo
Avem,
perspect
merciale
cat în

Pînă
0 din
dent nu
tu să-
țiunea p
rînduri.
amintim
s-a iniți
Exterior
unor car
sectorul
nere-
ția româ
prezi-
tul de as
mul rînd
rit să

mele Rori, nu
foase: reic (re-
asumare
ția de
rea priva două
tuțională res-
fi revine retro-
de adap
31 din
rînd prin
rbind)
grarea cîn tre-
noastre lăc
acă ar

Integrat

ca toate grupările au acceptat ca principală valoare ideea de Opoziție Unită. Unitatea Opoziției a fost în același timp instrument electoral și instrument de legitimare politică. Opoziția democratică, cu înțelesul de adevărată opoziție democratică, a fost ideea generală care a dat valoare fiecărei grupări, indiferent de dimensiune, de forța organizatorică sau de calitatea oamenilor pe care i-a avut. Lipsa de energie și de inspirație politică a fost compensată de aura legitimității. Țărăniștii au fost mereu liderii Convenției, nu atît prin majoritate cît prin faptul că au părut să întrupeze cel mai bine acest tip de legitimitate născut din dorința de restaurare a lumii burgheze. Ieșind din Convenție, partenerii țărăniștilor au riscat să-și piardă legitimitatea. După izolarea lui Radu Cîmpeanu, PNL, iată, s-a întors în alianță și a permis țărăniștilor

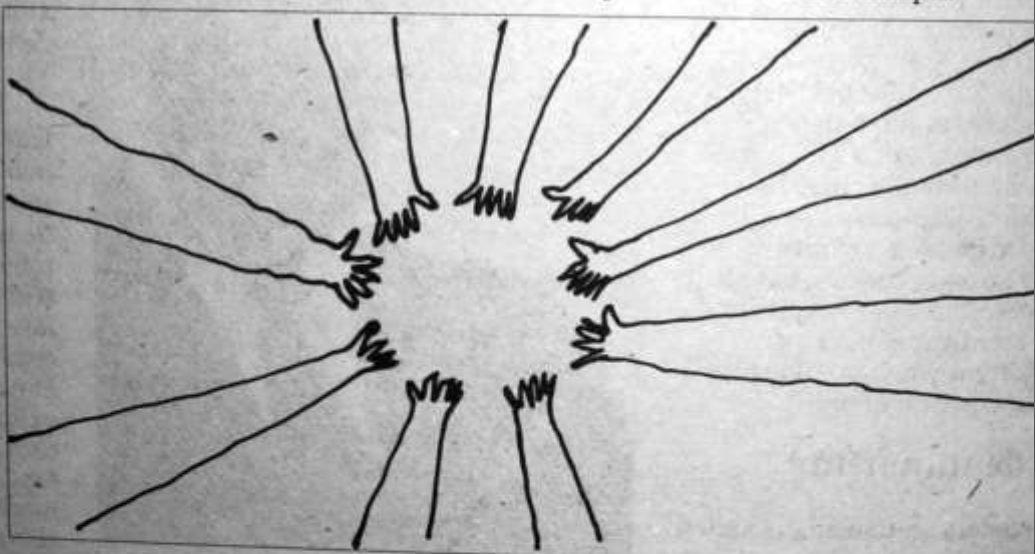

Ne adresăm
guvernului României și
Ungariei, în acest

DECLARAȚIE

toate acestea, Tuzla, un oraș industrial în nord-estul Bosniei, este locul în care viața civică a reușit să supraviețuiască. Tuzla a fost unul dintre cele două orașe din Bosnia-Herțegovina care a reinstaurat o conducere orașenească ne-naționalistă. La începutul războiului, în primăvara lui 1992, forțele polițienești, slab înarmate și întărite de către voluntari, au reușit să apere orașul în fața atacurilor Armatei Naționale Iugoslave. De atunci, orașul s-a luptat pentru păstrarea spiritului civic.

Viața culturală, universitatea și spitalele continuă să funcționeze. În plus, câteva organizații non-guvernamentale sînt active în regiune. Forumul Cetățenilor, o mișcare non-politică, a fost fondat cu peste doi ani în urmă și are peste zece mii de membri. Relațiile etnice din oraș continuă să stea sub semnul toleranței, coexistenței și cooperării. Pînă la acordul croato-bosniac din primăvara lui 1994, Tuzla a fost

aproape complet izolată de lumea exterioară. Totuși, de la semnarea acordului, șoselele spre Mostar și Split au fost redeschise și situația s-a îmbunătățit. Cu toate acestea, coexistența pluralistă și multiethnică rămîne supusă unei presiuni susținute. Acesta este rezultatul fluxului masiv de refugiați, al creșterii presiunii politice din partea grupurilor etnice.

discuții legate de situația prezentei Bosnia-Herțegovina cu planificarea de noi proiecte și cu discuții mai generale asupra situației politice în Europa.

Titlul și data Adunării reflectă această preocupare. Adunarea va avea loc pe data la care se va sărbători a 50-a aniversare a Națiunilor Unite. Rolul instituțiilor internaționale, cum ar fi ONU, a fost discutat pe larg în legătură cu problema conflictelor iugoslave; aceste dezbateri au însă în mod evident o relevanță mai largă pe Europa în întregime, ca și pentru lumea întreagă.

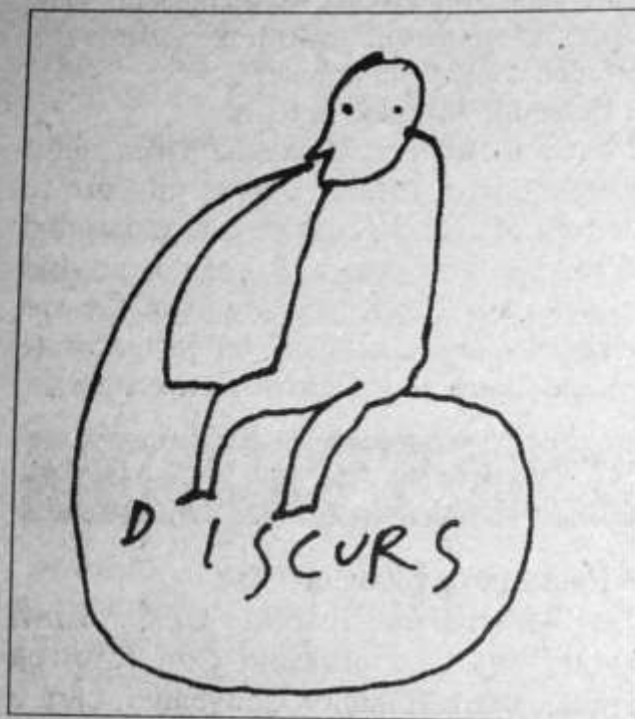
Alegînd titlul de „Uniți cetățenii uniți națiunile”, dorim să subliniem faptul că o soluție democratică și pașnică a crizei iugoslave nu va fi găsită fără un aport din partea cetățenilor independenți. În același timp, dorim să subliniem că idealurile ONU și ale integrării europene pot fi realizate doar cu ajutorul oamenilor simpli.

„Raportul despre situația Europei“

În final, și în afara programului normal, hCa va folosi ocazia Adunării de la Tuzla pentru a publica primul „Raport despre situația Europei”. Acest document, pregătit de către patru comisii, va conține o evaluare

Parlament să programeze în următoarele zile ale sesiunilor parlamentare dezbaterile unor proiecte sau rapoarte (de mediere) de mare interes.

Săptămîna trecută, de pildă, Senatul a adoptat cu chiu cu vai (fiindcă nu era cvorum) raportul de mediere la Legea caselor naționalizate și proiectul de lege privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe. Și raportul de mediere, și proiectul menționat vor fi discutate abia săptămîna aceasta și de Camera inferioară.

Guvernul și-a instaurat dictatura asupra Legislativului

Vacanța parlamentară de vară durează două luni. Guvernul – ca la fiecare sfîrșit de sesiune, de altfel – a trimis Parlamentului un proiect prin care îi cere acestuia abilitarea pentru a conduce prin ordonanțe pe perioada

terme, raționalitate etc. În reglementa vernală poate trage că ferat Opoziției au solicitări în creșterea generală Hrebenciuc, unei societăți autostrada B

Nici senatul nu a fost măcar părăsit că proiectul trimis Comisiei buget-finan este, Marin Văcăroiu că le va da în modificarea ar fi neconst

În pofida a obținut ce adoptării. 200 potrivit și 10

Foștii președinți își vor lăsa de la casă

Dacă un bat în varia Camera, atît sie de medie și deputați raport cuprins aflate în di membrii com mai potrivit pus apoi apr parte. Iar d

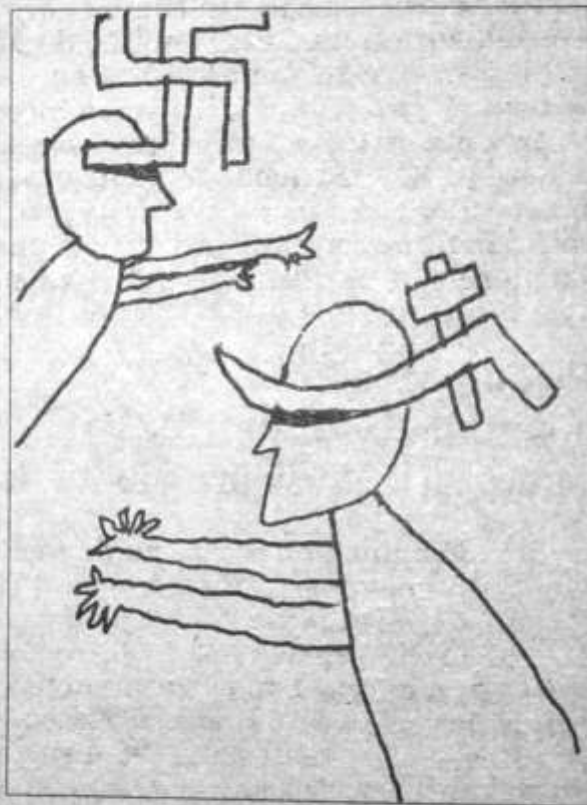
imp ce libertatea și patriot-
evenit laitmotivele îndem-
i Stalin, deportările în
arte de a înceta, sporesc.
stînd asupra caracterului
acestui „patriotism al ser-
nu-l citează pe Marchizul
cu a sa constatare de acum
ac asupra rusului obidit la
imperialist în exterior:
gîenunchi visează la domi-
”. El preferă să se refere
k și la felul cum persona-
lui Jivago trăiesc războiul.
lă cînd totul redevine ade-
crimile, și singele, pînă și
nevitabilă e și speranța că
el pecetluită între supuși
ce-ar trebui să le fie recu-
duce spre o slăbire a con-
și spre dispariția terorii.
produs contrariul.

Roșie nu a eliberat Centrală și de Est, at-o

e țările Europei de Est și
mula ce nu putuse fi via-
a, satelizarea, le va fi apli-
nt de statutul lor în tim-
lui, aliate cu Germania
de ea.

mai trist simbolic i se pa-
acela al Poloniei, care-și
pendența la sfîrșitul unui
ese început tocmai pentru
ret e mai sever decît alți
n primul rînd Raymond
nd că în „tîrguielile” de la
n-a întîmpinat mai mari
efii democrațiilor decît cu
mpul discuțiilor asupra
e Furet, „nimănui nu i-a
et triumf al forței asupra

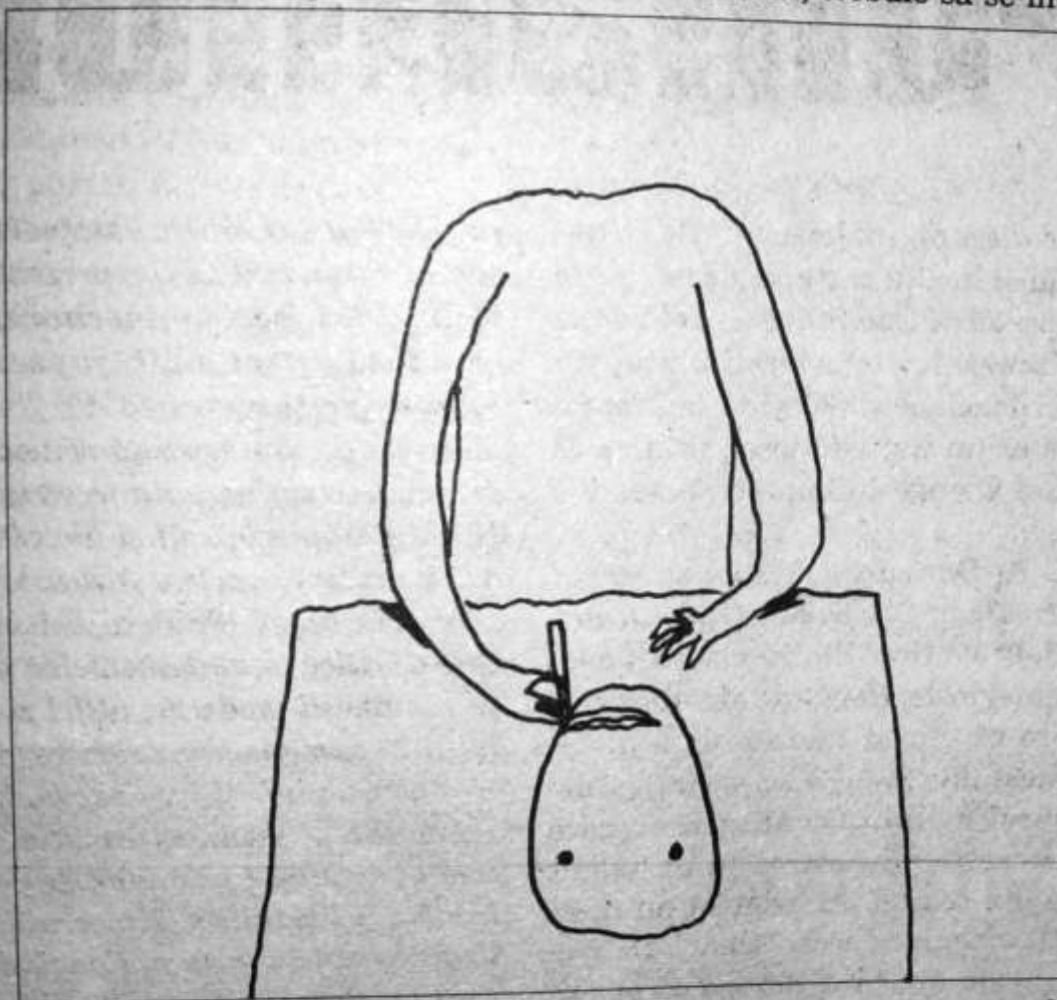
zatorii Gulagului, își îngăduiau să
dea lecții de morală în materie de uni-
vers concentraționar. Dacă n-o face
este doar din convingerea că, dată
fiind monstruozitatea crimelor nazis-
te, chiar și o justiție de învingători nu
putea să fie injustă. Totuși, scrie
Furet, în ciuda indignării și ororii
provocate de descoperirea lagărelor
naziste, Occidentul nu devine con-
știent imediat de caracterul „groaznic
de singular” al exterminării evreilor.
Printre victimele nazismului nu se fa-
ce acestui genocid un loc aparte. Ne-
diferențierea devine chiar agresivă în
Uniunea Sovietică, unde se interzice
orice menționare a măcelărării evrei-
lor pe monumentele comemorative ale
atrocităților naziste.

Al doilea război mondial a luat
pentru popoare forma unui Tribunal
al Istoriei, gravînd în spirite ceea ce
Furet numește „scena ideologică”. Or,

lismul era mai neutru și mai asept.
El nu implica o adeziune sau o
neadeziune politică și evita ideologi-
zarea, afirmînd că se ocupă în exclu-
sivitate de structuri.

Aceasta strict în lingvistică. Dar
structuralismul s-a manifestat și în alte
domenii ale științelor umane și nu puține
au fost cazurile cînd s-a definit foarte

clar din punct de vedere ideologic. În
Franța, de exemplu, gruparea „Tel
Quel” era în mod declarat de stînga.

În România s-a exagerat puțin
acest tip de structuralism, care nu
este structuralismul lingvistic. Prin
urmare, a fost exagerată și

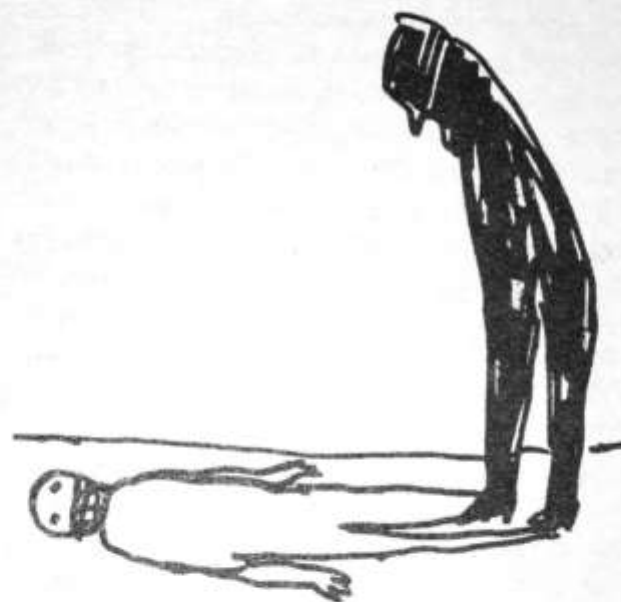
gruparea „Tel Quel” ave-
gism destul de deviant
momentul în care am
dogmă, marxismul poat
obiect de studiu și anumi
discutate, fără teama c
accepti anumite chestiun
ești fascist. Apoi, cu privi
franceză, trebuie să se în

România că această cul
importantă, însă nu este sir
în anumite domenii – de e
domeniul esteticii, de care
alte țări sînt cu mult mai
Eu, exagerînd puțin, sp
Europa avem doar două ț
adevărat spirit critic, și anu

...la închină-
asasinat, sunt
ului: toate hai-
ge negru, întâ-
colo refuză să
bia pe 23 no-
n certificat de
ritonită gene-
ilia celui ucis
că echivalen-
drept daune
ținere de va-
este citat la
ta instanței
pentru deți-
rocurorul, în
tru cel mort

...bătăie de
1985 se nu-
prieteniei îi
a Gheorghe
un inginer
ectînd blo-
ît de vie a
emurul din
că blocul în
pus, dacă
proiectate
merită să
e proiecta-
vedit însă
din blocu-
nt. Și, din
u a murit
a semănat
e am trăit
ultimă și
firește, de
în care el

...de Securitate atît pentru că semăna cu
noi toți, cît și pentru că, prin cîteva trăsături,
Gheorghe Ursu diferea profund de noi toți. Cînd Gheorghe Ursu spu-
nea bancuri despre Ceaușești, el nu
mai rămînea la băscălie; la el, băscă-
lia devenise batjocură, iar batjocura
se transformase în respingere catego-
rică: umorul lui era necruțător, pen-
tru că, în privința regimului comu-
nist, Gheorghe Ursu nu mai avea nici
o iluzie: socialismul era inuman, min-
cinos și mizerabil. O altă trăsătură
care îl făcea să nu semene cu noi era
încăpăținarea. Noica spunea că ideile

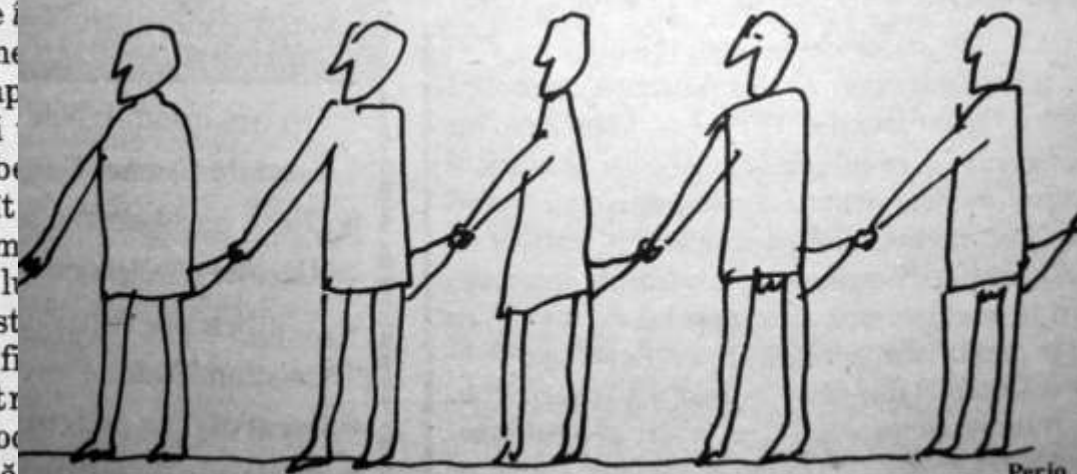
sunt o formă de încăpăținare. Ideea
lui Gheorghe Ursu era libertatea:
libertatea de a călători, de a contem-
pla originalele operelor de artă, de a
citi cărți bune, de a face amor, de a
trăi cultural *totul*. Din această afir-

...de doi ani, iar
prindă a reci-
„omor prin im-
tea fi încadrat
date de Ceaușe-
fecționat un
inocentează
Prima lecție
lui Gheorghe
nici un proces
continuare în
puterea acti-
Prin urmare
vor putea fi
vreunei insti-
nia, Justiția
stăpînii legii
cineva care
dreptate, nu
instanță dir-
ține decît a
cată) și per-
nei sale).

A doua l
colege de s
Astăzi, una
laltă însă,
la a cărui s
nuiește să
lui și pe a
acesta: noi
par norma
responsabi
niște acte
de sentime
vație se ap
sinilor și
Ursu. Ab
acolo încît
că vina m
apartine l
dacă acest
n-ar mai fi

...rejecționiste față de regiile autono-
e prin Ordonanța 13, care acordă
restora facilități pentru deblocarea
nanciară. Deputatul Varujan
osganian a apreciat totodată că
legea devine inaplicabilă atunci cînd
it debitorul cît și creditorul func-
onează cu capital majoritar de stat,
uație în care debitorul (adică sta-
l) nu va fi de acord să-și vîndă acti-
le pentru a-și plăti datoria față de
editor. În sfîrșit, mai mulți depu-
ți, chiar și din coaliția majoritară,
criticat mecanismele greoaie în
clanșarea falimentului. PDSR a
nit cu un amendament de ultimă
ă, prin care încerca să împace și
etențiile FMI. Astfel, ei au cerut ca
ocedura aplicabilă regiilor autono-
e în cazul insolvenței să se sta-
nească printr-o altă lege, în acord
regimul juridic al proprietății.

CONTRACTUL COLECTIV DE FALIMENT

Perjo

...dică a Camerei a propus un amenda-
ment prin care hotărîrile judecăto-
rești definitive privind restituirea
unor imobile vor putea fi atacate nu
numai de Ministerul Public, ci și de
către părți sau chiar de orice perso-
nă interesată, în termen de 90 de zile
de la intrarea în vigoare a legii.

Parlamentarii din coaliția majori-
tară au apreciat proiectul ca repara-
toriu și just, iar ministrul Justiției,
Gavril Iosif Chiuzbaian, a declarat
că restituirea integrală nu este posi-
bilă și nici oportună.

„Proiectul legii caselor naționaliza-
te este un tîrg politic oneros. Prin dis-
tribuirea cvasi-gratuită a acestor imo-
bile către chiriași, Puterea încearcă
să-și cumpere electoratul și să-și cree-
ze clientela politică“, a afirmat tran-
șant deputatul Varujan Vosganian.

RALUCA STROE-BRUMARIU

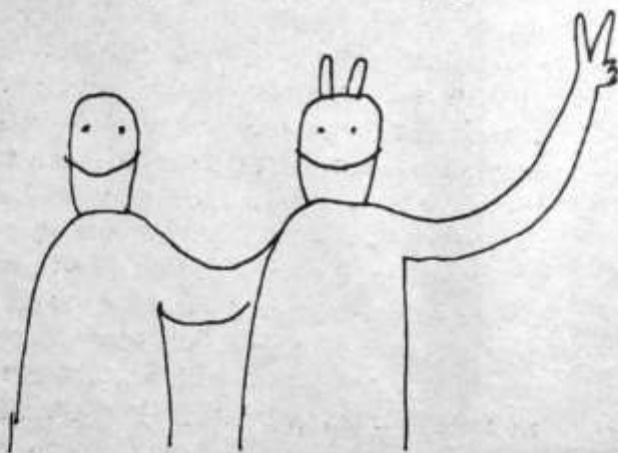
1996

osebită stimă,
ti, 18.10.1995

u surprinde-
minie — că a
a cu mărgă-
stre, un nou
î văzut cine
cest lucru, și
fi crezut că

În orice caz a fost mult mai ușor să porți o lopată sau o mătură în mână la curățatul străzilor decât să porți o armă la atacul de la Dalnic.

victorie

Conflictul între generații este milenar. O dată cu evoluția societății ritmul schimbărilor (tehnologice, economice, culturale)

drept de mul de func
ției vor fi de stat este,
politicienilor: Guver
acum se ret, iar SRI și
vor sta la presive supra-

În rezumat, cel puțin trei sînt presuposițiile care ar putea fi ghicite în spațiile Legii secretului de stat recent votate în Senat: (1) noțiunea de secret *trebuie* definită prin lărgirea indefinită a sferei de cuprindere a noțiunii; (2) o legiferare exactă *trebuie* să aplice principiul supralegiferării represive („tot ce nu e explicit permis, e implicit interzis“); (3) societatea poate fi structurată *numai* pornind de la ideea că ordinea este esen-

Dacă
par a fi n
se ale leg
viciu) vo
opri la u
și de ser
într-un s
(art 5, li
11); ● le
țialul re
atingere
rajează
j) și favo
tinde să
rupției ș
ratul de
politic în
ultimul
drept se
nii româ
țenii rom
te: deoar
numai p
(art. 21)
potrivit
rii, dup
mănincă

Spre o

Punctul este că, în total poartă răspundere stat care are responsabilitate națională și trebuie să se ocupe de el. Pentru cei care sunt subiacenți problemei creșterii buiei sentimentelor, nu există soluție decât să fie stat sau, cel puțin, să fie o instituție care este puternică și responsabilă față de cetățeni. Este vorba de o teorie neocomunistă. Convinge-te că această teorie este rea din punct de vedere moral și destructivă pentru o transformare pozitivă.

Contestarea
subversiunea
nului. Activis-
directă, pro-
flexibil al aces-
e unul din fe-
u perceptibile
cidental. Ve-
trecut, ei cre-
r, aproape ex-
ă, erau „omo-
entare și cali-
em identic de
limbaj și sca-
litate, se con-
uri culturale,
gul real era,
mposibilitate
lă.

întreagă de-
(universală
Problema n-a
t și în toată
ura română.
tre multe al-
ne nu sînt în-
mai ales veri-

• Cultura oficială se sprijină, ca înainte de '89, pe
ă și este considerată o „proprietate de stat“ • Ea
tuții riguros centralizate și orice concurență a
ale particulare este percepută ca o aberație
dintia este, ca în trecut, instanța culturală
nitiv de decizie (exemplu: cazul „Oedipe“) •
lase“, activistul cultural se consideră singurul
tor al culturii române •

a aparține, în
e“. În „siste-
ul valorii are
ind foarte de

greșit orientată, rămîne un mister.

Mult mai distractiv (și mai semni-
ficativ în același timp) este cazul re-
vendicării monopolului opiniei litera-
re, ce se vrea definită și inatacabilă de
către instanța culturală supremă. Un
caz tipic: a apărut, după mari eforturi,
Dicționarul scriitorilor români I, A-C,
Mircea Zăciu, Marian Papahagi,
Aurel Sasu (1995). Insolentă, bineîn-
țeles, un atentat direct la monopolul
ierarhiilor oficiale, deși – în treacăt
fie spus – concesiile *Dicționarului...*
sînt destul de numeroase. Autoritatea

opinie critice unice, indiscutabile,
trebuia grabnic restabilită și orice
„concurență“, neloială prin definiție,
eliminată. Si atunci... Academia trece

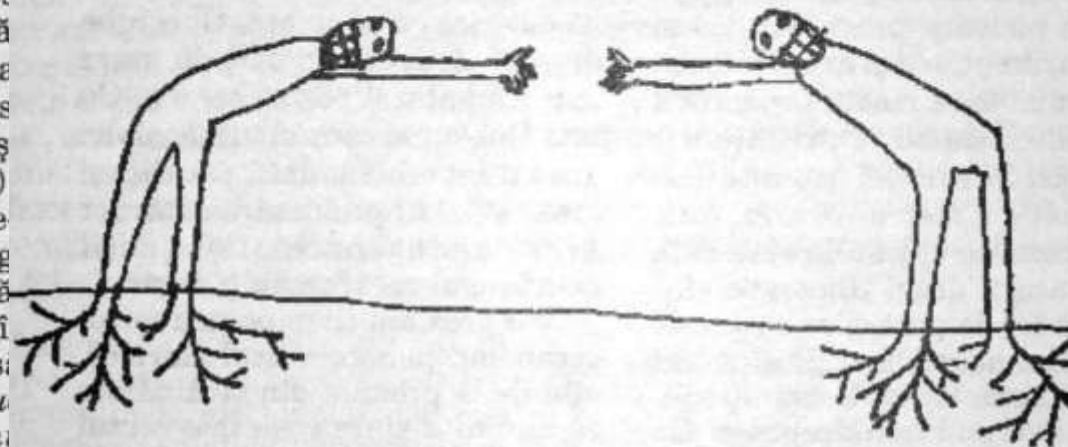
dește exclu-
șee impus
bine disci-
personal s
tor criteri
rea sa – n
este totală
tea, iniție
proprie i
din start.
scrie exclu-
trate defi-
personaj
ve menta-
șii în mod
denta și
presia și
astfel de
guros nu
produs el

În soc
cum a fos
a noastră
considera
țiile, aces
ză (sau ș
integral)
nistă. Ce
psiholog
amintită
Mungiu i
cabilul si
singur lu
sînt și ni
talie eurc
că singur
este spaț

Există riscul ca orice explicitare a
naționale să fie înțeleasă ca nor-
tru că eli-
dui să ne ferim, pe cît posibil, de
ursul ideologic suscitât mereu de
uni și naționalisme. Sociologul este
r să evite atît atitudinea de cele-
e, cît și pe aceea de condamnare.

etnic

ative, produse inevitabil de organi-
rea și centralizarea politică, sînt
ționale. Dar asta nu înseamnă că
a ce este național este ca atare res-
isabil de toate acestea. Am putea
ine la fel că, atîta vreme cît ordi-
politică a fost bazată pe principii
astice, religioase sau imperiale,
aflicte și războaiele au fost dinas-
și în mod, religioase sau imperiale. Nu pu-
denta și să privim global toate formele na-
presia și ii organizate în stat, fie ele demo-
ral-socialice, autoritare sau totalitare, și să
astfel de, condamnăm deopotrivă fără să
guros nu produs el m seama de regimul lor politic.

finiții

1

concepție nominalistă, potrivit căre
conceptele sînt instrumente ale în-
legerii, iar nu realități concrete. El
vor pune deci pe picior greșit pe gin-
torii naționaliști, care, după un m
de gîndire esențialist, se străduie
dimpotrivă, să demonstreze atem-
ralitatea și eternitatea „națiunii“
(adică a etniei), cu scopul de a jus-
ca recunoașterea ei ca națiune po-
că. Națiunile, spunea Mazzini, s
produsul unui proiect divin. A fost
totdeauna greu pentru naționaliș
accepte că aceleași populații se c
nesc, după epocile istorice, fie c
etnie, fie ca națiune. Împotriva n
naliștilor trebuie să amintim, în
lași timp, caracterul istoric al na-
nii, ca și al oricărei forme de organ

re politică și, totodată, caracteru
strumental al conceptelor care pe
analiza acestei istoricități.

Desemnez prin *etnii* grupuri
oameni care trăiesc cu conștiința
tului de a fi moștenitorii unei vie-
mune istorice și culturale (înțel-
adesea ca decurgînd din ascend-
comună) și care împărtășesc voin-
a o păstra. Cu alte cuvinte, „etnii

...la (prilie) și ală între alii Civiceării celei lături de

...avea să rostească o frază mai greu interpreta- bilă: poate fi acuzat guvernul Roman pentru că a de- molat CAP-urile?)

● Dar punctul nodal al conferinței sale de presă mi s-a părut a fi fost legat de vizita în Caucaz, care, potri- vit unor interpretări din presă, i-ar fi demonstrat încă o dată orientarea spre Est. Președintele le-a calificat drept răstălmăciri, dînd nenumărate amănunte tehni- ce despre potențialul energetic al zonei vizate (Geor- gia, Kazahstanul, Uzbekistanul etc.), care ar depăși potențialul de resurse al Golfului Persic.

● „1. Respectarea principiilor deontologice electora- le. 2. Păstrarea unei atitudini de neutralitate între cele două formațiuni politice și între candidații acestora, în situațiile în care se vor afla pe poziții concurente, abți- nerea de la atacuri reciproce. 3. Părțile vor colabora pe principiul complementarității în cadrul tuturor secți- lor de votare și al circumscriptiilor electorale pentru a preveni fraude electorale. 4. În unele situații în care la alegerile locale una dintre formațiuni nu va prezenta un candidat propriu, ea va declara public susținerea candidatului prezentat de cealaltă formațiune. 5. În turul al doilea, și după caz, al treilea, al alegerilor locale, cele două părți vor acorda sprijin candidatului cel mai bine plasat. 6. Consilierii și primarii aleși din partea USD și PAC vor coopera în negocierile pentru alegerea indirectă a persoanelor pentru funcțiile de

conducere din administrația publică locală. 7. Repre- zentanții celor două formațiuni politice vor colabora în timpul exercitării mandatului lor.”

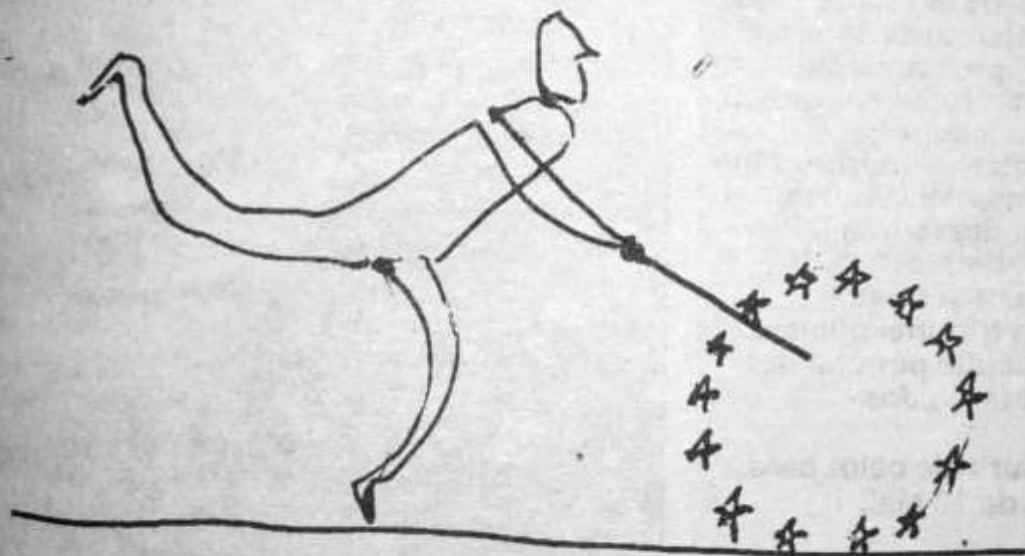
Acest protocol, semnat din partea PAC de Nicolae Manolescu și din partea USD de Petre Roman și Sergiu Cunesco, este în fapt urmarea unui dialog mai vechi, încă din timpul cînd s-a vorbit și s-a scris despre Marea Coaliție și s-a încercat o alianță mai strînsă între CDR și PD (FSN). El mai conține încă două puncte, în care se afirmă voința politică de a oferi elec- toratului o alternativă viabilă pentru redresarea eco-

...Mimis
...aprilie au
...la societă
...proprietă
...Din cele
...depășit c
...• Ro
...NATO
...Rom
...documen
...„dialogu
...doua a p
...este, du
...care a tr
...• SL
...în u
...membri
...repreze
...conveni
...desemn
...al TVR
...Liicean
...Par
...pentru
...funcția
...arhitect
...• M
...în u
...ministr
...pactul
...calea în
...seminar
...Rusia.
...privind
...• C
...Cor
...care ar
...rămîne
...doi al a
...USD p
...acest ar

...încă vreo cîteva țări mici. De ce? Ma- rea Britanie nu vrea să se alătore; Italia și Spania sînt prea departe de a îndeplini condițiile impuse. Dar și Franța și Germania au probleme, mai ales atunci cînd este vorba de rapor- tul deficit-PNB. Și atunci, ce rămîne de făcut?

Iată de ce Hans Tietmeyer, șeful atotputernicei Bundesbank, a spus că 1999 este o dată foarte apropiată: „Aminarea ar fi o dramă, dar eșecul o tragedie” și a adăugat: „Ar fi mai bine să întîrzie trenul decît să ne trezim cu o deraiere”. Nici cancelarul Helmut Kohl, nici președintele Chirac, ambii legați, ca Ulise, de catargul UEM, cu urechile astupate cu ceară, nu au fost prea fericiți la auzul acestor conside- rații. Dar, din nefericire, Tietmeyer are dreptate.

Nu e nevoie să cunoști prea multă economie ca să pricepi ideea funda-

...mentală exprimată de el. Există doar două condiții pe care națiunile trebuie să le îndeplinească pentru a participa la uniunea monetară. Fie se • Reapun unui suveran comun, cum ar fi în v. SUA, fie se comportă ca și cum ar reprez. sculta de o singură voință politică. Cam la asta se reduc toate impera-

...care fac parte din Uni
...Europeană Occidentală a
...însărcinate să constituie viitor
...al apărării al UE, dar nimen
...poate spune ce înseamnă
...Nemții, englezii, olandezii și
...doresc să submineze NATO ca
...al apărării europene. Anglia r
...propunerile franco-german
...aduce Uniunea Eur
...Occidentală în UE, în timp
...neutre ca Suedia și Irlanda
...vor să audă de participare la o
...militară, deși ar fi gata să sp
...acțiune comună a UE pentru
...de menținere a păcii.

O soluție ar fi crearea unei
...tăți defensive” europene în
...NATO, idee care a cîștigat o n
...dibilitate o dată cu recenta d
...Franței de a juca un rol mai
...cadrul Alianței Atlanticului
...este acela de a găsi o cale de o
...re a unei „coaliții (europene)
...capabili și dornici” să preia m

...militare sub umbrela NATO, c
...SUA. Nimeni nu crede că se va
...la o hotărîre finală în privin
...subiect atît de complex și de s
...dar se poate pregăti calea p
...dezbatere transatlantică mai l

Extinderea Uniunii Euro

păstrat la distanță de acest regim asumă o postură proprie și poporului român, prin consecință, și regimului Iliescu însuși, prin premisă? Regele susține că a reformat armata, așa cum d-nii Iliescu și Tincea n-au nici un motiv de îndoială că au procedat, la comanda pîrghiilor statului, ei înșiși.

În mesajul Regelui, și în atitudinea sa, au intervenit, așadar, elemente inedite. Comuniștii și urmașii lor în România, atît de criticați în mesajele anterioare, au făcut loc unui corp solidar al românilor pro-europeni – poporul, Regele, regimul Iliescu – în momente de cumpănă istorică în Europa. Nu e intenția noastră să judecăm aceste modificări de atitudine, ci doar să le expunem și să le semnalăm neobișnuitul.

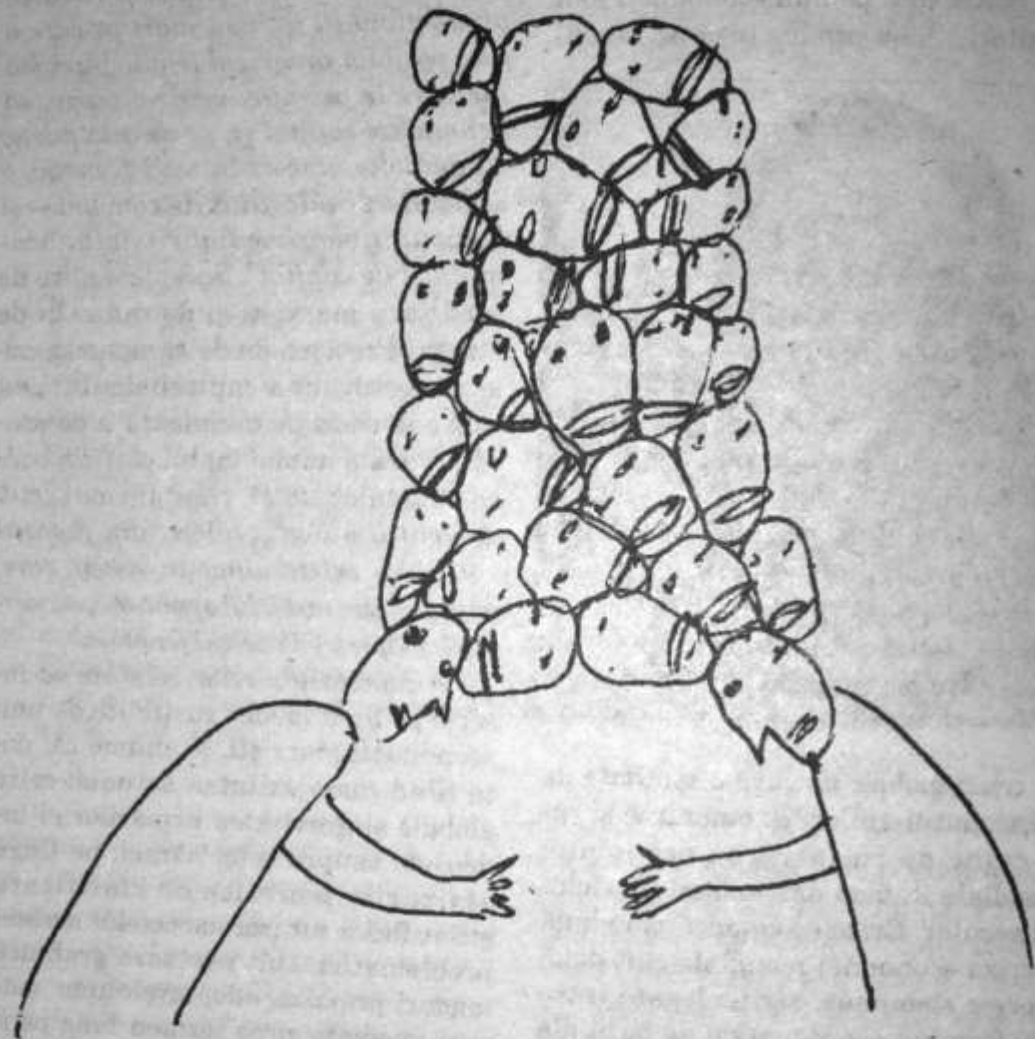
Nu patriotismul și europenismul fierbinte al Regelui sînt, desigur, neobișnuite, ci generozitatea cu care fostul suveran le împarte nu doar cu poporul român, ci și cu regimul în funcțiune. Poate unii vor vedea aici o schimbare de macaz în direcția unei apropieri a Regelui de România, dar în direcția sugerată și dorită de regim: transformarea mo-

cola
trei
s-a
Mel
Des
isto
Ext
la E
dos
der

Scinteia avea dreptate cînd scria că în Occident există o problemă a drogurilor. Din păcate, chestiunea nu-i, astăzi, pentru noi, doar una gnoseologică, ci una practică, pragmatică chiar: cum să ieșim din înapoierea multilateral dezvoltată în care se zbate săraca noastră țară. Înțeleg toate nostalgiile, le respect și le pot chiar

de
uit
pre
de
pro
vig
pra
a i
de
mo
su
ce
tre
Să
St
gr
la
op
ge
ad
ca
Co
ex
de
fac

suiccepta, dar numai în măsura în care a file nu se pun în calea a ceea ce trebuie să fie și să facă România în următorii ani. Nu invocîndu-l pe Spengler ne rezolvăm înapoierile; dimpotrivă, asemenea autori ne pot întîrzia eventuala integrare în Occidentul prosper, producînd subtilă

li mai pasă astăzi cui îi aparțin, formal, Alsacia și Lorena? Crede cineva că Barcelona, capitala Cataloniei, nu s-ar afla în Spania și, prin aceasta, în Europa? Granița de vest a României devine ceva problematic doar dacă se

ea este majoritară poate în cîmar
succes și dintr-o perspectivă econom
că (cf. dezvoltarea ipotezei în revis
Agora nr. 2/1993, pp. 45-46).

În esență, chestiunea granițel
României, în pragul secolului
XXI-lea, este foarte simplă: problem
are sens doar dacă România rămîn
neintegrată Europei Occidentale.

nea", sau
ș.a.m.d.)
sărcinată.
chiar de
u un bărl
l puțin de
nct de ve-

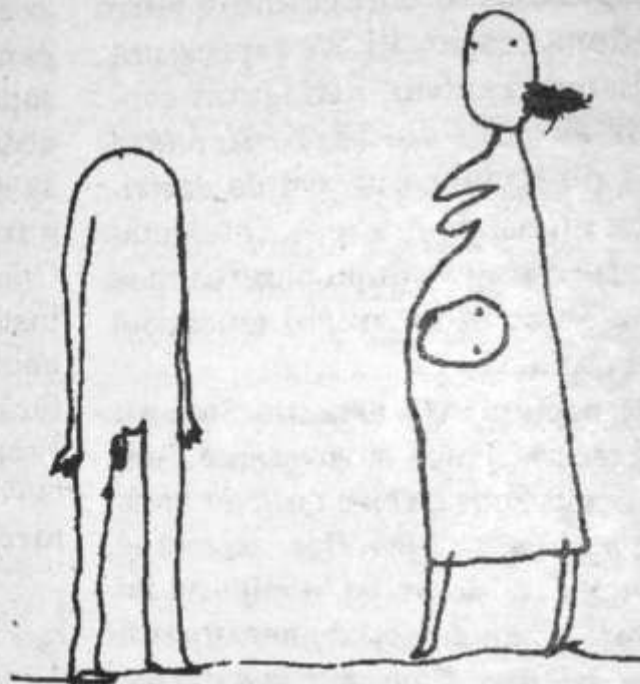
restrictive, ceea ce vine la crimina-
lizarea legală a avortului sau, dimpo-
trivă, la admiterea sa ca o metodă de-
zirabilă de a rezolva anumite proble-
me demografice;

(f) nivelul global; creșterea genera-
lă a populației planetei nu este una

de însă so-
rminat, în

re priveș-
plică lua-
ii medica-
ce afectea-
emeii; față
ar fi tăie-
rului, lua-
tru a com-
ele, consti-
o angajare

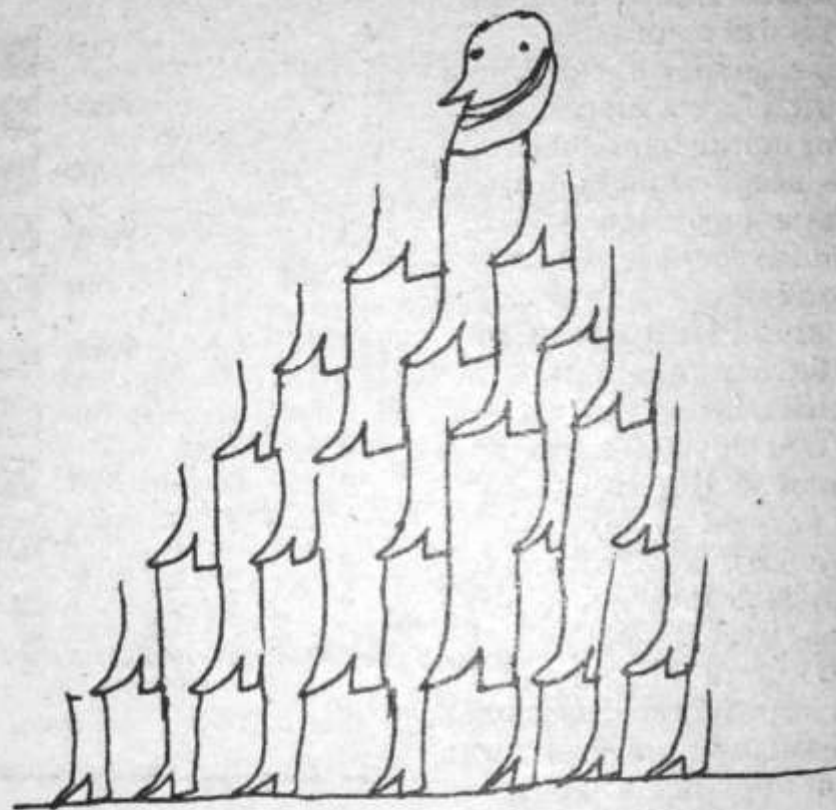
ici avortul
nă majoră;
de că a ad-

ui acestui studiu, mult mai mare, aflat în
e că decizia întreruperii unei sarcini se
la înțelesul vieții și al morții. Avortul, ca și
ă o dilemă morală, religioasă și economică
asupra confruntării dintre tribalism și
leră Dan Oprescu). Dar, după părerea sa,
anti-aborționiști. Trecând, în aceste pagini,
a interzicerii avortului în România
scu se oprește mai cu seamă asupra
ale. El include în feminismele necritic și
vort, ce consideră că femeia are dreptul
u trupul său, problemele avortului fiind
licale și, câteodată, financiare.

(e) de pare
trebui să
bilitate (Și
Freedom
Review, n-
1990). De
o respons
litatele ma
vor bucuri
du-se toto
plinirii p
și/sau de
ie s-o dep
cietate elu
avea o întâ
din realiz
este, din se
profesione
aceea că
moment i
timplă cu
mă care l
nite greut
să etc. În
subliniat
sarcină a
proces, în
sabilități
liabile) se
privește a
„umanită
sului, femi
nu conside
acesta ar an
teri, ar în
tul să ucid
întări leg
pentru că
iresponsa
financiar, en
oferă dest
plătit, sau si
tează destina-

gistrează sau nu profituri, cam câte impozite plătește
statului agent-fiscal și cam cu cât acesta din urmă, ca
titular de buget, este nevoit să întrețină statul-pa-
tron cu banul public. Sub paravanul acestei lipse
transparentă asupra economiei publice pentru care
nu se dă seama public, se puteau însă desfășura – și
se desfășoară – manevrele pentru subvenționarea
camuflată a atitor și atitor industrii falimentare.
Deci, în esență, nici un fel de intenție reală pentru o
reformă într-adevăr către o economie de piață, care
implică – prin ea însăși – așezarea activității întreprinderilor pe criteriile eficienței și profitabilității.

UN SISTEM

Populismul costisitor

Drumul către o economie de piață fusese de fapt
închis încă din ianuarie '90, când a devenit clar că, în
scopuri politice și electorale, echipa Iliescu-Roman

perpetu
bat: me
sese pu
faptul
bricate
șeu în
Lib
brie '90
mătat
de a în
zarea p
acțiun
singur
plan e
prețur
produ
ției, a
produ
seama
mai p
dere s
ritm a
popula
baza c
social
cătred
vențio
dar ca
scăder
vastar
diții ș
a și in
înceta
produ
Pîn
de mă
sidera
lizare
zilor ș
lor", c
legate
de a p
în am
nivele
Plafon
lor er
putea
mai p

de către unii edili
a soluții, scumpe,
viitorul apropiat.
oraș care va um-
din Pisa. În prima
de virtute a edililor
or măsuri eficiente
e s-a deschis (im-
bine întemeiate
ă, care au sesizat
a unor copaci) pe
strada Frumoasă.
nal, în ciuda marii
al, cu ajutorul a 6
00 metri cubi de
apă rezultată din
bterane va trebui
că nu e colectată!
ct ca în situația din
ria!
limpede, ar putea
ootabile, măcar la
dinta de tăiere a
ză subsolul și re-
aer) care „pot că-
otic aplicată, este
a foarte grav să-
rbei. Ar trebui să
sisteme de exper-
ilor și să corelăm
cu ceilalți factori,
am menționat –
ratului freatic. La
4 inspecitori spe-
eniu din Primăria
cu nici un fel de
osticarea arborilor
ntu a nu mai po-
de tratamentul la
n partea unora, și

Copiii vor surveni în secolul XXI. De aceea, metodele pedagogice vor urmări dezvoltarea creativității, imaginației și originalității. Noile pedagogii urmăresc o socializare mai intensă a individului (socializare care este foarte importantă în viață).

Pedagogiile alternative au în comun faptul că oferă copilului libertatea de a învăța. Ele se bazează pe patru principii: 1) libertatea copilului, dascălului, școlii; 2) școli pacifiste; 3) orientare internaționalistă; 4) administrație școlară modernă, care oferă mai multă libertate profesorului.

Pedagogia Montessori

Utilizează foarte mult învățarea senzorială, de aceea este mai dificil de deschis o astfel de grădiniță sau școală, deoarece presupune existența unui foarte bogat și scump material didactic.

Pedagogul, atât în grădiniță, cât și în școala primară, trebuie să-i lase o deplină libertate copilului, să-l corecteze dacă este cazul, dar nu să-l pedesească.

7) evaluarea
cultățile cop
8) profesori
elimină expect
Pedagogia
o pedagogie

Pedagogia sau Planul Jena

Planul Jena școala de viață prin descoperire de învățare.

Copiii lucrează în grupuri mici. Dacă un copil are nevoie de ajutor, îl ajută ceilalți.

Există planul în fiecare lună. În fiecare lună, stabilite ce se va face în minii, chiar se scrie în copii și profesori.

Școala Jena fesoari, elevi, cartier. Fiecare termină cu o seară. Nici o oră nu se rece copiii pot de cursuri. Familia vizitează de la stabilă o relație se oferă să sprijină activități, realizate dactil acasă.

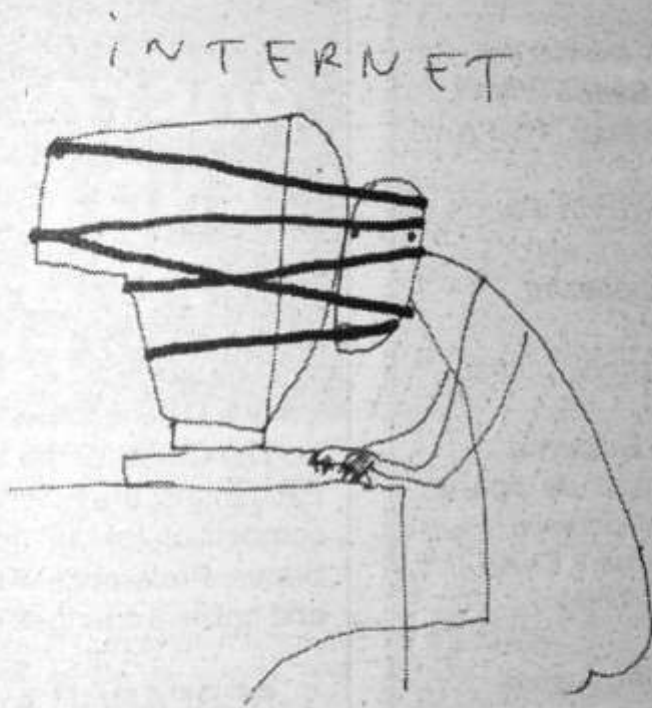
Prin pedagogie rește formarea să se adapteze la Planul Jena se de școli.

Pedagogia W

Obiectivul pedagogia Rudolf Steiner măsură, încurajarea toase a capacităților spirituale ale copiilor.

zona ce poate fi ușor cucerită și instrumentalizată în scopuri declarat politice. În ultimă instanță, internetul este folosit și pentru a crea o rețea informațională, destinată coordonării internaționale a unor acțiuni politice, precum remarcă, de pildă, și Oficiul Federal pentru Protecția Constituției – deci serviciul german de informații interne.)

Legăturile între diversele grupări extremiste nu se limitează la raporturi ciberspățiale. Astfel, Organizația de Tineret (JN/NPD) a Partidului Național-Democrat din Germania (NPD) întreține legături strânse cu diverse formațiuni naționaliste din numeroase țări europene, inclusiv cu neo-legionarii grupați în jurul

revistei timișorene *Gazeta de Vest*. Contactele între neo-legionarii din România și activiștii neonaziști germani au fost descrise în *Gazeta de Vest* (nr. 125/sept. 1996) drept „legătură camaraderescă”. Mai

Vest, din
unor org
europen
stabileas
cuprinsul
luptă în
împotriva
propagă
ș.cl.”
Infor
internaț
Pagin
informa
lucrări e
informa
pot com
De la
bombas
publicat
Nicolae
antisemi
discuții
(prescu
scrisori
Constan
acordul
scrisoa
semnat
repreze
activea
gardistă
mistifică
fărădele
uciderea
descrie
pogromu
minciun
(links) de
plus per
numește
dovadă p
faptul că
domiciliu
curînd, c
este cun
neagă h
revizionis
în *Gazeta*
Pe lin
Românie
Newsgrou
nost ele

...a formelor contractelor de angajare, a integrării în economia de piață a absolvenților. Fundația „Absolvenți Plasați prin Consultanță” a editat, cu sprijinul Fundației pentru Dezvoltarea Societății Civile, „Ghidul în cariera profesională a absolvenților de învățământ superior”, realizare a trei ani de experiență în orientarea profesională. Tot la începutul lunii iulie, a avut loc, la sediul Bursei Române de Mărfuri, un concurs de job-uri organizat de Direcția Generală de Muncă și Protecție Socială a Municipiului București.

Saloanele de job-uri organizate de Direcția „Absolvenți Plasați prin Consultanță” și de Direcția Generală de Muncă și Protecție Socială au constituit prilejuri pentru testarea impactului noii Ordonanțe de urgență privind angajarea absolvenților de învățământ superior în primul an. Primul obiectiv avut în vedere

de locurile de muncă disponibile

La sediile Oficiilor Forțelor de Muncă am întâlnit numeroși tineri aflați în căutarea unui job. Lidia V., absolventă a Facultății de Geografie: „Am venit pentru a căuta de lucru. Sînt conștientă că în domeniul în care m-am gîtit îmi va fi greu să găsesc ceva. Aș putea să lucrez în învățămînt, dar salariile sînt mici. Așa că, pînă nu veni vremuri mai bune, voi încerca să lucrez ca secretară sau în relații publice. În timpul facultății am făcut un curs de calculatoare, cunosc bine limba engleză și cred că voi găsi ceva pe la vreo firmă”. Mai greu este însă pentru absolvenții de învățămînt tehnic. Aproape nimeni nu angajează azi ingineri metalurgiști sau specialiști în construcții de mașini.

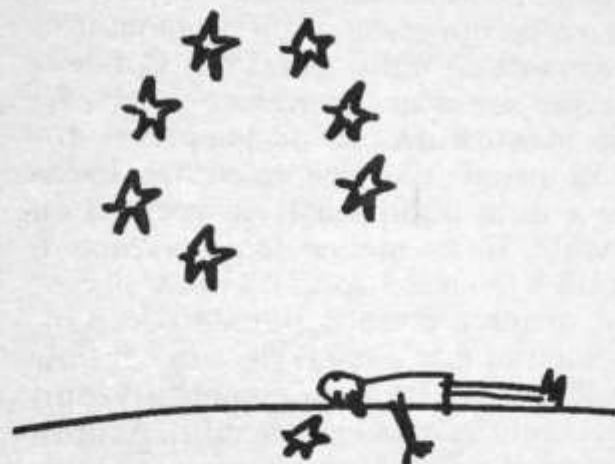

...elaborarea ei a fost încurajarea înregistrării în muncă a tinerilor absolvenți și indicarea transformării lor în șomeri. Această Ordonanță (35/1997), prin care s-a prevăzut subvenționarea cu 50% a salariilor de bază nete prevăzute în contractele individuale de angajare, a funcționat pe durata a 12 luni (18 luni pentru absolvenții cu statut de persoane incapacitate). Deși Ordonanța prevede

...oferă însă cîteva posturi de ingineri în construcții, electroniști, automatiști, mecanici, informaticieni. Posturile sînt puține și doritorii trebuie să se miște repede din cauza concurenței. Daniel Popescu, inginer constructor, este relativ mulțumit: „Am găsit cîteva oferte în domeniul meu. Sper însă să nu ceară venirea mea. Eu am terminat facultatea de construcții și am lucrat ca agent de vânzări pentru cîteva firme. Am tot încercat

...e convingătoare care stă la baza morții naturale și a mișcărilor de putere. Secretul este simplu. Partidele, organizațiile naționaliste găsească sprijin în categorii ale populației huiduieli ale țării la adresa premiei manifestarea de la Cluj doar prin formă, nu este îngrijorător. La actuala putere s-a ajuns printr-o covârșitoare majoritate în Bucovina și în Transilvania. După alegerile din capitală, din primul tur de scrutin, actuala punctajul incontestabil în Transilvania. Populației ardelenilor în alte zone ale țării este o fațadă față de sacrificiile și starea de confuzie între legitimitatea reținerilor. Din pricina faptului că se face la noi în țară mai sînt în stare de confuzie în care acțiunile locale ale UDMR și forțele necontrolate de pe zona maghiarilor din Odorheiu Secuiesc au cont propriu ale națiunii (Czapo); iar națiunile se confundă în confuzia de drepturi

La adunarea de la Cluj s-a anunțat posibilitatea constituirii Marii Alianțe Naționale pentru Renașterea Patriei. Trei cunoscuți agitatori ultranaționalisti (Gheorghe Funar, primarul Clujului, Adrian Păunescu, prim-vicepreședintele PSM și Corneliu Vadim Tudor, președintele partidului și al publicației cu același nume, *România Mare*, lider cu o constantă ascensiune în preferințele opiniei publice) au lansat chemări către toate forțele opoziției parlamentare și extraparlamentare. Partea cea mai remarcabilă a acestei chemări (reluată apoi de diferite

posturi de televiziune, dintre care se evidențiază Antena 1, cea care în mod semnificativ nu a dat pe post nici o intervenție din partea celor care îi contestau pe cei trei, ci numai „adeziuni”) a fost apelul la societatea civilă.

Cu o săptămînă înaintea lor, Ion Iliescu lansa de la aceeași tribună, chipurile nonpartizană (Antena 1), apelul către o nouă alianță a parti-

politi
echili
re, de
tății
Mi-a
ria m
ea nu
nefic
rie, c
nonc
vic a
din a
re nu
le or
al st
civic
se fu
ții n
etc.
larg
o pa
unei
sub
prof
aces
P
PDA
chia
com
maj
Est
coal
se v
min
actu
dem
For
are
tipu
lips

orghe Fu-
omnia sa,
fi cuprins
care unul
a încercat
st lucru a
in tabăra
devenind
em că, to-
face și să
ele pentru
ante.

eri care a
n sondaje
ani, fiind
or a pozat
otății" și a
linia poli-
și de Ion
RM a reu-
arlament.
să condu-
arată că
RM poate
condiția
uie pe un
st. E ciu-
lus amin-
rtide (de-
opuse ce-
s-au unit
sub sem-
ă". Urma-
și PL '93
ectorat (de
e partid),
sub pragul

dere de vi-
i Meleşca-
ie, la care
i mult sau
drian Năs-
ia meșter

mai încearcă să o învingă.
Dacă nu intră, trebuie să acționeze dur
contra lui Gheorghe Funar, care a dat
dovadă de indisciplină crasă pe linie de
partid, ceea ce ar putea duce la „ru-
perea” organizației clujene a PUNR.
Deocamdată, Valeriu Tabără a ales ca-
lea ignorării exceselor lui Gheorghe
Funar, însoțită de o respingere fermă a
lui C.V. Tudor (dar nu și a restului
PRM, deși, în mod evident, restul tinde
spre zero) și de declarații de sprijin al
actualei puteri, în eventualitatea retra-
gerii UDMR din guvern.

Să vedem acum ce semnal dau
electoratului aceste partide prin
alianța preconizată. La prima vedere,
unul pozitiv: „stînga” se unește (de
fapt, dintre toți partenerii, singurul
partid „de stînga” este PSM). Dacă,
însă, facem un mic efort de memorie,
ne aducem aminte de modul lamenta-
bil în care...

Nu sînt
profesor
social îng
perspecti
să decidă
copilului
îngrijor
mai par
Turconi,
chis al h
34/97 al
multor c
tema pro

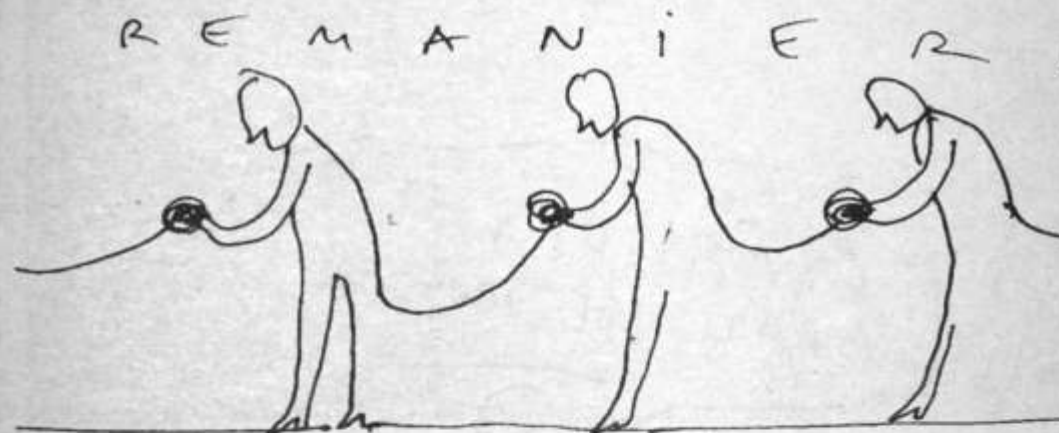
Textu
sumară
bui să se
zul copil
pilului cu
învățare.

La ni
cial, ace
după o p
seamnă
seamnă
ansambl
ză o anu
explicit d
teia. O e
elaborări
necesită
factuală
viitor.

Princi
tematic
vernane
blematic
instituții
Muncii și
rul Educ
Secretaria

mele de fond

ritmate de vizitele oficiale ale repre-
zentanților FMI. Rezultatele au fost
dezamăgitoare. Reforma e în impas,
ciștigurile fragile ale macrostabiliză-
rii s-au topit deja, inflația și-a reluat
cursul inexorabil, exportul stagnează,
economia nu funcționează, șomajul
neliniștește, polarizarea societății în
bogați, puțini, și săraci, din ce în ce
mai mulți, creează tensiuni sociale tot
mai amenințătoare. În plus, criza sec-
torului de stat a contaminat și secto-
rul privat, și așa extrem de fragil. Ma-
rii investitori continuă să se lase aș-

teptati, condițiile oferite de România
nu sînt dintre cele mai atrăgătoare,
investițiile străine sînt pîndite de ris-
curi prea mari. Nemulțumirea e gene-
rală.

Se vorbește acum de schimbarea
miniștrilor, patru, șase sau mai mulți.
Dar e limpede că eventualele schim-
bări din fruntea ministerelor Sportu-
lui și Tineretului, Sănătății și Educa-
ției, cerute de mulți și, desigur, nece-
sare, nu vor rezolva problemele de
fond. Nici pe cele ale guvernului, nici
pe cele ale României.

Economicul e cheia tuturor proble-

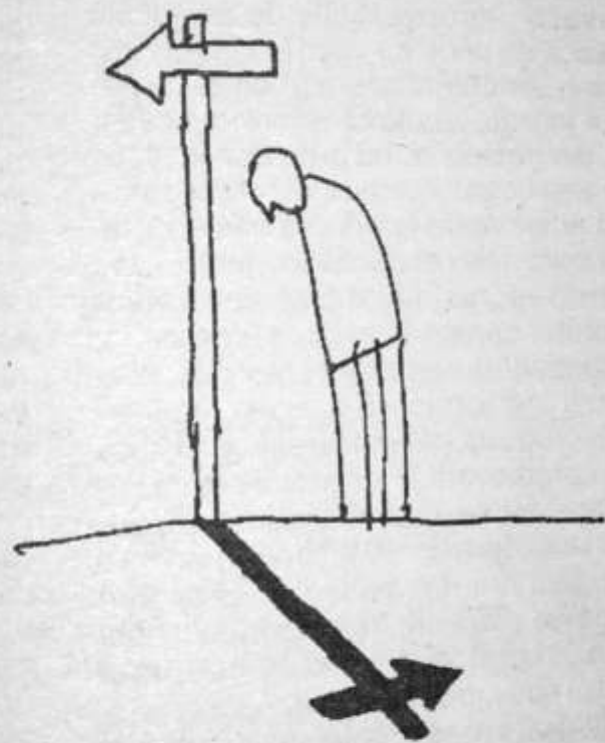
În legătură cu iminenta rema-
nieri a guvernului Ciorbea și cu la-
iminenta comasare a unor orga-
nisme care se ocupă de privatiza-
re, a apărut un nou termen în vocabu-
lul curent, cel de „remaniere structu-
rală”. El răspunde unei necesități. În
ce reorganizarea ministerelor se
face la persoana miniștrilor, re-
manieră structurală vizează ministerele.

Manualele de drept public
nos că numărul ministerelor
punde adeseori necesităților de

re a clientelei politice. Sub ace-
st aspect există mai totdeauna posibi-
litatea de reorganizare structurală (sub-
desființării unor structuri inutile)
de acest gen de reorganizare struc-
turală ne ocupăm în cele ce urmează.

Există în structura consiliului
miniștrilor, de pildă, o structură deose-
bit de importantă, chiar dacă activitatea
bucroacă nu se petrece la lumina
vorba de Secretariatul General al
guvernului. El pregătește activitatea
consiliului de miniștri și este un auxili-
ar al primului-ministru. Nu de mult, se
aștepta ca el să devină primul-ministru
al Guvernului. d-l

bineînțeleș, să vrea cu adevărat ceea ce știe că trebuie făcut și să facă fără ocolișuri ceea ce spune că vrea. Dacă între obiectivul țintit și mijloacele ce-i stau unui guvern la dispoziție pentru a-l atinge se constată un decalaj descurajator, faptul nu trebuie să constituie, pentru guvernul în cauză, un prilej de a se pierde cu firea și cu atât mai puțin un motiv de a-i întoarce - obiectivului - spatele și de a se repleia pur și simplu, cu autojustificările și scuzele de rigoare, pe puținătatea mijloacelor. Resursele intră, desigur, și ele în calcul. Nu doar uneori: întotdeauna. Dar niciodată în vederea sta-

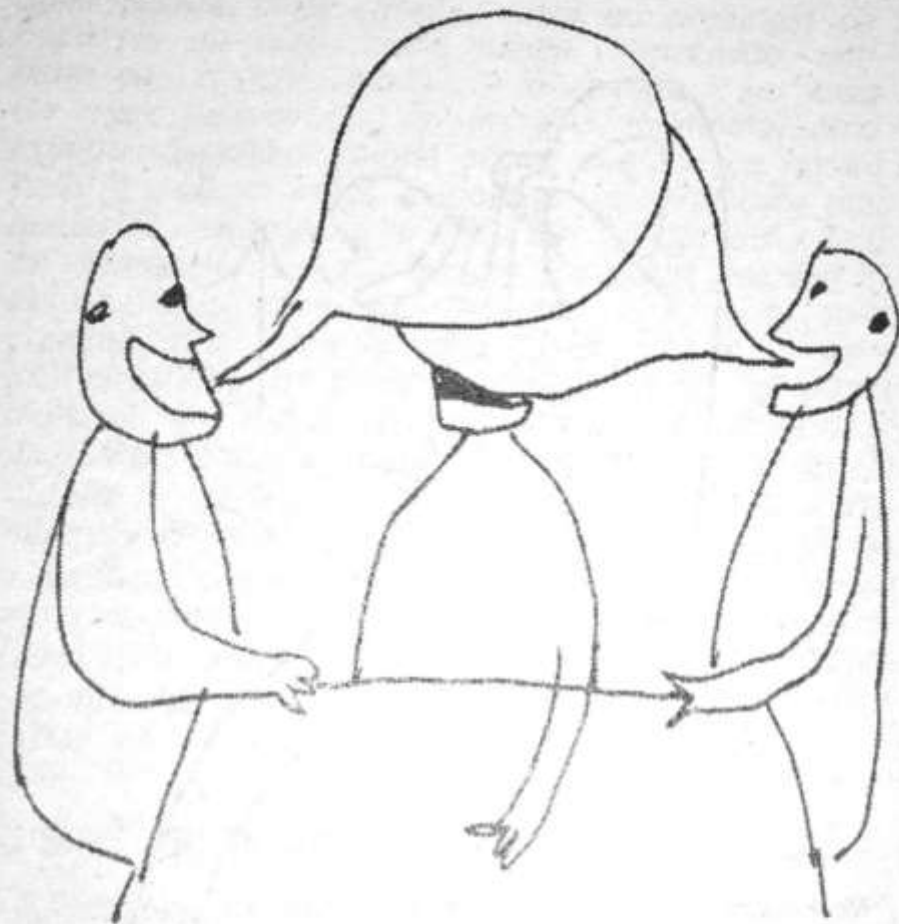

bilirii direcției de înaintare, ci doar pentru chibzuirea unui ritm optim al înaintării dinainte știute.

Dacă, însă, în materie de politică economică, poticnelile de tot soiul, de-

asta? De ani de 20 din
stantin Ticu Dum
te în fel și chip
proiecte de lege
celălalt, al lustra
prevederile actua
privind atât acce
dosar, cât și pe a
și restrîns doar
„informator” a u
demnitarilor - foș
lor noastre, nu
tic, nici un efec
fost votată și o p
devăr, nici un
prinși cu mișca
fi fost colaborat
s-ar schimba p
mat, statutul. I
degetul, ceea
lua
drept efect ind
din proprie in
rușinoși din fir
țitorii cu piele
în continuare
public - în ipote
un atare opr
vreodată cu a
tru sinusoidal
lege n-au în m
cîntărire pre
ponibile, per
considerare.
alta a luării
de multă vrec
transformat
de înțeles p
ce, atunci, se
ința politică
orice preț ex
re le-ar fi pri
dobîndite toc
Dar ce m
pentru a se
sare? De ce ale
lamentară, c
împotriva ur
te de pe rol, p
re”, propus
trescu, să i se
calea spre di

împotriva invaziei Cehoslovaciei și punîndu-i pe ei într-o dilemă din care nu și-au mai revenit niciodată: să protesteze și ei contra invaziei? Inutil, o făcuse perfidul Ceaușescu. Să se pronunțe împotriva lui Ceaușescu? Ar fi însemnat să se plaseze de partea lui Brejnev. De aceea, mulți au dat buzna în PCR, că doar făceau altceva decît să se alinieze disidenței supremului conducător, ceea ce le dădea în plus garanția că se aflau în

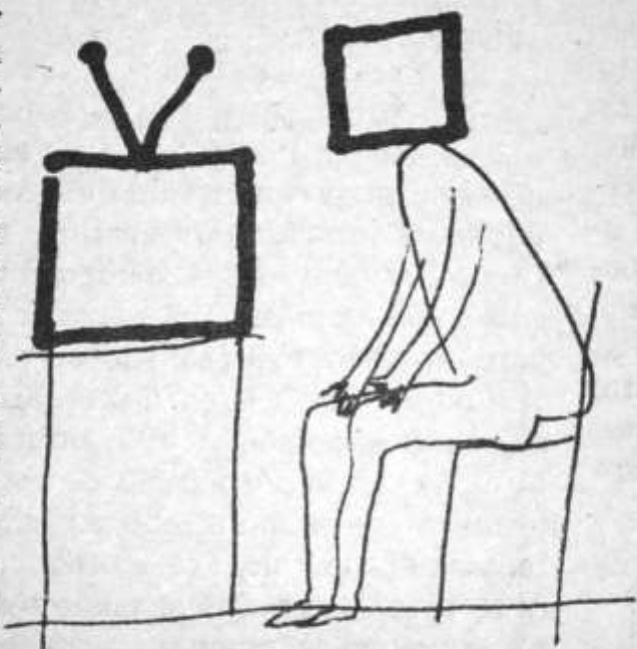

sensul istoriei, bun prin definiție. Și așa au trecut exact 21 de ani, răstimp în care Ceaușescu n-a mai dat nici un prilej disidenței de a ieși la suprafață, dovădindu-se el bun, blînd și înțelept, cam cum îi cerea Kogălniceanu lui Cuza. Nicolae Manolescu n-a mai citat în rest nici un exemplu de situație cînd Ceaușescu i-ar mai fi „luat caimacul” disidenței post-'68, dovadă că nici caimacul nu se formează de două ori la rînd într-o

1998

ne Națională, ca... din banii publici – are obligații majore față de contribuabili. Desigur, TVR nu poate neglija aspectele comerciale (adică atingerea unei cote ridicate de audiență), din două motive: 1) o parte din fonduri și le obține din reclame și 2) dacă nu reușește să atragă telespectatorii, nici programele educaționale nu sînt urmărite. Deci, marea problemă o reprezintă cum să faci educație în mod inteligent, captînd atenția publicului. În continuare, mă voi referi la cîteva emisiuni ale TVR care încearcă să educe în domenii diverse: istorie, muzică, religie.

Profesorul Neagu Djuvara a realizat un ciclu de **reînvățare** a istoriei românilor, absolut necesar pentru „reciclarea” majorității populației, care s-a format sub influența nefastă a istorio-

grafiei comuniste. Am urmărit acest foarte bun ciclu de emisiuni (din păcate prea scurt și care merita să fie programat la o oră de maximă audiență) în paralel cu lectura excelentei cărți a lui Lucian Boia (*Istorie și mit în conștiința românească*, Humanitas, 1997) și am constatat complementaritatea lor. În

leste 37
Gabriela Ad
Paleologu, F
Liiceanu, Ar
de o emisiu
invitat Iosif
In conclu
face efortur
păcate, de
imposibile. G
scris atît, es
vigoare. Și a
presupus că
fi schimbată
Nu pot
un alt „prot
gatorii!) cîl
de... educa
uni particu
și PRO PP
Silviu Bruia
dar ceea ca
ianuarie t
une de tip
aproape o
duit să ric
derat part
il învinge
fan cel M
învingeau
cu referir
al *Scrisoril*
face lui C
locul dep
d-l Bruca
contrar c
pentru că
țavencu ic
ce, iată, f
tenția d-l
d-l Bruca
piesei, în
alta mai
ția de sim
politic. S
d-lui Bru

lian Maner
uarie 1998

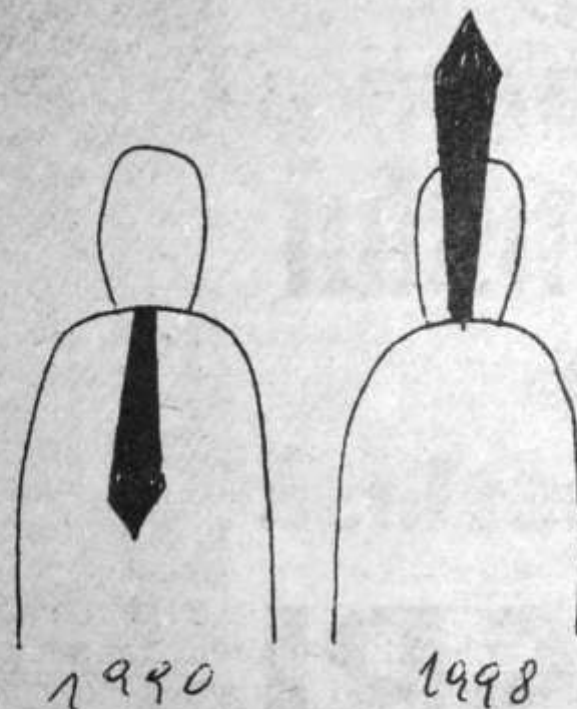
lameșteanu,

in dv. și re

CIN
ST

m-am decis să vă scriu această epistolă a fost atitudinea pe care am întîlnit-o în rîndul unor tineri de vîrsta mea (eu am 18 ani) pe parcursul unei discuții despre dreptul minorităților de a învăța geografia și istoria în limba maternă. Să mă explic: am avut surpriza să constat la acești colegi de generație – viitorii intelectuali prin însăși natura meseriilor

CLASA POLITICĂ

pentru care vor opta – o agresivitate a limbajului, cînd se refereau la populația maghiară, care m-a înfricoșat. Expresii de genul: „eu i-aș împușca pe toți”, „ce drepturi, domnule? Dacă vor să stea în România, să facă cum le spunem noi (...) Bine face d-l Pruteanu cînd se luptă ca să impună studierea geografiei & istoriei în limba română”

respect
le dores
Un l
sa unei
conviet
politică

Cu

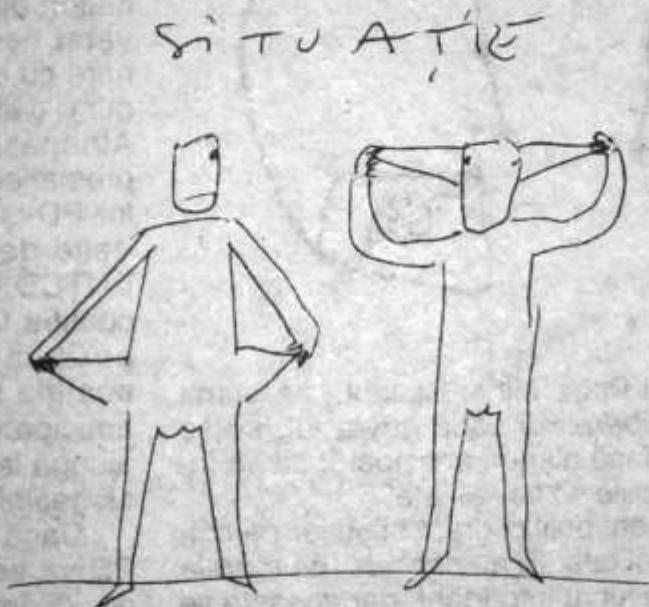
În
despre
ră, atî
partid
ce. Aș
evolu
în ega
teptat
tătire
mod fi
tre cel
streco
CDR ș
Unii p
dintre
– cont
rice și
tualei
chiar
„desue
probab
ună –
totaliza
nistă..

ptul că se
menul de
ate că, în
cinci par-
ministrii
ă nu cu-
i princi-
aplicat la
coalitiei

interca-
ori chiar
stitutiei,
politică a
Dacă nu
emenea
de fluxul
e partide
onsens.
nului în
supragu-
același
ar trebu-
lung și

olitică e
a sa for-
aliție de
cerea PD
motive de
erată ca
l încalcă
bază de
onsiliile
consens.
in Cnai

îmbunării și pentru a se evita alegeri an-
ticipate, să fie pusă Constituția României
la păstrare. Nu este un preț inadmisibil ?
Fapt e că nu Protocolul asigură stabili-
tatea guvernului Ciorbea – așa precară
cum e ea –, ci teama de alegeri anticipate.
Această teamă va putea fi confirmată sau
infirmită de viitoare sondaje de opinie.
Dacă atare sondaje vor indica o creștere a
popularității PD, ne îndoiim că poate exis-
ta Protocol în stare să prelungească exis-
tența Guvernului. Dacă însă rezultatele
sondajelor de opinie vor indica o scădere a
popularității PD, e foarte probabil ca ac-
tuală coalitie (nu considerăm PD parte
din ea) va grăbi alegerile anticipate; așa
cum menționează declarația din 9 februa-
rie a Alianței Civice, Convenția riscă să-și

vădă erodat creditul de pe urma unor
cedări repetate impuse de Protocol. Decla-
rația Alianței Civice vorbește chiar de o
„numărătoare inversă” pînă la alegeri.
Cert e că formațiunea majoritară nu-și
poate permite să afecteze guvernarea prin
satisfacerea dezideratelor unui partid mi-
noritar...

În acest context se pune și întrebarea

1. *Acceptar
învinuiri adu-
să fie precedat
să se poată sta-
apartinut și să
și cel de respo-
partid.*

*De altfel, a
(între decizia
retras demnită-
precum și anu-
2. Institui
coordonare p
zional decît
politice dintr
semiopozitie,
virtutea cor
organisme s
blocarea acel
adevăr, fără
reforma polit*

*Cel mai
din textul pr
nu se referă
situația abs
care o fac pos*

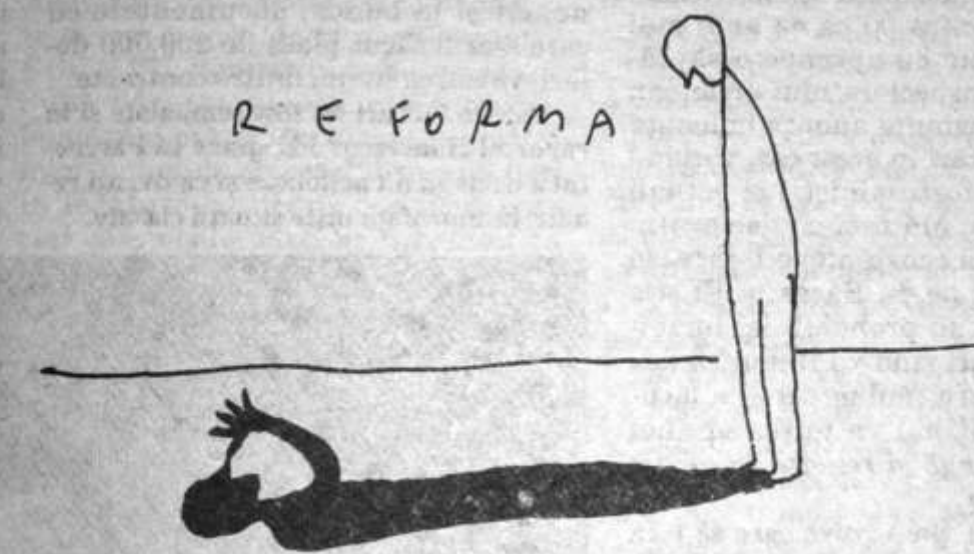
3. *Depart
februarie 19
votată în no
păstrarea co
Perspectiva
îndepărtată
mocrate se vo
rile repetate*

4. *Atitud
brie 1997, ca
constituie ga
declarațiile
fac decît să
confuzie, din
de pierdut.*

*În aceste
februarie 19*

Manesc

Nu știu cîtă intenționalitate există în
ceea ce se petrece, dar impresia mea
este că asistăm la consolidarea unui
regim neocorporatist. Este o ironie a
istoriei faptul că ideile unuia dintre
cei mai mari teoreticieni mondiali ai
corporatismului, Mihail Manoilescu,
par a se întrupa azi, tocmai cînd la
putere se află tărăniștii, partid din
care el a și făcut parte. Mort în 1950
în închisoarea de la Sighet, fost direc-
tor al Băncii Naționale, Manoilescu
este unul dintre cei mai virulenți cri-

tici interbelici ai partidelor istorice, în
special al Partidului Național Liberal.
Politicianismul, corupția și lipsa de
principii a acestor partide l-au deter-
minat pe Manoilescu să opteze, din
punct de vedere pragmatic, pentru
readucerea în țară a regelui Carol al
II-lea (cel de care se leagă începutul
sfîrșitului democrației noastre inter-
belice) și către simpatii legionare, iar
din punct de vedere teoretic, către
doctrina corporatistă sau chiar corpo-
ratist-fascistă și teoria partidului unic
(în acest sens este suficient să amin-
tesc de două cărți care au apărut, în

rațiile ar fi putut juca rolul
economice și politice în v
stat. Statul corporativ ar fi
permite integrarea național
categoriilor social-economi
gure continuitatea catego
al-economice, iar corporații
mat să preia în primul rin
economice de gestiune a
Desigur, astăzi sîntem d
acest model manoilescian
statăm că în economia noas
lizată se manifestă un pute
neriat strategic între
principali actori economici

tului: syndicate-patronat-
se poate face o mișcare în
nomică a acestei țări fără
cluse în negocieri și sind
mod absolut ciudat, se p
acea exasperantă tergivers
mei economice, despre car
vremea guvernului Văcăro
dințele neocorporatiste și
puternice. Faptul că,
început, guvernul Ciorbea
presiunea muncitorilor (să
tim de blocarea drumurilor
a însemnat parafarea unu
at economic care a înăbu

MIHAELA MIROIU

Mea culpa

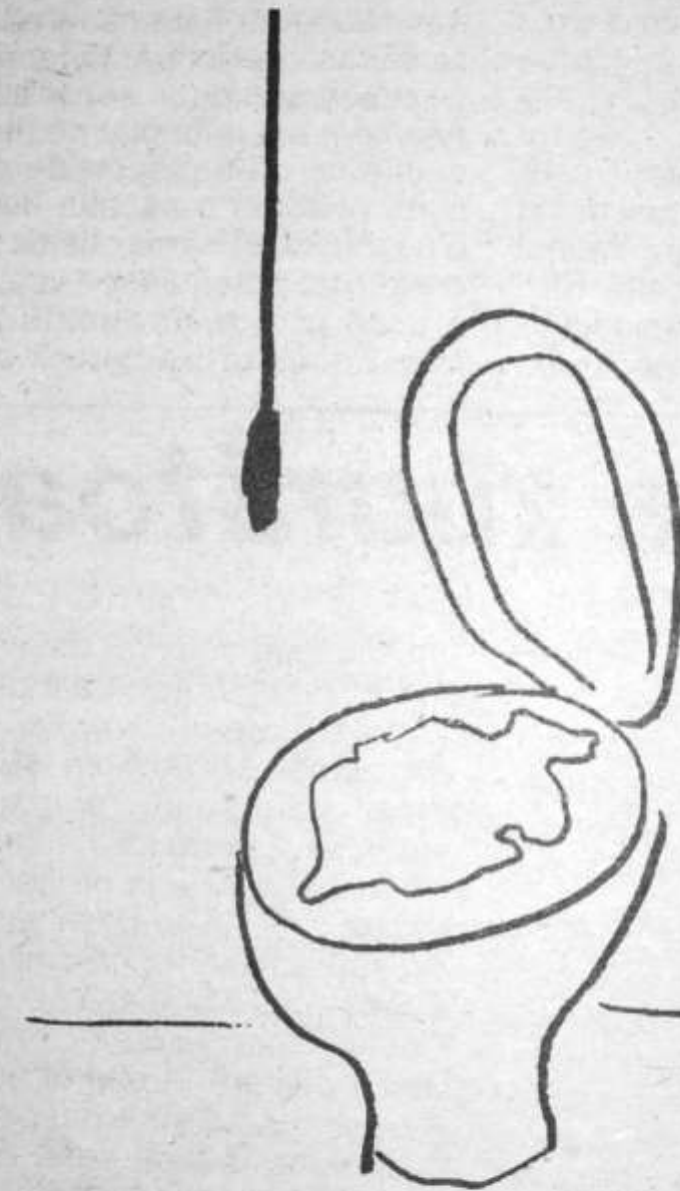
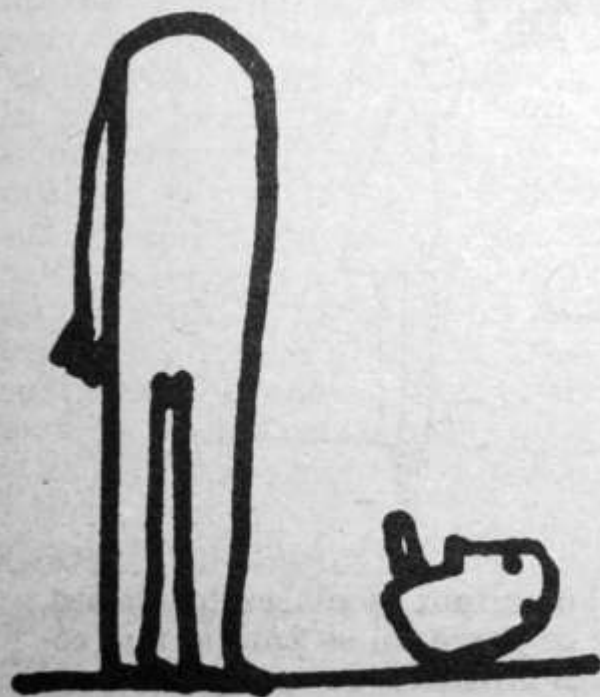
tice, deci nu știu să decodific mecanisme clientelare și cele două culturi politice diferite ale jocului de care vorbești: cel al influențelor și privilegiilor și cel al performanței libere. Relația mea cu științele politice este prin filosofie, etică și teorii feministe. La intrigă ca teorie și practică nu mă pricep de loc. În acest sens, teoria mea cea mai dragă este cea a convenabilității (a convenirii ca depășire a limitelor de tip târg-convenție). Am și scris o carte pe această temă de filosofia moralei. V-am oferit-o, împreună cu alte-

Acesta din... este un p... studenți. În decanal, n... vicii didac... cât de cont... cât de seri... instituției... eul" mă ir... ce îmi pla... este că, de... Continuu... bibe cu in... ocupă de... noi, dragă... tinerii nu... dau mai... re îi imită... mintul avut voința rea lui). Dle statului ceea ce facturile renia și nu a varianta va care st... printr-un bilul să „înpreședinți

8. Recatea celor blème gravor menmi-am dat acestea, dimir Pasntinuă să mult, l-arcelor doi învețe anStatul de pînă în gîa sa este terpretarîi cei puși

elanul speare vor fi exploatezeare trebupreună la1990 sau mă vor fi copios dinlici un fo-

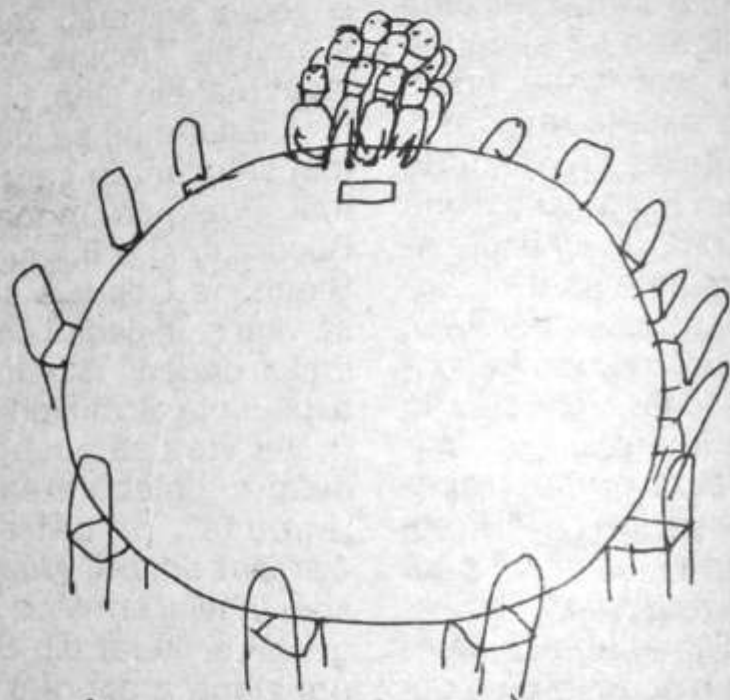
care au interesul ca democrația actuală și statu drept să nu funcționeze ca lumea (de la Iliescu pînă la Vadim Tudor, de la rețelele mafiote pînă la birocoruptă) vor face tot posibilul să pună mîna pe put pe care au pierdut-o. Paradoxul noii situații poeste că, în ciuda faptului că a avut loc alternanța la

le, pentru biblioteca voastră. Adeseori

tere, iar forțele democratice au ajuns în sfîrșit să verneze, noii conducători continuă să se bazeze vechiul mecanism al puterii, pe vechile instituții noi, care cred că le controlează doar pentru că au pus fruntea lor oameni de încredere...

Se pot... opus. E limpede că s-au produs între timp decantări succesive. Din puzderia de partide apărute în 1990 au rămas active doar o mică parte. Mulți politicieni cu cariere postdecembriste s-au profesionalizat din viața publică românească a devenit mai sofisticată. Strategiile au câștigat în complexitate. Retoricile s-au rafinat. Nu toate strategiile și nu toate retoricile, căci amatorismele și primitivismele sînt încă departe de a fi dispărut. Ele nu mai dau – însă – tonul, nu mai ocupă scena întreagă, ca în studiou-

GUVERN DE PRIM MINISTRI

rile de televiziune în care „revoluționarii” vociferau înghesuiți în fața camerelor sau ca în primul *Parlament* de la începutul lui 1990, tragicomicul *CPUN* (*Consiliul Provizoriu de Uniune Națională*). Uităm uneori de unde am pornit și tindem să minimalizăm progresele care s-au făcut. Încît cred că s-ar cuveni să renunțăm la exagerările de genul „n-avem în România o clasă politică”. Mai bună sau mai rea, ea există, e activă și asigură funcționarea mecanismelor democratice. Mai mult decît atît, se cuvine să recunoaștem și faptul că s-au format deja elite remarcabile

Est t

u fost, probabil, subînțelese și tre- în acest mesaj, sub tăcere. În , încă o zi mai târziu, într-o cadență suspectă, aflam că vicepreședin- irmei *Bell Helicopters Textron* ră la București și i-a convins pe nanți să accepte modificarea, mai ajoasă părții române, a clauzelor anțare privind construirea și achi- area viitoarelor elicoptere *Dra-*

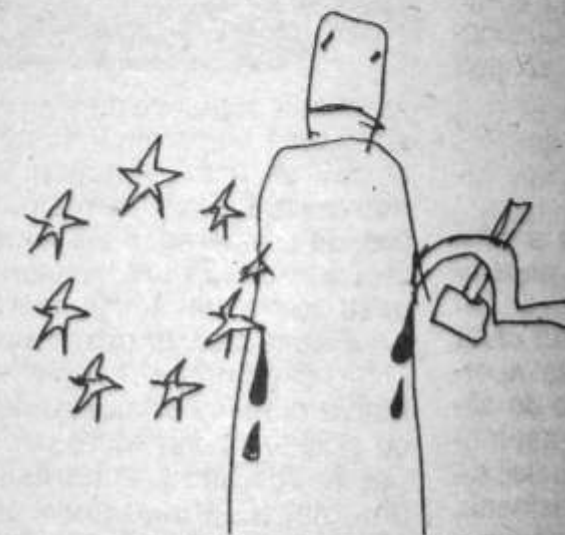
eastă alăturare, neobișnuită și strînsă, de demersuri rusești și ane trădează o tendință pozitivă, ia vedere: România e o piață inte- ă și pentru ruși, și pentru ameri- cercetînd mai atent lucrurile și pri- în culisele mai vechi și mai noi estiuinii”, ne dăm seama însă că ia, în ciuda sau poate tocmai din politici sale „realiste și echili- ăudate de ruși, se află încă între , cu statutul în două luni.

inarea integrării sale în *NATO* și e acum instituționalizată. O situ- onomică proastă și fără perspec- pide de ameliorare a condus la irea, în jos, a cotei internaționale ilității financiare a țării. Instabili- ilitică e de actualitate. Tonul ata- tot mai agresive și mai iraționale, anationaștilor postcomuniști din llescu-Funar-Tabără crește în ate, marcînd o evidentă ofensivă lor de dezinformare și falsă alar- prii fostei și atît de actualei *Se-*

pelași timp însă, tabăra demo- pare să fi intrat în hibernare. Gu- țil de la putere se ceartă de un an și n-au de gînd să se op- probabil, decît odată cu alege- are. Acestea, în ritmul deșin-

Constantinescu, preferînd să ignore marile pericole naționalist-comuniste, ameliorate ce-i drept, prin exercițiul guvernamental nesatisfăcător al partidelor democratice și tensiunile acestora cu UDMR.

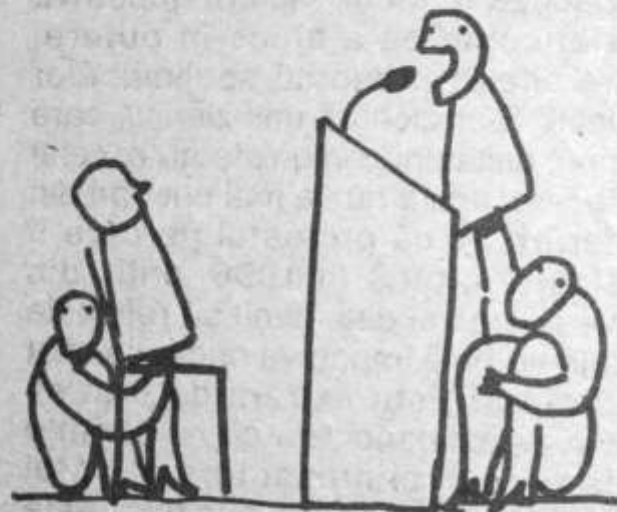
România se află, văzută din exterior, așadar, într-o situație foarte critică. Se creează impresia că actuala clasă poli- tică nu mai vrea să reformeze țara în sensul democratic promis în 1996, c voinea politică a euro-atlantizării acest țări e tot mai fragilă. Și atunci, intervin mesagerii ruși și mesagerii americani. Rușii apreciază realismul și echilibrul unui guvern care și-a întrerupt de cîteva luni nu doar eforturile reformatoare, ci și-a relativizat tot mai apăsător și opțiunile euro-atlantice. Moscova, nu e nici un secret pentru nimeni, n-are decît de cîș- tîgat dacă țări ca Slovacia, România sau Bulgaria, din cauza eșecurilor pe cale

democrației, urmate de respingerea le- din *NATO* și *UE*, vor cădea, de bun- voie sau silite de împrejurări, în brațele ursului rus. America constată ezităril- românilor, și în privința contractului *Bell Helicopters*, și în privința continuării ac- celerate a reformei.

La Washington, fără ca România s- reprezinte o miză strategică pentru Sta- tele Unite, se urmăresc însă cu atenție

mii nouă ani, dar foarte mică și incompletă. Elitelor politice comuniste, preluate din rangurile doi și trei ale ceașismului, li s-au adăugat exponenții elitei uteciste. Eșalonul de tineret al ceașismului, care, chiar și în viziunea unei reformări a ceașismului după Nicolae, dar cu Nicu Ceaușescu la cîrmă, ar fi ocupat scena. Eșalonul utecist flankat de cel ștefangheorghist a devenit actorul principal și multiplu al actualei vieți politice românești. Elitele Partidului Democrat, pentru că despre acest partid e vorba, au reușit să guverneze în două rînduri și să-și impună ritmul și dorințele de schimbare pînă și celui mai opus partid politic, ca ideologie și metode – PNȚCD.

P O L I T I C Ă

Elitele PD nu fac parte doar din PD și nu sînt formate nici din experți care votează PD. „PD-ismul”, ca manifestare a democratizării limitate, este immanent întregului spectru politic, de la stînga la dreapta, în așteptări, metode și manifestări. Privind scena românească a ultimilor ani, rememorez

in „elitele po-ferință Comisia

Din prime sau numiți de a rețiconduc sistele care funcționale iie comunitori, personaeocupa două categor de resură mai maresă au prapunerea l repreameliorării a Euroavînd în vecproiect mai stabile și de racalitate superorarea vării valorilormeniuil elitele pozițitare a turale prin în este, din nogia, în pînă în 1996 Rețelei între elitele Parate După 1996, bărbațicivile a cîștig, (Who și-a trădat în timpul interesele în ore de prin politica udiu a au semănat de exnale ale deme apar s-a înnoit pœntu fost mereu calizate de opoziția rezulfuncție de ne mânia, aștep a fost mată de aleșă ame-

Auto-repl a scăceaușist, la tendinprin absența cestea maximal în Rgame: cratic minimamele le reliște ni cel mai a, 97% ve sînt

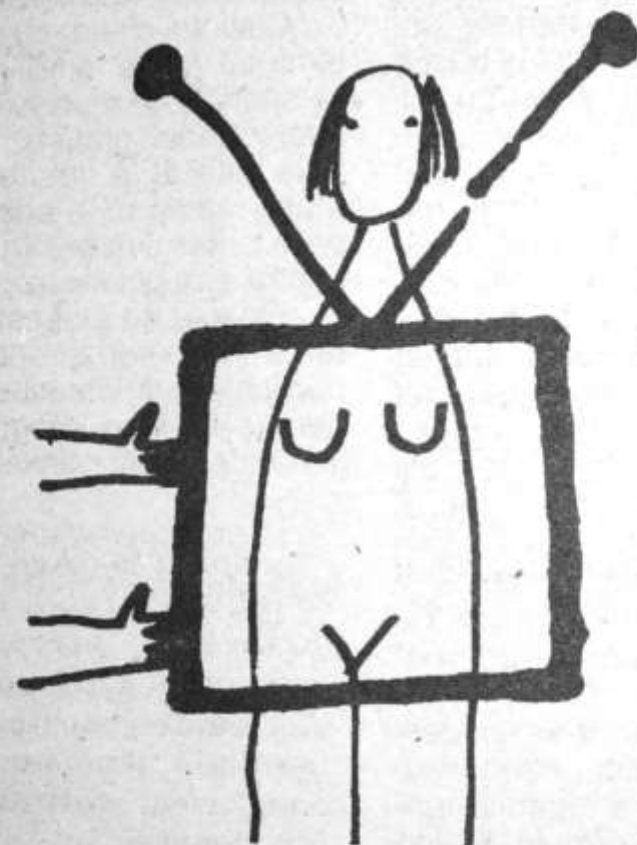

Fur

ține șanse să ia cuvîntul și să se adrese. Există de asemenea tendința, în țările care au format obiectul studiului, să fie numite cu numele mic, în timp ce bărbaților li se face adresa-rea cu numele de familie.

Comentarii: realizatorii emisiunilor tind în mod inconștient să respecte repartitia tradițională a rolurilor. Femeile în rol de experți și bărbații în rol de tip „matern” (îngrijitori etc.) sînt excepții.

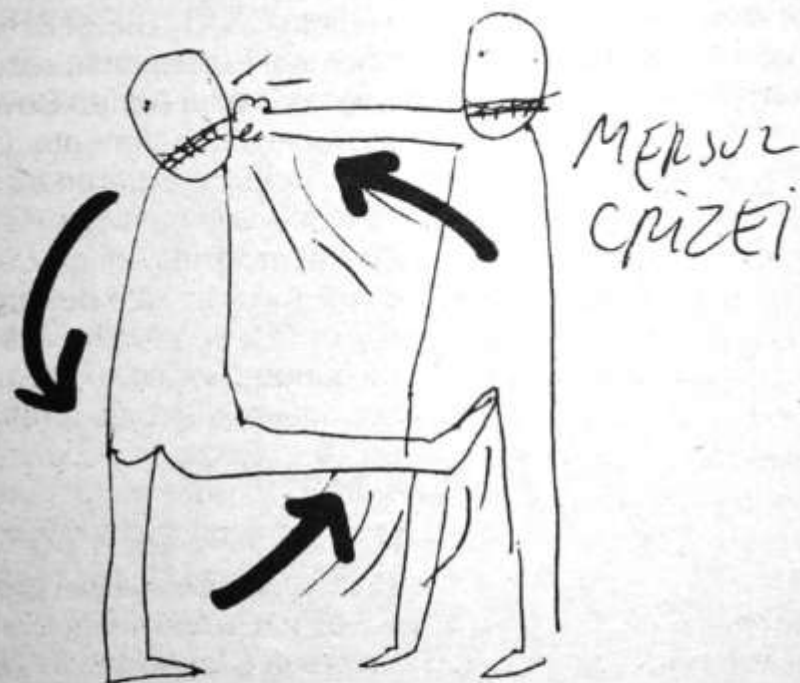
Cadru: femeile sînt adesea filmate într-un cadru intim, cu o grădină sau un interior, în timp ce bărbații apar într-un mediu profesional cum ar fi

biroul.

Exemplu: un *talk-show* hebdomadar abordează tema „emigranților care au reușit”. La începutul emisiunii, animatorul prezintă participanții cu care dorește să dezbată acest subiect. Sînt emigranți care au venit dintr-un evantai de țări europene și africane. Au fost invitați și

disciplina într-un mod arbitrar și irațional. Nu se poate totuși să menții echilibrul unui guvern folosind două unități de măsură, una pentru membrii PNȚCD, alta pentru membrii PD. Diferenții lideri ai CDR au funcționat la rîndul lor cu o ciudată neînțelegere a ceea ce înseamnă responsabilitatea politică. Nu o să fac inventarul vîrfurilor CDR care au contestat *post factum* colaborarea cu „partenerii” de coaliție dar aș nota măcar logica ultimului comunicat CDR, din 15 ianuarie. CDR a lansat formula „faceți ce spune voința noastră” ori dacă nu, optăm pentru alegeri anticipate. Obsesia majorității Consiliului Național a părut a fi nu soluția necesară evitării variantei dezastruoase a alegerilor anticipate ci a

arățării cu degetul: „întreaga responsabilitate pentru situația gravă va reveni Partidului Democrat”.

Imaginea maniheistă asupra responsabilităților și identităților a făcut mult rău vieții politice începînd cu 1990 și a făcut rău, sînt convinși, și în această situație de criză. Lectura în alb-negru a do-

CSAT și a președintelui de publicarea documentelor secrete

În *Culisele spionajului românesc* sunt publicate documente secrete ale serviciului de spionaj român la care legea actuală interzice accesul. Care sunt instituțiile care ar trebui să reacționeze față de această ilegalitate și de ce nu o fac? Gestionarea acestor documente sărăciți și SRI trebuie să aplice legea, șeful SRI și Consiliul Apărării – care conform Constituției coordonează activitatea instituțiilor – trebuie să vegheze ca ac-

care și-a dedicat întreaga viață luptei împotriva SUA și NATO. Începînd anul 1962, când a recrutat pe șeful biroului de documente secrete (François Rousilhe) directorul nancier (Nahit Imre) al NATO, a ținut legătura directă cu serviciul spionaj sovietic (*Pervoe Glav Upravlenie* sau PGU), care i-a alina un consilier personal (colonelul Vladimir Archipov).⁴⁰ În 1978 Caraman a fost îndepărtat din DIE și a fost înlocuit de generalul Gheorghe Moga, directorul Direcției de Contraspionaj a Securității, a prezentat lui Ceaușescu (în

1999

IERI

AZI

SECURITATE A

Măte lor să de desfășoare în conformitate cu legea, iar Ministerul Justiției să sancționeze încălcarea legii. Abia după fabricarea coloanei vertebrale a SIE

zența mea) date irefutabile dintr-o sursă care a demonstrat că generalul Caraman a fost activat de PGU pentru a fi folosit în operația Dnestr.⁴¹ El a fost însă

...că, pe vremea când luată de PC din România...
...a Cominternului...
...se desființată formal în...
...uțin de o mie de mem-
...rătă de către toate par-
...cătore majoritatea co-
...lației. Nici nu era de
...ncepuse să existe ca
...în România predomi-
...ă de dreapta și de exp-
...pă cum a arătat poli-
...e origine română Vla-
...o circumstanță agra-
...nismul românesc
...tic, antiintelectualist,
...lipsa unei culturi poli-
...cractice în perioada in-
...inte. Spre deosebire
...în țări precum Polo-
...oslovacia, RDG, lu-
...ânia nu au existat
...din interiorul partidu-
...ă și să realizeze un
...mană", să înnoiască
...comunismă, tendință
...ers atât de departe,
...evenit neomarxism,
...și anticomunism.
...italinism înverșunat,
...decenii după moar-
...escu era un neosta-
...ate demonstra că și
...mai cumplită în Ro-
...l din anii '60 a fost
...caracterului totalitar
...nu a existat, după
...nificativă de opozi-
...nică. Se poate aser-
...reși, că în România
...nt politico-ideologic
...a succes, încât roa-
...um. Chiar și a cin-
...fost decât o reme-
...ri sociale bazate pe
...ate în subconștien-
...Dacă, din punct de
...fost profund comu-
...vedere social a avut
...dramatică. Dintr-o
...ală, România a de-
...minant proletară.
...ămas au mentalități
...i, iar cei mai mulți

...apropiat mult de suratele lor social-de-
...mocrate occidentale, o stângă semide-
...mocratică, dar indecisă, cu puternice
...nostalgii etatiste (PDSR, dar și partide
...care gravitează în jurul acestei poziții,
...fără a se fi decis între socialism și o
...stângă modernă, cum ar fi PSM și PS,
...care vor chiar să fuzioneze, după ce se
...despărțiseră anterior), o stângă relativ
...democratică indecisă între social-demo-
...crație și liberalism (ApR), o stângă națio-
...nalistă și autointitulată „centristă”
... (PUNR), o stângă extremistă, eteroge-
...nă, coexistând cu idei extremiste de
...dreapta (PRM), așa cum se întâmplase
...la început cu național-socialismul lui
...Hitler și cu fascismul lui Mussolini (în
...acest sens, vezi Hayek, *Drumul către
...servitute*, dar și cărțile lui Talmon, iar
...mai recent, *Trecutul unei iluzii*, a lui
...Furet), precum și o stângă nostalgic co-
...munistă (cu partide și formațiuni care
...vor să reînvie tradiția PCR). Și asta nu e
...totul! Fenomenul cel mai paradoxal din
...România postcomunistă este puternica
...infuzie de mentalități de stângă în cadrul
...diferitelor fracțiuni aparținând partidelor
...presupus de dreapta (PNȚCD și PNL).
...Eșecul și tergiversarea reformei au venit

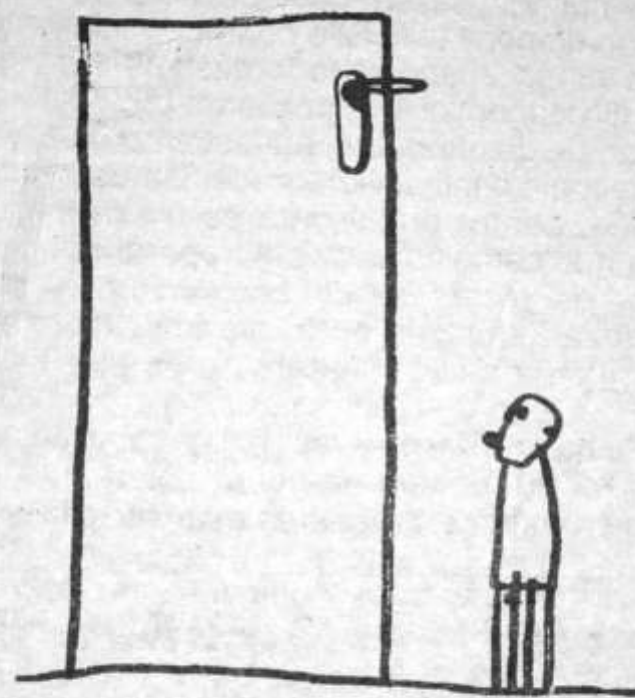

...tocmai din aceste reflexe stângiste. Iar
...în condițiile în care noua coalitie majori-

de cerșetari care nu se chestii).
Spatiu date unde
Din Pe concursul Miner
Pe car vizelor pe

...acum o te-
...supusă ex-
...guvernări-
...iu-Ciorbe-
...viață a col-
...Până l o societate
...neolegion-
...agenți în-
...e la amâna-
...nând cu C
...a Bulgariei.
...ermeni duri:
...mâne ca
...decât Alt-
...lica politica
...derabilitate,
...prea nea-
...amă extin-
...olitician, nu
...afaceri nu
...de dreap-
...deopotrivă,
...când mai
...lor compa-
...parazitar
...vertizează:
...bunde. M
...primim o
...mai ales
...aderare în
...vernul es
...în 2001” a
...teresele
...1 sunt ale-
...politică –
...vrea să le
...sânge pr-
...că a reușit
...miparaliz-
...roape de
...grenate s-
...a și la Pe-
...enței, al
...ecosistem
...ce norma
...colonii ex-
...na pentru
...mice, pr-
...înainte în
...entelar, cor.
...Aceaș-
...fluențeze,
...itul anului
...ganele s-
...subteran
...pe baza
...umirea ei:
...organele
...lider pute-
...ședintele
...și voință
...striaic Die
...eficient, di-
...diferența
...miscare

...prin marea frustrare bănuită în spatele
...lor, chiar mai mult decât prin conținutul
...de adevăr obiectiv: adică criza și mize-
...ria catastrofale din România.
...Șirul acestor recriminări a început în
...țările baltice, a traversat România și a
...ajuns în Bulgaria. Liderii eston și leton
...acuzau cu severitate Germania, cu
...două-trei luni în urmă, cerându-i să-și
...depășească statutul de „Canossa-
...Republik” – adică de țară ale cărei
...interese majore sunt mereu condițio-
...nate de părerea aliaților mai puternici,
...cum ar fi, în cazul german, Rusia. Ger-
...mania ar trebui, în această viziune, să
...fie mai liberă în gesturile sale de politică
...externă – a se înțelege de bunăvoință și
...generozitate – față de țările baltice, de
...exemplu.

...Ecolul public al acestor atitudini cri-
...tice este mai important decât cel politic.
...Nu trebuie însă exagerate nici unul, nici
...celălalt. Astfel de critici sunt reținute de
...presă, sunt înțelese sau nu de politi-
...cienii occidentali și, apoi, oarecum ui-
...tate. Kosovo și tragedia previzibilă a

...nia, și a
...Rusia. Ba
...cu atenți
...împotriva
...sunt expl
...lilor, legiti
...Româ
...tă, alături
...integrării
...intrarea
...în 1999
...care per
...sunt rea
...motive d
...Occiden
...urmă pe
...putut fa
...voinței
...români
...lea refe
...rezultat
...în Ron
...Marsha
...tru nica
...niste,
...sunt at
...La T
...posibili
...cedare
...raportu
...'40 ai s
...bună d
...de la
...ciei, v
...Sofia,
...omisiu
...intratab
...și des
...doar c
...Ron
...tivele s
...mente
...chiar d
...potriva
...statut c
...De
...voie de
...Scher

interesul publicului a
schimbare în modul în
politici își realizează,
obiectivele politicii
arăm, spre pildă, cali-
ator a unui pionier de
ow-urilor, cum fusese,
Carmen Bendovski,
e moderator ale lui
utorul celui mai de
de azi, atunci înțele-
nu profesionalismul
pus noua formulă
ceva. Ce anume? Să
le talk-show-uri au
e 1996 și s-au lansat
t, cu aceiași oameni
easă formulă, după
e?

cerca un răspuns la
să observăm că in-
urilor de azi sunt,
lții decât cei din pe-
iența acestui tip de
derată. Înainte de
rile erau realizate
rsonalități cultura-
și politici și numai
politicieni. Exista,
otiv transparent
enii nu frecventau
imul rând, deoare-
rticulare, cu o sin-
se consolidaseră
ind, deoarece prin-
formații televizate
viziunea Română
că de oamenii regi-
atare, politicienii
deși aveau tot in-
avitații la emisiuni
au, pur și simplu,
și amintește orici-
al mesajului opozi-
ridicol de suprave-
ebare care rămâne

prin contacte personale • Includerea presei în
deciziilor de guvernare • Implicarea presei în
negocierile politice - o ero

nere, relațiile PDSR-ului cu partene-
rii de guvernare presupuneau *contac-
tul direct*. Deoarece itele puterii se în-
chideau la nivelul acestor contacte de
culise, PDSR nu avea nevoie de
talk-show-uri pentru a-și face politica
de coaliție. Cât despre propagandă, o
putea realiza mult mai comod cu aju-
torul obedienței realizatorilor din
TVR, care, dacă stăteai să-i ascuți, se
aserviseră puterii din motive de etică
profesională.

Acest stil de administrare a puterii
s-a schimbat după 1996. Mobilizarea
publică în jurul admiterii în NATO,
din prima jumătate a anului 1997, a
adus pe micile ecrane toate chipurile
semnificative ale clasei politice, indi-
ferent de culoare politică. Aproape toti

lare și apa
televizor, i
oameni po
elemente a
premiselor
nerii noii
care avea
telespecta

Cea n
talk-show
C.T. Popes
rea trept
pentru ev
aici, cât s
Portretul
mătorul: e
cu aparen
e sincer și
că e aproa
necruțăto
ie - și ca
C.T.P.-D
mitologica
redemptiv
colindă lu
Oamenii d
mascării
tul că po
cei doi pe
te. Telesp
doar că fa
tudinea c
blică a no

de mass
rului înse
tane - în
treilea mo
TO și Occident în
lă de tal
și România nu se
masiv țirva decât - pentru
evidentă, e umăr, încurajări
de către zi
publică, căe, care se bucură
mizerie și ci și de fonduri ge-
abandon
imolării. Ară

este. în fo

Cursul valutar la BNR:
15.951 lei pentru 1\$

ILIE ȘERBĂNESCU

Excepții de la eșecuri și nu excepții de la succ

ru care președintele
s-a decis recent să
chis ceea ce de fapt
a despre atitudinea
e România sunt mai

sială disperant să
tat că ajutorul occi-
mizat nu numai că
ză, dar parcă se și
posibilitate mereu
sibil, în asemenea
ți a te întreba dacă
u nu, mai ales că
ă accepți că nu se
mpensații pentru
în urma unui conte-
ni nici o legătură și
act ce lipsea unei
recum cea româ-
criză.

ea ce îl descumpă-
onstantinescu este
tatea dovezi de fi-
TO și Occident în
și România nu se
masiv țirva decât - pentru
evidentă, e umăr, încurajări
de către zi
publică, căe, care se bucură
mizerie și ci și de fonduri ge-
abandon
imolării. Ară

este. în fo

zultatelor economice din acest spațiu.
Liderii politici din țările respective nu
puteau probabil să dea expresie unei
alte evaluări, dar cea făcută este fără
îndoială una cu totul și cu totul opti-
mistă în raport cu realitățile. Nu exis-
tă de fapt succese pe ansamblu în

promovare
ză. Forma
tții masiv
fie invest
ștergeri d
preluării
nivel su
schimbare

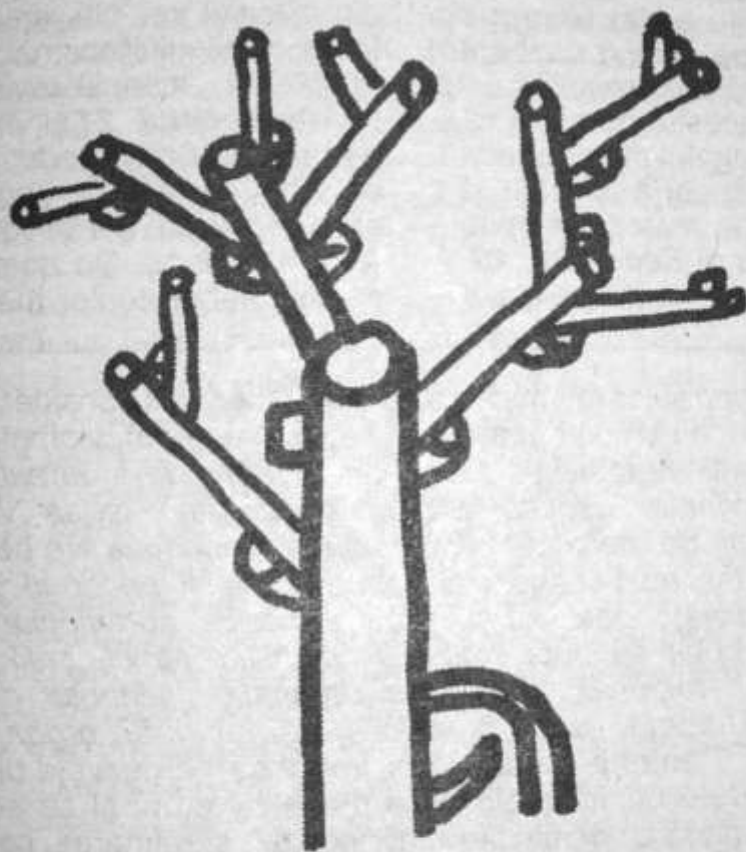
Alime
semnifica
către ca
aceste țā
de fondu
țiilor fin
deci, nici
criptiile
restructu
bani, con
macrosta
în econo
eșecuri. S
putut fi p

Fără
mult deca
preluate
dincolo d
tele lor -
tului de
breze deca
acest tra
patibile d
că așa s-
secrete -
mai um

S-ar putea, la fel de bine, susține că este vorba mai puțin de o nouă paradigmă, cât de o demolare a tuturor paradigmelor și de triumful, poate provizoriu, al incoerenței și fluidității. Sau poate că aceasta este chiar accepțiunea paradigmei postmoderne?

Am fi tentați să o credem dar, fără a pretinde să regăsim o raționalitate și o globalitate pierdute, să și schițăm câteva piste menite să permită introducerea, în această paradigmă, a anumitor elemente dinamice. Vom încerca să propunem două formulări personale și să punem în perspectivă, pentru a conchide, interpretările mai largi, dar opuse, ale celor trei mari istorici ai războiului și ai violenței.

Prima formulare, pe care am avut deja ocazia să o prezint³¹, este aceea a dialecticii burghezului și barbarului, tinzând să se substituie celei hegeliene, a stăpâ-

nului și sclavului, sau celei aroniene, a diplomatului și soldatului. Aceasta din urmă corespunde trinității clausewitziene a guvernului, armatei și poporului, sau diplomației și războiului clasic, „convențional”. Ea este pusă în discuție din cauza declinului războiului inter-

unde se dă
goslavia
legată m
distanță
lumi inte
numai p
crimei o
profund
sau con
barbaru

Din
și laser
putea f
cratizar
ticate în
societă
înseși,
ciu”, su
tele Urt
luptăto
sau în
în New
gerilor
amen
cât și
Pri

lor, ce
evidente
potrivă
ghezir
litare
Africa
ale lu
dental
„distri
rapor
face an
va fi n
comb
matei
drept
teles
batic
listul
tajele
din sc
tale a
Dacă
și
acest
tenta

Tea declarațiilor i Vasile)

„Altminteri, nu!”, ne liniștește acum premierul. Numai că în sondaje încă de pe acum PDSR are de peste două ori mai multe opțiuni decât PNȚCD. Când a făcut declarația inițială (să-i zicem gafa nr. 1), aceste sondaje erau arhicunoscute. Cu alte cuvinte, domnul Vasile recomandase partidului său alianța cu PDSR cunoscând raportul de forțe care, de un an încoace mai ales, devine tot mai defavorabil PNȚCD. Nu ascunzându-se după acest arhicunoscut raport de forțe și prezentându-l ca aleatoriu poate fi reparată, prin urmare, greșeala și gafa premierului: punerea în cauză a identității politice a PNȚCD de dragul păstrării puterii în alianța cu adversarul tradițional, PDSR, și după un prezumabil succes al stângii în alegerile din 2000.

Cu atât mai greu poate fi reparată gafa domnu-

retipărită apoi în 1999, ea conține o prefață elaborată în timpul bombardamentelor NATO, al căror sfârșit autorul nu a ajuns să-l interpreteze.

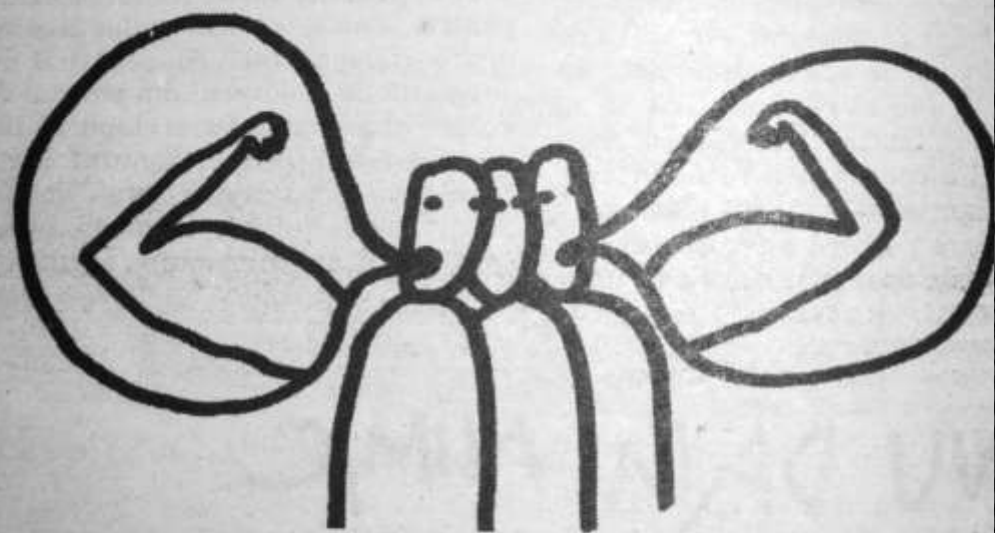
Mitul a fost materia primă a revoluției naționaliste a lui Miloșevici

Noel Malcolm demitologizează mai întâi... detaliile (doar aici se află infernul), cum ar fi mulțimea de acuze care au proliferat în anii '80 și au creat această a doua realitate ce a devenit pentru Miloșevici materia primă a revoluției sale naționaliste. Istoricul a investigat „cazul Djordje Martinovic”, un sârb din Kosovo care a devenit subiectul

eliberarea orașelor kosovare de partizanii sârbi este o invenție. Jude război al Corpului de Armata arată că unele zone au fost pă (ocupate într-adevăr, imediat, de zani), altele au fost pierdute sub nea armatelor sovietice și bulgare

Represiunea sârbă a hră UCK

Un punct foarte important al lui Noel Malcolm este aruncarea pentru cele întâmplate pe umerii *tei de Eliberare din Kosovo*. A început să conteze doar după nile demente ale forțelor de sârbe, din noiembrie 1997, când la primele focuri de armă cu care

unei dezbateri naționale, inclusiv al unui volum de 485 de pagini, după ce a ajuns la spital și a fost operat (1 mai 1985), din cauza unei sticle de bere pătrunsă în anus și spartă acolo – ca urmare a atacului a doi albanezi mascați, care l-ar fi maltratată, clama el; datorită unei afaceri homosexuale terminată prost, conform surselor albaneze. Nimic nu a probat implicarea unor persoane de origine albaneză în această poveste, arată istoricul. Un subiect răspândit al mass-media de la Belgrad a fost acuza-

întâmpinate a devenit o război discriminată. Ani de zile albanii Kosovo reușiseră să se mențină dintr-un drud unor proteste pașnice. Și ciuda unor presiuni și incitări revoluționare. Măsurile luate împotriva albanilor urmaseră de mult o linie ascendentă fără întoarcere: schimbarea Constituției iugoslave și adoptarea ei (la 23 noiembrie 1991), violându-se procedura acordată de către Adunarea provinciei Kosovo, uciderea și arestarea arbitrară

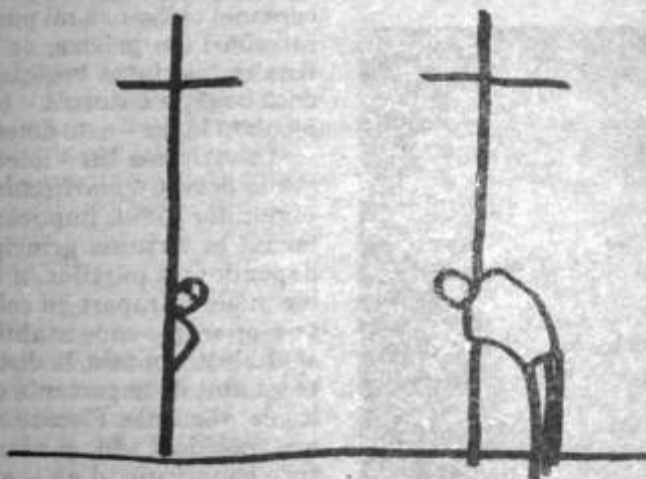
tendință a confesiunilor și etichetare cu peiorativul „mai mici. Realitatea este că majorității nu mai (politici) – aici ar trebui să unitate în diversitate. Autoritatea lui Ceaușescu existau să facă o disjunție ne- „cult” și termenul „cult” autorizate din rândul ința există, la nivel de isă nu la nivelul drepturii a culturii. Este faptul că redacția evenimentului ulterior *Calea*, găzduită în *Ziua*, s-a a Ortodoxiei naționale. Mai ales că românii sunt o ar ortodoxia merge prin nismul (naționalismul, prin această orientare nuanțare a fenomenului nstata – ca și la revista *liberă* – o perpetuare a e cu privire la religie, un r împotriva „misticismu- rivista *Magazin* (în seria smul este, dacă nu spe- erie religioasă, conside- rolul generală, și-a deci- atul. Demnitarii știu să artiștii au început (dacă rogată expectativă) să căli de valoare, se pun pară definitive. Așa s-a or debordând de talent, și în sfera eseului lite- calofii (l-am numit pe- alul că (neo)protestanții nile orientalistă, o sursă postrevoluționară... Afir- articol mai vechi, *Mister reg discursul public al la acelei nuanțe de ex- reusit s-o inoculeze ge- cu un coleg la o masă ereche tânără. Din vor- „Ce știți voi, neo- a aruncat în obraz, în de la masă, tânărul... această temă, știute de el, s-o fi spus că cultul*

SOCIETATE

te și culte în cultura noastră

Un alt vehement apărător al „Bisericii neamului” se dovedea a fi domnul Octavian Ghibu – probabil rudă a marelui Onisifor Ghibu și membru într-o adunare eparhială, deci om cu greutate. Domnia sa numea, cu ani în urmă, *Alianța Evanghelică „o organizație imorală care atentează la siguranța statului”*... Oare unde și când am mai auzit noi: „Slăbirea Bisericii tradiționale contribuie la slăbirea întregii țări”?

În realitate, cultele neoprotestante (baptiștii, penticostalii, creștinii după *Evanghelle*), asimilate și confundate de mulți cu disidențele confesionale prin tratarea restrictivă ca secte, sunt foarte puțin cunoscute de

cei care le critică. Cei care preiau după ureche niște caracterizări discutabile n-au fost niciodată la vreun serviciu divin neoprotestant. Și nici nu-și imaginează că, spre exemplu, teologia ortodoxă (cel puțin în teorie) este foarte apropiată de cea baptistă: un baptist aderă integral la preceptele *Crezului* ortodox – ca reprezentând profesiunea de credință, nu practica rituală.

Pentru cine vrea să vadă, fenomenul religios neoprotestant nu este altceva decât o încercare de restaurare a creștinismului primar, apostolic, în simplitatea lui. În catacombele Romei, creștinii nu puteau duce cu ei prea multe obiecte de cult, cel mult o torță, o copie a *Scripturilor* (câte erau canonizate pe vremea aceea) și – eventual – textul vreunui imn religios. Desigur, între noi și ei au intervenit experiența religioasă și secolele, milenii Tradiției... Tradiție care, însă – fiecare

s-a trans- tervin apo- țată etc. D- noi acum: complicat chină într- tuitor. Apo- Înversun- însuși cre- sectă (pa- zească a- chiar acei- departe, „toate că- împărțasi- la Dumne- tea Voi! (=zone a- mântuire- cei ce cr- făcând p- mântuire- credință- atunci tre- cu tot re- gilor, om- tă neopro- tuire, atu- alismul, și-a mai s-

Venit- monedă- onală. N- destinul- amintim- vism că- suprasa-

Dores- d-lui Ilie- *Expres-* sunt stra- ceva de- onal”. Și- menea a- ba e chi- vină în a- enorma- fără a ie- discurs c- ligioase- calea cel- (populu-

junctivul, tocmai pentru că presupune un grad sporit de participare la acțiune (ceea ce se și încerca să se sugereze de ideologia epocii).

• *Frecvența mare a superlativului relativ al adjectivelor*

Ex.: „cele mai noi”, „cel mai înalt”.

În timp ce superlativul absolut presupune însușirea la gradul cel mai înalt sau mai scăzut, comparând cu alte însușiri tipice și sugerând concretețea, superlativul relativ denotă tot o falsă concretețe ce provine dintr-o falsă comparație.

• *Aglomerarea de complemente și attribute ce conferă lungimea exagerată a frazei*

În general, frazele încep cu propoziții simple, succedate de o suită de complemente. Aglomerarea de complemente este dublată de o aglomerare de atribu-

Imprumutată din confruntarea oada instaurată. Argumentele f atacuri la persoana guvernării F

5. Prezența

de formă și comuniste

Explicația este injectii de speranță, de ună folosință, declarând la acestui an, într-un ziar revoluționarii denigra alternativă la actuala care n-au avut este național-comunismul, cu puterea po

– conceptul de guvernare li se răstroarea angajamentului de „sens”, „puritate” termenii tipici guvernarea. Electoratul, neconfuz, în fața acestei uare refuzului clasei politice concluziile – de personal și

– reapariția în urma catastrofei – predu-i situațiile imposibile: și un efect neastească (caz peste 50% la sfârșitul aliu Vadim Tudor, sau guvernul de tehnopartidului cu potrivit unui sondaj de ceea ce Fr. Ta zile. Nici ceaușismul, tologic”, fenomenul nu sunt soluții democununiste, cocracia înregistrează, în nea discursul, în România, cea mai pe

Pentru ilză din ultimii 10 ani. președintelui stilului politic, lucrurile senatoriale rău. Aflat în Statele Unimentelor din SR, Ion Iliescu, a repetat cordanță cu ai multe rânduri, că Roenunțate ană în fața unei revolte de rea grilă de a spus „situație revoluțioconținut a daintașul său Lenin, mai scopul evedei n-a comparat pericolul lui de lemn” i sociale din prezent cu redundanța, i decembrie 1989, așa cum sului, caractaintea celei de-a cincea sirea unor exaptul că liderul opoziției redundanță, i decembrie 1989, așa cum sului, caractaintea celei de-a cincea sirea unor exaptul că liderul opoziției

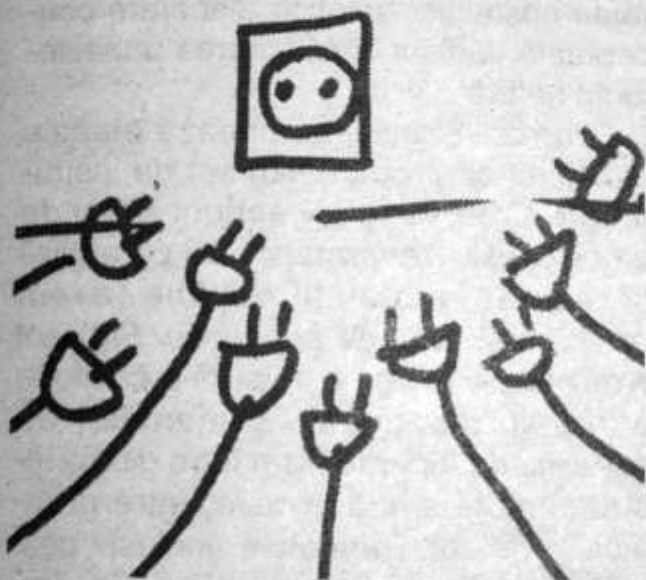
IV. Obser

Cu refer efectuată re

greșelilor. Guvernarea începe să funcționeze tot mai mult nu doar cu rateuri, ci cu aceleași rateuri, indiferen de nocivitatea lor probată. Guvernul nu învață din greșelile vechi, cu alt cuvinte, le repetă mereu. Debarcarea guvernului Ciorbea a fost justificată prin stagnarea reformei și inapetenta pentru viața în comun a fostului prim-ministru. Domnul Radu Vasile n-a dus mai departe reforma, dar în schimb disensiunile dintre parteneri s-au accentuat. Un recent exemplu, oferit de PD-ul domnului Petre Roman ar putea figura în antologiile despre cum nu trebuie guvernat, din manualele de științe politice pentru începători. Domnul Petre Roman declară la începutul săptămânii, la Milano, că FMI practică politici discutabile și chiar ostile României. Adjunctul său Traian Băsescu, venind de la Nev

York, câteva zile mai târziu, afirmă că FMI nu este ostil României și că totul e O.K. Transparența acestor fandări ne lasă perplecși. Dacă liderul ține cu săracii contra bogatilor și se opo

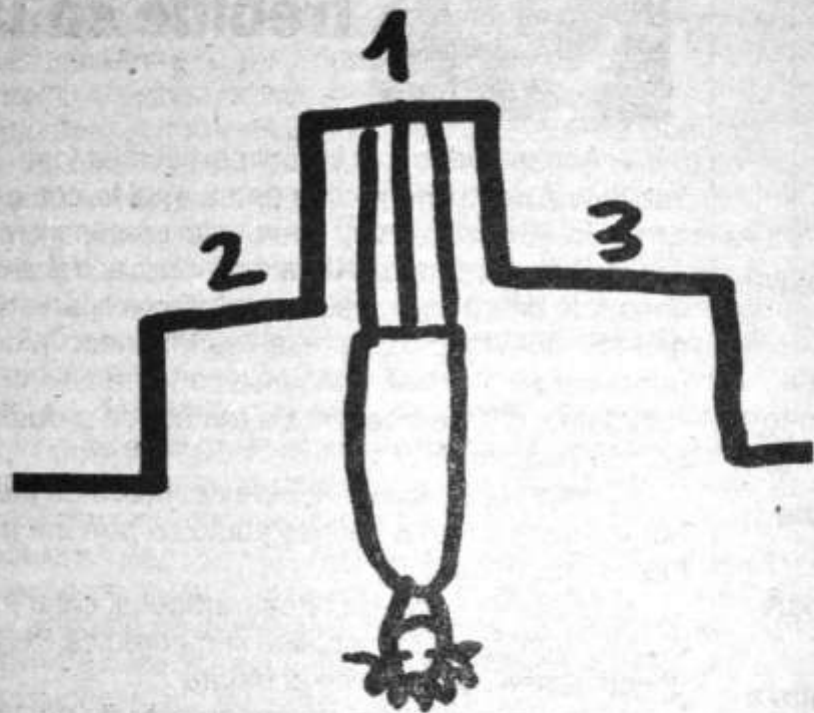
te exprimate prin adjective calificative duble sau triple („largi dezbateri democratice”, „viață liberă, demnă, fericită”).

• *Maniheismul socialism-capitalism, trecut-prezent, proletari-imperialiști*

În deceniile opt-nouă este mai puțin prezent decât în deceniile anterioare,

2000

persoana. E nevoie de o înțelegență ieșită din comun, dar care, dacă e „goală”, adică nemobilată de alfabetul european al culturii, nu face doi bani. E nevoie de un dicționar, de o frazare bună, de cuvinte alese, de o dicție civilizată, de un har al vocii frumoase. E nevoie de vorbirea cursivă în engleză, franceză și germană, de foarte mult umor, de capacitatea de a improviza inteligent și de a face cât mai puține gafe cu putință. Și e nevoie, mai presus de orice, de un *ton al adevărului*, de gândul simplu că pe scena lumii pierde cel care minte patetic și șmecherește.

L-am văzut pe Andrei Pleșu la dineuri ambasadoriale, la întâlniri internaționale sau la conferințe ținute în medii snoabe, și l-am văzut surclasându-și partenerii în limba lor prin farmec, subtilitate mentală și cultură. L-am văzut în străinătate ridicând în picioare săli de oameni blazați, care văzuseră tot ce era mai bun din spectacolul lumii și a căror bunăvoință pentru România mineriadelor și a azilelor de copii era greu de imaginat. Într-o atmosferă diplomatică internațională asfixiată de propria ei rutină, sufocată de coduri, protocoale și, adesea, de mediocritate programată, Andrei Pleșu adusesese verva celui care rămâne liber chiar și atunci când i se cere să evolueze într-un program de figuri

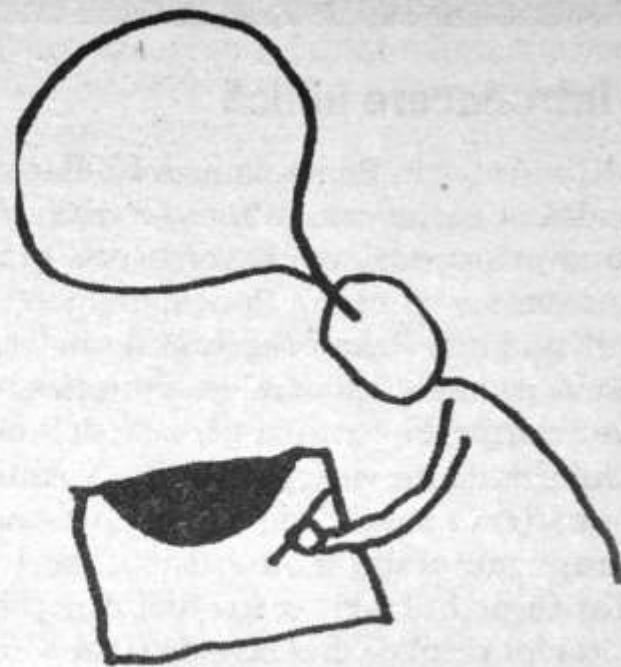
patetic din România

minorităților, în această ei, mai ales când ești at, sunt foarte importante politică, ne-a întemă politică, În general, minoritățile de majoritate o proșă de cercetă care a sărac, Est, am ajuns la conșta minorităților într-o tă, de fapt, o șansă, o vrem?

Acceste reciproc. De altfel, ele în re că minoritățile au scanda Parlan același timp trăiesc în parte d ului țării în care s-au rea A ol major în comunicare, încep urale etc. Majoritatea lui Hor adă numai dificultățile, Pleșu s inoritatea o povară. O

De vă, de toleranță, încreșcă pentru că, numai omul de de înțelegere, minocât de tribui la îmbogățirea găsite l înceta s în viitor relația dintre turile si ele-națiuni? sunt at

satisfac ne termen lung, impor-

provincii, districte, județe — cu puterea reală și cu autonomie. Statele naționale sunt prea mari și prea departe. Autonomia locală, guvernarea locală puternică au nevoie și de surse independente de bani.

Unii politicieni vorbesc de personalism și de principiile subsidiarității, dar în același timp admit guvernare centralistă. Atitudinea lor este eronată.

coalele iobagilor din anul 1537 sau 1514, războaiele de apărare umăr la umăr împotriva puterii coto-pitoare otomane sau războaiele împotriva stăpânirii habsburgice, precum cea din 1703—1711, când mii de români, slovaci și ruteni s-au înrolat sub stea-gurile principelui Francisc Rákoczi al II-lea). Și mai cu seamă exista de-a lungul istoriei comune o con-tinuă modelare reciprocă pe plan cultural, spiritual și în viața de toate zilele, încât chiar un ochi ne-avizat putea descoperi multe asemănări și inter-ferențe în cultura populară și cultă a românilor, ma-ghiarilor și sașilor transilvăneni.

Pe aceste elemente de comuniune istorică s-a fundamentat ideologia literară a scriitorilor ma-ghiari de după primul război mondial, care purta numele de „*transilvanism*“. Cel mai dârz și con-secvent reprezentant al ei a fost scriitorul și arhi-tectul Kós Károly, care a publicat mai multe cărți și studii pe această temă (unele chiar înainte de primul război mondial). El a scris, între altele:

chiar
eve
sezi
tori
am
rev
ma
spe
te oile,
pie varșă,
Ioreni.
revit
face
litem
orală
PEce ne-
alasă că

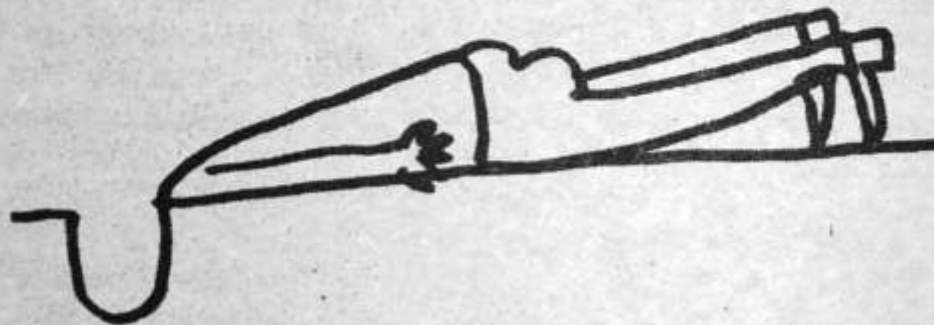
pro abro-
bil 19, dar
Do cieta-
An le fără
se tat. În
po e, s-a
tri itatea
sp în pro-
refereau
He

maă nu-
Urmâna
Gele cu
Faeri au
Ior la 5
din le sa-
Fo
Me
alt

nu se
omică
tul
zid
init
acei fon-

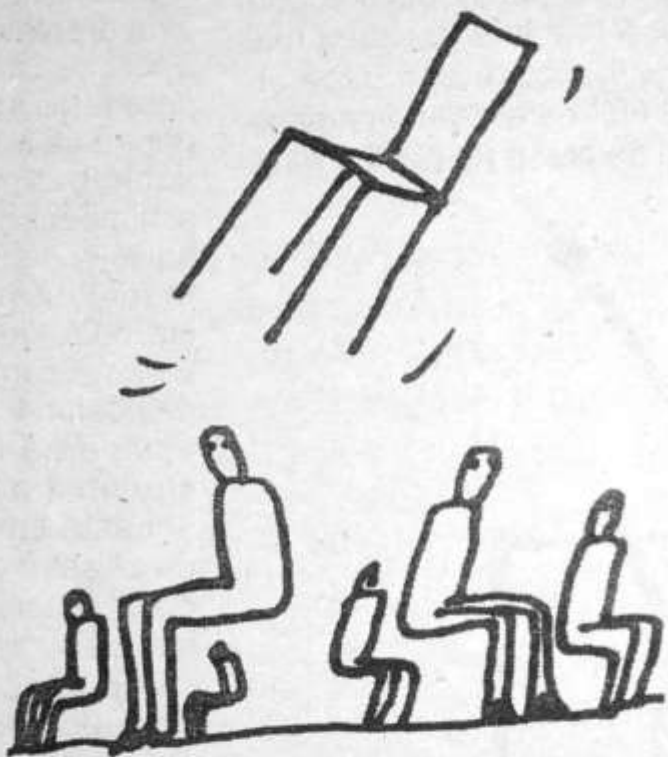
multe serii de salariați, grevând prin această fondul de pensii și reducând substanțial fondul de asigurări sociale, mai ales că unele întreprinderi, în loc să verse fondul de asigurări sociale la Casa de Asigurări, și-au sporit sala-riile din acest fond. Și atunci, se naște întrebarea: cine va asigura fondul de asigurări sociale (pentru pensii) în viitor pentru cei care sunt azi în producție, iar mâine, când vor ieși la pensie, se vor trezi că nu are cine să le asigure fondul de asigurări sociale, deoarece cei care părăsesc țara vor spune *ubi bene, ibi patria*, când naționalismul va fi uzat, iar aceștia vor contribui la fondul de asigurări sociale în țara unde lucrează și la acest fenomen țările apusene, care sunt în mare scădere de populație, se și gândesc la înlocuirea lipsei prin emigranți, altfel vor rămâne descoperiți la fondul de asigurări sociale pentru muncitorii care azi sunt în câmpul muncii.

În acest caz, s-ar putea întâmpla ca în viitor să fim o țară fără tineret, invers ca în povestea cu țara fără bă-trâni, numai genocidul se produce invers.

Noi am fost o țară eminentamente agrară, iar după cele spuse de acad. prof. univ. Ionescu Sisești, și anume „când bărganul rodea bine într-un an, avea mân-care toată România, când rodea bine într-un an toată țara, avea mâncare România și Marele Reich German“. Când Ucraina avea o recoltă bună într-un an, ajungea pentru toată Europa. Și atunci, cine are de co-mentat ceva să comenteze. Și mai sunt și versurile populare ale moților „*Munții noștri aur poartă/Noi cerșim din poartă în poartă/Munții noștri de aur îs plini/Noi cerșim de la străini*“. Se relatează chiar că mai avem și acum aur în munții noștri.

nu mai pot fi oprite și probabil nici în grupate prin implicarea lor în disputele serbede ale forțelor politice care le-ar sta în spate. Puse să lucreze împreună, aceste două personalități pot avea evident cu mult mai mult succes în promovarea concretă a reformei decât oricare dintre forțele politice care au avut posibilitatea până acum să demonstreze ce pot, dându-și deja măsura!

Condiția este însă aceea ca structura politică pe care să se articuleze contribuția celor două personalități să fie cât mai curând constituită efectiv, pentru că altfel demersul domnului Constantinescu va fi făcut mai mult rău decât bine. Că s-ar putea să fie așa n-ar trebui să ne mire! Ar fi a nu se știe câta acțiune în care domnul Constantinescu a plecat câine surd la vânătoare. Demersul său este în

împresurată te bătute de pește în țâ Vest. Căul Minsk pein lungi de a teaptă cta mari, ba în și – ce re-viață. Cău-BMW-urpreună în trecut. Și plânge și-Geaici cu Deyna, a-viitorul na Estu-pentru aa Partizara Craiova goale, ee Aral. Și-a-Cel maă-Vestul vinde so-mașinat-veni și a-dăm tar-picioare că nu a-ți-ne vine ci-istoriei C-sa estici-tragedii-e, comă în-e-Securitate torul oc

Destinul său devine legat de cel al țării, de alegerea sa depinzând „demnitatea națională”, candidatura sa reprezentând „o candidatură pentru țară”. Se aduce inclusiv argumentul final, argumentul tuturor argumentelor: „nu este comunist”. „A nu fi comunist” a reprezentat după 1989 calificativul suprem de excelență pentru o parte a societății românești, aceeași parte a societății care se găsește astăzi în căutare de candidat. Nu este relevant dacă afirmația se poate argumenta (sofisme de tipul „e bancher, deci e de dreapta” nu rezistă unei analize serioase). Importantă este înzestrarea personajului cu atributele necesare într-un proces aproape brutal de autoconvingere.

Să clarificăm. Pericolul nu este Mugur Isărescu ca persoană. Cu puțin noroc, un bun premier se poate transforma într-un bun președinte. Pericolul constă în transformarea sa, a priori, într-un „Nou Mesia”, ca să revenim la metafora lui Schopflin. Periculoasă este înclinația de a atribui instituției prezidențiale un rol de guvernare, când, de fapt, misiunea acesteia este de a prezida și de a reprezenta⁴. Îngrijorător este mai ales ceea ce reflectă acest fenomen: demersul

mocratice s-au indispu-
niștii au jubilat. Rezulta că alesesem un
model pe cale de dispariție. Vroiam să
adoptăm un sistem pe care inventatorii
lui se pregăteau să-l abandoneze. Evi-
dent, domnul von Weizsäcker nu se re-
ferea la problemele țărilor aflate în tran-
ziție și ar fi fost deplasat să aplicăm în
România o idee care avea sens numai
într-un context democratic stabil. Dar
psihologic e cel puțin inconfortabil să te
mobilizezi pentru un scop ale cărui fisuri
sunt atât de ușor anticipabile. Ești în

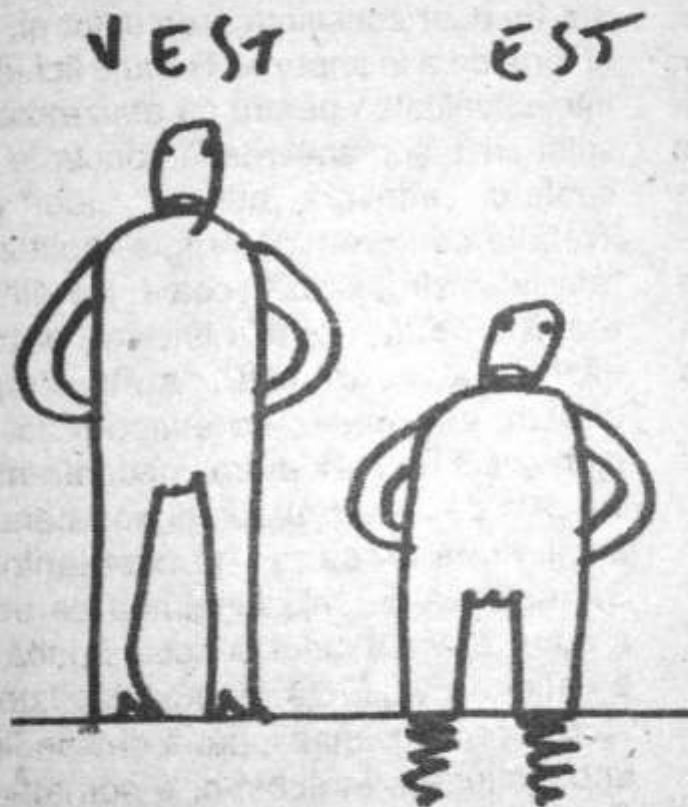
decizia de a
asupra unei
în experien-
se pot înmu-
că putem re-
lismul fireș-
noastră de-
vat și iritant
ie să ne reg-
nii întregi d
sau mai pu-
rii vine, pe-
putea, de am
gență, din ve-
după ce oace
gândul că în-
se va pro-
târziu... S
lectica ac-
vreme — p
paralizant

**Tendin-
diminu-
neprod-
totdea-**

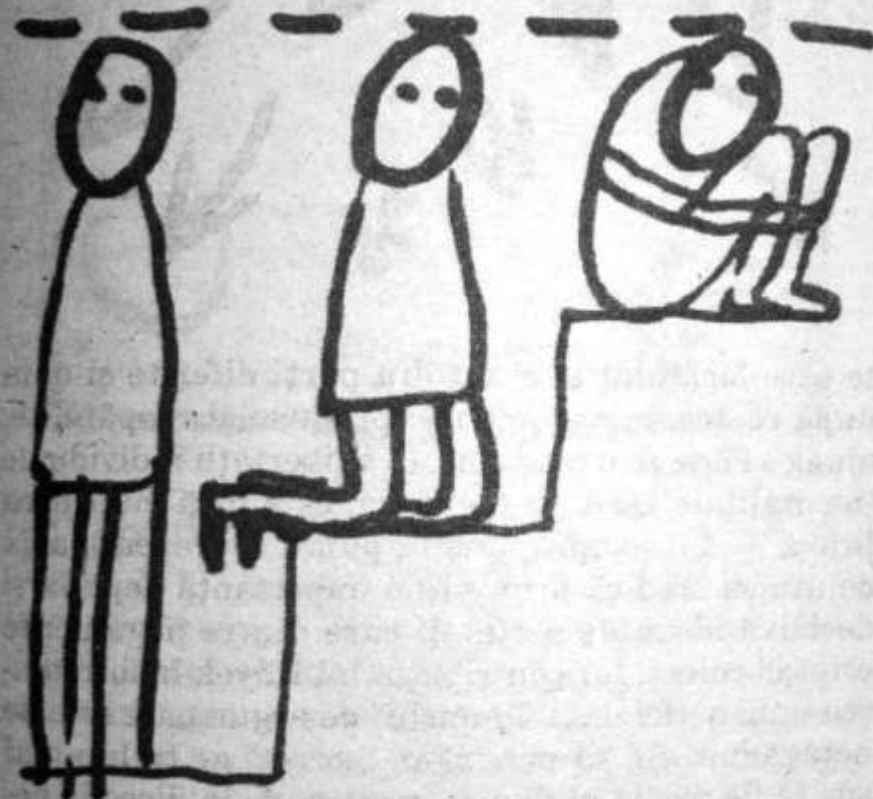
Ajun-
după ce
previzibi-
caracter-
comunis-
lor. Sust-
cu care
perioada
mare mul-
că și ca
inventar

cărții din 1944 că, în mod fatal, un asemenea sistem
alunecă către arbitrar.

Ceea ce te uimește, într-un anume fel, în ultimii
patru ani la noi, este că în cercuri foarte înalte se
aud mereu idei de genul: „să le arătăm tinerilor care
sunt meseriile de viitor“. A le arăta tinerilor care
sunt meseriile de viitor ar însemna să identifici
niște obiective ale acțiunii în plan social. Și n-ai cum
să o faci. N-ai cum să identifici obiectivele respective.

pragul unei căsătorii și ți se anunță di-
vorțul. Luciditatea nu e o bună premisă
pentru entuziasmul reformat. E moti-
vul pentru care i-am purtat pică multă
vreme lui André Glucksmann, care,

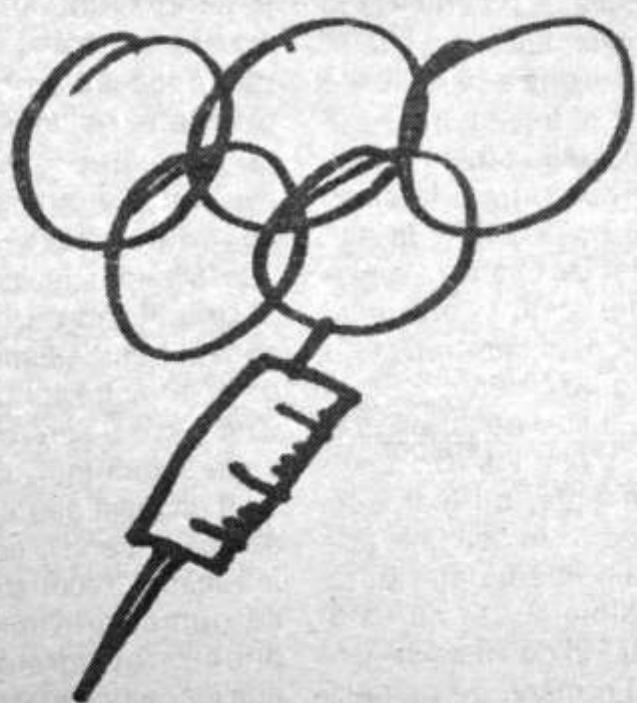

E G A L I T A T I S M

Problema stabilirii obiectivelor

Până să ajungi la problema mijloacelor — cum să
împarți resursele disponibile între diverse obiective
—, ești blocat în acea teribilă problemă a obiective-
lor. Restul este...

ce adevărate, bilanțul Sydney trebuie calculat în felul următor: a) un mare eșec în lupta cu tehnicile de dopaj contemporane. Eritropoietina, hormonul de creștere umană și înlocuitorii de sânge nu pot fi depistați. Prin urmare, numărul cazurilor de doping la Sydney nu este în mod necesar numărul cazurilor depistate. Nu vom ști niciodată câți sportivi s-au dopat la Sydney; b) sistemul instituțional al mișcării sportive internaționale s-a prăbușit practic la Sydney odată cu declanșarea conflictelor între CIO și federațiile naționale și internaționale. *Comitetul Internațional Olimpic* și, de pildă, *Federația de Atletism a Statelor Unite* sau *Federația Internațională de Gimnastică* au la dispoziție 4 ani pentru a cădea de acord asupra a ce înseamnă dopaj și când anume trebuie denunțat și sancționat un

sportiv care se dozează. În timpul JO de la Sydney Federația americană a continuat să creadă că are dreptul de a ascunde numele sportivului depistat până la efectuarea unui test suplimentar și epuizarea căilor de apel. În același timp, CIO a rămas la ideea că un sportiv dopat trebuie denunțat și suspendat imediat după primul test pozitiv. *Federația Internațională de Gimnastică* nu reușise să semneze înainte de jocurile

exemplu
diriguitor
de postu
de mare

1) Id
sportivii
sanțion
la arunc
odată c
Hunter
— ultim
mai mar
mai mul
Hunter
can și,
a zilei
Prin ur
americ
uită aici și acum. Ce-

2) l
brarea
Revoluției și
Istoriei sunt pentru
enin și discipolii săi
me sacrosancte. În
est avânt frenetic,
otsky și Buharin nu
c excepție, ci, dim-
trivă, participă fără
zerve la distrugerea
tați po
cietății civile și
oadă s
nsolidarea dictaturii
loc la
și nu uităm episodul
din tin
onstadt din martie
vor fi s
21, când întreg statul
lă și a
jor bolșevic susține
și y al
rimarea sângeroasă
aminti
marinarilor răz-

3)
(vezi
tiți, a căror principală revendicare era
apare
viete fără comuniști"). În numele
de un
piei revoluționare a societății fără
Răduc
se sunt acceptate și chiar promovate
de ino
tode teroriste de lichidare a oricărei
de sp
oziții (politice sau spirituale).
Răduc
nolitismul cel mai sufocant este
luat r

loviturii de stat leniniste din octombrie 1917 • totalitarism
bolșevic — un element al crizei modernității

raport cu acțiunile de t
aceste țări. În plus, mod
dar și sistemul concentra
au fost inaugurate în R
înainte așadar de a fi im
ționalizate în experiențe
italian și ale nazismu

Puciul bolșevic din oc
ulterior definit drept o re
acel eveniment care a sch
ric cursul civilizației occide
al istoriei planetare. P
unifică umanitatea în num
comunitar, bolșevismu
inauguratie macelor în p

seco
fost
dintre
demon
mișc
mice
ideo
niste
demon
În ca
trebu
faptu
Hann
și de
Saul
Geo
între
vorba
totali
de c
rasia
delir
minis

1999.
ne nelegată
măsurilor
și faptele
scrisuri" au
privoare la
uni" au fost
deri au fost
lor care in-

nea -

activitatea
iei penale
ne constă
mentează
ncventului
at, supra-
pațiune.
modernizat,
idică pri-
de proba-
terperso-

ne asistă,
re au să-
e în liber-
mpuse de

realizează
medici, so-
munității,
or impuse
area pro-

acordă o
nari și re-
col social
r și celor
de liber-
parea vo-
nt de re-

comisiile consultative pentru modificarea și completarea Codului civil, a Codului de procedură civilă, a Codului penal și a Codului de procedură penală, precum și pentru elaborarea Legii executării pedepselor.

Trebuie precizat că demersul de elaborare a acestui proiect de lege nu a suferit influența politicului, deși în momentul aducerii lui în atenția presei s-a încercat susținerea acestui lucru.

Au lucrat la modificarea și completarea Codurilor civil și penal și a Codurilor de procedură aferente, alături de un grup de specialiști din Ministerul Justiției, cadre didactice și decani ai Facultăților de Drept din București, Iași și Cluj, profesori ai Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”. De asemenea, au contribuit la realizarea acestui proiect reputați practicieni, precum și un grup de experți din Quebec. Propunerile acestora din urmă au putut fi

Acest i
abstract, r
personale
românești
interne cu
adaptării
neputând
mecanism
răspunde
soluție în
beneficia
mecanism
Camere
analizii v
alternative
împărtăș
societății

Ne putem opri aici, să ne punem în trebură: chiar presupunând că noua forță europeană va fi funcțională în 2003, unde și cum va putea ea acționa pe cont propriu? Ce scenariu credibil putem construi, în care ea să joace rolul decisiv, fără garanții preliminare ale sprijinului NATO și fără dependență de soluțiile NATO? Să ne imaginăm un conflict în Estonia, în care Kremlinul propoacă minoritatea rusă și apoi amenință să va interveni; Europa nu va ridica un deget fără implicarea directă a NATO. Împărtășim presupunem că Muntenegru cere separație și Serbia invadează zona; fără participarea SUA, planificata forță europeană va fi probabil înfrântă. Dacă tul-

instituții.
buții în d
fundame
este inte
măsurilor
tea indivi
tatea mo
Curții Eu
cizează c
atribuțiile

Reco
altor măs
dere a c
Constitu
rea drep
precum ș

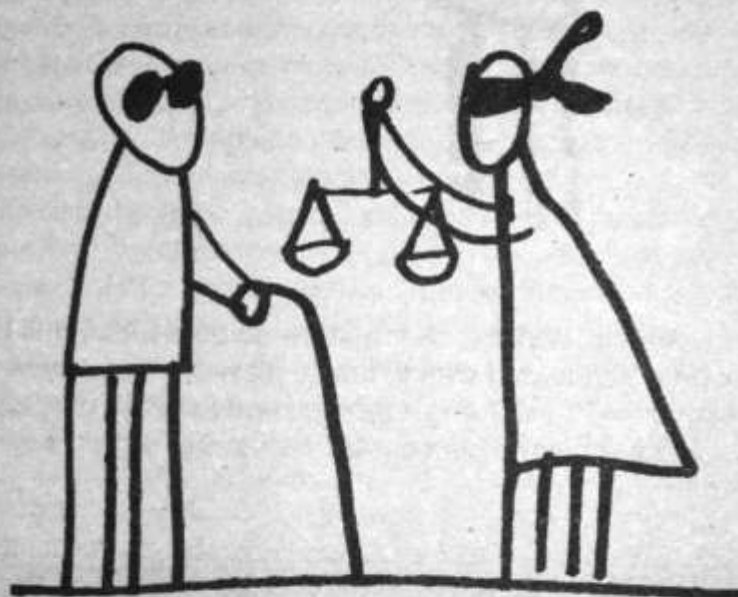
La ba
preventiv
independ
faza de u
toate gar
nerii unei
tului, jude

De as
23 din C
stituțional
duse disp
stanța es
necesitate

lene — spre exemplu, Transilvania
u chiar Corsica! — ar duce la necesi-
ea deplasării unei forțe europene de
menținere a păcii (așa cum a fost cazul
Bosnia), o asemenea intervenție nu
constitui totmai exemplul unei Euro-

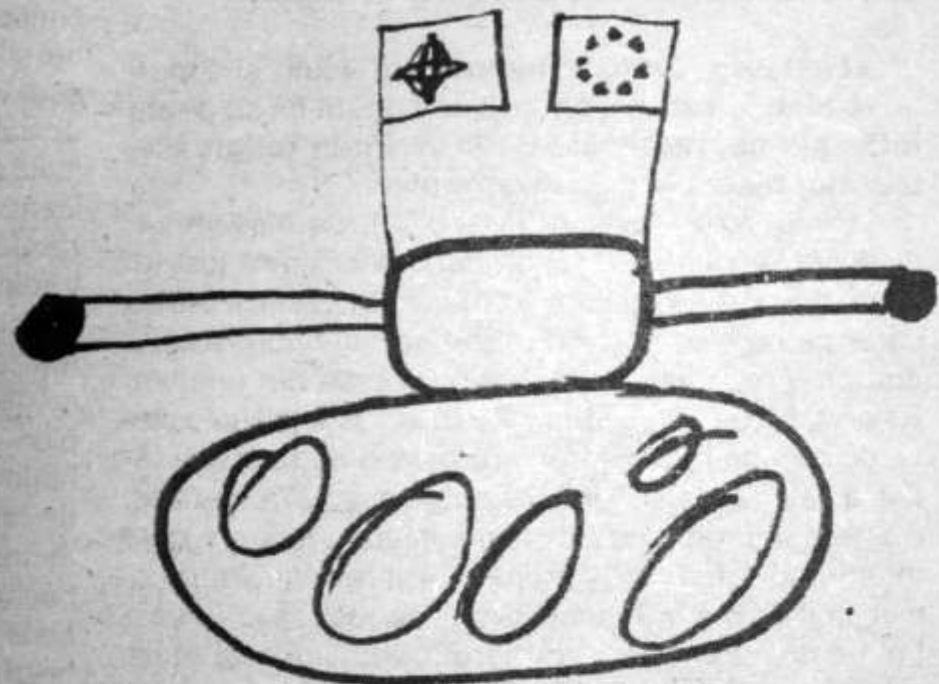
perspectiva strategică europeană
nă, de care America va trebui
cont. Dar politica de securitate eu-
nă comună va aza probabil pr
solidarea gradată a industriei de
re¹ și prin planificarea militară eu-
nă, și nu ca rezultat al unei acțiuni
pitate — în special până în 2003
constituire a unei forțe de luptă
ne autonome.

Faptul că va avea consecințe
în privința viitorului NATO nu es-
performanță a europenilor pe p
războiului din Kosovo, ci slaba
manță a Europei după război
Kosovo. A fost evident că „Euro
numai că nu se putea proteja
dar nici măcar nu își putea rezol-

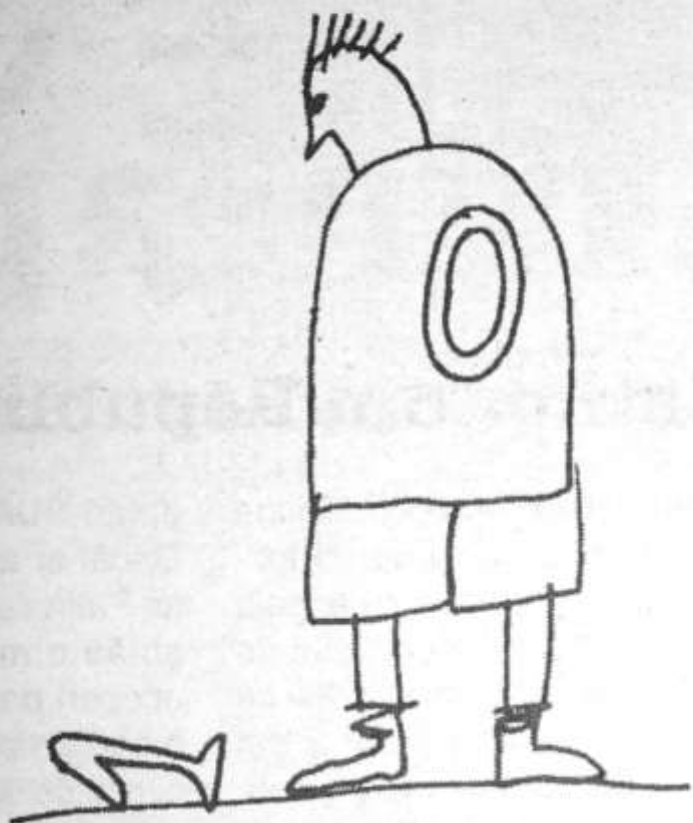

Procedura penală – o metodă realistă în administrarea justiției

Realitățile politice, economice, sociale ale unei societăți în tranziție, schimbările ce intervin în structura criminalității și mai ales în modul de săvârșire a unor infracțiuni, cerința perfecționării continue a statului de drept impun modificări continue în domeniul administrării justiției penale, al desfășurării procesului penal în

blemele singură. Incapacitatea
europene de a se angaja pe c
priu în procesul de menținere
într-o regiune mică și slabă —
rea de a acorda banii necesari
economică — reprezintă pe to

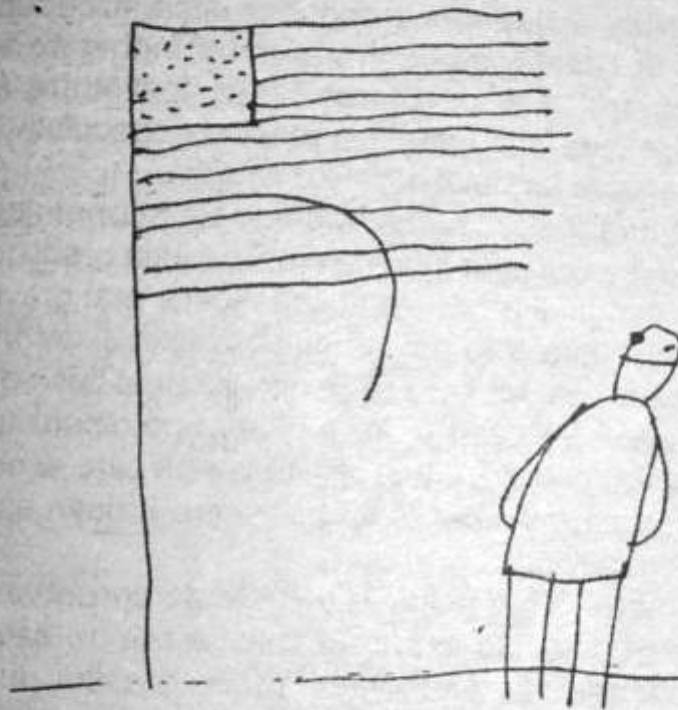
re și dându-se peste cap pentru o antenă de bulgari. De la mijlocul anilor '90, armata admiratorilor lui Hagi învață să trăiască în sistemul de referință al fotbalului turcesc. *Galatasaray* devine echipa favorită, lumea urmărește rezultatele din campionatul Turciei, iar meciurile *Galatei* sunt difuzate în direct de rețele de televiziune și comentate cu simpatie patriotică. Deosebirea între cele două versiuni ale izolării printr-un sistem de referință străin e că prima variantă era o soluție impusă, iar cea de-a doua se

VII

Când a...
exelență n...
a știut bine...
Hagi e repl...
adânc și p...
cios între p...
de mare ci...
româneasc...
fabulos, înt...
plinirea nu...
putea fi d...
decât ceea...
cât succes...
de validare...
întors înc...
Brescia nu...
toarce spa...
zează un...
dacă pune...
subită cu...
devine cu...
cu cât el e...
sentimen...
atunci uite...
diferență:
Celebra...
(Gică Al N...
rii și seam...
l-a împie...
jongleur s...
Cultul l...
tul încred...

...ca extremiștii albanezi, care s...
infiltrază în Macedonia, au fost cândva antrenați...
înarmați de americani... " Dacă, așadar, d-l Chirea...
folosește prezentul (antrenează, înarmează), articol...
german folosește trecutul (*sind einst... ausgebildet un...
ausgerüstet worden*)

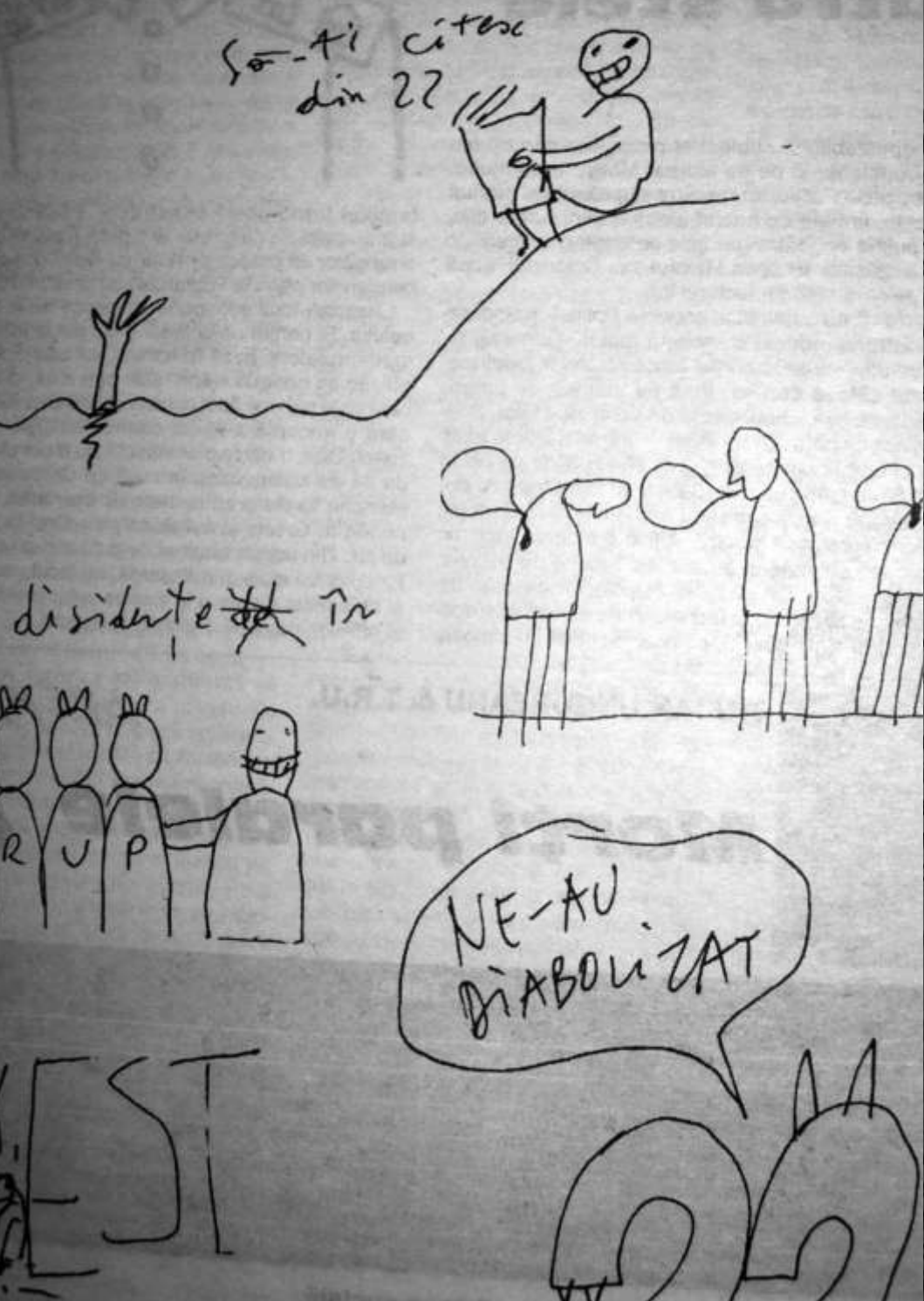
Într-un alt pasaj, articolul din *Der Spiegel* amintește de un articol apărut în presa britanică. Conform acestuia, „UCK a primit o susținere deschisă de la CIA” (din nou la trecut). Iar potrivit unui ofițer KFOR, ar fi existat un fel de armată privată ce a fost întreținută de CIA (*unterhielt die CIA... eine Privatarmee*), care ar fi trebuit să

răstoarne pe Miloșevici. Însă, „acum, când Miloșevici nu mai e, se pare că Departamentul de Stat este incapabil să aducă din nou în cutia ei această armată de bandiți”.

Christoph Schult compară scăparea de sub control a UCK cu scăparea de sub control al islamistilor din Afganistan, cândva utilizați de americani împotriva URSS, iar apoi deveniți cei mai îndârjiți inamici ai Statelor Unite. Noi am mai putea adăuga alianța Statelor Unite și a Marii Britanii cu Rusia lui Stalin în timpul celui de-al doilea război mondial, pentru a-l învinge pe Hitler. E vorba mereu despre alianțe tactice dictate de împrejurări, raționale și chiar laudabile în anumite momente istorice.

lită pentru toată lura

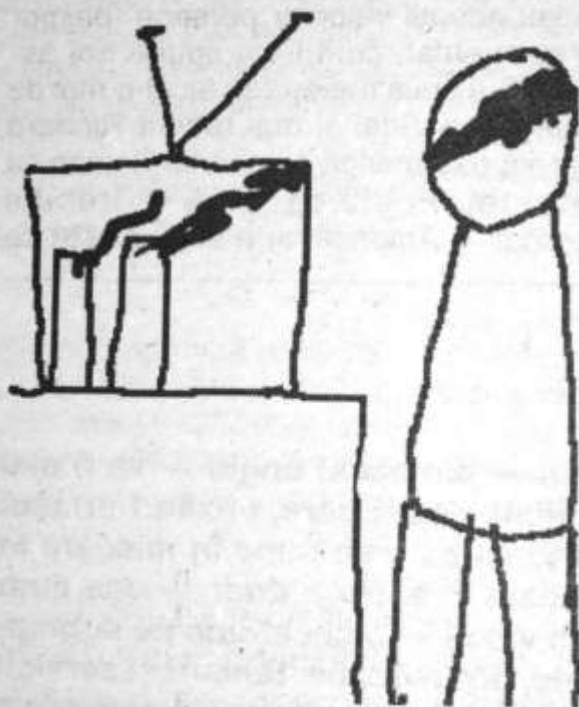
adresa securității SUA, ci și pentru
parte din rețeta posttraumatică a Statelor Unite și a tuturor
celorlalte țări care îi împărtășesc valorile.

vrut să se clintească de lângă
ul muribund pe care îl împărțea
d Beamer a apucat să dea tele-
i sale, i-a spus „te iubesc”, i-a
ce se întâmpla în avion și a
că el și prietenii săi au votat
te cu teroriștii. Lisa Beamer a
i ultimele cuvinte ale soțului ei:
///” („Să-i dăm drumul!”). În fie-
mpierii New Yorkului au plecat
rul cu 6.453 de morți, purtând
trapele americane înnegrite de
ă America a scos de undeva
și i-a pus, lipit, agățat, atârnat
riunde. La Philadelphia, după
de hockey pe cel mai mare
n oraș mulțimea a început să
cu joaca! Acum îl vrem pe
!”. Meciul a fost întrerupt, pe
st proiectată transmisia TV a
din Congres, lumea a ascultat
ată un sunet și apoi a plecat
ul nu s-a mai reluat.

a fost invadată de un civism
redeam de mult avortat, într-o
sedată de succesul personal
la propria țară. America pro-
rica netitrată a ocupat ruinele
New Yorkului și nu mai vrea
acolo până când acel loc, dar
lumii, nu sunt reasezate.
le Bush a vorbit în numele
ricani fără număr care n-au
ta lor de federaliști (părinții
americane), atunci când a
sfârșitul discursului din Con-
latea și frica sunt în război.
ta va continua să defineas-
e pe care le trăim și

Unite au decis: omenirea nu va trăi o
epocă de teroare, ci o epocă de liber-
tate.” „Nu-s vremile sub om, ci omul e
sub vremi”? Curioasă paralela, intere-
santă diferență.

Liniștea n-a durat însă nici 24 de ore
În New Yorkul încă fumegând a fost or-
ganizată prima demonstrație de protest

O mână de manifestanți cereau Guver-
nului Statelor Unite să nu riposteze. A
doua zi, **The Guardian** — bastionul
stângii între marile ziare britanice — gă-
sea de cuviință să mute minidemonstra-
ția pe prima pagină. Între timp demon-
strațiile și argumentele s-au înmulțit verti-
ginos. La Londra, câteva mii de veterani
ai mișcărilor pacifistă, ecologistă, proani-
male, antiglobalistă au demonstrat în fața
clădirilor guvernamentale. Revista **New
Statesman** a tipărit un număr „istoric”
închinat din scoarță în scoarță beștelirii a
tot ce e american. Emisiunile de analiză
radio și TV sunt tot mai

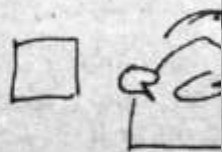
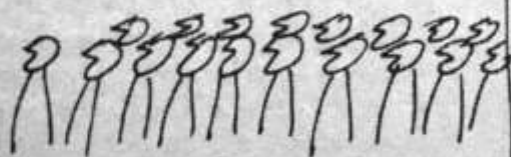
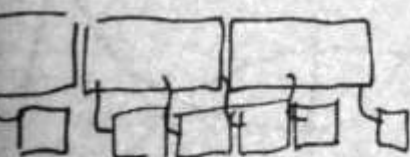
...a este rezultatul stabilirii unor baze militare pe pământul Ungariei în 1995, la vremea în care NATO în Bosnia a fost susținută de mult, militarii ruși se tem că SUA ar putea impune în Afganistan un regim de marionete dominat de etnici pushtun), în defavoarea Nord a rebelilor susținuți în prezent de Moscova, care are șanse, iarăși, să se dovedească. Washingtonul se gândește evident la un Afghân fără talibani și se va lua probabil măsura de a conduce talibanii, dar nu pare să aibă o părere despre ce fel de guvern dorește să vadă la Kabul. Însă pentru militarii ruși, cu solida lor a vedea conspirații acolo unde nu există, încheie este relația dintre Pakistan și Statele Unite că Pakistanul se opune înlăturării talibanilor, deși poate să ajungă să accepte înlăturarea talibanilor mai supărători. Militarii ruși au asociat lături și au conchis că, la sfârșitul ofensivei americane, noul guvern de la Kabul cu care vor face și care nu va include Alianța de Nord, de Rusia, va fi mai favorabil Occidentului. În vedere că și-au fript degetele în Afgani-

...niști țările din Europa Centrală, pentru că a ea din cri- are și mai are nu ar povara să lupte din în- În sfârșit, un aranjament c linii ar putea complica efortul V ge suportul statelor islamice: Cecenia, o serie de țări, înce- nând cu Pakistanul, cred că, musulman bun e musulmanul Astfel, cooperarea dintre va fi întotdeauna destul de punctul de vedere al modului nt.

Dar americanii au promis militare permanente, față de în acest moment în Asia Cent început să colaboreze cu M Alianței de Nord. Există și un shington și Rusia că nici una

...Britanie și a... Până la urmă, Franța a învățat că, oricât de flatantă pentru propria ei mândrie e postura antiamericană, ea i-a adus până la urmă o autoînfrângere. Chirac a mai încercat și în trecut să îngroape acest antiamericanism de tradiție gaullistă. A fost însă învins de o combinație de suspiciune din partea Washingtonului și de opoziția intelectualilor și politicienilor din interior, aceștia fiind cu toții crescuți în convingerea că influența Americii se poate produce doar în detrimentul Franței. Criza teroristă i-a dat în fine lui Chirac posibilitatea de a scăpa din vechiul blocaj.

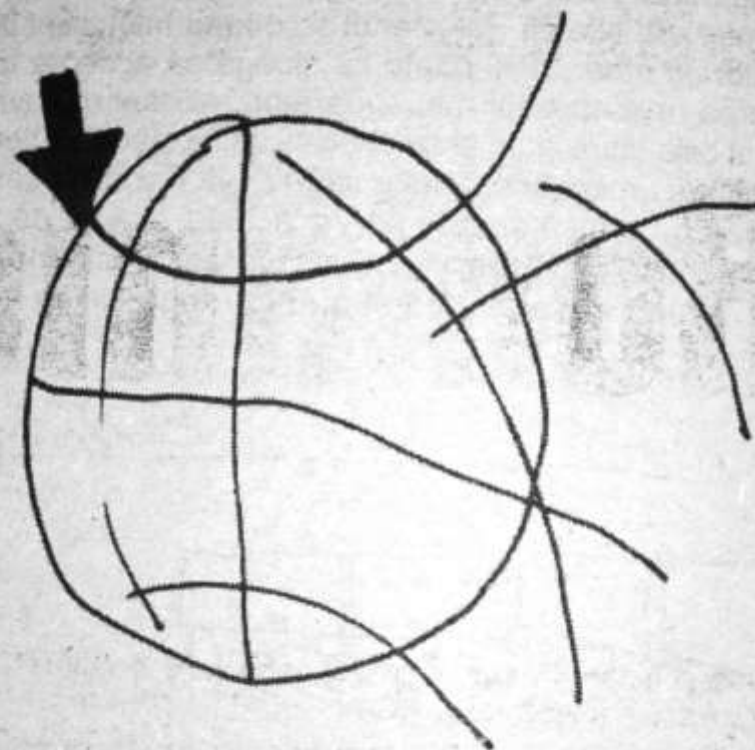
clash of civilizations

le-ar păsa militarilor ruși atât de mult acum internă a acestei țări? Din mai multe motive. i, pentru că stabilitatea Afganistanului afect stabilitatea republicilor Asiei Centrale, pe dorește să le mențină în sfera ei de influență. ai important, Comandamentul general de la re suspiciunea că, dacă în Afganistan se in guvern prooccidental, americanii vor susți- etă care să ducă petrolul uezbec și turkmen

să impună în Afganistan un reoliti- mentare, și că nu se vor fa- ductelor de petrol și gaze, fără s-a ne a în vernarea la Kabul. Nu pare, a în- potrivită să se dea mână libe de Alianței Nordului. Oricum, la c- canii gândesc la o coaliție ma e al

Așadar, ce încearcă francezii să realizeze? Parțial, ca și Marea Britanie, să construiască o „relație specială” cu Washingtonul. Relație care nu va fi niciodată atât de apropiată și plină de încredere ca aceea cu Anglia, dar care poate situa Franța pe o poziție egală cu a Ma- rii Britanii și

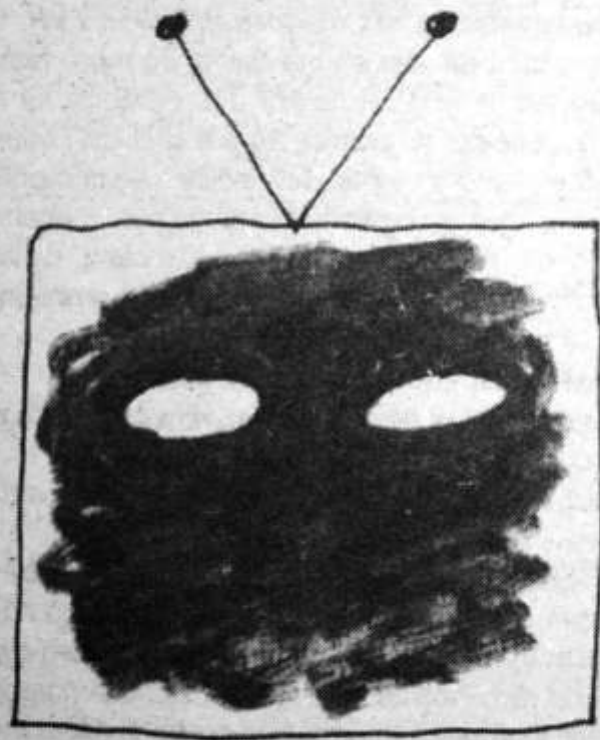
Terrorismul democ

nte toate
beneficia
mari și
suporta-
nii nu se
ente ale
fost de-
stălpul

omeniul
în mod
dictatu-
989, că
o pră-
ce va fi.
e peste
u buzu-
dorința
pe care
merită
e, oare,

de stat,
și spiri-
ului XX
care —
impus
upă ve-
stalat și
mizerie
SS din
nte va-
câteva
e n-am
aceeași
întrețin
demo-
neral —

un terorism ideologic: directorii de instituții și întreprinderi erau numiți și destituiți pe baza dosarelor întocmite de Securitate. Există un terorism cultural: șefii de edituri și redactorii publicațiilor literare îi dublau pe cenzorii de meserie. Aceste două terorisme se împleteau inextricabil într-un terorism social, care se manifesta la fel de periodic și exact ca înverzirea vegetației primăvara și căderea frunzelor toamna. Uzinele proletare și redacțiile intelectuale deveniseră instituții ale suspiciunii. Ca să nu riști nimic, trebuia să ai tot timpul pe obraz un surâs crispat, cu care să răspunzi cât mai senin la salutul insinuant al unui Traian Șelmaru, secretar de

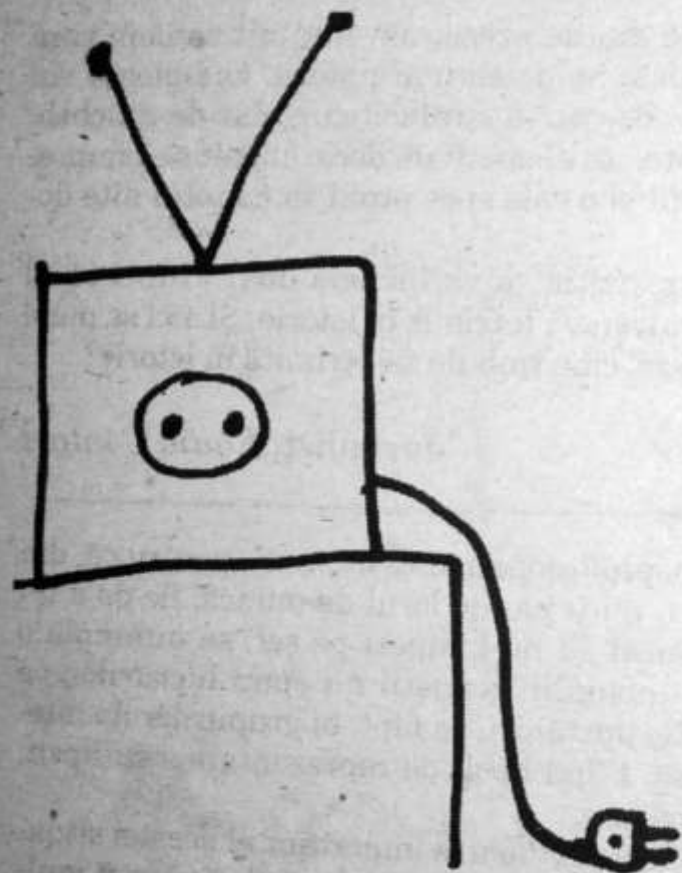

tristă memorie al Uniunii Scriitorilor. „—Iubești poporul?...”. Cum să nu-l iubești?! Vorba Ninei Cassian, de

sublim
metod
lul un
Terori
fine, m
Istoria
Cente
sunt d
ieri n-
la fan
kamik
canii s
unde
noi și
mărul
lui?...
bâte ș
litate
(pent
tari de
depsi
distice
ei sur
explo
valuta
vocife
drepta
plebe
fi deo
ale str
presio
gereaz
iuteal
riposte
le șovi
și dup
nia. Pe
cămas

civilisations. Without the media, civilisation renewal, and no progress would be possible for that matter. Beside their indisputable benefits, the obvious blessings, never mind the crucial part played in shaping democracy, the media have been and are still being put to quite a variety of other uses.

The manner in which terrorism nowadays is feeding off the media is perhaps the most dramatic negative side-effect. Take away all this massification of communication, and the blackmailing of the civilised world by terrorism, take away all the media, and there would be no such things left to worry about.

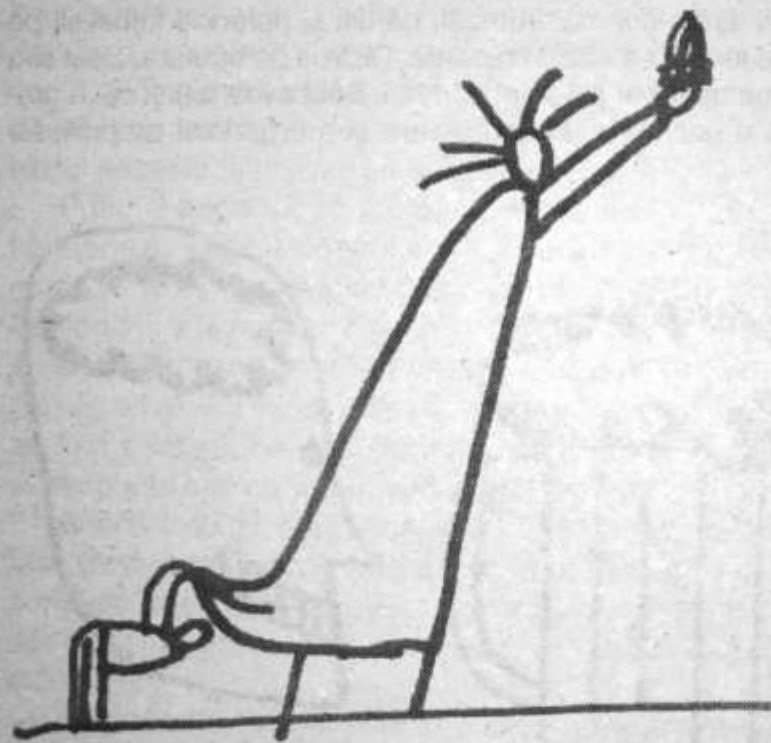

I have recently read a couple of interrogations in connection to this unhealthy relationship that the media have with terrorism and they now strike me as some sort of gloomy clairvoyance of the

americanism și 2002 urle comuniste

americane. Degeaba suntem acum primii care luăm atitudine contra terorismului, când presa „arondată” partidului de guvernământ are poziții care sunt aproape explicit antiamericane. Omul simplu își zice: „da, acum sunt nevoiți să se dea cu americanii, dar știm noi ce au în sufletul lor!”. Și continuăm astfel comportamentul schizofrenic din perioada comunistă, e drept, acum cu semn schimbat. Tristă schimbare!

E interesant de remarcat că din aceleași surse provine și curentul antițărănist, care a avut un maximum în

preajma alegerilor din noiembrie 2000. PNT a fost, în anii 1944—1946, marea sperietoare a comunistilor, pentru că era — de departe — cel mai puternic partid din România. De fapt, în acei ani, punctele de sprijin ale românilor în fața invaziei comuniste erau Regele, partidul condus de Maniu și Mihalache și... americanii.

le cu care ține
a aflat ade
adevărat, c
du-și viața
a reprezen
în condițiile

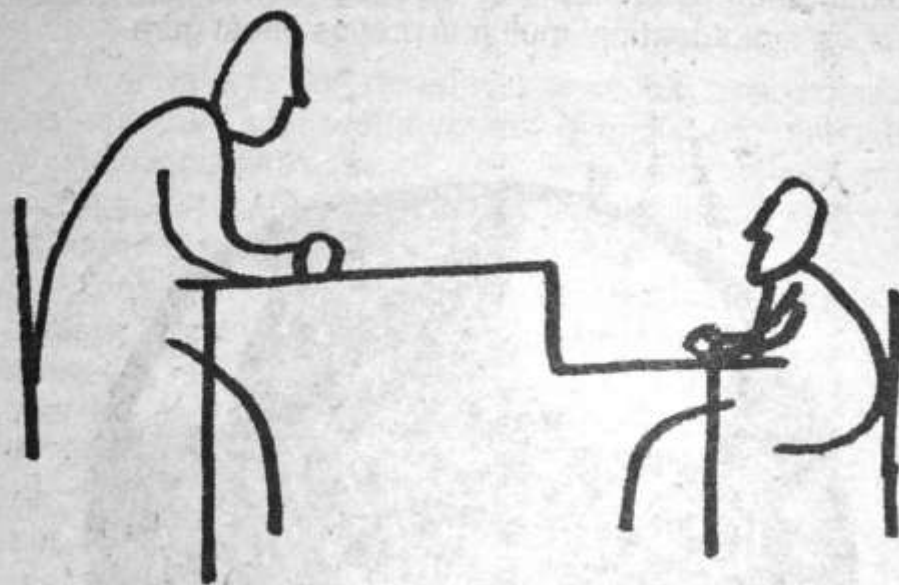
Așa s-a
alegerile d
partid de l
președinte
când
contra țără
toate greși
restabilizate
Iar în
PNȚCD n
puțin pest
la Chi
ternă a pr
mediatice
vârșească
stopat de
PNȚCD a
tin-demon
ficare

Întâ
cel mai
cova.
Strasb
tât de
Românie
surdi-
Probabil
remli-
se află u
lor creșt
de impor
greșit”, a
nu fi
sa chiar
ovie-
ratul din
avut
Vina este
tițărănist
rican. Ei
despre p
duurile c
reprezen
pre-
Dar până
„te-
în „minte

OCTO

în declarația din 1988, Congresul Deputaților Poporului al URSS a condamnat „actele de dictat” din primele decenii ale perioadei sovietice.

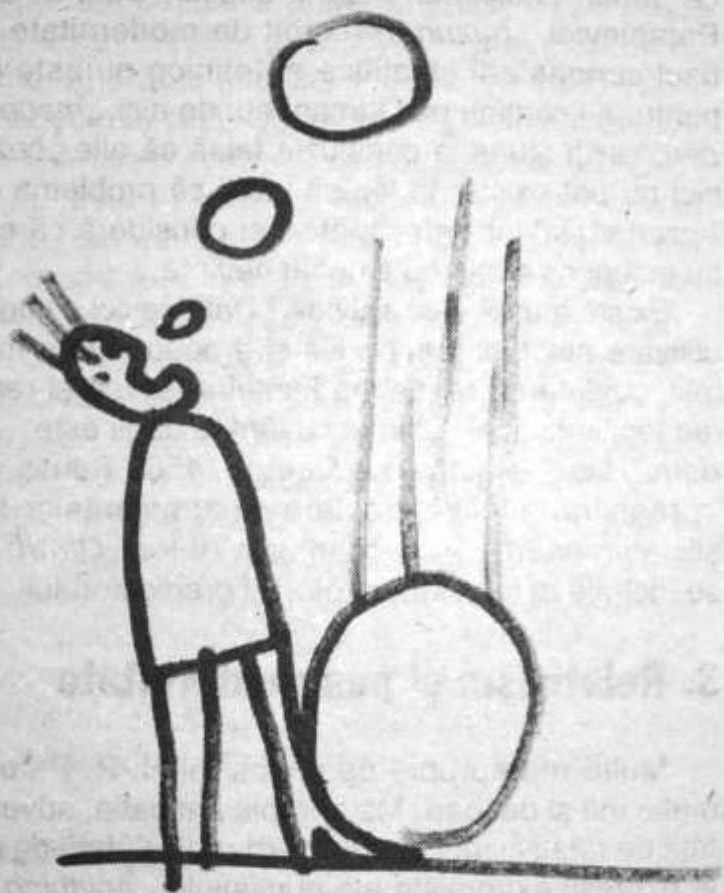
Bucureștiul a pierdut nu doar multă energie și mulți ani, negociind acest subiect, ci și oportunitatea semnării în condiții mai prielnice a tratatului politic de bază. Propaganda făcută de liderii români pe tema incriminării Pactului Ribbentrop—Molotov a fost inefficientă atât în planul negocierilor cu Federația Rusă, cât și în planul așteptărilor electoratului, iar premierul român, încercând să împace ambele planuri, și-a dovedit nu atât flexibilitatea, cât, mai degrabă, inconsecvența.

Politica României între bățul și morcovul Moscovei

A doua teză propusă de Moscova pentru vizita premierului Năstase precizează, între altele, că „Aspirația României de a se integra în NATO o considerăm, ca și până acum, greșită, iar motivarea acestui pas — neconvingătoare. Contăm pe faptul că Bucureștiul va da într-o mai mare măsură atenție propunerilor noastre în domeniul securității internaționale, inclusiv

șef de școală Dimitrie Gusti, care, într-un interviu publicat postum², spune că acesta nu a reușit să-și formeze decât un cerc mic de discipoli, în vreme ce Nae Ionescu a devenit cel mai charismatic personaj pe care l-a avut vreodată viața academică română. În lupta pentru cucerirea tinerei generații, Carol II l-a propulsat pe Gusti, conservator moderat, ca opozant al lui Nae Ionescu. Inițiativa Gărzii de Fier de a construi ori renova vechi biserici ortodoxe a fost însă mult mai bine primită decât încercarea lui Gusti de a trimite studenții pe teren, să culeagă observații etnografice despre societatea rurală românească.

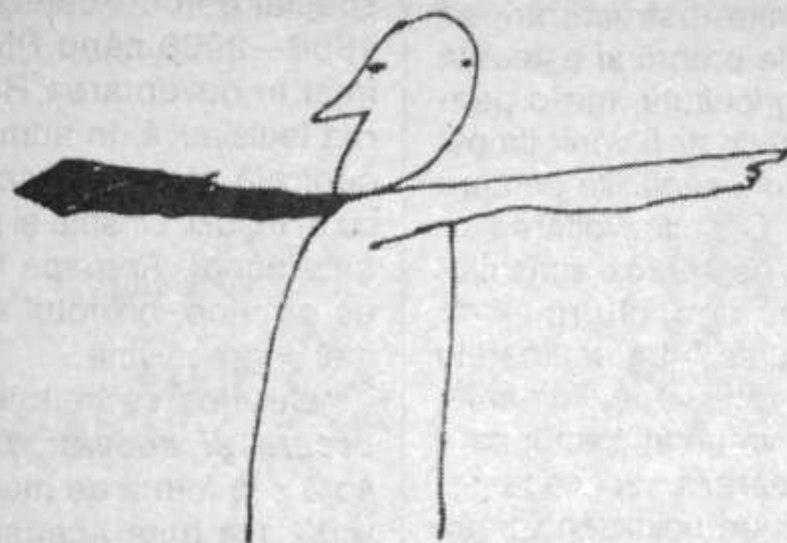
Spiritualismul și paradigma sistemică

Și așa, ajungem la cauza structurală a succesului raportat de scriitori de dreapta: *predilecția intelectualilor români din secolul douăzeci pentru un fel de*

Colabei este „duroproprieții” prin care Gusti și de a fost si-au nice de deopo sinteti e au de cătozia țărăne mat fesoru tății sntru ca triizite. Blău în nând i-au tem mult presiv decât-se războles-ției și are lism*, ictedox, s de demn de dușm kiști nu er e ai tă, ci e la mocrat obserat respe iar pare s

Ac iar fost iscu și Dr i-au tăzi. A co-discu de cea r do-rie so 191, nba social scu ciale atrl se refe, ca

trale și transporturi cu cărți scrise în multă vreme necunoscutul alfabet latin, prin Tiraspol veneau gazele și petrolul, kalașnikoavele și obuzele generalului Lebed. În cei cinci ani ai războiului transnistrian, Moldova a jucat ruleta rusească cu două pistoale, Găgăuzia și Tiraspolul. Amândouă s-au descărcat, arzându-i tâmpilele. Chișinăul și-a schimbat polul magnetic, pentru că politica pașilor mărunți și împleticiți a dus-o mereu

pe alte poteci decât cele ale Bucureștiului. Ce se întâmplă la Chișinău este, în mare măsură, și opera politicianismului și a neîndemânării Bucureștiului, care a irosit ocazii istorice, invocând pe ton mistic înțelegerile oculte, de la Yalta sau Malta, stabilitatea regională și fatalitatea istorică.

Iar faptul că Vladimir Voronin și comuniștii săi au hotărât să-și mute zestrea la Moscova și să închidă ușile către București este în mare măsură și o consecință a sensibilității patologic-istorice pe care o au politicienii români când dau cu ochii de omologii lor ruși. Drept dovadă, vizita semiesuată la Moscova a premie-

„SUA este singura putere care poate controla o confruntare majoră în Golful Persic, care poate proteja Arabia Saudită și care poate preveni o criză militară între China și Taiwan. Orice alte operații de menținere a păcii de lungă durată (ca în Balcani), ne-ar distra de la misiunile noastre globale”.

Atacurile teroriste împotriva Americii și tensiunile aparent nerezolvabile din Orientul Mijlociu i-au convins pe republicani că stabilitatea în Balcani este vitală. Prezența

substanțială a trupelor NATO în fosta Iugoslavie este necesară nu numai pentru a preveni reînnoirea confruntărilor interetnice, dar și pentru organizarea păcii. Statele Unite au presat și continuă să preseze Uniunea Europeană să grăbească procesul de integrare și să includă neîntârziat est-europenii cu scopul de a crea în scurt timp o Europă „unită, democrată și pașnică”.

Modificarea frontierelor

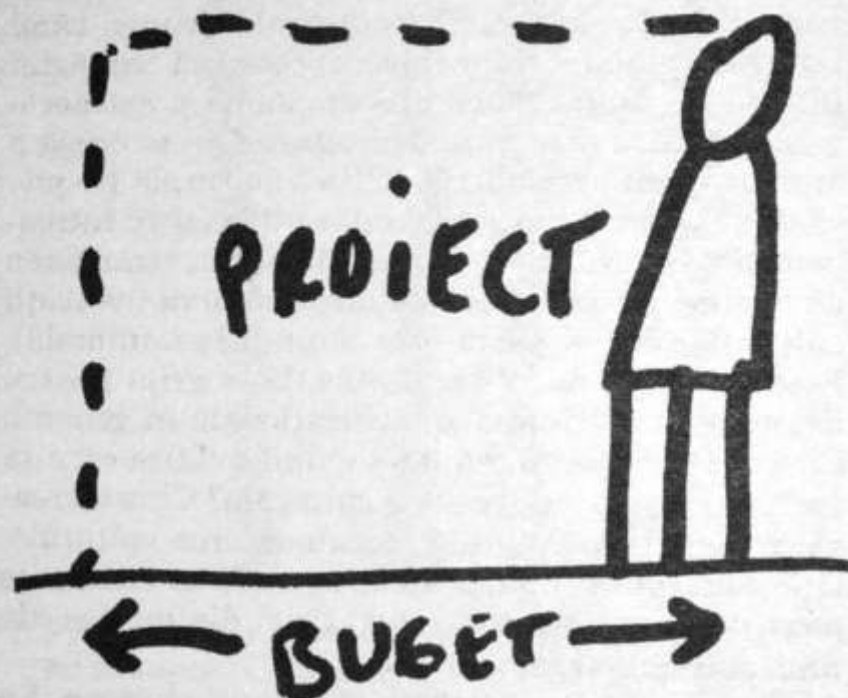
Intervențiile diplomatice și militare americano-europene au forțat temporar încetarea războaielor interetnice din

diferențelor principale a frontieră într-un neviabilă re și progare eco
dă întreaga Tehno-
învețe să rcețatori
trebuie să din Sofia
bunurilor eneri —
progresiv dintr-o
adere la earea și
vicii finan earea și
a dispute i actorii
drepturile politicilor
rială și ac lel, este
Tiran ațiu de
să fie ma cultural,
gare a m r nece-
Altfel, al eficien-
să adop cularea
iarăși Eui, selec-
In ca anță și,
putea ad lturală
securita entru a
exemplu puri de
lor, renu puri de
cări în politică
schimbu entanți
Asist ului de
balcanici ații ale
drepturil vansat
sionate eale de
ției. Refu nele de
sub prot — im-
forțele ire care
în regiur
multietni spațiu
Crea etape,
va fi dific pentru
din regiupentru
șanțat. Cieniile
strategii t, mu-
zabilă. că im-

repre-
i mult

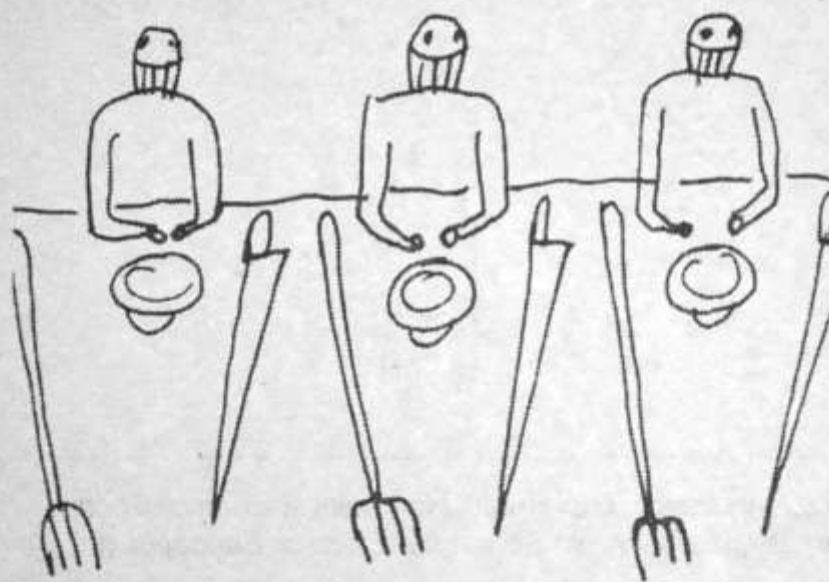
a extins grupul țintă, reunind reprezentanți ai sectorului cultural și consumatorii, sectorul afacerilor și mass-media și urmărind discutarea temei propuse și formularea unor idei comune coerente, astfel ca la întâlnirea finală, când decidenții politici (reprezentanți ai executivului — central și local — și ai legislativului) vor fi invitați, o „comunitate unificată” să-și prezinte opiniile cu o singură și puternică voce.

Una dintre cele mai importante realizări ale proiectului a fost de a prezenta problemele sectorului

cultural unui cerc larg de persoane interesate — artiști, politicieni, oameni de afaceri, ziariști, încercând astfel să realizeze o analiză generală a problemelor și să găsească soluții comune între diferitele tipuri de actori. Cea mai mare realizare a proiectului a fost, însă, după cum susțin inițiatorii săi, faptul că a unificat sectorul independent și la transformat

care să ierească de orice... a rămas una din puținele instanțe ce penalizează erorile guvernului. Mai puțină și mai săracă decât cu doi-trei ani în urmă, presa independentă din România a și greșit, a mai și ajuns în instanță pentru dezvăluirile sale și a avut doar uneori câștig de cauză. În esența sa, serviciul mass-media cu adevărat libere a fost însă unul onest și curajos, care a dat, constant, soliditate procesului democratic. Nu am nici o îndoială că nu de efectele legii Pașcu se tem jurnaliștii, ci de încă o oportunitate oferită justiției de a arbitra strâmb, favorizând puterea. Adică exact acea putere despre care, recent, *Amnesty International* scria în Raportul său pe 2001 că „arată puțin respect față de domnia legii”. Doar un depozit al guvernanților prea plin de energii nega-

tive ori ticsit de felurite alte frustrări ar putea justifica această ostentativă provocare a presei, care pune sub semnul îndoielii pragmatismul politicii PSD: dacă proiectul va deveni lege (ceea ce pare, totuși, puțin probabil după declarațiile de luni ale domnilor Iliescu și Năstase), „mutarea” guvernului va putea semăna cu victoria pripită a unui începător care câștigă un pion fără să presimtă iminența matului.

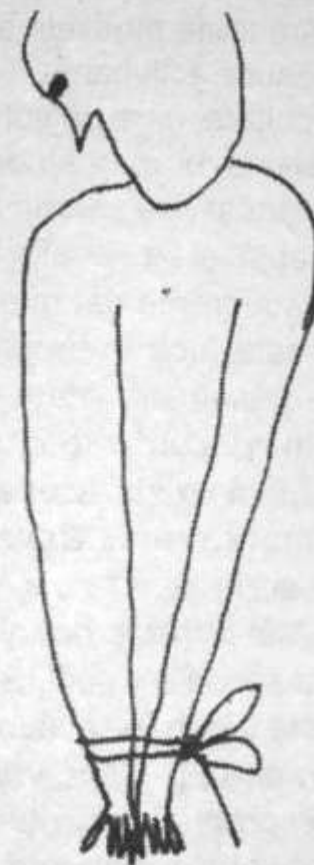
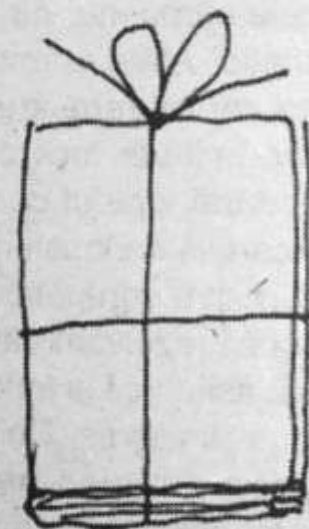
În temeiul legii 78/2000 lua ființă, în afara organelor Parchetului General, o secție de combatere a criminalității organizate și a corupției. A cui?

men-
cazen
arătur
lucru
orice ten-
se-ncin
benzi
9. Preșe-
Sire a SRI,
S.
Se furioasă

zează că
care au
hisoarea.
Bădoriști care
propu
a reu
cea n
și tre
cazul au făcut
rezult
afecți
numele
parte
crede
viitor
Ziare
a spus
Națio
ipoteză
prob
a iveală
„nea
eroa
opera
și Sorin
sau n
Hossu
surs
securității
adjur
le erau
a fos
prop
câte
securis-
Pază
acestor

vrea
poliției
an pot fi
entativă
lapurile
edintele
S.
CNSAS
radă cu
SD acu-
CNSAS

Andrei Pleșu și Horia-Roman Patapievici. Ce rost mai are intervenția altor instituții ale statului pentru a îngreuna și mai mult accesul la dosare? Toată această controversă bizară — căci este un război care se poartă prin comunicate — readuce în discuție o problemă fundamentală: relația dintre putere și foștii securiști. De la începuturile sale guvernul PSD a fost un dușman înverșunat al CNSAS, ai cărui membri, potrivit premierului Adrian Năstase, „ling dosare”. Între timp, primul ministru și-a moderat discursul, nu și ostilitatea. În loc

său acționează cei trei parlamentari care vor să modifice legea privind deconspirarea securității și președintele comisiei SRI, Ion Stan. Maniera în care o face acesta din urmă, ca și primele reacții dure ale premierului, trădează o comunitate de interese a actual

18 abțineri.

În cadrul ONU, în urma unor negocieri dure în decursul cărora delegații americani obținuseră multe concesii, s-a ajuns la o înțelegere preliminară pentru înființarea unui *Tribunal Criminal Internațional*. În *Consiliul de Securitate*, numai SUA au votat împotriva rezoluției. În *Adunarea Generală*, rezoluția pentru crearea tribunalului a fost votată de 120 de țări, cu 7 voturi contra și 21 de abțineri. Americanii au votat împotriva rezoluției alături de

delegații țărilor totalitare precum China, Cuba, Iran, Irak și Libia. Celelalte democrații au votat unanim în favoarea rezoluției.

Statele Unite au fost acuzate că se situează „deasupra legii” (internaționale). Demnitari europeni au argumentat că Washingtonul nu a ezitat să participe ca judecător la *Tribunalul Criminal Internațional pentru Fosta Iugoslavie* de la Haga. Dar acum pretind că nu pot accepta

impuneri în funcționare cu d... în Rusia, C... străini, fapt... arme de dist... tară de câte... un nivel mu...

Guvern... tele și con... Statelor Un... cercările d... fi „legi”, su... avut accep... supranațio... avea înclin... legitime su... parlament...

Incont... armelor d... Bush cred... lor semna... ce și ame... putere car... (states), ca... internaționa... controvers...

Propor... actual, ma... trul apărării... nia public... acestei de... Congres ș... de ofițeri s... Saddam H... Statele Un... țiunilor în v... sunt prefer...

Secreta... de la Wash... doctrinei h... conștiinței d... teralismul ș... că, în cele... tendințele... republicane...

În trecu... idealism și...

americani s... se pot distinge — cred — patru categorii. Sunt, mai întâi, cei care consideră că ori... ce ar face guvernul e rău și trebuie, în... consecință, criticat din răsuputeri. Mustrări... de la Bruxelles sosite pe adresa guver... nului român au fost interpretate în ace... nași cheie negativă și publicate cu titluri... mari pe prima pagină a ziarelor. În... schimb, notele bune din partea guvernu... lui american — de pildă convorbirea tele... ionică a Condoleezzei Rice, consilierul... pentru securitate al președintelui SUA, cu... Adrian Năstase de săptămâna trecută —... eu fost împinse în josul paginilor și primite... cu un fel de mormăit sceptic. În ceea ce-i... privește pe acești critici, suspectez că s-ar... fi comportat la fel și dacă nu *Uniunea Eu...*... ci Statele Unite s-ar fi arătat... nemulțumite, și anume pentru un even... tual refuz de a semna acordul.

Cea de-a doua categorie este a acelo... ra care, fără să ia în seamă fondul proble...

mei, pun la îndoială înțelepciunea politică... a guvernului român. Aceștia zic ceva de... tipul următor: nu trebuia, noi, pigmeii, să... ne băgăm primii într-o dispută între doi... giganți. Trebuia să așteptăm, să facem ca... bulgari, slovaci sau estonienii. (Iată ma... rile modele politice de urmat!) În esență, ce ne recomandă ei este un fel de realism... politic meschin și umil, o duplicitate însoț... tă de ploconeli egale înaintea ambilor pro... tagoniști.

Urmează categoria, destul de bogată, a anti-americanilor...

na la urmă condamnați de *TPI*,... posibilitate ca așa ceva să se... poate paraliza orice acțiune se... radoxul va fi că, în timp ce pe... nistre precum Karadjic sau... continua să se sustragă jud... curți internaționale, ascunzând... locul unei populații prietene... bin Laden sau molahul Omar... neprinși, soldați și ofițeri ame... în misiuni în străinătate ar pute... deferiți *TPI*, închiși și judecați... de zile.

Nu *UE* este în război; nu țā... ne au pierdut câteva mii de ce... teva minute în atacurile de la... brie. Cu excepția Marii Britanii... trupe angajate în acțiuni impo... granițele ei și nici nu pare a fi... a duce astfel de acțiuni. Influe... europeană în Orientul Mijlociu... mă. Puterea sa militară unită...

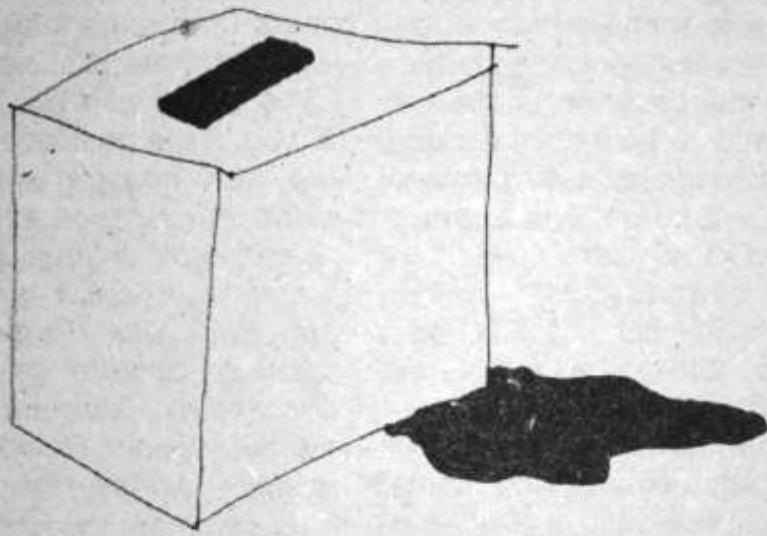
tabilă, dar mai ales este discut... sa comună de a face uz de ac... Tragedia de la Srebrenica, care... posibilă fără lașitatea batalio... dez, ar trebui să-i facă pe eur... gândească mai bine.

Mai mult, războiul dus de... împotriva terorismului presupu... cina caracterului disimulat și co... inamicului, mijloace noi și o de... tară nouă. Statele Unite se vād... acționeze deopotrivă împotriva...

despre finanțarea partidelor. Cum, de ce, de unde primesc bani partidele, se întreabă, de la o vreme, societatea civilă, frumoasa fără corp a democrației românești. Se întreabă de una singură, îi place să fie mirată.

După o călătorie prin infernul finanțării partidelor în ultima campanie electorală, *Asociația Pro Democrația* a publicat o situație care ar trebui să dea de gândit și *Curții de Conturi*, și alegătorilor. Conform acestei contabilități, toate partidele au spălat bani în campania electorală. Uneori raportul este de unu la zece între cifrele declarate și cele cu care s-a jonglat în realitate. E vorba de multe milioane de dolari cu care s-a pavat drumul votanților la urne. Acesta pare să fie și raportul între libertatea de exprimare a politicienilor și dependența lor față de clientela politică.

O crimă aproape perfectă. În timp ce societatea civilă face simpozioane și ține momente de reculegere,

cooperativele umanitare ale partidelor lucrează cu cup-toarele încinse la roșu. În România funcționează vreo 30 de mii de fundații. În comuna Vama din județul Suceava erau înregistrate, până mai an, vreo 50 de fundații pentru protecția copiilor străzii. 50 din cele 1.600, câte erau în tot județul. Numărul copiilor străzii din Suceava era, la acea vreme, de 1.300. Cine spune că românul nu dă în brânci să construiască un viitor de aur pentru copiii străzii? E drept că la această inflație de fundații, filantropii aveau și alte activități, cum ar fi importul de mașini scutite de taxe vamale. Doar erau

proteja
De
propu
de kilo
consili
răsuflă
rezolv
și pro
din so
unor
„Arm
Năst
S

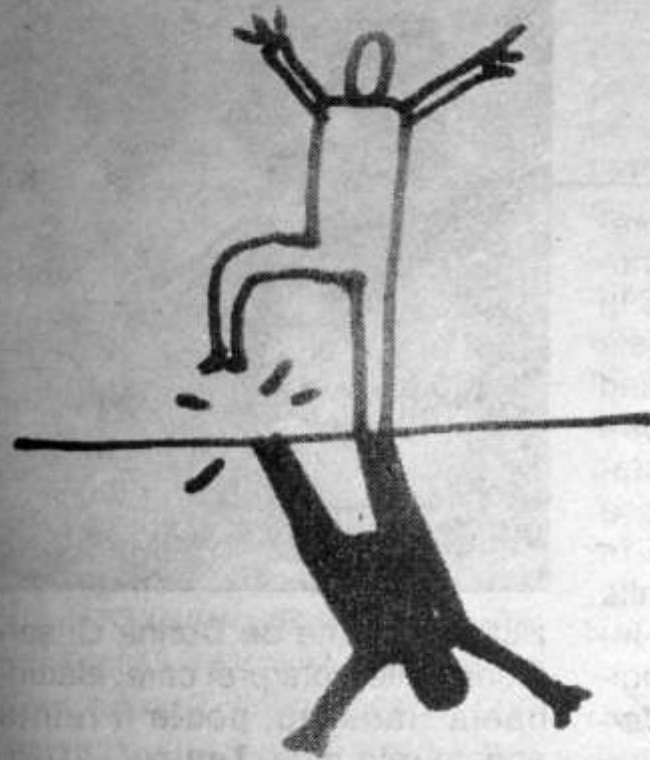
pentru
e pav
carita
prote
de or
dația
Sorin
tea P
misia
dema
al As
Nu s
Năst
mea
fanii
banii

A
cut c
cieni
mes

econ
trec

cabil
se va
mie p
donează
de sl
menstruiește
participarea
nec

esurse intelectuale peste medie suprapunerea dintre o problemă existențială personală și una mai generală, societății sale și a timpului său, poate conduce nu numai la un spor de creativitate, dar și la transformarea

atorului respectiv în „personalitate reprezentativă” a societății și epoca sa.

Dr, tocmai această *suprapunere* dintre drama personală și colectivă a asimilării, proprie evreului care își abandonează voluntar rădăcinile, și drama culturală a de slăbiciunii care își abandonează și ea temeiurile și își construiește fundația — este ceea ce cred că explică participarea masivă și atât de plină de succes a evreilor în revoluțiile spirituale și politice ale secolului

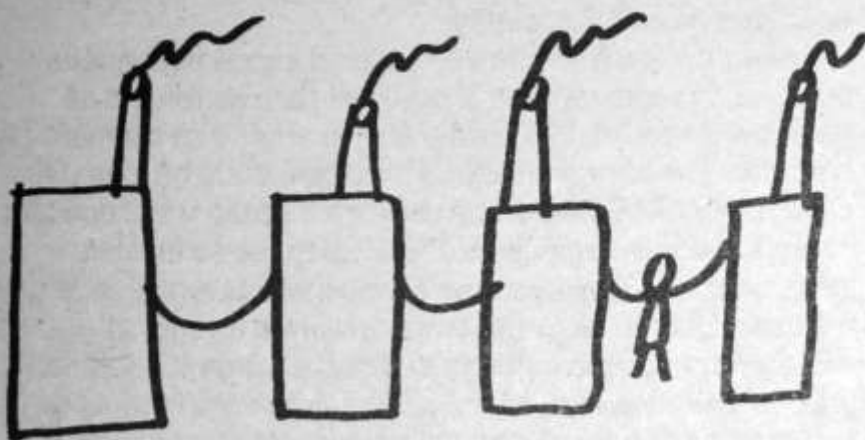
deloc noi în
și de grup,
zează neclir
va avea șan
„mai repre
doar pentru
Căci, dacă i
liniștea evre
că, într-o lu
că ametoa

Criza ide
frunțați cu
dernitatea
sumar, în fe

— o criz
locul meu
artei, al mu
univers. Ev
tutului său
tea spiritua
care se înt
nelor respo
sau ale soc

— o răs
sociale, m
răsturnare
dar și de o
nare”, o pi
afectiv. Înt
parcurge c
culturale ș
existențial
sau dorito
tate într-o
vea, deop

Inflația scade. Chiar dacă în realitate nu scade pe cât spun statisticile, inflația în regres este un fapt. Un fapt pozitiv! Pe această bază, scad dobânzile. Un alt fapt pozitiv! Din păcate, cresc se pare arieratele, adică datoriile restante. Se pare, pentru că guvernul păzește cu strâșnicie datele cu privire la evoluția lor din ultimii doi ani, exact o asemenea secretomanie generând cele mai mari suspiciuni că acestea au crescut. De mirare n-ar fi, deoarece o bună parte din creșterea economică din ultimii doi ani, după cum a recunoscut recent însuși d-l Dijmărescu, consilier al primului ministru, a fost obținută pe seama extinderii arieratelor, respectiv lăsându-se întreprinderile să-și desfășoare activitatea fără să-și plătească obligațiile financiare către

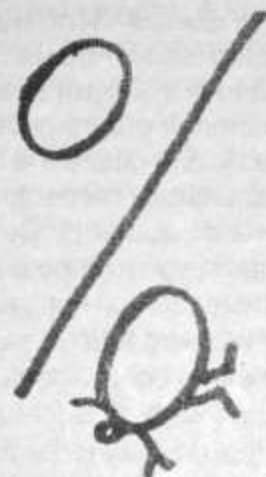

bugetele publice, către utilitățile publice și către alți furnizori. Dincolo de ceea ce poate fi imputat acestei prost înțelese generozități guvernamentale, s-ar putea să fie vorba, însă, și de un fenomen mai profund, care nu a fost suficient investigat și care încă nu și-a evidențiat și probat corelațiile: pe măsură ce inflația, pe seama căreia întreprinderile neperformante au trăit până acum, este gătită, acestea își creează, pentru supraviețuire, un alt ban și mai artificial și mai periculos decât inflația însăși. Și acest ban îl constituie arieratele, adică datoriile neonorate!

Datoria neonorată pe care o reprezintă arieratele

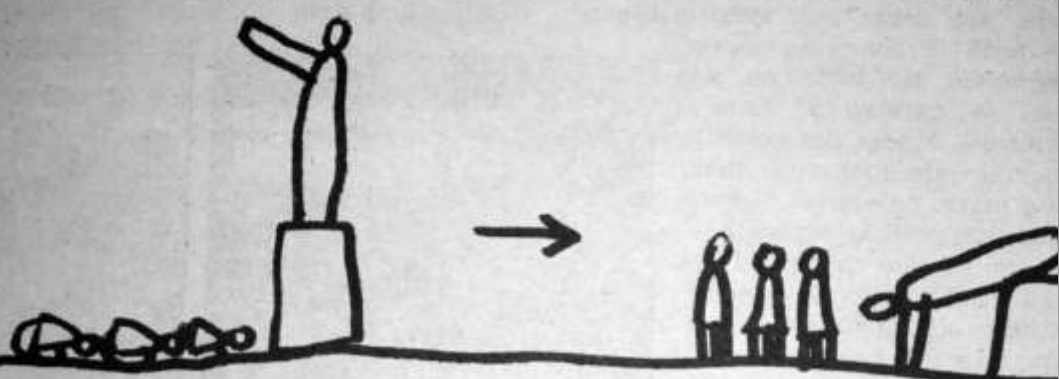
BANCA ROMÂNIA
PENTRU DEZVO
GROUPE SOCIET
lealte categorii de citito
pe 3 luni sau 400.000 lei
care de la redacție
pe 3 luni sau 440.000 lei
ediere la domiciliu
interesate sunt rugate să adre
are la sediul redacției (Ca
120) sau să o expedieze pr
bursa: Revista 22, cont nr. 2
în BCR sector 1, București
care certifică apartenența
cititori (talon pensie, adeve
se expediază pe adresa: Ro
Diei nr. 120, sector 1, Bucu
centru Serviciul Aboname
vi
mondială. Acum argumen
boiului nu au convins, mai
UE, să aleagă drept inamic
apoi islamismul, țările ara
oc, chiar înființează un is
r formele fundamentale
ca de așteptat din partea
cu numai geografic, dar și
d l-au redat pe Aristotel și
tă cu algebra și alchimia
în plin Ev Mediu sângeros
ropa să caute o nuanțare
Cna întinsă de conducerea
în întreg popor palestinian
făe acestui război de opini
na o scindare a Alianței în
ta surpriză va fi atunci aleg
Britanie: alături de

razboiul c
In săptămânile din urmă s-au putut consemna pri
e contestări publice din partea mediului de afaceri
cifrelor guvernamentale privind inflația și creșterea
nomică. Până acum eventuale puneri la îndoială
acestor cifre au venit din partea unor analiști, în
ce mediul de afaceri a tăcut, considerând probabil
profitabil să nu se „pună rău” cu puterea și prefe
d ca în practică să nu se bazeze, de fapt, pe aceste
e. Mai precis, să nu-și facă planuri de afaceri luând
considerare inflația prevăzută oficial, ci una mai ridi
ă, sau să nu mizeze pe o extindere a piețelor la con
ența celei pe care ar fi antrenat-o creșterea econo
ă optimistă proiectată de guvern.

Ceea ce s-a reproșat de către analiști cifrelor oficia
rivind îndeosebi inflația și creșterea economică a
o anumită contribuție a statisticii la „pozitivarea”
Contribuția statisticii este bine cunoscută la scăde
inflației și a fost substanțială. În măsura în care
ponenta cu cea mai severă creștere — respectiv
ele la energie — a fost reprezentată în coșul de
ul al inflației cu o pondere derizorie, de numai
%, sporirea pe ansamblu a prețurilor a apărut, desi
mai mică decât în realitate. Tarifele la energie nu
au „cântărit” numai 8,6% în coșul total de calcul al
ției, de vreme ce pentru atâția români, și este vor
de minimum o treime dintre orășeni, factura la între
re reprezintă, cel puțin în lunile reci, mai mult decât
figurile lor totale din salarii sau pensii. În condițiile
contribuții dovedite a statisticii la scăderea infla
au putut exista unele suspiciuni și în ce privește
taraxonomică, cu toate că o contribuție a statisti

lor neputință, sunt într-o copleșitoare minoritate. Îndată, metoda sigură, simplă, verificată, de a toate frustrările din lumea arabă rămâne aceeași: vina, ca de obicei, pe americani. Paradoxal însă, „Saddamismul” nu este deloc specific lumii arabe. Într-o formă probabil ceva mai simplă, el bântuie bine mersi și prin Europa, amplificându-se într-o manieră aproape ireponsabilă de politicieni și, cineva îi numea foarte potrivit „operatori de genul celor din Franța sau Belgia, pentru a mai pune mai proeminente exemple.

„Lumea este simplă: Washingtonul e vinovat, obligatoriu vinovat; adversarii întotdeauna victime, obligatoriu victime. Dacă să se angajeze într-o operațiune umanitară, americanii sunt stigmatizați pentru lipsa de solidaritate față de victimele și persecutații. Dacă să se angajeze, sunt acuzați de complot împotriva planetei.” Aceste aprecieri nu au fost trecute pe valul emoțiilor și demonstrațiilor din 1990 și nici nu aparțin vreunui exponent al administrației Bush. Sunt cuvinte ale unui francez, cunoscutul eseist și politolog Jean-François Revel, și sunt extrase din ultima sa carte, *Paradă*, apărută în anul 2000, atunci când la Casa Albă era Bill Clinton, un președinte considerat acceptabil și la Paris, și la Berlin. Revel este volumul cu pricina poate fi extrem de utilă pentru cine încearcă să înțeleagă motivele profunde ale antiamericane din Europa, motive care au răsunat în mică măsură cu războiul din Irak. Analiza este întreprinsă de Jean-François Revel identificând două izvoare distincte, care se întâlnesc în rezultatele. „Primul este naționalismul războiului, al doilea este naționalismul față de societatea liberală a foștilor partizani ai comunismului.” Frustrările majore deja acumulate în continuare alimentate și întărite de cele mai recente evenimente. În 1997, Jacques Toussaint, un francez al Justiției la acea vreme, declara în *US News and World Report* că „naționalismul englez pe Internet

„... și să surprindă. Milioane de oameni au fost expuși în școli aceluiasi tip de inexorabile întărite de mass-media de stânga, condus la crearea unei largi și periculoase care se opune adevăratei libertăți și stindardul apărării unor drepturi ale omului în timp ce drepturile omului din lumea grosolan violată.”

Americanii speră că transformarea în lume ar putea rupe acest cerc vicios. Un plan globală. Care sunt șansele de reușită? Dincolo de urmărirea unor interese

crete în regiune, iată tocmai s-a descoperit alimentat constant pe Saddam Hussein secrete în ultimul an, diferența fundamentală punctul de vedere al Washingtonului și al Europei este că americanii cred că, cu toate acestea, trebuie încercată forțarea cercului vicios „al omului”, de unde și intervenția militară în Irak, cred, probabil naiv, că lucrurile se vor schimba. Într-un context oricum complicat datorită fracturii etnice și confesionale pe teren, ștacheta e deliberat ridicată foarte înalte. Tocmai pentru a putea pune la discuție capacitatea americanilor de a schimba dinamica economică și socială. Un „analist” din Iordania declara pe 12 februarie doar atunci când va vedea instalat la Bagdad un guvern ales democratic de către irakieni va acorda ceva credit Washingtonului. Probabil un astfel de regim nu există încăieri în Irak. Peste tot puterea e deținută de conducători ineficienți care au făcut ca de zeci de ani regiunea să se afunde tot mai mult într-o prăpastie economică și socială. „Saddamismul” în Irak nu numai în conștiința lumii arabe face din Irak o dărușă eșecul operațiunii de construire a unui model irakian pentru lumea arabă. De aceea prognozele nu tocmai optimiste ale lui Clinton se vor împlini în bună măsură. Un plan evaluat, pe care mult prea numeroșii „operatori de circumstanță, preocupați doar de interese personale, nu par să-l ia deloc în considerare

Kosovo și Irak — reacția societății

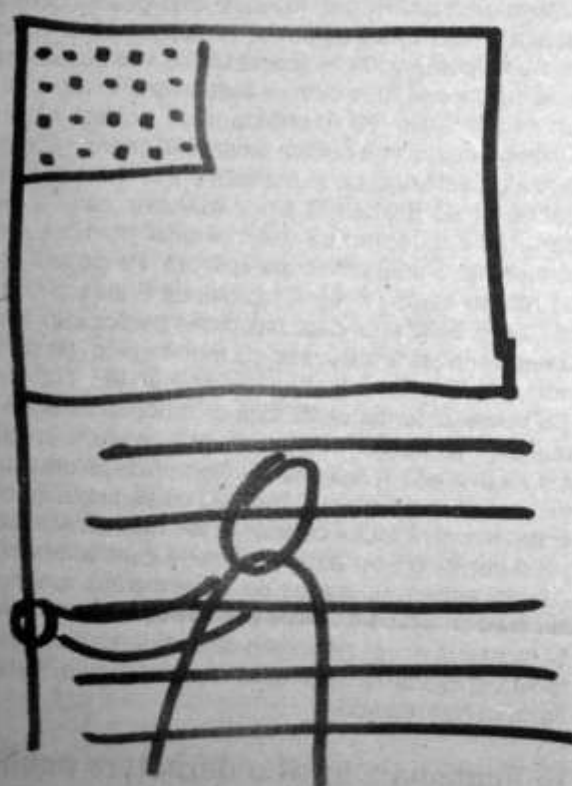
politică a actualelor structuri de putere. Dar ceea ce mi se pare ușor îngrijorător e un fel de atitudine de a discuta astfel de probleme, dar la nivelul opoziției, al societății civile și al mass-media. În general, cred că e un fel de poziție monocordă. Ceea ce se întâmplă acum în Irak nu e legat de Saddam și de Irak, ci e vorba de o direcție de evoluție în planul securității mondiale, al realităților în UE. Adică al rolului Rusiei, pentru că jocurile aici sunt de cu totul altă natură. Nu e vorba numai că a fost un joc de moment al Franței vizavi de Rusia, e vorba de încercarea Franței de a găsi o contrapondere față de SUA, prin atragerea Rusiei. Am auzit acum o lună jumătate, când participam la o conferință la Budapesta, chiar din gura directorului institutului pentru studii pentru SUA și Canada de la Moscova, discutate astfel de lucruri. Dincolo de pozițiile oficiale. Este un plan vizibil și un plan profund, pe care totuși trebuie să-l vedem.

reacția determinată a americanilor la poziția Coreei de Nord, față de palestinienilor cu israelienii, ceea ce e o opțiune strategică corectă.

C. Atanasiu: Mai mult decât atât, că PDSR și-a schimbat mai mult cu cât a fost pentru soarta României, că nu a fost această eventuală stărnită sa forțe politice. N-a fost o cercare de punere în discuție a legitimității Chirac; e el o legitimitate ONU și

alte probleme? În momentul de față, o politică ricană care își impune punctul de vedere foarte condescendentă față de Germania.

Mihaela Ionescu: Întâmplător, în România Mare sunt foarte mulți oameni universitari. Eu sunt conferențiar la Universitatea din Londra, dat pentru cultura engleză și americană, pentru că sunt femeie. Ca mea politică externă, fac parte din n

S. Tănase: Dacă, în 1999, criza din Kosovo a însemnat o schimbare a raportului de forțe în politica românească, pentru că lui Emil Constantinescu și CDR-ului i s-a scăzut 20 de procente în două luni și nu și-au mai revenit, războiul din Irak nu este nici o schimbare de

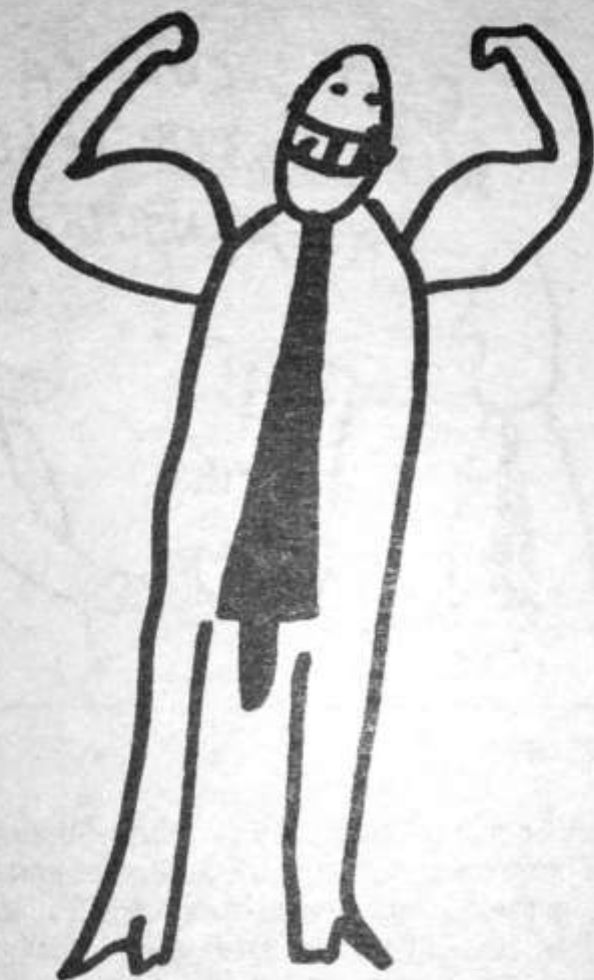
literari
colloqui
berlin

**Ausschreibung
Sommerakademie für
Colloquium Berlin, 25.—**

Das Literarische Colloquium für deutschsprachige Literatur im Ausland hat sich auf die Bedürfnisse professioneller Übersetzer und auf die Möglichkeit, mit Berliner Autoren das Leben der Stadt kennenzulernen, wahrzunehmen und zu diskutieren. Das Deutsche Kulturforum östlich des Auswärtigen Amtes ermöglicht

Zielgruppe der Sommerakademie sind deutschsprachige Autoren, die in dem Deutschen in ihre jeweilige Literatur einbringen. Wir die Zusammenarbeit

aproba reeșalonari de mărde pentru clienții politici, dar îngrădește cât poate accesul la fondurile comunitare. Infrastructura este la pământ, dar majoritatea primarilor nici nu se străduiesc să obțină fonduri în cadrul programului ISPA. Nici măcar acei primari care au câștigat finanțare europeană pentru proiectele lor nu știau că primăriile trebuie să contribuie și ele cu o parte din fonduri. Atât la nivel central, cât și la cel local este vorba de ignoranță, incompetență și corupție —

PUTEREA

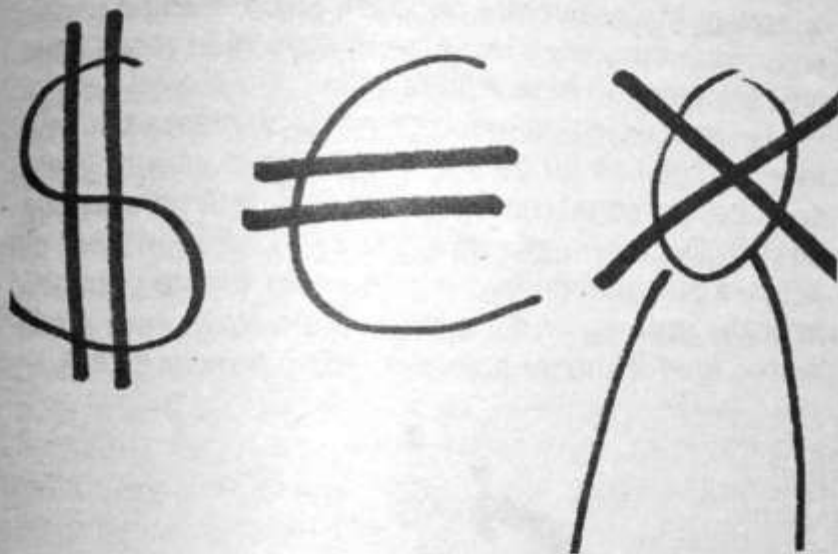
fondurile europene fiind considerate o vacă de muls. Toate acestea au însă o cauză mai profundă: pentru Guvernul Năstase nu integrarea europeană este obiectivul principal, ci păstrarea puterii cu orice preț. Integrarea este doar un obiectiv de fațadă, menit să-i

Câteva vizelor și naționalizării guvernului (septembrie 1999) sunt deosebit de apropiate pe pământ. UE: Bului de Nord timp ci... vorba... tentă, este produs... Prioment, o re... PSD se, precipit... al clie... la scară... concu... va război... efort... nieri din O... Adrian... dinii Soviet... ma d... format dou... gura... eristici com... său... gemonism... totuși... ilor democ... Rom... urmă... tății... care... lurată, uni... înce... europen... pind... contactu... comi... a Nord-A... bat a... resorbi... ile inter... națiun... voință și... v va fi fo... mondiale... ice actual

P
pe s

săptă... impr... elibe... Grae... decla... va av... FMI... elibe... adop... sectr...

exporturile din SUA... competitivă, ajutând substanțial corectarea masivelor deficite comerciale americane. S-ar părea că, dintre cei doi piloni pe care se sprijină, America a ales, cel puțin pentru un timp, consolidarea celui comercial, chiar dacă în schimb trebuie să accepte slăbirea celui financiar, a cărui osatură o constituie un dolar puternic. Ceea ce America pierde însă în plan financiar — unde oricum supremația SUA este copleșitoare — reprezintă cu mult mai puțin decât câștigă în plan comercial, mai ales că un dolar slab constituie o presiune teribilă asupra vest-europenilor în actualul context economic și politic. Deoarece, pentru aceștia, un euro prin comparație prea puternic înseamnă un dezavantaj comercial sever, într-atât încât pentru o schimbare sunt gata și la concesii politice.

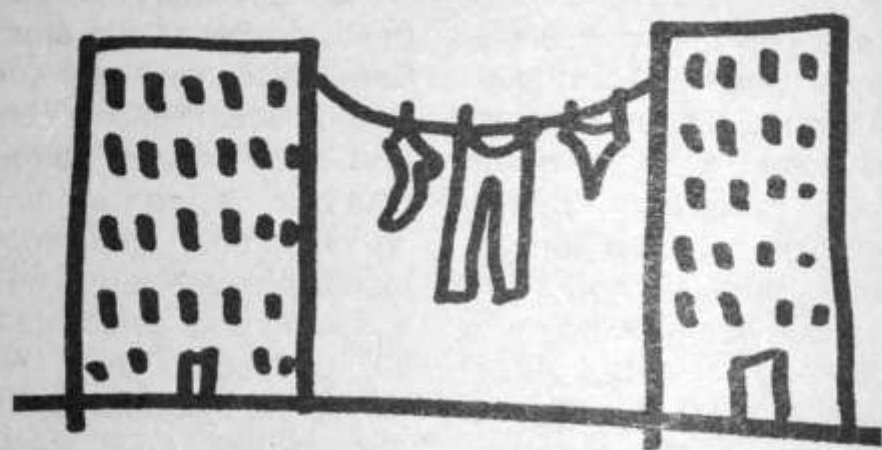
În România, creșterea euro față de dolar a stârnit atâtea pasiuni de parcă România s-ar afla în centrul încrucișărilor de afaceri mondiale, și nu la una din periferiile uitate ale acestora. În condițiile în care românii le lipsește și cea mai insignifiantă capacitate de influențare a raporturilor dintre euro și dolar, agitația nu a putut proveni decât din absența unei pregătiri cât de cât sumare în fața oscilațiilor monetare de pe piețele internaționale, altfel fapt curent pe acestea. De mirare însă n-ar fi! Jumătate de secol, în condițiile inconvertibilității leului, nu prea conta nimic din ceea ce se întâmpla pe piețele monetare internaționale. Iar, de când cu interconvertibilitatea leului în alte valute, după

...mă... Și tr... este... efec... mult... U... rării... cele... lăsa... sau... atât... dac... împ... Este... de p... hed... să le... ziu... deve... re d... sau... zile... zator... C... ia un... pent... tăți... same... gaje... în toa... parte... mai n... sau c... cări n... pierzi... To... în scă... tel...

ota de casa

mai
ăptă-
dife-
lui și
acu
vere
e de
ncât
gu-
t un

dările îmi poate intra în casă oricând are chef ca să se convingă, în numele vecinilor mei, că nu-mi dosesc oaspeții sub pat, ca să nu-i trec la întreținere. Iar dacă n-am chef să-l primesc pe administrator, acesta îmi poate intra în casă cu forța, cu vecini cu tot. Nu știu ce manivelă l-a lovit pe ministrul Mitrea când a propus un asemenea proiect de lege, dar dacă ea va fi adoptată în forma inițială, stânga spre care vrea să se îndrepte și să ne îndrepte partidul de guvernământ are un into-

lerabil miros de pușcărie ad hoc. Sau de lagăr de concentrare, în care ne turnăm unii pe alții pentru a scăpa mai ieftin de pedeapsa lunară a întreținerii la bloc.

În ultima vreme însă, partidul de guvernământ a lansat și alte aberații cu valoare normativă despre conviețuirea la bloc. Să plătim întreținerea după soare, de pildă. Cine stă la nordul blocului trebuie să plătească mai mult decât vecinii care locuiesc la sud. Iar dacă locuiești la ultimul etaj scoți mai mulți bani din buzunar, fiindcă ai caloriferul mai mare decât vecinul de la parter. Și în privința centralelor de încălzire de apartament, fiecare asociație de locatari să se descurce cum

degetul. Mi se pare o prostie să-l acuz pe cutare demnitar că își ține copilul în facultate la Paris. Altceva putem să ne întrebăm. Din ce bani își permite asta, fiindcă — pe hârtie, cel puțin — demnitarul autohton agonisește lunar mai puțin decât cel mai pârlit funcționar public din Franța.

Am auzit — nu am probe! — că există tot soiul de posibilități de a drena banul public spre fericirii studenți români în străinătate ai căror părinți au la îndemână vreo pârghie sau o pilă în aparatul de stat. Asemenea lucruri ar merita investigate, punctual, fiindcă pe mine, contribuabil onest, nu mă întreabă nimeni pe cine aş vrea să stipendiez la studii în străinătate. Aici intrăm însă în alt capitol, acela al egalității șanselor în Româ-

niescu nu anatemi-
nătate, ci îi ricana pe
foni, cei mai mulți de
din punctul de vedere
sprijin junimist, studia
polemic al lui Emine
folosit pentru a pune
între Paris și Occide
comunistă. În anii
eminescian a fost folo
ca și astfel faptul că în
răsărea de la Mosco
ganda ceaușistă, Emi
în scopul sprijinirii un
Iar după căderea cea
tii frenetici au apăsato
dala unui naționalism
ceaușistă.

Ține cineva soco
dioși care au plecat di
după mineriadă?

S-a întrebat cinev
care au studii super
preferă să munceasc
calificarea lor? Că su
Vest? Să fim rezon
pleacă din România c
ției mediocrității împ
fiindcă, printre altele,
curității, în țara noas
ce pilele securistice
mediul de afaceri pr
statului toate posturil
inși care se țin unii de
cu un tot mai accentu

Domnul Iliescu a a
cere că 5.000 de tine
Franța, subînțelegând
că absolvenții de liceu
suficient de bine preg
față învățământului s
cu tradiții. Nimic de zis

române, de aici uriașul ei imo-
asta se adaugă, făcând posi-
acest blocaj, obscurul care
peste întreaga țară: obscurit-

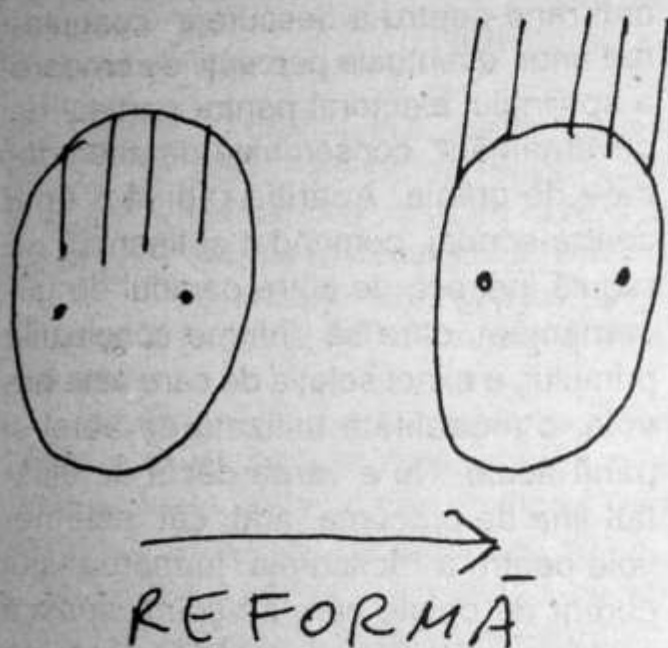
a, autorul acestor rân-
il generalului, apoi ma-
ru Averescu, obiect al
"olatre", cu partidul său
pus la putere de electo-
te zdrobitoare, și care
ă primească voturi nici
b, ca azi), cât era nece-
ba în Parlament. Mai dă
pănu și Mihalache, care
dași la putere de același
r, pentru a nu mai reu-
tețrea lor, să revină. Aș
ciul Constantinescu &
teperiferie, căzuți în diz-
pasiv suport popular în
la*ii se aseamănă cu*
de*anța cu care acordă*
ni*noului venit, dar se*
a*idelitate, față de poli-*
"C*u ceva nou. Vor să*
"C*ci, în fond, tradiționa-*
"C*mânilor în contra stă-*
"C*permanent dintre Stat*
"C*spune același Petre*
"C*a cu statul pe care o*
"C*ea e mai ales a socie-*
"C*le azi.*

Intocmai, dar merită un
Mulți politicieni cred,
i imagine, că istoria nu are
posibilitate să se oprească în loc.
care dă că timpul îngheață
curitoriei lor, al victoriei în

Este aici o conjunctie de factori. Un

2004

va admite cumva ca asemenea măsuri să nu fie luate, întrucât dezechilibrul extern amenință să năruie întregul rețetar de macrostabilizare prescris României, ci de faptul că acest dezechilibru este suficient de mare, peste ceea ce pe plan internațional se consideră a reprezenta cota de alertă, pentru a pune probleme de credibilitate externă și chiar de finanțare propriu-zisă.

Obiectivul deja formulat de autorități este de a reduce deficitul de cont curent extern cu 1 punct procentual echivalent PIB. Este interesant cum se vizează a se obține această scădere.

0,1-0,2% echivalent PIB ar urma să fie efectul măsurilor de descurajare a creditului de consum adoptate de Banca Națională. Că

simple, cum să mănască. Populajată, căci acea instanță, întreprinderi, pe seara. Respectiv net din substativ clusiv din cea etul fiind mari consă-ți da-nd semnificativ la externe. Pe foaie cvasi-fiscal ar fi importurilor fără negativ, ci dimpna

Cum ar urma reducerea deficitului guvernului la cere ar fi efectul chiar al închiderii ducătoare de fa-îndoială, unul cu mare măsură, în-numit „restructurizare”. În acest context, pentru o dezvoltare practică: aceeași cantitate de energie consumată

Evident, dacă prinderi ar fi de creștere de ta-dovedesc altce-prinderi oricum sumată, astfel încât nu face decât să nu să inhibe activitățile. De-deri, înregistră-

in ban pentru Ceaus

Când poetul apărea în persoană la Casa Scânteii, se mai schimbau lucrurile. În fața lui încremeneau bufetierele de pe la cantinele de etaj, înțepeneau portarii, iar o parte dintre oamenii din presa vremii se uitau la el ca la Dumnezeu fiul. Adevărul e că și Păunescu juca acest rol, al fiului lăsat vremelnic de izbeliște, rostind din când în când câte un „Nu se știe” cu care îi băga pe mulți în sperieți. Avea, pe atunci, o oralitate de exilat care nu-și contestă exilul — povestea frumos și avea un umor. Știa să placă și nu poza în victimă.

După '90 poetul și-a redeschis cenaclul. Mai pe la case de cultură, mai pe la zile de aniversare-comemorare — specialist în Avram Iancu —, Adrian Păunescu nu obosește încercând să readucă lumea pe stadioane, ca pe vremuri. Și lumea nu vine.

Din pietate filială, ori poate din motive mai puțin respectabile, Adrian Păunescu a înființat *Fundația Constantin* — după numele tatălui său.

Presa descoperă că *Fundația Constantin* a primit de la *Ministerul Culturii* 700.000.000 lei, adică aproxi-

buie bună-
că abia tră-
cordul elite-
u. În aceste
ste decât o
entelor feu-
nizat aproa-
e ale statu-
este o țară
una în curs
cturilor sale

st lucru? E
ul oferit de
rele baron
oncetătenii
eușit să se
ului politic,
didat inițial
totală car-
n oraș, pe
l împărțirii
decizie din
cerilor li se
in această
tul să o ex-
aprobarea
economiei
și aronda-
acest mo-
domnia pri-
aș complet
or simpli le
e, din patru
mbri ai elitei
de pradă le
ispune de
n raport cu
ef, în raport
e tot acest

e fațada de-
nească de
u ne scutu-

alegerile

Toate ciclurile electorale din 1992 încoace au fost influențate nu atât de rezultatele efective ale alegerilor locale, cât de tendințele politice pe care acestea le anticipau. Precedând cu câteva luni alegerile parlamentare și prezidențiale (cu șapte luni în 1992, cu cinci luni în 1996 și 2000), alegerile locale indică capacitatea organizatorică a partidelor, gradul de mobilizare partizană și de motivare a candidaților, dar și dinamica electoratului. Preferința inițială pentru un calendar electoral care să aglomereze alegerile pe parcursul câtorva luni a produs deja efecte perverse: slaba asu-

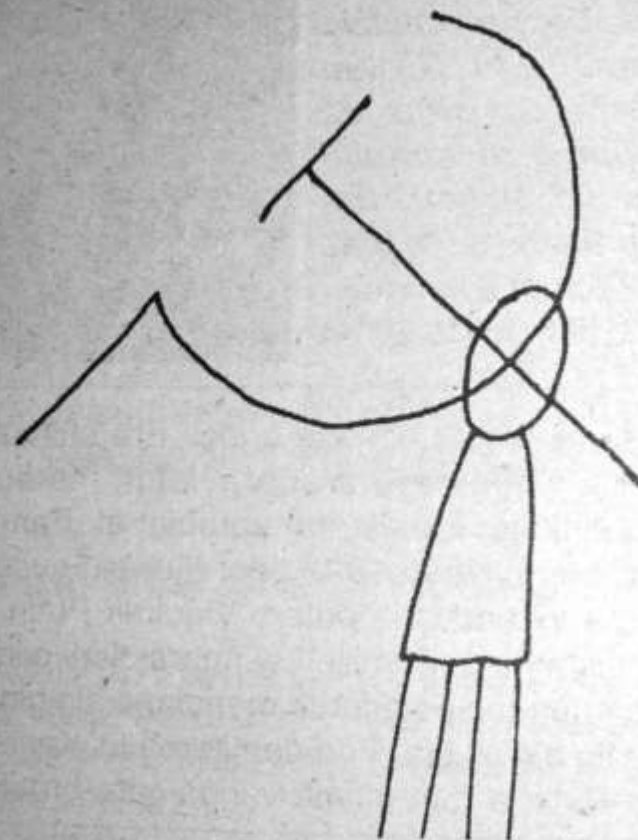
mare a cetățeniei și dezinteresul față de participarea politică, inclusiv electoral. În 1992, fragilitatea sistemului de partide românesc, construit în condițiile dure ale primei părți a anului 1990, a transformat alegerile locale într-un examen al viabilității FSN, afectat de conflictele dintre grupurile ce își disputau pozițiile de decizie, și a determinat sciziunea din

electoral ce r
partidelor poli
transformat c
spectator neir
dezinteresat.

Alegerile lo
dictor electora
asupra spațiu
dințelor elect
locale au anu
1996 au anti
2000 — victo
gerilor locale
urbane, este
competiției, i
absolut folos
lor. Acest co
parte aband
ci cu ce
parte oligarh
structurii de
electorale p
văzuse
rea dramati
ării. Ta-
politice sub
2003). Faptu
mănesc s-a
ma s-a
politic slab c
lar tata
re de spirit o
se-m-
structurarea
dar pri-
ales a partid
uvinte,
vernare, ar
am de
rea situației
eori să
care partide
cu glas
nu facilitează
vede.

Rolul par
o democra
electoral lă
nului un-
asigurând p
rită, cu
lor mesaje
at ger-
mari le negli
Hitler
partidelor m

lor insular
ambele: fiind, în raport cu statul, copilul timorat al unor
friți naziști, dar totodată având în viermuiala interioară
a satului conștiința fudulă că „noi”, germanii, le suntem
superiori celorlalți. Măcar că această din urmă convin-
gere practic nu-mi folosea la nimic când eram singură
cu mine însămi. Și totuși, măcar că nu-mi oferea ba-
rem un milimetru de reazem — nici chiar aflându-mă în
pat, în întunericul din cameră, și cu atât mai puțin în
valea mare și verde —, ideea că „noi” am fi ceva mai
de soi mi se părea în general un lucru de la sine înțe-
les. Ba mai exista chiar și o legătură cauzală între su-

perioritatea bănățeano-șvăbească și toate șicanele fă-
cute de stat: ne canonesc tocmai pentru că suntem
mai de soi ca alții — așa-mi fuseseră explicate acasă
lucrurile. În paralel cu ideologia de stat — o alta bănă-
țeano-șvăbească. Ce-ar fi trebuit să compenseze stig-
matul ce ni-l pusese statul, dar care pe tine ca individ
nu te ajuta defel să te descurci cu ziua, ceasul, minu-
tul, cu drumul de țară ori cu valea verde. Observasem
asta de mult, dar n-aș fi cutezat s-o gândesc. Asa am
ajuns să deranjez

„Cum altfel s-ar
în ciuda abuzurilor
ție, mulți dintre ba-
nsele să realizeze
taculoase.

tare, încât adesea
u bună știință dez-
care sunt invitați.
adicsește să răs-
ii incendiere care,
ebuit să provoace
politica româneas-
ă cazuri explozive
mâna trecută. La
dal îl readuce în
prișan. Președin-
acuzat, de această
ot probă o înregis-
ază prin interme-
or de opoziție să
oment de pe liste-
o anchetă între-
Cațavencu, dar
uă cotidiene cen-
trem de grave lui
nistrul *Economiei*
ură cu implicarea
e de milioane de
izarea hidrocent-

ar fi provocat, în
în mass-media și
ice. Cu atât mai
n plină perioadă
nal, și Executivul
ânt ar fi trebuit să
ție oficială, dacă
declanșarea unor
conducerea PSD
e acuzațiile. Mai
ător, televiziunile

extern la care ne-am fi așteptat doar cu
câteva luni în urmă.

Puse cap la cap, astfel de lucruri au
toate șansele să inducă un sentiment
general de dezarmare la București. Pu-
tini își mai fac iluzii cu privire la natura
reală a actualei puteri care, din rațiuni
strict externe, a adoptat un limbaj „politic
corect“, dar cu puține corespondențe în
planul acțiunii concrete. Numai că ace-
eași larg răspândită lipsă de încredere
se manifestă și față de opoziția politică.
Așa se și explică de ce atât de mulți par

încă să prefere un rău predictibil, în timp
ce alții se iluzionează că lucrurile pot fi
îndreptate în România doar prin interven-
ții de la Bruxelles. Or, iată, se impune
deja o corectură. Impusă de constatarea
neplăcută că de acum încolo principala
contrapondere la redutabila mașinărie
de putere pusă la punct de PSD trebuie
să vină în tot mai mare măsură din țară.
Din societatea civilă și mai ales din spec-
trul politic.

Resursele interne pentru o schimbare
politică de substanță nu sunt însă prea
ușor de găsit. Societatea românească
rămâne, în mare parte, una destructura-

Lecția de la Abu Ghraib

la mai mult de un an
is“ din Irak și la exact
ere către o adminis-
timent de frustrare și

articole în care luam
ice în Irak, criticând
a fi antiamericanis-
nța majorității acțiu-
azi că antiame-rica-
espect și nici nu mi
reaua-credință pe
pacifiștii occidentali
ate însă, trebuie să
Bush a tratat ches-
încurajeze antiame-
ulorile. Astfel încât,
criticile prezente în
de întreg contextul,
judecată corectă de

t sau m-am lăsat în-
după atâta timp să
fel de arme de dis-
ici chimice, nici nu-
rograme serioase
Pe de altă parte, nu
a unei legături seri-
ismul internațional.
americane și brita-
gândul că adminis-
rma pe Saddam de
ari măritori și defor-
lă, gândindu-se că,
otărâtă să găseas-
întreagă și a con-

situația când intervenția militară propriu-zis
acoperirea unei rezoluții ONU. Argumentul ra-
tabil în continuare, cu o condiție esențială însă
intervenție eliberatoare trebuie să respecte
cu maximă scrupulozitate posibilă, drepturi
cu alte cuvinte, dacă americanii (sau oricare
să impună respectarea drepturilor omului, tre-
respecte ei înșiși, rămânând astfel incluși în p
proiect eliberator. Ceea ce înseamnă că ac-
beratoare devine imorală dacă agentul elibe-
tratează pe cei eliberați ca pe niște oameni lib-

Or, se pare că exact această „ieșire“ din
proiect eliberator s-a întâmplat la închiso-
Ghraib. Umilințele și chiar torturile la care a

Transferul...

(Urmare din pag. 11)

care preferă ca militarii americani să rămână

Cu ceva mai multe voturi exprimate pentru consilierii județeni și *Consiliul General* al Bucureștiului (33,85%) decât PSD (32,68%), Alianța D.A. și-a propus ca, în momentul constituirii noilor consilii județene, să formeze în majoritatea acestora coaliții anti-PSD. Miza e importantă: majoritatea fondurilor de aderare la UE pe care le primește România sunt administrate de aceste consilii, iar președinții și vicepreședinții acestora au, în consecință, un cuvânt greu de spus. Noua campanie, anunțată zgomotos de co-președinții Alianței — Traian Băses-

cu și Theodor Stolojan — ar presupune ca, în numele luptei împotriva „baronilor PSD”, să se bată palma cu oricine disponibil: or, disponibili nu sunt, la nivel național, decât PUR și PRM. Așadar, iată prețul pe care Alianța e dispusă să-l plătească: funcții de conducere în consilii județene.

derente pragmatice, în sau naționale cu PRM de păguboase din parțiuni politice care își propunabilă, după cum aratăgerilor locale), să câșt toamnă.

Mai întâi, dacă Alianța trugă mafiile și rețelele PSD-ului, ea nu trebuie să ieli cu un partid crescute rețelele „bătrânei Securitate” le succese imediate vor mai târziu, iar celebra Emil Constantinescu, „curitatea”, riscă să fie de prea-generoșii și pierderi ai Alianței.

În al doilea rând, a o și partidului său respect periculos în perspectivă: de ce ar trebui un nu foarte informat, dar aleagă la toamnă Alianța decât PRM-ul? Până a spune că ultimul este un și ultra-naționalist, ceea pune pe gânduri, conv să nu-l voteze. De acum asemenea discurs de PRM-ului i s-a spus DA grația Alianței, un partid în plus consecvent „jus

de un lider charismatic. votat? Va fi, deci. Iar de scorul PRM va sări din rea, într-o măsură consistent iresponsabilității și tății liderilor Alianței.

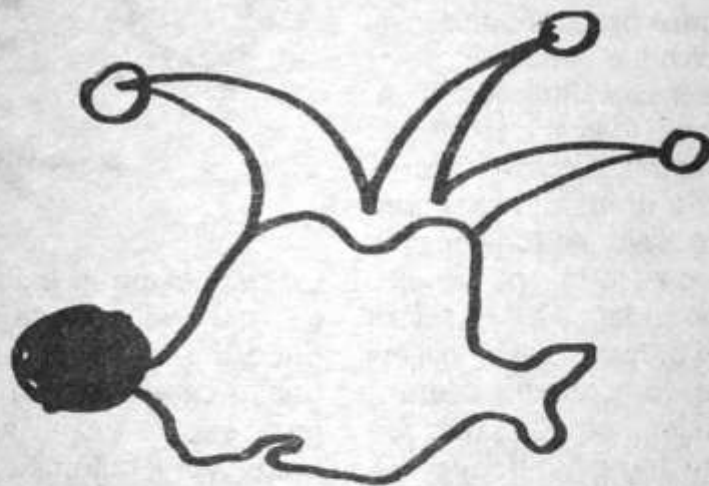
În sfârșit: oricâte înt

larna bucureșteană e grea. Mașinile și pietonii se strecoară cu greu printre blocuri de gheață. Cu toate că e primar doar pentru câteva luni, d-l Murgeanu veghează funcționarea utilajelor. Gerul și viscolul de-afară nu îl pot face să uite de lege. A dovedit-o zilele trecute. Un funcționar de la REBU s-a gândit să-i ofere un modest cadou bravului primar: să dezăpezească strada pe care locuiește acesta înaintea altora. Numai că pentru primar legea este sfântă, iar discriminarea — inacceptabilă. Așa că i-a poruncit zeosului funcționar să... aducă zăpada înapoi pe stradă. Zis și făcut. „Chiar pe toată?”, l-au întrebat jurnaliștii pe stăpânul utilajelor. Cu sinceritate și modestie, acesta a liniștit publicul: „e,

Zăpadă și formo 2005

pentru a-i da toate posibilități liber, să nu-i sune cumva cu presiuni politice”. Cum se vede ședințele e ironic. E însă și tăios la fel de frust în exprimare ca narul de la REBU citat mai sus. văr, Traian Băsescu i-a dorit lui Nicolau „să rămână la co Televiziunii Publice până ca ajungă în formo”. Urarea nu simpatice... E dincolo de orice faptul că specialiștii în comun în preajma actualului președinte tut găsi formule ceva mai șle ales că unul dintre ei era direct în scandal. D-l Claudiu Săfto pus în urmă cu câteva zile i Radu Călin Cristea preluarea

acuma dacă nu i-om fi pus-o pe toată... n-am măsurat, ce să zic, dar numai eu știu ce mi-am luat-o după asta. Toată ziua m-a ținut în șuturi”. Deși nu vorbește foarte îngrijit, omul de la REBU are pasiunea acțiunii.

La fel ca și d-l Ion Iliescu. Mulți îl văd retras în liniște la pensie, de fapt pre

ponsabilități însemnate, de al SRTV și al SRR. D-l Crist nat oferta într-un e-mail adlierului prezidențial Săftoiu. E pierdut în ițele obscure ale și a ajuns în redacția unei presă. Iar de aici — la TVR, te zierole. Dar în loc să în

MARLON BRAND

De ce nu ne dăm seama că nu publicitatea este de vină, ci noi, oamenii, suntem cauza „tuturor relelor”? De fapt, de ce nu recunoaștem acest lucru? Publicitatea este creată de noi, a început ca o artă și, în timp, s-a transformat înseamnă mai mult știință,

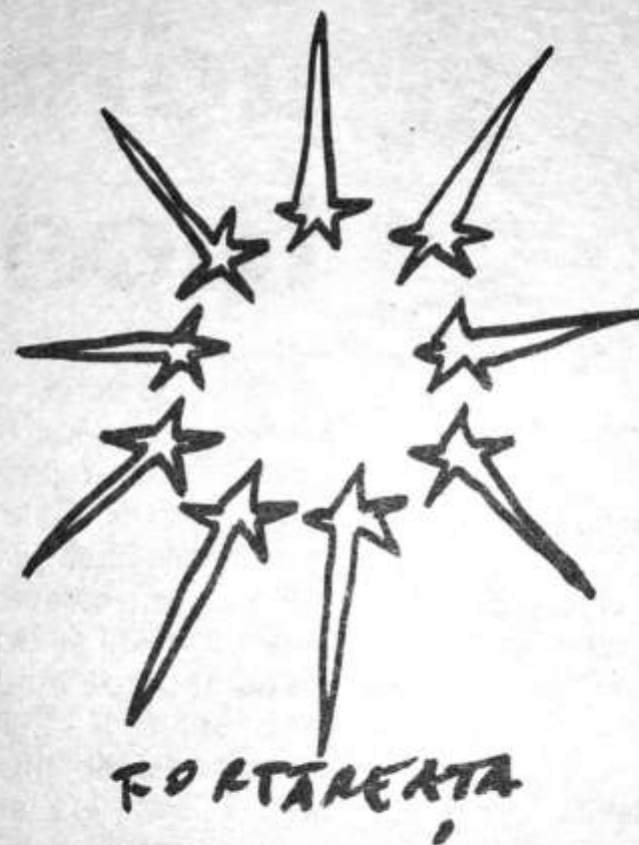
aproa
mai
unde
transport
rosti
tr-un oraș
studia prefera-
efectei zile mai
Npornit pe
crede a poli-
baze
aria. Sub
cătarii de
că es
ontrolați
după
ii din pa-
spat
Este
tă; nouă
și a lte două
bricnia.
Ele în re-
cât, ri condi-
biecti. Unele
de e
le diplo-
infl
intei
mai
ac n-au
tocn
asagerii
Fat cinci
tamperire și
colec
europ
ce se
aurarea
care
st. Săp-
pute
rabil de
înca
n cauză
să ri
apăr
care o
lativ
tr-o sin-
audulos
rica pă-

de inci-
l, dar al
eritoriul
victime,
neralii-
Madri-
bând cu
Pi prima-

mai multe ori e vorba doar de încălcări ale *Codului Muncii*). Iar pretexte să nu lași cetățeni estici să intre pe teritoriul unei țări UE se pot găsi oricând.

Problema nu e, totuși, cu Spania, ci cu România. România oficială, nu cea profundă.

În toate țările democratice ale lumii, legile internaționale au preeminență asupra celor naționale. În România, și interesele internaționale primează asupra celor ale propriilor cetățeni. Într-un conflict între autorități europene și cetățeni români, Bucureștiul ține și

Autocare pentru Spania

„Ioan Antal, unul dintre șoferii celor două autocare cum a început totul: „Am intrat în vamă, în Spania, și nu Spaniolii nu-ți dau niciodată explicații de ce te întorc din v aveam toate actele în regulă: pasaport, bilete, bani. A

...între tribune. Între doi fotbaliști de ani, în și trag să eșii sorții. Linția UEFA ească măr- r, personaj și porii sta- rancez cu un pic de- area filmă- letul fotba- a Nyon — etează cu FFA. Platini orbi pe larg ta să nu le

celar a lui
me. Ea tre-
cu câteva
ă vorbeas-
, ea va po-
ă a omului
ia să joace
geria unui
la sfârșitul
programat
a unor oa-
u găsit alte
a ieșit Bar-
a că școala
eacă acasă
Ați auzit, în
ul neinstruit

Cu vântul alegerilor în spate, revoluționarii din *Asociația 21 Decembrie* cer reexaminarea dosarelor care n-au ajuns în instanță. Dan Voinea revine pe firmament când toată lumea îl uitase. El în-

Rodica Stăra fi marele pie-
să-i dea ve stă să facă rapo-
lui Băsesc ează, în timp ce
prea târziu ează, în timp ce
ne-i de vin eventual ar pu-
Stănoiu mi fi trecut cu ve-
nimeni pentrebuie să libe-
și subiectul nu numai a

asemenea situație nu ne facem corect datoria și difuzăm, de dragul creșterii audienței, minciuni de neiertat, cum a fost aceea cu eliberarea ostaticilor, nu ne descalificăm profesional, cum se spune. În România încă nu s-a întâmplat așa ceva. Ne dizolvăm cu premeditare calitatea de oameni. Iar după o asemenea mârșăvie, apoi o două zi ne

Impasul eurocrației

Întreaga Europă se aștepta ca francezii și olandezii să respingă *Tratatul Constituțional al UE*, iar acum, când precizarea s-a îndeplinit, întreaga Europă e uluită. În schimb, pe nimeni nu miră faptul că în alte țări — Germania, de pildă — parlamentarii au adoptat în unanimitate textul, știind bine că poporul pe care îl reprezintă ar fi votat masiv „nu”, dacă i s-ar fi dat ocazia să se exprime.

Caracterul obligatoriu pe care l-a căpătat cu timpul construcția europeană a sfârșit prin a provoca teama. Eurocrații de la Bruxelles știu tot despre tot și mai bine decât toate popoarele la un loc. Organul suprem de decizie al UE, *Comisia Europeană* — ai cărei membri sunt numiți, nu aleși, fiind deci lipsiți de legitimitate democratică — funcționează ca un fel de CPEX, care, izolat de realități, conduce prin ukazuri. Incompatibilitatea flagrantă dintre centralismul practicat la Bruxelles și inerentele diversități pe care le implică un spațiu geografic tot mai

și popoarele pe care le conduc.

Consecințele votului negativ din Franța și Olanda sunt greu de prevăzut. Va fi sau nu aplicat *Tratatul Constituțional* în celelalte țări? Nimeni nu știe încă — și aceasta dovedește incapacitatea UE de a asuma fie și începutul unei crize. Dacă însă proiectul va fi abandonat, vom rămâne sub imperiul *Tratatului de la Nisa*, care este cel al extinderii către Est. În ce privește România și temerile ei de a-i vedea pe creștin-democrații germani refuzându-i admiterea în UE,

C NON STITUTIE

vast, a devenit greu de suportat. Ultimele „eurobarometre” o arată clar: încrederea în UE scade constant, ca și convingerea că ea ar mai avea vreun folos. Dar aceste rezultate scot în evidență un adevăr mult mai grav: între opiniile publice naționale, mereu mai eurosceptice, și diriguitorii, mereu mai eurooptimiști, se cascadează un hău anunțător de crize.

Votul negativ din Franța și Olanda este o sumă felurită de nemulțumiri și îngrijorări. Stânga, de pildă, condamnă „liberalismul excesiv” al UE și cere aplicarea unei politici sociale (adică socialiste) mult mai limpede definită. Reprezentanții celorlalte curente politice se tem de intențiile federalizatoare din ce în ce mai perceptibile ale ideologilor europeni

această amenințare — să nu uităm — e anterioară referendumurilor și se explică mai curând prin incapacitatea conducerii de la București de a întreprinde o adevărată reformă și prin excesele pro-americe ale actualei președinții. În cazul unei amânări sau al unei respingeri, România nu ar fi victima colaterală a opțiunii franceze și olandeze, ci, o dată în plus, a ei însăși.

DORIAN GALBINSKI

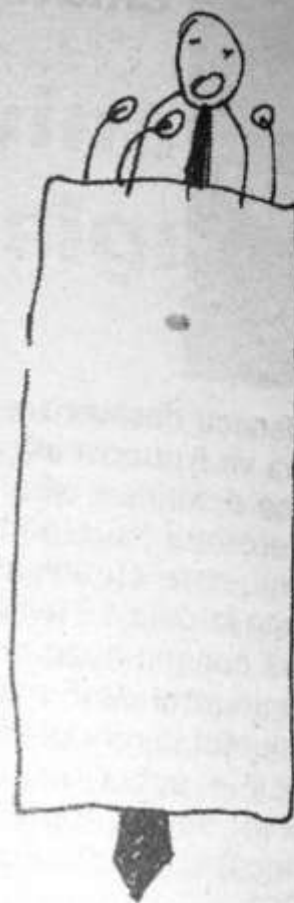
Marea

orice om de stat român ar fi, se prezintă ca urile celor mai mulți cheiau invariabil cu a nu fi aflat partidul trina creștin-democratic presupune exprimi, a religiozității e nevoie de acest religiozității) pentru a țăteanului? Numai țeanul poate fi „pă-

țiunii, președintele și aduce argumentică de ce PD nu e nici liberal, ci adevărat creștin-democraticul pe persoane, percepută ca accentul deopotrivă producere a bogă distribuția bogă amâne de văzut acest discurs în stânga la centru-lerată un avantaj, senatorului Radu a obține voturi și tângă și de la cei a existat discurs

lui, publicul (adică reprezentanții județelor) devine entuziasmat. Rămâne de dovedit faptul că membrii PD (sau membrii actualei guvernări) nu au de-a face cu practicile PSD.

Din discursurile diferiților reprezentanți ai PD nu lipsesc elementele cu caracter de „glumă”. De pildă, Emil Boc este comparat cu Napoleon. Este reluată afirmația președintelui Băsescu, referitoare la faptul că unitatea de măsură pentru performanța politică este propusă a fi „bocul”. Mulți reprezentanți doresc să ia cuvântul și să-și exprime bucuria de a deveni populari, alături de

și de întâlniri discrete, în... una dintre te... ul public autoh... ea modalităților... ticului se întâl... gate de relația... de demnitar și... anume tip de... cultură juridi... ață de comen... ră în a aduce... dezbaterii. Și... cât monitori... corde o aten... e instrumen... figurează, în

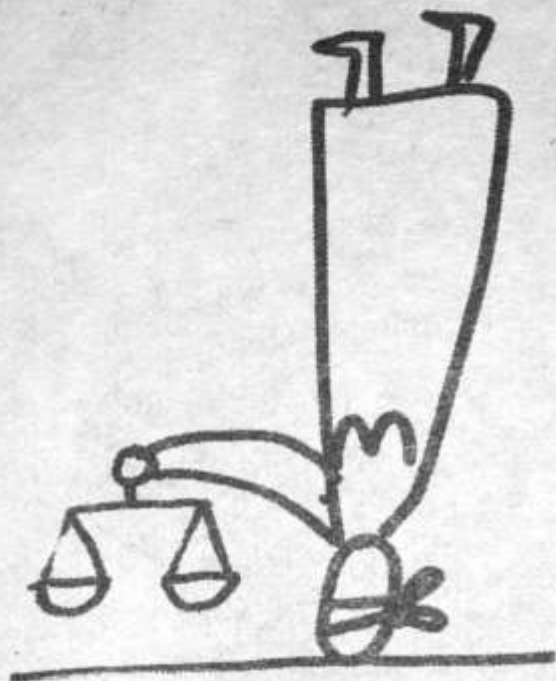
judecat

cazionate de... i ale titularu... Dinu Patriciu... or în stat, ca... t ca legitimă... unile pentru... stitucională a... a fost înde... itar definibil... ei politice a... și jumătate... probeze că... independen... i în anii ime-

htone, ceea... gilitatea po... ti înseși, în... i cel execu... focalizarea

a fost extrem de limitat, dacă nu inexistent. Reacția față de legea lustrației este simbolică în această ordine a discuției.

Cadrul constituțional destinat să asigure noningerința politicului în activitatea curților de judecată este unul precis și laconic schițat, în egală măsură. Ga-

ranții precum inamovibilitate sau supunerea numai în fața legii sunt identificabile în vasta majoritate a legilor fundamentale adoptate în anii de după 1990. Diferența dintre Occident și democrațiile de vitrină persistă, dincolo de retorica optimistă. O diferență explicabilă în termenii, clasici, ai separației dintre constituțiile autentice și pseudoconstituții. În cazul acestora din urmă, la primul test cu ade-

de independenții subordonate sub autoritatea

Din acest... derile evocate... mai putea fi p... noștință ale o... tățean, indife... Privilegiul de... bucură are u... obligația de n... care magistra... ment de dat. L... tății dintre ce... rențial nu poa... ponderii de m... de stat. Aten... nu este direc... pe care aces... Ancheta nu p... nificația econ... suale, dar în... dere penală... care misiune... în acest caz,

Și chiar d... re nu rezultă... strumenteaza... dent, exprim... constituțional... ții de cetățen... stanțelor est... specifică: lips... liului Superio... mul abilitat c

păstrat. A-ți cunoaște lungul nasului este o virtute, care poate fi însă lesne pierdută în momente cruciale de bun augur. Și aderarea la UE este, fără îndoială, un moment crucial în istoria României, în care se poate ușor să-ți pierzi echilibrul considerându-te mai breaz decât ești.

Proiecții ametoare despre România membră a UE sunt, desigur, posibile, dar nu sunt dezirabile. Pentru că nu folosesc la nimic și, oricum, nu la promovarea schimbărilor pe care este de presupus că le va antrena, mai devreme sau mai târziu, apartenența la clubul european.

România nu poate deveni o țară ca o floare nici peste noapte și nici chiar pe termen mediu, pentru că are handicaturi istorice de depășit și pentru că, față de membrii vechi ai UE, are decalaje, tot istorice, de recuperat.

Și nu trebuie uitat că, în condițiile apartenenței la UE, mai întâi vor apărea costurile și mai apoi beneficiile. Și, să fim conștienți, există atâtea costuri legate direct de buzunarele oamenilor și de nivelul lor de viață, cum sunt alinierea la prețurile din UE sau conformarea la costisitoarele norme de mediu, de calitate și de protecție a consumatorului.

Și este greu de spus dacă... avantaj pentru români – și, m... pentru care din ei – faptul că... prelua expresia d-nei Vass... este acum un activ subevalu... valoare nedescoperită", deoa... rea din subevaluare, odată cu a... ța la clubul european și desco... de către străini, va însemna... creștere severă a prețurilor ter... activelor, ceea ce îi va îmboga... cel mai probabil puțini, dar îi va... cei mulți, totodată scoțându-i, c... din jocul industrial pe foarte nur

tre întreprinzătorii români în... celor străini.

Foarte interesantă și realist... lași spațiu al intervențiilor în cor... specialitate a fost cea a pro... Albu, director al Institutului de... în cadrul conferinței *Ce vom f...* organizată de *FINMEDIA/Pia...* *ciară*. Prof. Albu identifică câte... pe care se va manifesta în prin... zența României în UE: furnizo... de muncă, dar și recipient de... munca în străinătate; importat... produse și servicii din restul U... turile nereușind să echilibreze

epoca globalizării (II)

ce moderate. Pro-
a Teheran împotri-
an din Pakistan și
l președintelui ira-
i forțelor islamului
otriva Occidentu-
samblul său, sunt
corelate cele mai
pentru inevitabila
resurare din cleș-

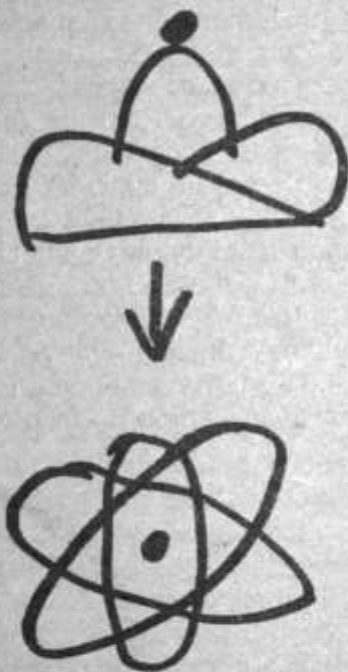
pe propriile forțe
e tendințele tradi-
nizatoare – aces-
e de necesitatea
ctualitate –, băta-
islamic se rea-
antiglobalizare a
cesului de integra-
de SUA în spirit li-
dul dintâi al aces-
două mari puteri,
terea americană,
e caleidoscopului
ală: Rusia și Chi-

însele de forța is-
tatea dezlănțuirii
mentalismului isla-
aderenți ai religiei
luiesc în hotarele
China, ostile în
i americane și do-
progresul, consi-
n care se află poli-
Mijloc, situație de
un răgaz măcar
r o soluție favora-
u presiunea exer-
balizarea ameri-

ea

li imperiului sovie-

rea unui imperiu sclerosat, confruntat cu rivalitatea unei supraputeri fruntașe în cursa modernizării. Între indispensabila coo- perare cu Occidentul pentru recuperarea poziției de supraputere și teama de evolu- țiile interne inevitabile în cazul moderni- zării, conducerea Rusiei se menține încă tenace pe poziții conservatoare. Moderni- zare da, nu însă și condiția modernizării, democrația și liberalismul. Tradiția rusă a „reformelor” dirijate de sus, care mențin contradicția de interese dintre stat, socie- tate și individ, își spune în continuare, răș- picat, cuvântul.

Cum însă realitatea globalizării nu slă- bește în intensitate, ci, dimpotrivă, are toate șansele să sporească, e de la sine înțeles că orice evoluție pe plan interna- țional, capabilă să reducă impactul presiunii forțelor globalizării, nu poate fi decât salu- tată de conducerea conservatoare din Kremlin. Rezistența fundamentalismului islamic, care retine acum prioritar atenția

mare și chiar de
însuși piedică efe-
pidă. Cum însă i
sensul democra-
ție. Nu
feste public și c
avantajos.
nu pare pregăti-
tă este
cratizarea în se-
getice din
e firesc ca cei ca
electro-
cei care conduc
beneficii din pre-
a Neagră,
cane în Orientul
înclinați a se op-
în cadrul *Consi-*
adoptarea unor
triva Iranului. C
lor două mari p
deși nu declara
într-o nouă for
cooperare milit
care se întreve-

Configurație

De curând
clar hotărârea c
la evoluția situa
cele din Rusia
Recentele decl
zentanților de f
can, îndeosebi
Dick Cheney, f
riul fost al URS
ziție similare al
shington, par s
reia doctrina „
continuare în i
externe americ
planul actualit
iminentă a baz
riorii ale fostu
manifestarea c
opțiuni. Evolu
litica externă ș
constituie obie
nentă la Washi

intu pe care
nce priveș-
tusia consi-
ar fi inten-
problemelor
reședintele

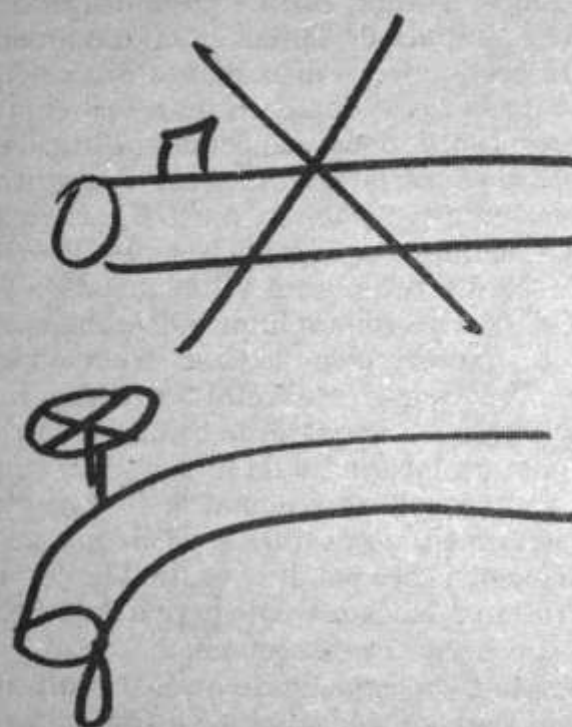
ini angaja-
Rusia are
China ca
sensul democra-
ție. Nu
feste public și c
avantajos.
nu pare pregăti-
tă este
cratizarea în se-
getice din
e firesc ca cei ca
electro-
cei care conduc
beneficii din pre-
a Neagră,
cane în Orientul
înclinați a se op-
în cadrul *Consi-*
adoptarea unor
triva Iranului. C
lor două mari p
deși nu declara
într-o nouă for
cooperare milit
care se întreve-

le
e
ina

probleme-
ru și care
borarea
nerariul
ergetice
potențial
centrăm
erale de
crației și
nu sunt
avem o

un competitor al NATO și că
ni. Mai departe, trebuie să vorbim și despre relații-
le Ucrainei în organizația numită *Armonia la Marea*
Neagră, inițiată de Turcia în martie 2004. Sprijinul
acordat de Ucraina e foarte important pentru asigu-
rarea securității și stabilității în zona Mării Negre.
Acest fapt a fost subliniat nu de puține ori când au
avut loc negocieri între Turcia și Ucraina. Turcia, la
rândul său, susține Ucraina în ce privește admiterea
în NATO.

În ce privește Rusia, trebuie să avem relații eco-
nomice foarte bune și să admitem formarea în regi-
ne a unor uniuni ample pe baza existenței noilor sta-
te independente și cu accent pe organele naționale.
Ucraina este interesată de cooperarea cu Rusia ca
partener egal și nu numai în sfera economică. Prin-

cipala contradicție aici constă în faptul că, după pă-
rerea conducerii Ucrainei și a multor experți științi-
fici, Rusia încearcă să recreeze un soi de dominație
geopolitică în regiune, ceea ce nu-i permite Ucrainei
să-și realizeze potențialul de lider regional. Printre
problemele principale pe care și le pune Ucraina în
ce privește dezvoltarea relațiilor cu Rusia este rezol-
varea problemei energetice, în primul rând, adică
diminuarea dependenței de Rusia și păstrarea po-

...ori acordă note și le explică.
...și la competența cu care sunt

ui Băsescu la investirea ei, nu îi este
leloc greu să fie cu mult mai bună decât
redecatorul.

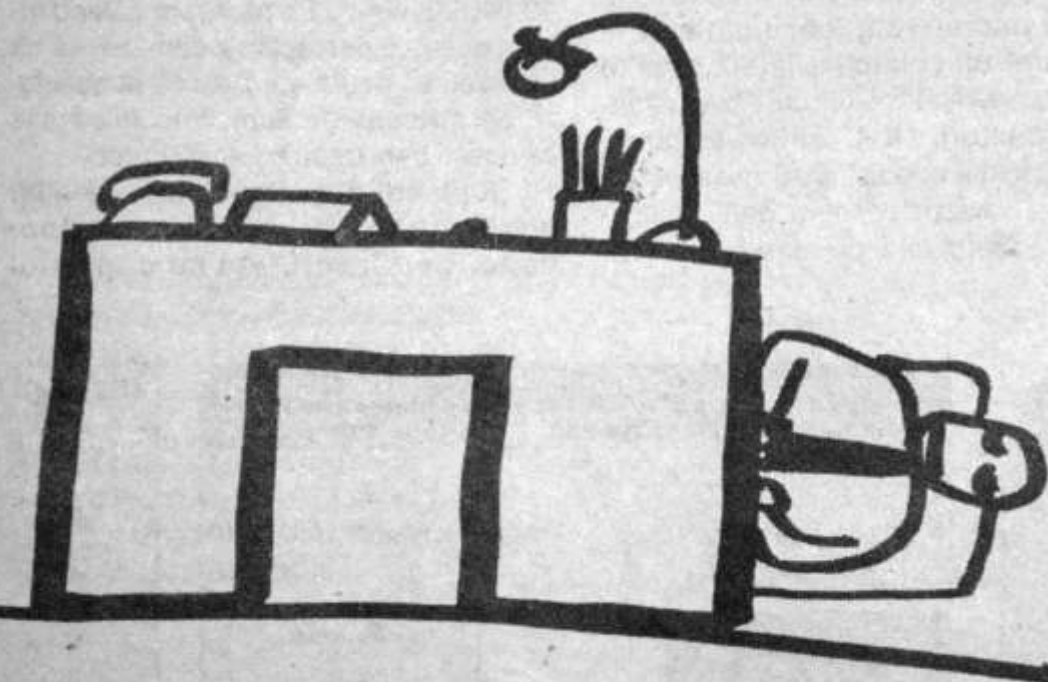
Mihai-Răzvan Ungureanu – X. O
fectuoasă relație de prietenie mă im-
iedică să acord notă ministrului de Ex-
terne. Tot ce am să-i spun îi spun nemij-
locit.

Vasile Blaga – 8,5. Un ministru cu
reutate. S-a impus, a performat bine,
u un accent pe latura de administrație a
inisterului său. Un plus pentru crește-
ea calității gestionării frontierei. Dar un
are minus pentru felul în care se ges-

Problemele agriculturii...
le domniei sale și efortul său de a le
zolve este real și bine intenționat.

Gheorghe Dobre – 6. De la aq
ministru se aștepta un singur lucru:
tostrăzile. A fost incapabil să asu
proiecte de mare anvergură și, mai a
incapabil să strângă în jurul său ene
le necesare unor asemenea proiecte
care România are nevoie ca de aer.

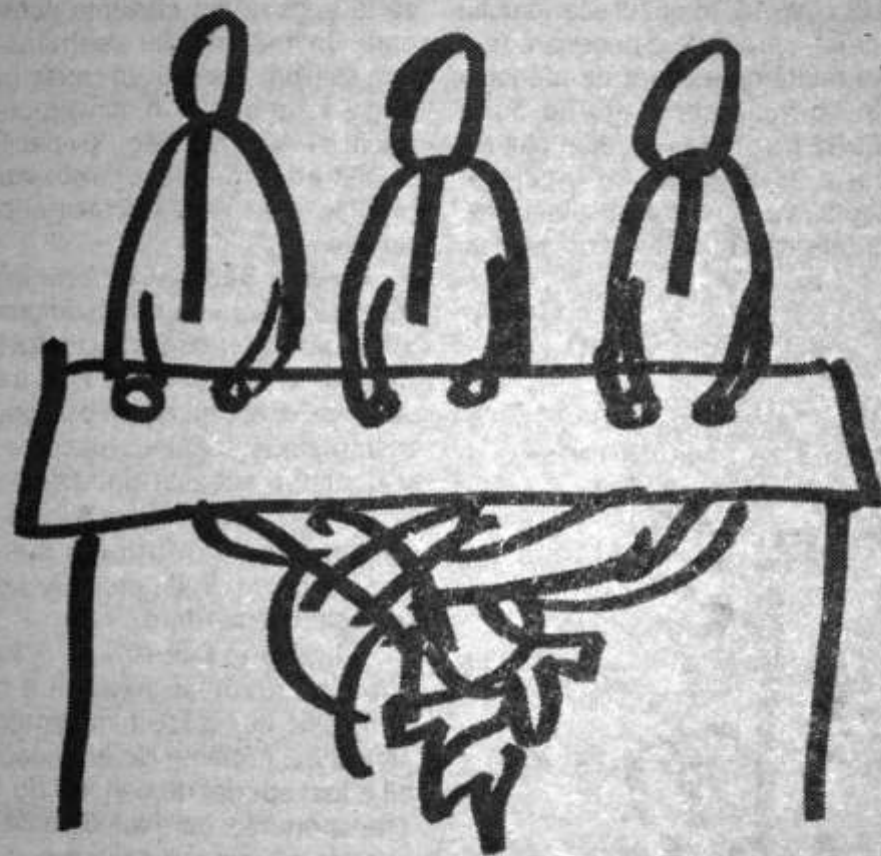
Mihail Hărdău – 6. Contrar mitu
care circulă aiurea, învățământul ro
nesc, și mai ales învățământul univ
tar, este printre cele mai neperform
din Europa. Și mă tem că finanțare
rezolvă acest deficit de performanță
vățământul e blocat de un sistem de
tuos de recrutare și promovare a ca

onează pașapoartele românilor: cozi
terminabile în imobile sinistre și măsuri
bitrare care încalcă drepturile omului
par pentru a obține simpatia europeni-

lor didactice. Și d-l ministru nu vede
Eugen Nicolăescu – 7,5. Ter
S-a angajat cu curaj în ceva ce se
nă cu o mare reformă a celui mai

ae nu corespunde așteptărilor de rol
a de persoana sa. Este tipul de politi-
an a căruia pregnantă este dată de
vantajul pozițional pe care îl are. Când
părăsi funcția, nu vom mai auzi de el.
Traian Băsescu – 7. Îi reproșez pre-
edintelui Băsescu în principal lipsa
nei agende politice transparente, cinis-
ul și imprevizibilitatea extremă. Nu
ea mai știm cu ce se ocupă, încotro se
dreaptă, ce dorește, care este proiec-

său politic. Dacă proiectul său exclu-
este ciomăgeala obscură cu Tăricea-
și promovarea cu orice preț a PD,
nici nu mă interesează. Nu despre
ceva era vorba în 2004.

GDAN TEODORESCU

Markó Béla – 9. Știe să mențină
MR ca factor constructiv în guvern și
conștient, prin prestația...

Codruț Șereș – 8. A reușit să depă-
șească toate crizele de imagine în care
a fost implicat și se disociază credibil de
prestația partidului din care face parte.

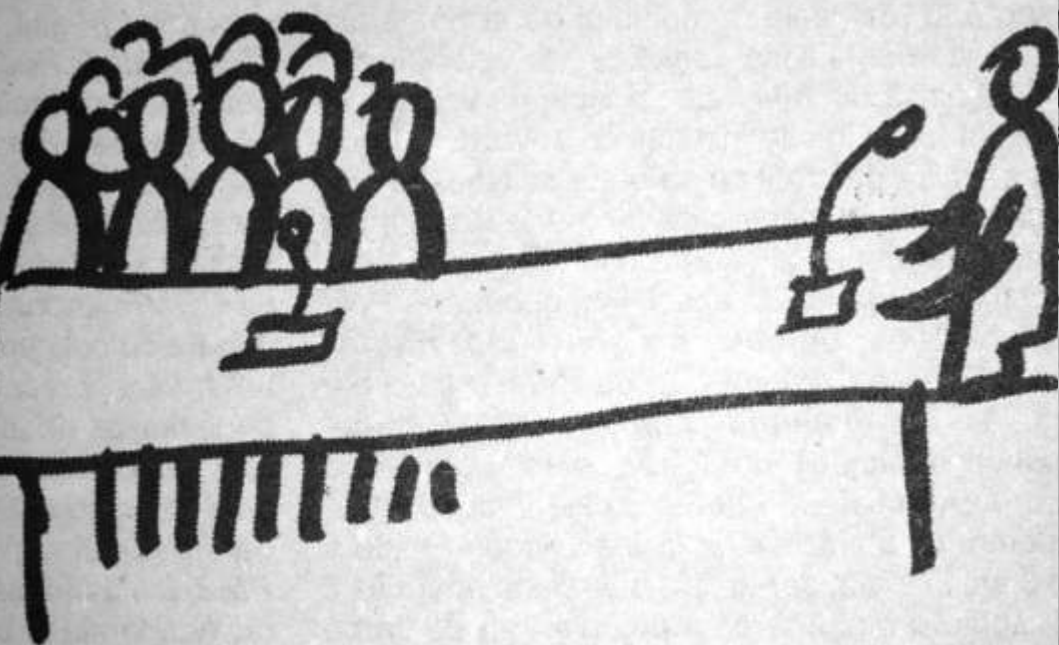
Teodor Atanasiu – 5. Nu a fost con-
vingător în scandalul fregatelor; nu se
remarcă nici prin acțiuni, nici prin imagi-
ne; în scandalul retragerii trupelor, a fos
mai degrabă confuz, contribuind la am-
plificarea unei stări de incertitudine și
dând impresia de neprofesionalism.

Gheorghe Flutur – 6. Deși a avut c
prestație relativ bună la cele două valur
de gripă aviară cu care s-a confruntat
nu a ieșit prea bine din ele; de aseme
nea, are mult de muncă la reforma dir
agricultură, un domeniu în care sunt în
că mari probleme.

Gheorghe Dobre – 4. Lipsit de per-
formanță, fără dinamism, cu proiecte
blocate și fără inițiativă; total diferit de
profilul de ministru pe care democrația
au vrut să îl impună.

bună despre ministrul Finanțelor
e, Sebastian Vlădescu, sau de-
el al Economiei, Codruț Șereș, în
majoritatea analiștilor apreciază
ia unor miniștri ca Eugen Nico-
, Sulfina Barbu și Anca Boagiu.
e a renunțat la scandaluri inutile
rin Oprescu) și la măsuri pripite
narea medicilor), ministrul Sănă-
nceput să fie evaluat pozitiv pen-
jul de a lansa o reformă fără pre-

Traian Băsescu și Monica M
conduc, așadar, și în clasamentu
nii de vară din 2006, chiar dacă
torii au devenit mai critici și mai e
Cu câteva excepții, guvernul nu e
tastrofal și, lucru esențial, nu a e
scandaluri de corupție. Dacă nu
nație cârtitoare prin natura ei, a
să fim mulțumiți – dar mă tem c
lucru este cu neputință la români

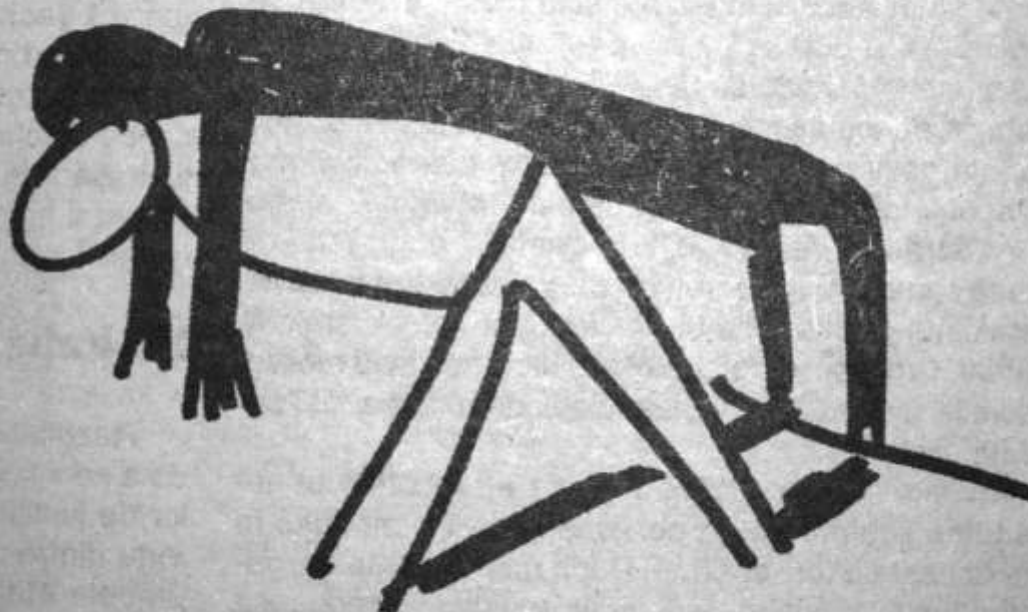
ale

	comentatori	cititori
	7	5,46
	8,1	9,14
	5,9	5,8
liei)	5,9	6,76

Menul cu mai multa osardie decât
nu au fost deranjate cu nimic.
sta ne arată că e ceva putred în
a. Eu nu spun să nu aflăm cine
rădăcinii de rând. Dar ofițerii de
e? Și, mai ales, ceilalți. În ciuda
e se crede, nu dosarele de Se-
sunt cele mai importante din
cuație. Nu Securitatea a guver-
tă fără sub comunism, nu ea a
le importante. Securitatea era
nijloc. La rândul său, ea era su-
ată și „încadrată”. Securitatea
nu a fost decât clona locală a
i sovietic.
m în Uniunea Sovietică, în Ro-
a instaurat un regim revoluțio-
ul său era instaurarea unei so-
Metoda principală a fost dis-
elei vechi. Aceasta era o sarcin-
de care se ocupau numeroa-

oficia misterele revoluției. Conspir-
tatea nu a fost inventată de securi-
„casele conspirative”. Ea era practi-
încă înainte de preluarea puteri
către bolșevici. Lenin, Stalin, Zinov
Troțki: acestea sunt, toate, *pseudon*
„Nume de rețea”, ca să folosesc un
cabular mai recent. Tito, Dej, Bru
Bodnăraș, Leonte Răutu, Vasile Lu
la fel.

Adevărata deconspirare va înc
abia atunci când vom afla numele și
tele acestui grup care a dat ordinele
voluției sociale și culturale în Româ
Un grup care a avut chiar și Securit
la dispoziție, ca un instrument. Un
ale cărui legături cu Moscova și cu
cările teroriste și revoluționare sunt
ascunse încă în arhivele Externelor
DIE și ale secției de relații externe a
al PCR, arhive despre care cei care

i. Securitatea, cu departamen-
era doar una dintre acestea.
ba acestui proiect profund ma-
crat și responsabili din „edu-
la „justiție” sau de la „presă”.
estia vom afla mai ales atunci

jează astăzi fărâmiturile trimise pre
nu suflă un cuvânt.

Ei își imaginează că procesul po
fi controlat în beneficiul propriu. A
cum au controlat privatizările, alege
sau fondurile „structurale” oferite ex

Neamului? Cui ar sluji? Ce ar putea să marcheze în zilele noastre?

Are în acest moment societatea românească un proiect colectiv coerent?! Luați ca exemplu discursul autorităților! Cei care ascultă discursul public, luat în ansamblu, pot constata platitudinea sa. Tehnic, mai mult sau mai puțin elaborat, uneori pigmentat cu metafore ironice, el nu exprimă nici mesianism, nici vreun pesimism în culori cenușii și, de multe ori, nici realism, ci doar lipsa de idei a celor care conduc și care formează opiniile. Lipsa aceasta de idei a discursurilor

este înrădăcinată în starea generală a societății din care pornește și în care se întoarce. Oamenii sunt interesați de retorica oficialităților în măsura în care aceasta promite împlinirea promisiunii unui Occident prosper și sigur. Dacă dorim cu ardoare să fim primiți de Apus nu este pentru da ceva, cât pentru a primi: bani, ajutor, șansa unei vieți mai bune, posibilitatea de a pleca și a munci.

Ce să mai vorbim de starea actuală a *Bisericii Ortodoxe*! Spun aceasta, întrucât Biserica nu este ruptă de problemele veacului și comunității în care viețuiește. Apoi, se presupune că prelații sunt oamenii cei mai morali ai turmei.

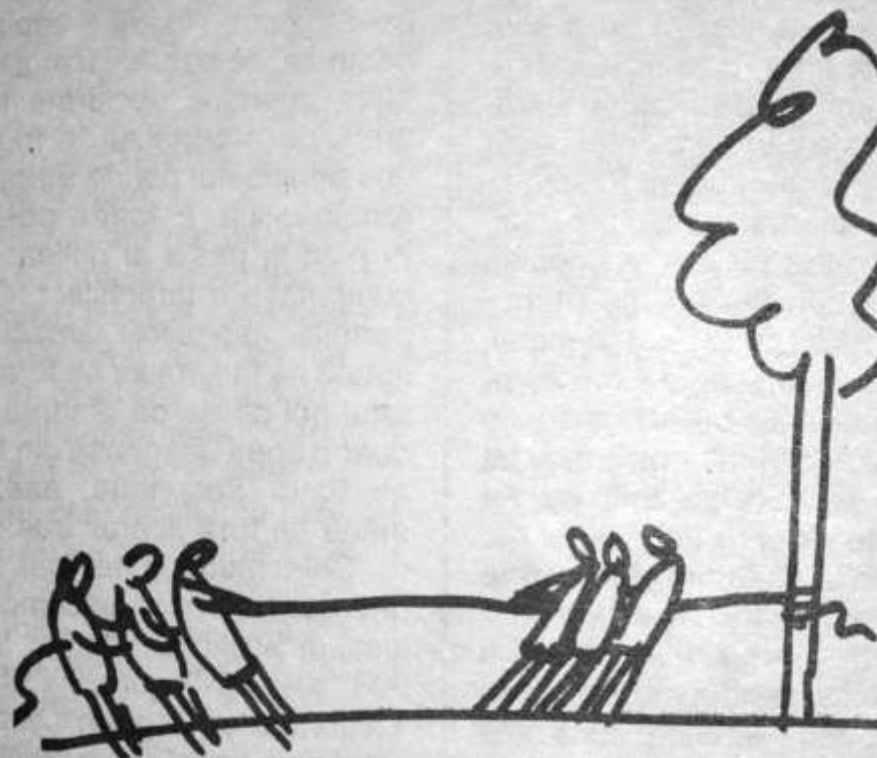
Mereu aflată într-o poziție de dependență față de stat, ca să nu zicem de slugărnici, *Biserica Ortodoxă*

să aducă în fața
șefilor
ntiale
plocc
edere
Popa
ci și
încă
D
potriv
tic B
e oa
cietă
de d
luții
at cu
vorb
icării
ceptul
dezt
prec
unde
const
țiile
cont
grec
lui S

tant
treb
ave
Bis
nite
tori
va f
ei la
ndu-

Mâr
duc
iară,
care
mat
să a
din
de c
treb
nu a
orto
pe
cum
ată.
„doi
e fe
va r
fla
dica
co
dac
ă și
ra p
ce
cav
ani
aiun

social" și teze procapitaliste a dreptei populare spaniole, peste tot liberalismul clasic funcționează în aliaje doctrinare. Provocarea Platformei constă în găsirea aliajului adecvat contextului românesc. Este o provocare la care nu oamenii politici sunt cei chemați să răspundă primii, ci una a cărei greutate cade aproape în întregime pe umerii politologilor, intelectualilor publici și comentatorilor politici. În privința acestei teme, odată depășit momentul ușor amuzant al reacțiilor de ignoranță naiv-agresivă ale unor comentatori care, expri-

mându-și părerea de „experți”, nu înțelegeau nici originile, nici rațiunea acestei „amestecături de doctrine” sau de ce Platforma le cere *input*-ul în loc să decreteze un decalog doctrinar, elementele unei dezbateri serioase încep să prindă contur.

5. Relația capitalism-liberalism. Platforma Liberală s-a anunțat ca partizană a teoriei clasic-liberale potrivit căreia liberalismul este o formulă politică antemergătoare capitalismului și care se află într-o relație de dominare, și nu de subordonare față de acesta. Desi

DAN PERJOVSCHI

NON - STOP
1991 - 2006

22 magazine / revista 22
Bucharest

First edition limited to 250 numbered copies.
10 copies (+ 2 AP) limited edition of this book,
accompanied by a signed and numbered multiple by the artist
is available from onestar press.

Printed and bound in France

© 2007 Dan Perjovschi & onestar press

onestar press
16, rue Trolley de Prévaux
75013 Paris France
info@onestarpress.com
www.onestarpress.com

/250